

Giới thiệu Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!

Tên Hán Việt: Khoái Xuyên Liêu Tâm: BOSS Trạm Trụ!

Editor: AKSN Team

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyền, Ngọt sủng, Hệ thống, Song khiết, Xuyên nhanh, Nữ phụ

【rải đường, 1 vs 1】

- - - - -

Thiếu nữ vô tình đạt được cơ duyên, kí kết khế ước vùng với Cửu Vĩ Hồ. Từ đây thiếu nữ dần thân vào chuyến phiêu lưu khắp các thế giới, bắt đầu nhiệm vụ công lược BOSS tại các thế giới này.

Lạc Yên cần cù chăm chỉ mà công lược bỗng phát hiện, ai nha nha..., thế nào lại luôn là người nha!!

108 cách thức công lược, ta đem hết ra cho người. Boss mau đứng lại! Đem tâm giao cho ta đi!

Lạc Yên mở cửa hàng bán ra các loại Boss:

✓ ☐ Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ

✓ ☐ Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc

✓ ☐ Kiếm Khách Lãnh Khốc Vô Tình

✓ ☐ Ngụy Thiên Vương Tham Ăn Cao Lãnh

.....

Chỉ có người không thể tưởng được, không có người mua không được.

Đi qua đi ngang qua ngàn vạn lần không cần bỏ qua, không cần 998, chỉ cần một cái ma ma bang(???), liền có thể đem Boss lãnh mình thích về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ký Kết Khế Ước

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Yên tĩnh....

Quá yên tĩnh...

Tĩnh đến giống như trong thế giới này không còn sự sống nữa.

Tuyết trải đầy trên trời và trên mặt đất, ngàn dặm không thấy một dân cư, chỉ còn lại thanh âm của bông tuyết rơi xuống.

Sàn sạt....sàn sạt...sàn sạt...

Một mảnh tuyết trắng, nên một mặt màu xanh lục kia có thể đặc biệt dễ dàng thấy được.

Đó là một cây đại thụ không biết đã qua bao nhiêu năm, tháng tuổi.

Tới gần một chút, liền có thể nhìn thấy một người đang bị trói lại.

Thiếu nữ tầm mười lăm, mười sáu tuổi. Chiếc dây đẳng màu xanh biếc cột đôi tay đôi chân của nàng với thân cây, màu áo tím bao vây lấy thân hình nhỏ bé đơn bạc của nàng.

Xiêm y của nàng buộc không được chặt chẽ, giống như tơ như lụa trút xuống dưới, lại càng sấn đến da thịt trắng nõn của nàng.

Hàng lông mi dài che lại đôi mắt đang nhắm. Nàng vẫn không nhúc nhích, phảng phất như là ngủ rồi, lại cũng như là đã không còn sinh mệnh, liền cùng nơi này hoà vào làm một thể.

Đát...đát...đát...

Một tiếng lại một tiếng, đó là thanh âm đập tuyệt.

"Lạc Yên....."

"Lạc Yên....."

Một tiếng, lại một tiếng gọi, cứ kiên trì không ngừng lặp lại.

Thiếu nữ rốt cuộc cũng có phản ứng, lông mày nàng khẽ nhướng lên, nhưng đôi mắt vẫn không mở.

Khoé miệng nàng nổi lên một nụ cười châm chọc.

A --

Sao có thể chứ? Làm sao có thể có người tới xem nàng?

Nhưng tiếng gọi kia vẫn không ngại phiền hà, tiếp tục gọi tên nàng.

Nàng chung quy là đã bắt đầu phiền chán với thanh âm kia.

Nàng chậm rãi mở mắt, đôi con ngươi màu tím xen lẫn vài phần màu đen mang theo ba phần băng lãnh, ba phần mỉa mai, ba phần mê mang, còn có một chút chờ mong được giấu tận đáy mắt.

- - Không có, cái gì cũng đều không có.

Ánh mắt của Lạc Yên dần biến mất, chỉ còn một mảnh hoang mang.

Một mảnh yên tĩnh, chỉ có một mình nàng. Tuyết bay đầy trời so với trí nhớ của nàng vẫn giống nhau, không có biến hoá. Cũng là không biết đã qua bao lâu, chỉ cảm giác đã trải qua một bể dâu [1].

[1] Bể dâu: Xuất phát từ câu thành ngữ: "Thương hải vi tang điền", nghĩa là "Biển xanh biến thành nương dâu", qua thời gian dài truyền miệng, người ta lại tóm lược một lần nữa thành "bể dâu". Từ "bể dâu" hiện được dùng trong hai trường hợp: khi gặp chuyện bất hạnh, người ta thường dùng nó để miêu tả về hoàn cảnh của mình; hoặc khi gặp thay đổi to lớn trong cuộc sống, người ta cũng dùng hai từ này để nói về sự thay đổi chóng vánh ấy, nói khái quát thì có thể hiểu giống như đời người xảy ra trăm biến cố, mỗi chuyện đều là một cuộc "bể dâu".

Ở thời điểm nàng sắp nhắm mắt lần nữa, bỗng một con Hồ Ly Trắng xuất hiện trong tầm mắt nàng, không phải nói là nó vẫn luôn ở trước mặt nàng, chỉ là nhan sắc của nó với tuyết dung hoà thành một thể, nên vừa nãy nàng mới không có nhìn thấy nó.

"Ngươi là thứ gì? Tại sao ngươi lại ở đây?" Thanh âm của thiếu nữ trong trẻo, sâu thẳm, và còn mang theo băng lãnh.

"Lạc Yên, ta tới giúp ngươi đây." Chín cái đuôi của nữ Hồ Ly cứ vung vẩy vung vẩy, giọng nói phát ra mềm mại và thêm vài phần dụ hoặc: "Lạc Yên, ngươi có muốn cùng ta kí kết khế ước hay không?"

"Không cần." Lạc Yên không chút do dự cự tuyệt.

"Ta có thể cho ngươi đồ vật mà ngươi muốn nha..." Cửu Vĩ Hồ tiếp tục dụ hoặc.

Lạc Yên lạnh lùng mở miệng: "Ta không muốn cái gì cả."

"Ha ha....." Tiếng cười vang lên nghe như chuông bạc. "Thứ ngươi muốn....." Cửu Vĩ Hồ đưa ra một cái tên: "--Khuyên Hoa Phu Nhân!"

Sắc mặt Lạc Yên trầm xuống: "Ngươi nói cái gì?!"

"U Thành Phong gia từ từ suy tàn, các trưởng lão nói đây là do yêu nghiệt tạo thành. Phong gia tộc trưởng Phong Việt đầy đọa yêu nghiệt đi, Cửu phu nhân Úc Khuyên Hoa lại lấy cái chết ra uy hiếp, mà nay lại bị Phong gia đóng băng đưa đi hạ táng [2]...."

[2] Nguyên bản là băng trùng nhưng ta không chắc chắn lắm. Nếu ai biết nghĩa chính xác thì cmt nhé!!

Cửu Vĩ Hồ còn chưa nói xong, mặt Lạc Yên đã hoàn toàn chỉ còn một mảnh lãnh khốc, khoé miệng câu ra một nụ cười mỉa mai.

A--

Núi tuyết vạn dặm, đóng băng.

Nhiều năm trôi qua, cách làm của hắn vẫn không có biến hoá a....

Lạc Yên nhắm mắt lại, trong đầu toàn là hình ảnh người nợ vô tình mà đem chính mình nhập vào núi tuyết vạn dặm.

"Người thật sự có thể cho ta đồ vật mà ta muốn sao?" Thanh âm thiếu nữ vang lên, bình tĩnh mà quyết tuyệt.

"Đương nhiên!" Giọng của Cửu Vĩ Hồ còn mang theo ý cười.

"Như vậy, liền ký kết khế ước đi, chỉ cần người có thể giúp ta, bắt ta trả cái giá gì đều có thể."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (1)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Cầm Thành

Vị trí gần cửa sổ trên lầu hai của một tửu lâu, thiếu nữ nhìn phở xá rợn rợn nhón nháo, gương mặt mang theo nụ cười sáng lạn.

"Tiểu thư, chúng ta trở về đi." Tinh Liên đi dạo nửa ngày, hiện tại nhìn thiếu nữ vẫn còn hứng thú bưng bưng, vẻ mặt đau khổ khuyên nhủ.

"Không cần." Lạc Yên không chút do dự cự tuyệt, có thể dễ dàng nghe được thanh âm của nàng còn mang vài phần kiêu căng.

"Tiểu thư....." Tinh Liên nghĩ còn muốn khuyên tiếp, nhưng lại nhìn biểu tình trên mặt Lạc Yên: "Ta cái gì cũng không nghe được.", liền nghèn nghẹn, đau đầu tới mức muốn đỡ trụ cái trán.

"A Liên, ta muốn ăn hồ lô ngào đường!" Tiểu tử tông bắt đầu lẩn lộn người (*ý là lẩn từ bên này qua bên kia*), Tinh Liên lại không thể không nghe. Nếu sau khi tiểu tử tông này trở về lại ở trước mặt cốc chủ cùng công tử lộ ra biểu tình đáng thương hề hề, nàng thế nhưng chống đỡ không được.

"Được, ta đi mua cho người." Tinh Liên đáp lời, lại hồng lên: "Ăn xong hồ lô ngào đường liền trở về được không?"

"Hảo." Lúc này, tiểu tử tông không còn lẩn lộn người nữa, Tinh Liên nhìn vẻ mặt thiếu nữ ngoan ngoãn, nhìn không được sờ đầu nàng: "Còn muốn ăn cái gì không? Ta đi mua một lần liền trở về."

Lạc Yên mắt sáng lên, nêu ra một loạt những đồ ăn vặt mình muốn, Tinh Liên lập tức đồng ý: "Bên ngoài ngư long hỗn tạp [1], tiểu thư ở yên chỗ này chờ ta trở lại, không cần đi loạn."

[1] *Ngư long hỗn tạp - 鱼龙混杂 - yú lóng hùn zá (rồng với cá lẫn lộn với nhau). Chỉ người tốt và người xấu ở lẫn lộn với nhau. Có cả câu chuyện điển cổ từ thời Xuân Thu.*

Lạc Yên ngoan ngoãn mà đáp ứng, Tinh Liên lúc này mới an tâm rời đi.

Nhưng mà, Tinh Liên mới đi khỏi, thiếu nữ vừa mới có vẻ mặt ngoan ngoãn, ánh mắt liền xẹt qua một tia dị quang.

Không cần đi loạn sao? Ngượng ngùng, nàng làm không được, nàng còn có nhiệm vụ đâu.

Lạc Yên ánh mắt nặng nề, nhớ tới ở núi tuyết vạn dặm kia, cùng Cửu Vĩ Hồ ký khế ước.

Nguyên bản nàng cho rằng, Cửu Vĩ Hồ kia sẽ cùng mình ký khế ước nô lệ. Rốt cuộc trong cái tình huống kia, nàng đang ở thế hạ phong. Ai biết, các nàng cuối cùng lại ký xuống khế ước bình đẳng.

"Tên của ta gọi là Đào Yêu." Cửu Vĩ Hồ tự giới thiệu, nhưng Lạc Yên chỉ muốn biết mục đích của nàng: "Người cần cái gì từ ta?"

"Ta không muốn cái gì của người, chẳng qua là muốn cùng người hợp tác thôi!"

Lạc Yên không tin, nàng hiện tại đang bị giam ở núi tuyết này, còn có thể làm cái gì? Thế nhân đều lấy lợi đi trước, nàng không tin Đào Yêu sẽ vô tư mà giúp nàng.

"Lạc Yên, ngươi quá cực đoan rồi, ta thật sự chỉ nghĩ muốn cùng ngươi hợp tác mà thôi." Tiểu cô nương kia nhìn qua trông giống như con nhím, Đào Yêu cảm thấy thực đau đầu.

"Như vậy, ngươi muốn cùng ta hợp tác chuyện gì?" Lạc Yên nhớ tới, Cửu Vĩ Hồ cùng nàng ký xuống khế ước bình đẳng, liền tin tưởng lời nàng (*Cửu Vĩ Hồ*) nói.

Đào Yêu nói: "Ta cơ duyên xảo hợp [2], có được một bảo vật, có thể giúp ngươi xuyên qua ba ngàn thế giới."

[2] *Cơ duyên xảo hợp: Cơ duyên là cơ hội và duyên phận, xảo hợp là vừa khớp, thật khéo, trùng hợp.*

"Ta phải làm gì?"

"Ngươi cũng biết, ở mỗi thế giới đều có những người được Thiên Đạo sủng ái, ba ngàn thế giới cũng không ngoại lệ." Đào Yêu nhú nhú mắt: "Ta muốn ngươi xuyên qua ba ngàn thế giới, cướp lấy vận khí của bọn họ!"

Lạc Yên cho rằng, Đào Yêu như vậy là muốn mình giết người, đoạt bảo vật, kết quả không cần nàng hỏi chuyện, Đào Yêu cười hì hì nói: "Điều ngươi phải làm là.....làm cho bọn họ yêu ngươi. Ở thế giới đạo lữ tu tiên, vận khí tương đối ảnh hưởng, ba ngàn thế giới cũng là như thế, chờ bọn họ yêu ngươi, khí vận của bọn họ cũng sẽ là của ngươi nha!"

Lạc Yên khó có được vẻ mặt ngốc ngốc, không nghĩ tới, cái Đào Yêu muốn nàng làm lại là thông đồng người a...!!!

Nàng theo bản năng liền muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ tới Khuynh Hoa Phu Nhân, lời nói tới đến miệng rồi lại đem nuốt xuống: "Làm như vậy đối với ngươi có lợi ích gì?"

"A Yên, ngươi đã quên sao? Chúng ta đã kí bình đẳng khế ước a. Ngươi có chỗ tốt, ta cũng sẽ được lợi."

Lạc Yên vẫn có một tia khó hiểu:

"Ta không rõ, đã chỗ tốt như vậy, tại sao ngươi lại không đích thân đến được?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (2)

Edit: MaiMaiByou

Beta: SSNNA_anh12

Đào Yêu khẽ cười nói: "Bởi vì chuyện này chỉ có ngươi mới có thể làm a."

Lạc Yên đối với lời nói này, cái hiểu, cái không, nhưng Đào Yêu đã không giải thích cái gì, thảo luận trước, "chia làm" sau, liền trực tiếp đưa nàng vào ba ngàn thế giới. Hiện tại, nàng chỉ đang ở một trong số đó thôi a....

Ở mỗi thế giới, thân phận của nàng đều là Đào Yên tự mình sáng tạo ra, tương tự như hiện tại, thân phận của nàng chính là thiên kim tiểu thư của thế gia võ lâm lánh đời, Hiên Viên Lạc Yên.

Đào Yêu cùng nàng nói qua, ba ngàn thế giới chính là từ thoại bản mà cấu thành, cho nên khí vận giả (*là người có sự may mắn của Thiên Đạo*) đơn giản chính là từ thoại bản của thế giới đó chuyển thể và có thêm nhiều nhân vật khác. Lạc Yên sau khi tiến vào thế giới này liền tỉ mỉ nghiên cứu vài lần thoại bản mà Đào Yêu truyền cho nàng, tưởng tượng ra thân phận của mấy cái khí vận giả.

Nam chính, Mạc Phi Vân, con trai võ lâm minh chủ.

Nữ chính, Đường Nguyệt Nhu, thiên kim võ lâm danh môn.

Nam phụ, Trình Tiêu Nhiên, công tử võ lâm danh môn.

Nhưng là, Lạc Yên cũng không lựa chọn mỗi người trong đó đều làm mục tiêu của chính mình. Trước tiên, nàng đương nhiên sẽ không chọn nam chính nữ chính, nam phụ nàng cũng không nghĩ sẽ chọn. Tâm của bọn họ đều đã đặt trên người nữ chính, nàng mới khinh thường việc chia rẽ tình cảm của

người khác đâu!

Cứ như vậy, Lạc Yên lựa chọn mãi cũng chỉ thừa một người, vị kia trong thoại bản chính là Phi Cung cung chủ, Hàn Trạc Thần.

Hàn Lạc Thần, sao trời lạc phạm trần (*Sao trời lạc xuống trần gian*). Vị này cũng chính là con trai Phi Cung cung chủ lâm thời, kỳ thật cùng tên với hắn, cứu rồi những vì sao lưu lạc dưới phạm trần, lại lấy dính đến trần thế ô trọc.

Bị người khác tàn sát môn phái, thiên hạ đệ nhất cung Phi Cung trên dưới tưởng chừng không còn người nào tồn tại, cả đời Hàn Lạc Thần liền từ đây mà thay đổi.

Hắn cả đời đều tận lực đem Phi Cung một lần nữa phát dương quang đại (*ý là làm cho Phi Cung lần nữa đứng trên đỉnh cao của hào quang*), đồng thời tìm ra kẻ thù mà báo thù rửa hận.

Có lẽ đã vì việc này đã nhắc lên quan hệ với hắn, Hàn Lạc Thần tính tình âm thầm bất định, thường xuyên làm ra một ít việc không chính thống để giải quyết sự việc, bởi vậy mà Phi Cung cũng từ đó mà nhận được danh xưng là ma đạo. Hàn Lạc Thần bề ngoài không để bụng hư danh này đó, nhưng kỳ thực, trong lòng hắn thực đề ý việc cha mẹ hắn sáng tạo ra môn phái, bởi vậy hắn sẵn sàng trả giá hết tất cả.

Sau này, Hàn Lạc Thần tìm được kẻ đã tàn sát Phi cung mất môn, đúng là cái người trên giang hồ có danh xưng "Người hiền lành", Tinh Môn môn chủ Đường Hiền Nhân, phụ thân của nữ chính Đường Nguyệt Nhu, và từ đó, một loạt truyện xưa được khai triển.

Nam chính Mạc Phi Vân, là con trai mình chủ, bị võ lâm mình chủ Mạc Viêm an bài ra ngoài rèn luyện, hắn vô tình phát hiện Phi Cung mất môn có chỗ không tầm thường, hắn bắt đầu điều tra quá trình. Trong quá trình tra án, Mạc Phi Vân nhận thức con gái của Tinh Môn môn chủ Đường Nguyệt Nhu, hai người họ yêu nhau, bọn họ định tra xong án này liền thành thân.

Nhưng hành động của Đường Hiền Nhân cuối cùng cũng đã được vạch trần, Mạc Phi Vân vì bị thiên hạ bức bách, giết Đường Hiền Nhân, Đường Nguyệt Nhu vô cùng thống khổ, hai người lại chia ra đường ai nấy đi. Đường Nguyệt Nhu bởi vì một ít việc nên mất đi ký ức, bọn họ lại một lần nữa đến với nhau và đương nhiên kết cục thoại bản miễn cưỡng là HE.

Mà Lạc Yên biết rằng, trên thực tế, tất cả điều này được thúc đẩy bởi Hàn Lạc Thần, hắn làm ra tất cả mà chẳng ai phát hiện ra, cho nên có thể nói, hắn cũng là một khí vận giả ở thế giới này, được Thiên Đạo bảo hộ.

Hắn, sẽ là người mà nàng (*Lạc Yên*) muốn thông đồng.

Lạc Yên ngồi an tĩnh, chống cằm nghĩ, mọi việc đều phải có kế hoạch, thông đồng với người cũng cần có kế hoạch.

Hiện tại lúc này, Phi Cung không có một lần khởi sắc nữa, Hàn Lạc Thần cũng phải tránh né các nơi đuổi giết, mà nàng hiện tại đang ở khách sạn Duyệt Lai, là nơi mà hắn hôm nay sẽ trú để tránh việc đuổi giết. --Lúc này là thời cơ thích hợp để thông đồng với hắn.

Ôm cây đợi thỏ, nàng phải bắt đầu trong hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (3)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần, người đối với ta chính là một con thỏ nhỏ a~~

Lạc Yên cầm chén trà cười đến phong kinh vân đạm

Đúng lúc đó dưới lầu truyền đến thanh âm đánh nhau, ánh mắt Lạc Yên lập tức phát ra niềm hưng phấn quang mang

Nhẹ nhàng buông chén trà, Lạc Yên chậm rãi đứng dậy, lặng lẽ rời vị trí, chuẩn bị tiến tới nhà gian mà nàng đã trộm bao, chờ con thỏ nhỏ của nàng lộ ló.

Lộc cộc --

Sân nhà Duyệt Lai khách sạn (*nguyên bản ghi thế*) được làm từ gỗ, đập lên mặt trên tự nhiên sẽ phát ra âm thanh.

Cùng lúc tiếng bước chân vội vàng ở cửa vang lên, Lạc Yên lập tức mở cửa, duỗi tay đem người đi qua kéo vào ghế lô, lại "xoạch" một tiếng đóng cửa

lại, ghé vào cửa nghe thanh âm vội vàng đồng dạng đi qua, nàng mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Nàng vỗ ngực xoay người, liền bắt gặp một đôi mắt quyền rũ câu nhân.

Hồng ý thiếu niên nhìn chật vật, nhưng đôi mắt vẫn là cương nghị đến kinh người, nghe nói khuôn mặt có chút dơ bẩn kia thực tuần mỹ, nhưng hiện tại vẫn chưa thể nhìn ra bộ dạng hoàn chỉnh của hắn nha.....

Lạc Yên đánh giá hắn, hắn cũng đánh giá nàng, tựa hồ khó hiểu nàng vì cái gì mà cứu hắn. Hắn hơi hơi nhíu mày, khóe môi cong lên một điệu cười câu nhân: "Vì cái gì muốn cứu ta?" Giọng nói trầm thấp vang lên mang vài phần ý tứ dụ hoặc.

Lạc Yên cảm thấy lỗ tai mình có chút bất thường, nhưng ngay sau đó nàng liền nhớ tới chính mình hiện tại là thiên chân vô tri vô lâm thiên kim, theo lẽ thường tất nhiên không nên có cái gọi là hoa hoa tâm tư, cho nên nàng nghiêng đầu, trên mặt đều là biểu tình nghi hoặc: "Không có vì cái gì nha, cứu người còn phải có lí do sao?"

Ý cười trong mắt Hàn Lạc Thần càng gia tăng: "Cứu người chính xác cũng không cần cái lí do."

Hắn nhìn chằm chằm vào mặt nàng, một cái biểu tình cũng không buông tha, tựa như đang phân tích xem nàng thật hay không không có bất cứ ý đồ gì. Rốt cuộc sau sự việc kia, hắn cũng biết cái gì gọi là nhân tình ấm lạnh, trước mặt một mặt, sau lưng một mặt.

Lạc Yên không để bụng chuyện hắn nhìn nàng chằm chằm, trên mặt nàng như cũ lộ ra vẻ trong sáng không nhiễm tà đạo tươi cười, bỗng nhiên bắt lấy ống tay áo hắn, nghi hoặc hỏi: "Bọn họ vì cái gì lại muốn giết người a?"

Ánh mắt Hàn Lạc Thần dừng ở bàn tay giữ chặt lấy ống tay áo mình của nàng, nháy mắt liền di chuyển, tựa hồ vừa thoáng qua một cái gì đó, bắt quá đã nhanh chóng biến mất không thấy.

"Ta với người không có quan hệ gì, tốt nhất không cần lo cho ta quá nhiều, nếu không sẽ rước họa vào thân, biết không?" Ngữ khí của hắn giống như đại nhân giáo dục hài tử vậy, mở miệng đều nói những lời thăm thía.

Lạc Yên chớp chớp mắt, tựa hồ nghe không hiểu, Hàn Lạc Thần trong lòng nhận định nàng vô hại, liền có ý muốn cáo từ, nhưng là cô nương trước mặt còn chưa buông ống tay áo hắn, còn thấy nàng cong cong đôi mắt, ánh mắt kia lộng lẫy như chứa đầy tinh quang. Nàng mở miệng nói: "Ta biết nha! Cha, mẫu thân cùng với các ca ca bọn họ đều nói với ta rồi, bên ngoài thực phức tạp. Ta là tiểu tâm can của bọn họ, nhất định phải cẩn thận, ngô..."

Nàng dừng một chút, ngẩng đầu nhìn hắn, nói ra một câu không tòi: "Ta chính là biết người không phải người xấu."

Không phải người xấu? Hàn Lạc Thần vốn định bày ra điệu bộ châm chọc tươi cười, nhưng mà vẫn không cách nào ở trước mặt nàng lộ ra biểu tình như vậy được, cho nên cuối cùng, biểu tình của hắn trở nên thực giống với biểu tình vừa rồi của nàng, cong cong đôi mắt: "Người liền biết ta không phải người xấu?"

Cái loại ánh nhìn mà ít nhiều giang hồ dùng để tán tỉnh các cô nương, nơi nào phân ra người tốt người xấu?

Lạc Yên nhìn vào đôi mắt hắn, thực nghiêm túc, nghiêm túc mở miệng nói: "Ta chính là biết a!"

Hàn Lạc Thần đang muốn mở miệng nói cái gì đó, lại thấy người trước mặt bỗng nhiên nâng tay lên, tựa hồ muốn chạm vào đôi mắt hắn. Chỉ là thân hình nàng nhỏ xinh, chỉ đứng đến bả vai hắn, còn có thể với tới được chỗ nào?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Dừng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (4)

Editor: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Tiểu cô nương lại cố tình không từ bỏ, nhón chân, nỗ lực nâng tay lên. Hàn Lạc Thần nhìn không được mà bật cười: "Người muốn làm gì?"

Cũng đã đại khái đoán ra ý đồ của nàng, hắn nhìn không được liền yên lặng cúi đầu, bàn tay mềm mại kia chạm vào lông mi hắn, khiến tâm hắn không khỏi run lên. Tay Lạc Yên che mất một con mắt của hắn, cất lên thanh âm mềm mại mang theo vài phần ngọt ngào: "Con mắt của người thật đẹp, tựa như một ngôi sao, ngô..."

Nàng dừng một chút, nghiêng nghiêng đầu, cười cười, nói: "Ta cảm thấy, người có đôi mắt đẹp như vậy tuyệt đối không phải người xấu, ta nói rất đúng phải không? Ân, ta cảm thấy ta chính xác là nói rất đúng, người không phải người xấu." Giống như muốn khẳng định ý nghĩ của mình, nàng sau khi nói xong lời cuối còn dùng lực gật gật đầu.

Hàn Lạc Thần ngẩn người, đại khái không nghĩ tới nàng lại nói như vậy, hẳn đây là không biết đáp lại như thế nào. Trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được vẫn duy trì tư thế khom lưng cứng nhắc kia.

Không đợi đến lúc hắn mở miệng, tiểu cô nương trong mắt vẫn là không có đến nửa phần không vui. Chỉ là hạ cánh tay đang che mắt hắn xuống, một lần nữa nhấc ống tay áo hắn lên lắc lắc. Thanh âm càng thêm mềm mại, tựa như đang làm nũng: "Ngươi như thế nào lại không nói? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao?"

Theo lý thuyết, bọn họ mới là lần đầu gặp nhau, lẽ thường không nên làm ra loại hành động thân mật như vậy a. Nhưng là, Lạc Yên hiện tại đang nỗ lực tiếp cận hắn, làm hắn vì nàng mà buông phòng bị, tự nhiên sẽ không bận tâm cái gì gọi là nữ hài tử rụt rè. Huống chi hiện tại nàng chính là thiên chân vô tri đại tiểu thư, được gia đình bảo hộ quá tốt, nơi nào biết tới cái gì gọi là nam nữ đại phòng linh tinh?

Nữ hài tử thanh âm mềm mại nhuần hoặc, đủ để cho bất luận kẻ nào cũng phải buông phòng bị. Hàn Lạc Thần nghe cũng không nhịn được mềm lòng. Hắn rất muốn khẳng định lời nàng nói, chỉ là nghĩ đến thân phận của mình, ánh mắt liền trở nên âm trầm mà sụp xuống, giặt lấy tay áo của mình.

Hắn kiên định lắc đầu, tiểu cô nương ánh mắt kinh ngạc ủy khuất, mở miệng nói: "Ngươi nói không đúng."

Hắn liền kéo ra nụ cười: "Ta không phải người tốt."

"Ngươi gạt người!" Lạc Yên cắn môi, ừ ừ nhìn hắn. Hắn chỉ là dùng ánh mắt bao dung nhìn nàng, sờ sờ đầu nàng, nói: "Về sau không thể tùy tiện phản ứng với người xa lạ, biết không?" Nàng quá thiện lương, quá thiên chân, như vậy thực không tốt, không tốt, Hàn Lạc Thần nghĩ.

Lạc Yên không để ý tới hắn nữa, tựa hồ vì lời nói vừa rồi của hắn mà mất hứng. Hàn Lạc Thần thấp giọng than thở: "Ta là nghĩ tốt cho ngươi thôi."

Lạc Yên ngẩng đầu, đột nhiên cười: "Ngươi là người tốt." Nàng lại lần nữa khẳng định ý nghĩ của mình. Hàn Lạc Thần muốn nói cái gì, liền bị nàng đánh gãy: "Ngươi cùng ta nói như vậy, ân, liền chứng minh ngươi tuyệt đối không phải người xấu."

Hàn Lạc Thần nhịn không được bật cười, Lạc Yên lần nữa triển khai miệng cười, đếm kỹ một vạn cái lý do hắn là người tốt. Trời biết bọn họ vừa mới nhận thức nhau, còn chưa biết tên đối phương là gì đâu.

Cái suy nghĩ này vừa mới nảy ra, tiểu cô nương ngay lập tức ngẩng đầu lên nói: "'Ta còn chưa có nói cho ngươi biết tên của ta.'"

Nàng nghiêng đầu, nhẹ nhàng bật cười: "Ta là Hiên Viên Lạc Yên, ngươi tên là gì a?"

Hiên, Viên, Lạc, Yên.

Hàn Lạc Thần trong lòng ghi nhớ tên nàng, trong đầu hình như hiện lên một ý niệm gì đó, chỉ là nháy mắt lại chìm đến chỗ sâu trong, nhưng cuối cùng lại là ngăn không được vụt lên.

Hiên Viên? Dòng họ này thật không đơn giản.

Hàn Lạc Thần ánh mắt nặng nề, tuy ngoài mặt là vẻ bình tĩnh nhưng trong lòng đã sớm khởi dậy một mảnh sóng to gió lớn.

Sách, thiên chân vô tri đại tiểu thư.

Thế giới này không có tốt đẹp như ngươi tưởng tượng đâu!

Có cần ta dạy cho ngươi một khóa không?

——by Hàn Lạc Thần

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (5)

Edit: MaiMaiByou

Beta: SSNNA_anh12

"Hiên Viên Lạc Yên?" Hàn Lạc Thần như hồi tưởng, xác định cái gì đó, hẳn nghĩ hoặc nhìn nàng, tựa như lơ đãng mở miệng nói: "Hiên Viên.....dòng họ

này rất ít thấy..."

Tiểu cô nương như cũ không tâm không phổi, hì hì cười nói: "Rất ít thấy sao?! Ta biết nhiều người a, ta, cha ta, ca ca,..." Nàng vờ ngón tay đếm, bỗng nhiên dừng một tiếng: "Chỉ có chúng ta a!" Hàn Lạc Thần không nhịn được cười cười: "Không biết Hiên Viên cô nương đây là người ở nơi nào?"

"Cô nương, cái gì cô nương?" Nàng nghi hoặc, chớp chớp mắt, bỗng nhiên bừng tỉnh như hiểu ra điều gì đó, lại ha ha cười, vừa cười vừa nói: "Không cần kêu ta Hiên Viên cô nương đâu, người liền có thể kêu ta là một tiếng Lạc Yên hoặc A Yên."

Không đợi hắn nói chuyện, nàng lại mở miệng nói: "Ta là người của Hiên Viên cốc, cốc của chúng ta rất đẹp a! Về sau người có thể tìm ta chơi a". Nàng hưng phấn nói, lại dừng một tiếng: "Người còn chưa nói cho ta biết tên của người đâu...Người tên gì? Là người phương nào?"

Suy đoán vừa mới được chứng thực, con người của Hàn Lạc Thần một mảnh âm sắc, nhưng trên mặt vẫn lộ ra nụ cười tươi ấm áp: "A Yên, ta tên là Hàn Lạc Thần." Câu trả lời không một chút đề cập về hắn là người ở nơi nào.

Nhưng tiểu cô nương cũng không có thắc mắc, đại khái là không chú ý đến chi tiết này, chỉ cúi đầu mà trầm ngâm tên của hắn: "Hàn, Lạc, Thần." Lạc Yên cô gắng mà niệm lại một lần, lại hưng phấn kêu lên vài âm thanh, lần hai niệm lại tương đối thuận, nàng liền cao hứng nhìn hắn, "Hàn Lạc Thần, tên của người có một chữ tương đồng với ta!"

"Đúng vậy." Hàn Lạc Thần mang theo ý cười mở miệng, ý niệm trong lòng rốt cuộc cũng lấn áp không được, hoàn toàn bị phóng ra.

Hiên Viên cốc ở trong giới giang hồ, thanh danh cũng không nhỏ, đây chính là đại gia tộc lãnh đời Hiên Viên thị. Mỗi lần ra ngoài đều làm chấn động võ lâm. Nếu hắn có thể được Hiên Viên cốc trợ giúp, Phi Cung sẽ được trở lại, lúc đó ắt báo thù cũng có nhiều, đây chính là một cơ hội khó có được.

Tiếp cận nàng, lợi dụng nàng để được Hiên Viên cốc trợ giúp...ý niệm ác độc như thế nào cũng không áp chế được, hoặc có thể nói là hắn đã không nghĩ ra cách ngăn chặn. Báo thù rửa hận lại là nguyện vọng suốt đời của hắn. Hắn đã từng thề rằng, hắn sẽ không tiếc đem thân, thậm chí là đại khai sát giới chỉ để đạt được mục đích báo thù rửa hận.

Trong ánh mắt của Hàn Lạc Thần bắt thường mà hiện lên một tia hoang mang.

Lạc Yên vẫn như cũ, vô tri vô giác mà nói với hắn, riu riu như một con chim nhỏ vui sướng, cùng hắn nói về phong cảnh trong cốc.

Hắn trăm phương ngàn kế muốn lợi dụng nàng, nàng lại có ý định tiếp cận hắn, cả hai người đều diễn, cũng chẳng biết ai sẽ cao hơn một nước cờ?

"Ai nha...!" Nói nói, Lạc Yên bỗng lại dừng một tiếng, vỗ vỗ cái trán của mình, nói: "A Liên không biết ta đang ở chỗ này, chắc nàng sẽ sốt ruột, ta đi tìm nàng."

Tiểu cô nương hoang mang rối loạn, liền hướng cửa mà xông ra, tay mới động tới cửa lại dừng một chút, quay đầu, hướng đến hắn mà cười một nụ cười rạng rỡ, "Hàn Lạc Thần, ta phải đi rồi, ần, cái nhà gian này là ta lấy Hiên Viên Cốc danh nghĩa bao hạ (*ý là gian phòng này là do ta lấy danh nghĩa của Hiên Viên Cốc mà bao*), tuyệt đối không có người dám tiến vào, người cứ yên tâm ở chỗ này mà tránh đi."

Nàng đang muốn mở cửa đi ra ngoài, Hàn Lạc Thần bỗng nhiên che ngực lại "tê" một tiếng, hắn lộ ra vẻ mặt thống khổ, hắn muốn đánh cược xem nàng có đành lòng.

Lạc Yên nhìn đến cái dạng này của hắn, quả nhiên ngừng lại, sốt ruột mà sờ lên ngực của hắn, muốn kéo cổ của hắn để nhìn xem tình hình như thế nào, "Người thế nào a? Người có phải bị thương không? Người chưa nói cái gì a?" Nàng vỗ vỗ cái trán của mình: "Ta như thế mà không nghĩ tới? Người bị thương chỗ nào? Nghiêm trọng không a?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (6)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần bắt lấy cánh tay đang muốn kéo cổ áo hắn của nàng: "Ta không có việc gì, người đừng lo lắng." Trên mặt hắn còn mang theo một nụ cười ấm áp, như là khẳng định với nàng rằng hắn không có việc gì.

Lạc Yên làm sao sẽ tin tưởng? Rốt cuộc nàng vừa mới nghe được âm thanh không tự giác rên "~ngâm" của hắn. Không tự mình nhìn một cái, nàng không cam lòng!

Lôi lôi kéo kéo quần áo của hắn, liền ngay lập tức lộ ra phần ngực giống như bạch ngọc, mỹ miều không tì vết. Chỉ là từng đạo vết thương ở mặt trên kia đã đem thân hình hoàn mỹ phá hư.

Lạc Yên cẩn thận mà vuốt miệng vết thương, mảy gắt gao nhả lại. Nguyên bản phản ứng của nàng chỉ là giả vờ, nhưng khi nhìn đến đây, không biết thế nào, nàng liền nghĩ tới cảnh tình mình bị người kia đem vào núi tuyết vạn dặm.

Thế giới lúc đó gần như vô thanh vô tức [1], trăm ngàn năm cô tịch.

[1] Vô thanh vô tức: Không có âm thanh, không có hơi thở. Cũng có khi chỉ một người không có tiếng tăm, không được người khác biết đến.

Phi Cung bị hủy diệt, sinh hoạt của Hàn Lạc Thần kỳ thật chắc cũng giống như nàng trước kia đi? Tuy không phải ai cũng xa cách hẳn, nhưng lại chỉ còn một mình hẳn là người của Phi Cung, hẳn là rất cô tịch. Không có người cùng hẳn chia sẻ thống khổ, không có người cùng hẳn chia sẻ cừ hận, hết thấy đều là một mình hẳn nhận lấy....

Hàn Lạc Thần tựa hồ cảm thấy những địa phương mà nàng chạm qua chậm rãi nóng lên, làm cho tâm hắn cũng ngửa ngáy theo, phảng phất như có thứ gì đó chui từ mặt đất lên. (T(r)ym chứ cái gì:)). Nàng hiện tại cách hẳn rất gần, hẳn thậm chí có thể nhìn thấy lông mi dài dài kiêu diễm của nàng, giống như con bướm đua nhau rung động. (T thế là t chẳng nghĩ gì đâu:). Mí mắt nàng chậm rãi buông xuống, hẳn không nhìn thấy biểu tình của nàng, chỉ nghe nàng phức tạp mở miệng hỏi: "Đau không?"

Tâm Hàn Lạc Thần lập tức bay nhảy. Hẳn cảm giác đôi mắt chính mình có chút ê ẩm, tựa hồ có thứ gì muốn rơi xuống. Hẳn kéo cánh tay đang khế vuốt miệng vết thương của nàng xuống, chỉnh lại cổ áo, lắc lắc đầu: "Ta không đau!"

Đúng vậy, không đau. Thế này tính gì đâu? Thời điểm hẳn đau nhất đã qua đi, nơi nào còn sẽ có cái gì làm hẳn đau hơn nữa!

Dòng máu đỏ tươi, ngọn lửa quyền rũ.....đó là một đêm yên lặng đến đáng sợ.

Hắn, vào ngày đó đã mất đi tất cả.

Đau tận xương cốt.

Sau ngày đó, hẳn đã không còn sự sung sướng.

Lạc Yên nhìn hẳn bình tĩnh, đôi mắt bỗng nhiên đau xót, từng giọt nước mắt nhịn không được rơi ra trên mặt đất.

Không đau sao? Sao lại có thể không đau? Hẳn hẳn đang che giấu đi!

Hàn Lạc Thần, nguyên lai, chúng ta lại là cùng một loại người!

Nhìn đến nước mắt của nàng, Hàn Lạc Thần ngốc ngốc, trong lòng bỗng dưng hoảng loạn. Hẳn vươn tay muốn lau nước mắt cho nàng, nhưng nhìn lại một thân dơ bẩn của mình, hẳn bỗng dừng lại. Chính mình như vậy thật sự không thích hợp để lau nước mắt cho nàng!

Lạc Yên thế nhưng mặc kệ, đột nhiên chui vào lòng ngực của hắn, gắt gao ôm hắn. Từng viên nước mắt tựa hồ đã ảnh hưởng sâu sắc đến tâm hắn, trạng thái lạnh băng của Hàn Lạc Thần lần đầu tiên được tan rã.

"A Yên, sao lại khóc? Đừng khóc, đừng khóc...." Hẳn nỗ lực vỗ về nàng, ngày thường nói năng lưu loát thiện biện, giờ đã không thấy đâu. Hẳn căn bản không thể nghĩ ra câu nói nào có thể an ủi nàng, chỉ có thể không ngừng vỗ vai nàng nói hai từ "đừng khóc".

Lạc Yên khóc đến loạn lên, Hàn Lạc Thần tưởng nàng vì hẳn mà khóc, kỳ thật chỉ là một nửa thôi, nửa còn lại là từ hẳn nghĩ đến chính mình, liền không tự chủ được mà rơi nước mắt.

Hắn, một đêm mất đi tất cả, gia đình, người thân, bằng hữu.

Mà nàng, có người nhà, nhưng thực ra đám gọi là người nhà kia chính là rắn độc mãnh thú.

Nguyên lai, bọn họ đều là cô độc!

Giáo nàng một khoá?

Thôi bỏ đi, bỏ đi.....

Còn chưa bắt đầu, hẳn đã cảm thấy đau lòng.

——By Hàn Lạc Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (7)

Edit: SSNNA_anh12 + lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên ở bên này ôm Hàn Lạc Thần khóc rống, bên kia, Tinh Liên gần như phải đem cái Duyệt Lai khách sạn này lật tung lên.

Tiểu tổ tông rõ ràng đáp ứng ở yên nơi này ngoan ngoãn chờ nàng, thế mà nàng vừa rời đi chốc lát, quay lại đã không thấy tăm hơi?

Tinh Liên trong đầu hiện ra đủ kiểu khả năng, đặc biệt là vừa mới từ trong miệng khách nhân nghe nói có người ở khách điểm nháo sự, nàng càng thêm nôn nóng.

Tinh Liên về mặt đưa đám, một bên tìm kiếm các nơi, một bên nghĩ rằng không biết có nên phát tin tức tìm người tại đây, nàng lo lắng tiểu thư nhà nàng bị những người đó bắt đi.

Thời điểm Tinh Liên tìm được cái nhả gian này, Lạc Yên đang muốn bơi thượng được cho Hàn Lạc Thần, quần áo lột một nửa.

"!!!" Tinh Liên lập tức sung huyết não, xem từ phương hướng của nàng thì tiểu thư nhà nàng đang bị một nam tử xa lạ ôm trong lòng ngực, mà nam nhân kia giờ phút này quần áo vẫn là bất chỉnh!!

"Đặng đồ từ [1], người đã làm gì tiểu thư nhà ta?!!" Tinh Liên không chút do dự rút kiếm.

[1] Đặng đồ từ: Yêu râu xanh, thường chỉ những người háo sắc. Còn có nguyên câu chuyện về cái này luôn, ai hứng thú thì lên search google.

Kiểm quang thoáng hiện, Lạc Yên vội vàng che trước mặt Hàn Lạc Thần, "A Liên, người mau dừng tay, hấn không phải người xấu."

"Tiểu thư!" Tinh Liên nhìn đến hành động này của nàng, vội vàng thu hồi kiếm, "Tiểu thư làm gì vậy? Người như thế nào chạy đến nơi này? Còn cùng đăng..... Khụ khụ, vị công tử này ở cùng một chỗ?"

"Ai nha, A Liên người đừng động!" Lạc Yên không thêm để ý mà xua xua tay, "Dù sao Lạc Thần không phải người xấu!"

Tinh Liên: "!!!" Lạc Thần?! Quen biết bao lâu mà đã kêu tên?!

Hàn Lạc Thần: "....." Là người A Yên có quen biết? Hảo đi, tuy rằng nàng kêu tên hấn khiến hấn thật cao hứng, nhưng là nếu nàng là theo thói quen mà nói thì hấn thực không cao hứng a, theo thói quen chẳng phải nghĩa là nàng gặp mỗi người đều sẽ như vậy?

Lạc Yên đơn giản nói với Tinh Liên về tình huống của Hàn Lạc Thần: "A Liên A Liên, ta cứu người đó!" Nàng riu rít mà nói, như là làm nũng và cổ vũ đều giống nhau.

Tinh Liên không nhìn được mà sờ sờ đầu nàng, ôn nhu nói: "Tiểu thư lợi hại nhất....." Lạc Yên lập tức cong cong đôi mắt.

"Bất quá A Yên....." Hàn Lạc Thần bỗng nhiên mở miệng, đem sự chú ý của Lạc Yên dẫn đi, ánh mắt hấn chuyên chú mà dừng trên người tiểu cô nương ngoan ngoãn đứng bên cạnh. Giờ khắc này, trong ánh mắt nàng chỉ có một mình hấn, như vậy cảm giác thật tốt. Hấn nhìn không được gọi lên khoe môi, bất quá vẫn là muốn giáo dục nàng: "Người về sau không thể lại làm ra việc nguy hiểm như vậy, tự tiện hành động là không tốt, nếu đụng tới người xấu liền không thể được."

Tinh Liên tuy rằng không vừa mắt Hàn Lạc Thần lơ đãng tỏa ra rét lạnh, nhưng là không thể không nói, hấn giáo dục Lạc Yên vẫn là thực không tồi. Tiểu thư nhà bọn họ quá thiện lương, còn quá thiên chân, như vậy thật sự không tốt, không tốt.....

"Ta không có luôn như vậy." Lạc Yên bỗng nhiên mở miệng, chuyên chú mà nhìn vào đôi mắt hấn, thanh âm mềm mại ngọt nị: "Chỉ là đối với người nha." Nàng lại lặp lại một lần: "Chỉ là đối với người nha." Nàng cong cong đôi mắt, "Ta biết không thể luôn là như vậy, nhưng là ta biết người không phải người xấu, cho nên mới nhìn không được giúp người a."

Đại khái không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, Hàn Lạc Thần không khỏi ngăn người, cảm giác ngực trướng trướng, dường như phảng phất có thứ gì muốn chui từ dưới đất lên mà ra, thanh âm hấn không tự giác nhu hòa xuống: "Kia cũng không đúng." Hấn mở miệng nói: "Vạn nhất người đuổi giết ta cực kì hung ác, bọn họ thương tổn người thì làm sao bây giờ?"

Nàng lúc này đem hấn kéo vào nhả gian không bị những người đó phát hiện, mà cái nhả gian này lại là ghi danh Hiên Viên cốc, bọn họ mới không dám điều tra, nhưng mà nếu không phải như vậy?

Tinh Liên cảm thấy mình hoàn toàn không có đất dụng võ. Tiểu thư nhà bọn họ rõ ràng đang nghe người nam nhân này nói, nàng nghĩ, nếu là nàng nói, Lạc Yên đã sớm chơi xấu nói sang chuyện khác.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Dừng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (8)

*Edit + Beta: lilianjhs_*

Bất quá ngay sau đó, nàng liền biết mình tư tưởng kém, Lạc Yên không nghe trong chốc lát, liền tiến lên ôm lấy tay vị Hàn công tử kia, hi hi ha ha nói: "Được rồi được rồi, ta đã biết, ta thề, lần sau ta tuyệt đối sẽ không làm như vậy!" Còn giờ tay chỉ lên không trung, dựng ra mấy cái ngón tay làm bộ thề trạng.

Xem biểu hiện của nàng liền biết nàng chỉ là dơ lên cho có lệ, nhưng trên thực tế, đây là ý tưởng chân thật của Lạc Yên, nàng sẽ ra tay trong hôm nay, chẳng qua là bởi vì Hàn Lạc Thần mà nàng giả dạng "Con thỏ" thôi, nếu là những người khác, nàng cũng sẽ không ra tay, bị nhốt ở núi tuyết bạn dặm, nàng cũng không biết cái gì gọi là thiện lương.

Lạc Yên như cũ không gan không phổi mà cười, cùng Hàn Lạc Thần nói về sự tình trong Hiên Viên cốc, phảng phất nghe câu nói kia của Tinh Liên, nàng chơi xấu nói sang chuyện khác.

Tinh Liên nhìn sắc trời bên ngoài, mở miệng cắt ngang bọn họ: "Tiểu thư, thời gian không còn sớm nữa, chúng ta cần phải trở về."

Hàn Lạc Thần bỗng đứng sững sờ, trên mặt không tự nhiên lộ ra nụ cười tươi phai nhạt dần, không đợi hắn tỏ vẻ muốn nói gì đó, Lạc Yên liền lác đầu nói: "Không muốn không muốn, A Liên, chúng ta ở lại đây trong chốc lát, chỉ trong chốc lát thôi, đợi chút nữa lại trở về."

Tinh Liên nhú nhú mày, đang muốn nói gì đó, Lạc Yên liền nói: "A Liên, ngươi có hay không mang Vô Ngân theo?"

Lạc Yên vừa nói ra lời này, Tinh Liên liền biết ý tưởng của nàng, quả nhiên ngay sau đó, Lạc Yên liền mở miệng nói: "Lạc Thần bị thương, ta cho hắn bôi thuốc xong lại trở về."

Tinh Liên trong lòng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, còn may tiểu tử tông này chỉ là muốn trị thương cho người kia mà thôi, nếu nàng muốn dẫn người đi, nàng sẽ phá luật mời cốc chủ đàm đạo với vị công tử kia.

Ở thế giới này mẫu thân của Lạc Yên là Cúc Thanh từ nhỏ đã bái y tiên vào môn hạ của Lạc Nghê Thường, tập đến một tay y thuật suất sắc, Vô Ngân cao này chính là tự nàng làm ra, chữa khỏi miệng vết thương hiệu quả thật tốt, cho nên thập phần trân quý.

Nhưng Lạc Yên là hài tử nhỏ nhất của Cúc Thanh, lại là nữ nhi, cho nên dù là trân quý được, Cúc Thanh cũng sẽ không chút nào do dự đáp ứng nàng, đặc biệt là khi Lạc Yên ra ngoài, Cúc Thanh luôn chuẩn bị cho nàng rất nhiều thuốc tốt cứu được mạng người.

Đương nhiên, đồng được đó Lạc Yên cũng không cần tùy thân mang theo, rốt cuộc Hiên Viên cốc kia cả gia đình đều không ai yên tâm hòn ngọc quý trên tay họ lại một mình ra ngoài, nhiệm vụ mang đồ này tự nhiên là tùy vào Lạc Yên, ví dụ như hiện tại, đồ vật ngẫu nhiên lần này đi theo nàng là "Lão mục tử" Tinh Liên mang theo.

Vô Ngân cao Tinh Liên theo thói quen mang theo, chẳng qua nàng vừa mới vội vã tìm Lạc Yên, đồ vật đều đặt ở bên ngoài, cho nên Tinh Liên cũng chỉ có thể tạm thời rời đi trong chốc lát, nàng đi để lấy được, cho nên giờ này khắc này, nhà gian chỉ còn lại có hai người là Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên.

Lạc Yên trên mặt như cũ mang theo vô ưu vô lo tươi cười, giống như vĩnh viễn cũng không có phiền não, nàng ngửa đầu xem Hàn Lạc Thần, lại cẩn thận mà sờ sờ miệng vết thương trên tay hắn: "Lạc Thần, ngươi có đau hay không?"

Hỏi xong, nàng liền không tự giác nhíu mày, phảng phất tâm trạng giống như người đau là nàng vậy, Hàn Lạc Thần đang muốn trấn an nàng, nói ta không đau, chỉ là hắn không có mở miệng, Lạc Yên liền nói: "Ngươi cố nhịn trong chốc lát, A Liên sắp về tới rồi, chờ một chút ta cho ngươi bôi Vô Ngân cao liền không đau, nương nương ta làm ra Vô Ngân cao rất hữu dụng~"

Phảng phất có nét sợ hãi không tin, nàng lại nêu ví dụ như muốn bổ sung nói: "Ta trước kia không cẩn thận té ngã, nương cho ta dùng về sau liền một chút cũng không đau nha!"

Hàn Lạc Thần nhịn không được cười khẽ, "Àn, ta biết, ta tin tưởng ngươi."

Lạc Yên liền lộ ra vẻ tươi cười thỏa mãn, lại khôi phục thành bộ dáng vô ưu vô lo như vừa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (9)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nhìn bộ dáng của tiểu cô nương, Hàn Lạc Thần trong lòng nhin không được than nhẹ một hơi. Nữ hài này luôn làm hắn bất đắc dĩ, rõ ràng mới vừa gặp qua một lần, như thế nào sẽ có cái loại ý tưởng này đâu?

Tinh Liên rất nhanh đã trở về, Lạc Yên vừa thấy nàng đến liền lộ ra một nụ cười rạng rỡ, mau chóng hỏi: "Người đem Vô Ngân cao đặt ở chỗ nào vậy?" Một mặt cầm lấy tay nải Tinh Liên mang.

Tinh Liên thay nàng từ một đồng đồ vật tìm được Vô Ngân cao, Lạc Yên liền lập tức lộ ra nụ cười sáng lạn, nhéo cái chai nho nhỏ, đi đến bên người Hàn Lạc Thần: "Ta thoa được cho người! Cái này chính là Vô Ngân cao ta đã nói với người, rất hữu dụng!"

Hàn Lạc Thần xem nàng lại lần nữa lập lại đề tài Vô Ngân cao hữu dụng, cũng không cảm thấy phiền, gật gật đầu, lại lần nữa tín nhiệm mà nói: "Ân, ta tin người."

Tinh Liên nhìn Lạc Yên tìm được Vô Ngân cao liền đem nàng ném qua một bên, chỉ lo cùng Hàn Lạc Thần nói chuyện, trong lòng thật là trăm mối cảm xúc ngôn ngang. Khi nhìn đến Lạc Yên lộ ra vật áo của Hàn Lạc Thần, nàng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề vừa mới bị nàng xem nhẹ.

Tiểu thư nhà bọn họ là nữ hài tử a! Như thế nào có thể giúp một người nam nhân thoa được?

Hàn Lạc Thần không ngại bị Lạc Yên lột cổ áo ra, nhưng là bỗng nhiên nhìn Tinh Liên còn ở chỗ này, liền cầm tay ngăn cản động tác của nàng, đem cổ áo chỉnh lại: "Để ta tự mình thoa đi!"

Tinh Liên đang đau khổ suy tư xem làm thế nào ngăn cản Lạc Yên thoa được cho Hàn Lạc Thần, liền nghe được Hàn Lạc Thần nói muốn chính mình tự thoa, trong lòng rất là vừa lòng. Vị Hàn công tử này vẫn rất còn thức thời đi!

Chỉ là cái ý niệm này của nàng vừa mới nảy ra, Lạc Yên liền đứng lên, một bên đem nàng đẩy ra cửa, một bên nói: "A Liên người ở bên ngoài chờ ta nhé ~. Người ở chỗ này, Lạc Thần đều ngưng ngừng, nói xong liền "Loảng xoảng" một tiếng đóng cửa lại, đem Tinh Liên ngăn cản ở bên ngoài.

Tinh Liên: "....."

Nàng bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề lại bị nàng xem nhẹ. Hàn công tử này tuy là rất thức thời, nhưng tiểu tử tổng nhà bọn họ thì không hề a!

Tinh Liên nhìn chằm chằm cánh cửa, yên lặng nghĩ sau khi trở về nhất định phải bẩm báo phu nhân! Nàng nghĩ, bọn họ nhất thiết phải đến dạy tiểu thư về chuyện nam nữ đại phòng!

Lạc Yên sau khi đóng cửa thì tung ta tung tãng mà chạy đến bên người Hàn Lạc Thần, cười hi hi nói: "A Liên không còn nữa, ta lại thoa được cho người đi."

Tuy rằng biết vị A Liên cô nương kia cố kỵ cái gì, mà hắn tự nhiên cũng biết về vấn đề nam nữ đại phòng. Nhưng là nhìn đôi mắt nàng sáng lấp lánh, Hàn Lạc Thần thế nhưng không có biện pháp nói ra lời cự tuyệt, đành phải gật gật đầu, "Kia..... Phiền toái người."

"Không phiền toái không phiền toái." Lạc Yên cười tùm tùm mà xua xua tay, lại lần nữa nhanh nhẹn mà đem quần áo hắn lột ra một nửa, cái hành động thuần thực kia làm Hàn Lạc Thần lần nữa cứng họng.

Hắn cúi đầu nhìn bộ dáng Lạc Yên thoa được, phảng phất như sợ hắn đau, động tác tưởng như nhẹ nhàng từ từ đến không thể mà lại còn cẩn thận.

Khi nàng đụng tới vết thương của hắn, thân thể Hàn Lạc Thần theo bản năng run lên. Ngay sau đó, hắn liền cảm giác một cỗ hơi thở nóng hằm hập phun ở trên miệng vết thương của hắn.

Tiểu cô nương cách hắn rất gần rất gần, lúc này đang theo hơi thở trên miệng vết thương hắn.

"Không đau không đau nga, ta thổi thổi người." Nàng giống như đang dỗ dành tiểu hài tử, động tác mềm nhẹ. Hơi thở từ miệng nàng mang theo nhiệt khí phả vào ngực hắn, hắn mặt bỗng nhiên có chút nóng, ngực trường đến phát đau. Cảm giác ngứa vì thời điểm địa phương kia nhận lấy hơi thở của nàng, đang lan tràn ra khắp nơi.

Hàn Lạc Thần cơ hồ không thể khống chế thân hình mà run rẩy. Lần này không phải vì đau đớn, mà là cái loại cảm giác này tản ra. Ngứa làm hắn có chút không chịu nổi, hắn cảm giác chính mình tim đập nhanh, thật sự nhanh. Hắn chỉ có găt gao mà nắm nắm tay, mới có thể áp xuống ý niệm muốn chạy trốn của chính mình.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (10)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên giống như không thấy được sự ân hận của hắn, chỉ lo giúp hắn bôi thuốc thật cẩn thận. Hàn Lạc Thần nhắm mắt lại, phảng phất như vậy có thể bỏ qua những cảm giác kỳ quái đó.

Nhưng là, ở trong bóng tối, giác quan của hắn tựa hồ so với vừa rồi còn nhạy bén hơn. Phảng phất như có một vọng lỏng vũ ở trên ngực hắn phát phát, tê tê đại đại, làm hắn căng đứng ngồi không yên.

"Được rồi." Thanh âm Lạc Yên truyền đến, Hàn Lạc Thần mở to mắt, nhìn đến biểu tình xà hoi của nàng. Thấy hắn đang nhìn mình, Lạc Yên liền hướng hắn cười cười, "Thế nào? Không đau nữa phải không?"

Hàn Lạc Thần gật gật đầu, cũng không biết nên nói cái gì nữa. Lạc Yên đương nhiên sẽ không để cho bầu không khí chán ngắt, nàng lập tức blah blah nói một hồi, cực lực dùng các loại thí dụ chứng minh cho hắn thấy Cúc Thanh được có bao nhiêu tốt.

"Cúc Thanh phụ nhân rất lợi hại." Hàn Lạc Thần không keo kiệt mà khen, liền làm nàng cao hứng đến cười cong đôi mắt.

Ly biệt tự nhiên không tha. Hàn Lạc Thần không biết chính mình như thế nào lại đối với một cô nương vừa nhận thức không quá một ngày sinh ra loại tâm lý này. Nguyên bản kế hoạch là muốn lợi dụng nàng để lấy được sự trợ giúp của Hiên Viên Cốc, nhưng mà khi nhìn đến đôi mắt trong suốt của nàng, hắn thể nhưng sẽ luyến tiếc.

Hàn Lạc Thần khi nào sẽ biến thành người tốt trong miệng của nàng? Hắn nhin không được tự giễu.

Mấy năm nay, vì phục hồi Phi Cung, hắn không biết đã làm bao nhiêu sự tình trái lương tâm.....

Người tốt?

A ——

Hiên Viên Lạc Yên, người nhìn lầm rồi, ta cũng không phải là người tốt a.

Đứng ở cửa sổ, nhìn nữ hài tử biến mất trước tầm mắt, Hàn Lạc Thần mặt trầm như nước.

Xe ngựa chậm rãi chạy, Tinh Liên nhìn cô nương đối diện đang vô tâm vô phổi chơi khăn tay, mày không tự giác nhăn lại. Chẳng lẽ nàng nghĩ sai rồi? Vừa rồi thời điểm ở Duyệt Lai khách sạn, biểu hiện của Lạc Yên với Hàn Lạc Thần không tha, nàng còn tưởng rằng Lạc Yên sẽ nhin không được dẫn hắn trở về, bất quá xem Lạc Yên cũng không có biểu hiện gì kỳ quái....

Xem ra tiểu thư ra tay cứu vị Hàn công tử kia thật sự chỉ là xuất phát từ hảo tâm thôi. Tinh Liên nghĩ.

Ánh mắt Tinh Liên mới vừa dời đi, Lạc Yên vừa mới còn chuyên chú xem đường viên trên khăn tay bỗng nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn đầy ý cười, còn có một tia giảo hoạt không dễ phát hiện.

Lạc Yên ở thế giới này người nhà đều rất sủng nàng, đặc biệt là phụ thân cùng ca ca nàng, một cái nữ nhi không, một cái muội không. Lạc Yên muốn cái gì, bọn họ liền sẽ làm để thỏa mãn nàng.

Hiên Viên Cốc kỳ thật cũng không ở Cẩm Thành, nhưng là Lạc Yên vì nhiệm vụ, làm nũng với người trong nhà nói muốn ra ngoài chơi, bọn họ liền thỏa mãn nàng. Một nhà ra du sơn ngoạn thủy, mà nay chính là ở tại một toà phủ đệ ở Cẩm Thành.

Thu Thủy các

Tiếng đàn dễ nghe trút xuống mà ra, hoà âm cùng tiếng sáo hoàn mỹ, tấu ra một khúc tiếng trời.

Bạch y nữ tử ngồi on trước đc cầm giả, nhẹ hợp lại chậm chạp. Bên người nàng có đồng dạng bạch y nam tử ngồi, hắn thổi cây sáo, nhìn nữ tử bằng ánh mắt vô hạn ôn nhu.

"Cha!" "Nương!" Thanh âm vui sướng của nữ hài tử xa truyền đến, đánh gãy hợp tấu của binh họ.

Hiên Viên Cẩn đặt cây sáo xuống, lại cùng nữ tử bên cạnh nhìn nhau cười: "A Yên đã trở lại."

Cúc Thanh gật gật đầu, trêu đùa: "Nha đầu này càng ngày càng dã, người cùng A Nguyệt lại sủng nàng như vậy, về sau quân không được thì làm sao bây giờ?"

Hiên Viên Cẩn nắm lấy tay nàng, cười cười, nói: "Người còn nói chúng ta, chẳng lẽ người liền không sủng nàng?"

Cúc Thanh á khẩu không trả lời được. Lạc Yên vừa lúc đi đến bên này, nhìn bọn họ hai cái, đôi mắt nàng cong cong: "Cha, mẫu thân, các người đang làm cái gì vậy?"

Nàng thật sự thích cha mẹ ở thế giới này, ân ái không di, nhất sinh nhất thế nhất song nhân [1], lại đối xử với con cái rất tốt, cùng người kia hoàn toàn không giống nhau.....

[1] Nhất sinh nhất thế nhất song nhân: Một đời một kiếp một đôi người.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (11)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên thích bọn họ, cho nên mới không tự giác được thân cận với bọn họ. Thời điểm vừa đến thế giới này, kỳ thật nàng vẫn là chưa thích ứng, nhưng là có Hiên Viên Cẩn và Cúc Thanh bọn họ quan tâm chăm sóc, nàng mới có thể yên ổn xuống.

Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt nàng càng thêm chân thật, lôi kéo tay của Cúc Thanh, blablah cùng bọn họ nói về chuyện hôm nay.

"..... Ta ở Duyệt Lai khách sạn cứu một người, hắn gọi là Hàn Lạc Thần. Tên của hắn cùng tên của ta vẫn là có một chữ tương đồng đâu....." Nàng nói đến Hàn Lạc Thần, tươi cười trên mặt không tự giác trở nên càng ngọt: "Hắn thực tốt, còn cùng ta giảng đạo lý....."

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh liếc nhau, trong ánh mắt đều hiện lên suy nghĩ sâu xa quang mang [1]. "Ta còn mua cho các người rất nhiều đồ vật....." Nói xong nàng bỗng nhiên đứng lên, cười cười nói: "Đồ đều ở chỗ của A Liên, ta đi lấy cho các người!" Nói cũng không đợi bọn họ đáp lại, liền lộc cộc nhảy nhót mà chạy xa.

[1] Quang mang: Tia sáng tỏa ra bốn phía. Tương tự: "quang huy" 光輝, "quang thái" 光彩, "quang lượng" 光亮, "quang tuyến" 光線. Su ru Thần Kí 搜神記: "Nhân hữu quang mang, được được ngoại xạ" 眼有光芒, 爍爍外射 (Quyển bát) Mắt có tia sáng rực bắn ra ngoài.

"Người thấy thế nào?" Hiên Viên Cẩn bỗng nhiên cau mày, hỏi.

"Hàn Lạc Thần? Người A Yên cứu? Thực tốt?" Cúc Thanh lấy ra những tin tức máu chốt, bỗng nhiên cười: "Đánh giá này cũng thực cao đi, A Yên nhưng chưa từng cho người ngoài đánh giá cao như vậy đâu....."

Hiên Viên Cẩn mày nhăn chặt muốn chết: "Sẽ là có kế hoạch tiếp cận sao?"

Cúc Thanh lắc đầu: "Không ở hiện trường, ta cũng không thể phán định là tình huống như thế nào."

Hiên Viên Cẩn giải quyết dứt khoát: "Ta bảo A Nguyệt tra một cái đi."

"Cũng hảo." Cúc Thanh gật gù đầu, nghĩ nghĩ, lại nói: "Tình Liên không phải là theo A Yên ra ngoài sao? Không bằng tìm nàng hỏi một chút?"

Hiên Viên Cẩn nói: "Hỏi thì hỏi, nhưng là vẫn phải tra."

"Ân." Cúc Thanh gật gù đầu. Vừa đúng lúc này Lạc Yên trở về, trong tay cầm một đồng hồ vật, đẩy đến cao cao, mỗi một bước đi cơ hồ đều nguy hiểm, có thể rơi xuống bất cứ lúc nào. Hiên Viên Cẩn thấy vậy, không chút nghĩ ngợi liền nhanh chóng đứng dậy tiếp nhận đồ vật trong tay nàng: "Như thế nào lại không để cho hạ nhân hỗ trợ?"

Lạc Yên cười cười: "Ta chẳng phải là muốn tự tay đưa cho các người sao."

Cúc Thanh cũng đi tới, một bên giúp nàng lấy một bộ phận đồ vật, một bên cười nói: "A Yên trưởng thành, sẽ quan tâm cha mẹ....."

Ba người một lần nữa trở về bàn đá biên. Lạc Yên chống cằm, xem bọn họ mở đồ ra, bỗng nhiên mở miệng nói: "Cha mẹ, nếu ta muốn một mình đi ra ngoài lưu lạc giang hồ, các người sẽ đáp ứng sao?"

Hiên Viên Cẩn hoảng sợ, "Người như thế nào sẽ có loại suy nghĩ này?"

Thiên a thiên a, tồn thọ tồn thọ! Nữ nhi bảo bối mềm mại dễ thương của bọn họ cư nhiên muốn rời xa bọn họ, một mình lưu lạc giang hồ?! Nga, không, đến tột cùng là cái hỗn đản nào nói với bảo bối chuyện này? Hắn bỗng nhiên ngứa tay, muốn giết người!!!

Cúc Thanh ném cho hắn cái ánh mắt an tâm, giữ chặt tay Lạc Yên, nụ cười trên mặt không thay đổi: "A Yên, chúng ta không phải không muốn thỏa mãn nguyện vọng của người, chỉ là..... Người như thế nào sẽ có cái ý tưởng một mình lưu lạc giang hồ này?" Kỳ thật nàng muốn trực tiếp hỏi xem ai đã dạy

hư nữ nhi đây!

Lạc Yên giống như không thấy được bọn họ đen mặt, rút về đôi tay bị Cúc Thanh lôi kéo, ôm mặt, đầy vẻ khát khao: "Ta xem trong những cái thoại bản kia, nữ hiệp đều là làm như vậy, ân..... Hành hiệp trọng nghĩa [2], nghe rất rất lợi hại!"

[2] Hành hiệp trọng nghĩa: Việc làm vì nghĩa, những người hành động vì chính nghĩa, chèn kẻ mạnh giúp người yếu.

Hiên Viên Cẩn lại đen mặt, "Nơi nào lợi hại?" Hấn thực muốn biết, đến tột cùng là người nào cho nàng xem những cái thoại bản lung tung rối loạn đó?!

Tựa hồ như mới phát hiện biểu tình bọn họ không vui, Lạc Yên ngơ ngác nhìn nhìn: "Các người không đồng ý sao?" Nàng chớp chớp đôi mắt, vành mắt lập tức đỏ lên, mi mắt rũ xuống, một bộ dáng muốn khóc ra tới.

Hiên Viên Cẩn đương nhiên liền nhìn không được, vội vàng thu lại bộ dáng nổi giận.

- - - - -

Chị Lạc Yên được buff ghê gớm. Thân thể còn khủng hơn cả nữ9 nguyên tác!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (12)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"A Yên, A Yên người đừng khóc a! Người muốn làm gì ta đều đáp ứng, một mình lưu lạc giang hồ liền một mình lưu lạc giang hồ đi, làm nữ hiệp liền làm nữ hiệp đi! Ta cái gì cũng đều đáp ứng người, người đừng khóc a.....!"

Nữ nhi không làm sao có thể để nữ nhi khóc a?

Hiên Viên Cẩn giờ phút này đã đầu hàng, trong miệng vẫn luôn nói Lạc Yên muốn làm cái gì hấn đều đáp ứng, chọc đến Cúc Thanh phải quay đầu lại ném cho hấn ánh mắt khinh bỉ.

Mà Lạc Yên bên kia, nghe được Hiên Viên Cẩn nói, nàng liền lập tức nín khóc, không keo kiệt mà tặng Hiên Viên Cẩn một nụ cười rạng rỡ: "Cha người thật tốt!"

Cúc Thanh đang muốn nói cái gì, tay Lạc Yên đã kéo kéo nàng, ánh mắt tràn đầy ủy khuất, nước mắt như muốn trào ra: "Nương....." Cúc Thanh vẻ mặt không thêm đề ý: "Ta mặc kệ người, người muốn làm gì liền làm cái đó đi, tự chiều cổ mình tốt là được." Tuy rằng ngoài miệng nói mặc kệ nàng, nhưng là trong lòng đã ở tự hỏi phải chuẩn bị cho nàng nhiều ít được vật.

Hiên Viên Cẩn bỗng nhiên ho khụ một tiếng, đem lực chú ý của Lạc Yên hấp dẫn lại đây, "A Yên a, tuy rằng chúng ta có thể cho người một mình ra bên ngoài hành hiệp trọng nghĩa. Nhưng là, người phải biết rằng, việc hành hiệp trọng nghĩa này yêu cầu võ công. Người trước luyện hảo võ công được không?" Hấn tận tình khuyên bảo mà nói, trên mặt hoàn toàn là bộ dáng "Ta đây rất là lo lắng cho người".

Lạc Yên tự nhiên có thể đoán được ý tưởng của hấn, đơn giản chính là muốn kéo nàng lại, sau đó chậm rãi làm lung lay quyết định rời đi của nàng. Quả nhiên, sau khi nghe hấn nói xong, Cúc Thanh cũng xoay người, lôi kéo tay nàng cười tủm tỉm nói: "Nữ hiệp đều là võ công cao cường, người hiện tại không thể làm nữ hiệp được. Ca ca người qua mấy ngày nữa liền sẽ trở lại, đến lúc đó người lại cùng hấn học thì có gì không tốt?"

Lạc Yên ngoan ngoãn mà nói tốt, trong lòng lại nghĩ nhất định phải rời đi trước khi Hiên Viên Kiến Nguyệt trở về.

Hiên Viên Kiến Nguyệt - ca ca ở thế giới này của nàng, mấy ngày hôm trước trở lại Hiên Viên cóc đề giải quyết một số việc. Hấn tuy rằng rất yêu thương nàng, nhưng hấn tuyệt đối sẽ không cho phép nàng một mình hành hiệp cái gì giang hồ.....

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh trong lòng đều đang bàn tính cách kéo dài thời gian, kết quả còn không tới mấy ngày, hai người nhận được một cái tin tức làm cho bọn họ kinh hoàng thất thố.....

Lạc Yên rời nhà ra đi!

- - - - -

Cầm Thành

Duyệt Lại khách sạn

Hàn Lạc Thần đang một mình ngồi ở nhà gian uống rượu.

Tòa nhà gian này chính là cái mà Lạc Yên ngày đó bao, mấy ngày nay hắn thường xuyên đến nơi này ngồi. Thời điểm tâm phiền ý loạn, chỉ cần tới ngồi trong chốc lát, tâm hắn liền sẽ bình tĩnh trở lại.

Hắn nhìn dòng người ngoài cửa sổ lui tới, ánh mắt không chút để ý. Phảng phất như là chỉ là tùy tiện liếc mắt một cái mà thôi, lại giống như đang chờ mong cái gì.

Hắn hôm nay đã ra ngoài khá lâu, Hàn Lạc Thần nhìn sắc trời bên ngoài, đứng lên, búng búng tro bụi không tồn tại trên quần áo. Hắn cần phải trở về, trở lại cái địa phương lạnh như băng kia, trở về làm chuyện chính mình nên làm.

Kèo kẹt --

Ngoài cửa sổ truyền đến một thanh âm, ánh mắt Hàn Lạc Thần sắc bén như có thể bắn xuyên qua: "Ai?" Ngực khí rét lạnh thấu xương này tựa hồ có thể dùng để đông chết người.

Hàn Lạc Thần vừa dứt lời, ngoài cửa sổ liền có một người nhảy vọt vào, lọt trọn trong lòng ngực hắn. Ấm áp, hương thơm mềm mềm, là một nữ hài tử.

Hàn Lạc Thần tay run run một cái, thiếu chút nữa đem người quăng ngã ra ngoài, nhưng là không đợi hắn có hành động, tay nữ hài tử liền ôm lên cổ hắn. Người nọ mềm mại kêu lên tên của hắn: "Lạc Thần!"

Hàn Lạc Thần động tác định quăng ngã người cứng lại, "A Yên?" Hắn không nghĩ tới nàng sẽ xuất hiện ở chỗ này: "Người sao lại ở chỗ này?"

Hắn đem nàng từ trong lòng ngực lôi ra, đánh giá từ trên xuống dưới một phen. Nhìn đến nàng vẫn là bộ dáng nguyên lai tinh thần no đủ kia, trong lòng nhẹ nhõm thở dài một hơi...

-- Nàng vừa mới nhảy cửa sổ. Hành động này làm hắn lo lắng nàng sẽ có việc.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (13)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Gương mặt Lạc Yên tín nhiệm mà nhìn hắn, còn hướng hắn cười cười: "Ta tới chơi a!" Nàng nhấc cánh tay hắn lên, quơ quơ, tiếp tục nói: "Ta vừa mới ở bên ngoài nhìn thấy người, cho nên liền nhảy vào đây."

Hàn Lạc Thần bắt đầu đi thờ dài, không tán đồng mà nói: "Về sau không được làm việc nguy hiểm như vậy nữa, vạn nhất ta làm người bị thương thì sao bây giờ?"

Lạc Yên lắc đầu: "Sẽ không! Ta tin tưởng người sẽ không thương tổn đến ta."

Nữ hài tử chuyên chú nhìn, trong ánh mắt thanh khiết chỉ có một mình hắn. Hàn Lạc Thần ngẩn người, lấy lại tinh thần, nhận không được điểm điểm cái mũi nàng, bắt đầu đi nói: "Người a....." Chính hắn cũng không có phát hiện, ngực khí này của hắn thật ôn nhu.

Hàn Lạc Thần nhìn nhìn xung quanh, hỏi: "Sao lại chỉ có một mình người vậy?" Ý tứ là hỏi nàng sao lại không mang theo người.

Lạc Yên không được tự nhiên mà ho khan hai tiếng: "Ai nha, ta chỉ là tùy tiện ra ngoài đi dạo mà thôi, còn muốn mang theo ai a?" Thanh âm nàng về sau dần dần nhỏ xuống, rõ ràng là chột dạ.

Giờ này đã không còn sớm, nàng vẫn còn ở bên ngoài, hơn nữa lại không mang theo người nào, nơi nào là ra ngoài đi dạo mà thôi?

Hàn Lạc Thần bắt đầu đi thờ dài, nói: "Bây giờ đã không còn sớm, ta đưa người trở về."

"Không cần!" Lạc Yên lập tức lắc đầu, thanh âm cũng thực gấp. Sau khi phản ứng lại liền cười gượng một tiếng: "Ý ta là.....chúng ta vừa mới gặp nhau, còn chưa có nói chuyện từ tế người lại muốn đưa ta trở về, ta không cần!"

Về chột dạ trên mặt nàng che dấu không tốt, đều lộ ra ngoài. Hàn Lạc Thần thật muốn đỡ trán: "Nói đi, phát sinh chuyện gì?" Dừng một chút, lại nói: "Nhất thiết phải nói thật."

Đôi tay nhỏ nhắn của Lạc Yên nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo hắn, trên mặt là biểu tình đáng thương cực độ: "Ta nói cho người, người đừng mắng"

ta....." Hàn Lạc Thần: “..... Nói đi, ta sẽ không mắng ngươi.”

Lạc Yên chớp chớp đôi mắt: “Ngươi thật sự sẽ không mắng ta?” Hàn Lạc Thần bắt đắ dĩ: “Ta bảo đảm không mắng ngươi.” Lạc Yên cắn cắn môi dưới, ấp úng nói: “Ta.....rời nhà ra đi.....” Thanh âm về sau thấp đến gần như không tiếng động.

Nhưng thân là một người tập võ, Hàn Lạc Thần tự nhiên nghe thấy được lời nàng nói, đôi mắt trừng: “Tại sao lại muốn rời nhà ra đi? Hử? Ngươi.....” Thấy hấn đang tiếp tục muốn nói, Lạc Yên liền lấy tay che miệng hấn lại, nàng vô tội mà chớp chớp mắt: “Ngươi đã nói là không mắng ta.”

Lần đầu tiên trong cuộc đời, Hàn Lạc Thần lại phải nhiều lần bắt đắ dĩ như vậy chỉ trong một ngày. Kéo tay nàng xuống, thờ dài: “Ta không mắng ngươi.” Nhưng mà..... “Ta chỉ là hỏi ngươi tại sao lại rời nhà trốn đi.”

Nói đến cái này, mặt mày Lạc Yên liền hớn hờ lên: “Ta phải làm nữ hiệp, nữ hiệp hành hiệp trượng nghĩa!”

“Hà?” Hàn Lạc Thần có chút không thể lý giải mạch não của nàng: “Đây là nguyên nhân ngươi rời nhà trốn đi?” Cha mẹ nàng không đồng ý cho nàng ra ngoài hành hiệp trượng nghĩa, cho nên nàng mới rời nhà trốn đi?

“Không phải, không phải!” Lạc Yên lắc mạnh đầu: “.....Bọn họ nói ta phải cùng ca ca luyện tốt võ công trước.....Ta đã muốn làm nữ hiệp, giúp đỡ chính nghĩa từ lâu cho nên liền trốn chạy ra!”

Hàn Lạc Thần đỡ trán, “..... Ta đưa ngươi trở về.”

Lạc Yên: “!!!”

Nàng lập tức lắc đầu: “Ta không cần! Ta không quay về!” Hàn Lạc Thần bắt đắ dĩ: “Vậy kế tiếp ngươi có tính toán gì không?”

Lạc Yên chớp chớp mắt, nói: “Ta có thể đi theo ngươi không?” Nàng lộ ra biểu tình khổ sở: “Ta không mang cái gì hết.....”

Hàn Lạc Thần lúc này mới chú ý tới, vị cô nương này rời nhà trốn đi là cô độc một mình, tức khắc càng thêm bắt đắ dĩ, hỏi nàng: “Ngươi đã ra ngoài bao lâu? Ăn cơm chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (14)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên chột chột hai ngón trỏ, đáng thương vô cùng mà nhìn hấn: “..... Còn chưa có.” Thanh âm nàng thấp đến cơ hồ không nghe được.

Hàn Lạc Thần trong lòng bắt đắ dĩ: “Ta đi gọi tiểu nhị đưa chút ăn lên.....” Còn chưa ra khỏi cửa đã bị Lạc Yên nhéo tay áo, hấn quay đầu lại xem nàng: “Làm sao vậy?” “Chúng ta không ăn ở đây có được không...?” Nàng lo rằng Hiên Viên Cần bọn họ nghĩ đến Duyệt Lai khách sạn. Rốt cuộc mấy ngày trước, nàng ở chỗ này quen biết Hàn Lạc Thần. Bọn họ đương nhiên biết đến, đừng tưởng rằng nàng không biết, hai người này âm thầm kêu Tinh Liên lên để hỏi chuyện.

Hàn Lạc Thần không phải ngu ngốc, đương nhiên có thể đoán được nàng vì cái gì nói như vậy. Tuy rằng lý trí của hấn nói cho chính mình, hấn phải đem nàng đưa trở về, nhưng ở sâu trong nội tâm hấn có cái thanh âm vẫn luôn ở ngăn trở hấn.....

Hàn Lạc Thần nghiêm túc mà nhìn mặt nàng: “Ngươi nghiêm túc?”

Lạc Yên không chút do dự gật gật đầu: “Đương nhiên.”

Hấn bình tĩnh nhìn nàng một lát, ngay sau đó bỗng nhiên nhẹ nhàng bật cười, kiên định về phía nàng vươn tay: “Đi thôi.”

Lạc Yên lập tức vui vẻ mà cười, không chút do dự bắt lấy bàn tay hấn, gấp không chờ nổi nói: “Đi thôi đi thôi!”

Hàn Lạc Thần cảm thấy chính mình nhất định điên rồi, biết rõ bên người mình nguy cơ tứ phía, rõ ràng biết nàng không thích hợp với thế giới của hấn. Nhưng hấn chung quy vẫn tham luyến sự ấm áp của nàng, đem nàng kéo vào.....

Nhưng mà, là nàng vươn tay trước không phải sao?

Hàn Lạc Thần âm u mà nghĩ. Nếu là nàng vươn tay trước, liền không thể vứt bỏ hấn! Nếu ngay từ đầu đã cho hấn ấm áp, về sau liền không thể lưu hấn lại vực sâu lạnh băng!

A Yên, là người vươn tay trước, một khi đã như vậy, ta đây tuyệt đối không cho phép người đối ý!

Hàn Lạc Thần nhìn cô nương đi bên cạnh mình cầm một chuỗi hồ lô ngào đường, ăn đến vui sướng, cười đến vân đạm phong khinh [1].

[1] Câu nguyên gốc: 《Vân đạm phong khinh cận ngọ thiên, Bàng hoa tùy liễu quá tiền xuyên.》 Chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác, đậm (nhân nhật) như mây trời, nhẹ nhàng như gió thổi

“Lạc Thần, người muốn ăn không?” Lạc Yên nghiêng đầu hỏi hần, cực lực đề cử cho hần hồ lô ngào đường: “..... Thật sự thật sự ăn rất ngon đó! Ta dám đảm bảo, người ăn qua một lần liền sẽ yêu nó!”

“Thật vậy chẳng? Vậy ta đây ném thử.....” Nói xong liền thả dò một ngum ở viên hồ lô ngào đường nàng đã cắn qua. Hàn Lạc Thần tự nhiên đã ăn qua hồ lô ngào đường. Đó là lúc hần còn rất nhỏ, cha mẹ hần dẫn hần ra ngoài dạo phố, nhìn trên đường có người bán hồ lô ngào đường, liền mua cho hần một chuỗi.

Hàn Lạc Thần không nhớ rõ tư vị của hồ lô ngào đường lúc đó là thế nào, nhưng giờ này khác này, hần cảm thấy hồ lô ngào đường mình ăn tuyệt đối là thứ ngọt nhất hần từng ăn qua.

Hàn Lạc Thần cong cong đôi mắt, khẽ cười nói: “Àn, A Yên nói quả nhiên không sai, cái hồ lô ngào đường này quả thực ăn rất ngon.” Hần biết nàng thích nghe lời nói gì, cũng không keo kiệt mà nói cho nàng nghe. Nhìn đến đôi mắt đã cười đến cong thành trăng non của nàng, trong lòng hần làm một trận thỏa mãn.

Lạc Yên nhảy nhót đi theo hần, trên mặt vẫn luôn mang theo nụ cười vô lo vô ưu, dọc đường đi blah blah nói với hần, giống như không thể nói xong hết được.

Bọn họ dừng lại trước một tòa nhà, Lạc Yên tò mò ngắm ngía, tòa nhà này thoạt nhìn đã có chút cổ xưa, nhưng lại không nói gì hết, chỉ nắm lấy tay áo Hàn Lạc Thần, đi theo hần gõ cửa.

“Ai a?” Bên trong truyền đến thanh âm một người nam nhân. Ngay sau đó, đại môn (cửa lớn) bị người mở ra, một trung niên nam tử đi ra.

“Thiếu chủ!” Thời điểm nhìn thấy Hàn Lạc Thần, nam tử lập tức trở nên cung kính, nhưng khi nhìn đến Lạc Yên bên cạnh hần, hần (nam tử) lại khản trương lên: “Thiếu chủ, vị cô nương này.....”

Hần nói còn chưa nói xong, Hàn Lạc Thần liền mở miệng nói: “Đây là Lạc Yên, người có thể gọi nàng là tiểu thư.”

- - - - -

Dạo này mấy mem lười quá, lâu lắm mới ra được một chương TTT^TTT. Chương sau có lẽ còn lâu lắm=(((

□Team đang thiếu hụt nhân lực và đang cần mem gấp. Ai có khả năng về các mảng 《Edit, Beta và Design》 thì ỉb ngay với team nhé!!!□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (15)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nói xong, Hàn Lạc Thần lại quay đầu giới thiệu cho Lạc Yên: "Vị này là Trần thúc, là.....quản gia trong nhà ta."

Lạc Yên lập tức ngọt ngào chào hỏi: "Chào Trần thúc!"

Trần thúc còn chưa phục hồi tinh thần, lại mới nghe được Hàn Lạc Thần giới thiệu Lạc Yên, hần liền nhin không được tự bỏ não mình.

Lạc Yên, Lạc Thần? Tiểu thư?

Chẳng lẽ vị cô nương này là nữ nhi tư sinh của chủ tử?

Không đúng a, chủ tử với chủ mẫu tình thâm nghĩa trọng, sao có thể làm ra cái gì nữ nhi tư sinh? Hơn nữa nếu là nữ nhi tư sinh, mặt thiếu chủ lúc này hần là phải lạnh lẽo lắm đi?

Nhìn đến biểu tình quỷ dị trên mặt Trần thúc, Hàn Lạc Thần liền biết hần lại tự bỏ sung một ít suy nghĩ kì quái trong đầu.

Hần không tự nhiên đen mặt lại, âm thanh lạnh lùng nói: "Đừng suy nghĩ bậy bạ, A Yên là ân nhân cứu mạng của ta." Thật là, Trần thúc sao lại luôn có

những suy nghĩ kỳ quái như vậy?

Hắn không nhắc tới họ của Lạc Yên với Trần thúc. Một mặt là bởi vì Lạc Yên đã nói qua, nàng rời nhà trốn đi vì muốn làm nữ hiệp, về mặt còn lại là lo lắng phụ thân nàng sẽ dựa vào đây điều tra tìm được nàng.

Tuy rằng hắn nguyên lai là tính toán tiếp cận Lạc Yên để được Hiên Viên cốc trợ giúp, nhưng là cái ý niệm kia đã sớm bị hắn ném đến rất xa.

Nàng là tất cả ảm áp của hắn, hắn sao có thể lợi dụng nàng?

Lạc Yên đã đuổi kịp mạch não Hàn Lạc Thần: "Trần thúc, ta họ Lạc, Lạc thủy Lạc [1]."

[1] Chỗ này ta cũng không biết Lạc thủy Lạc ý là gì.

Trần thúc xấu hổ mà cười cười, ho khan một tiếng, nói: "..... Là thuộc hạ nghĩ sai rồi, là thuộc hạ nghĩ sai rồi."

Hàn Lạc Thần cũng không hề so đo chuyện này: "A Yên muốn ở chỗ này một đoạn thời gian, ngươi cho người chuẩn bị phòng cho nàng đi."

"Vâng." Trần thúc vội gật đầu, tuy rằng đã bỏ qua suy đoán Lạc Yên là chủ tử tư sinh nữ nhi, nhưng là hiện tại, suy nghĩ của hắn lại chuyển tới một địa phương khác.....

Tỷ như, tiểu thư cùng thiếu chủ đứng chung một chỗ thật sự rất xứng đôi a!

"..... Không cần để ý đến hắn." Nhìn Trần thúc còn đứng tại chỗ ngây ngô cười, Hàn Lạc Thần quyết đoán quyết định bỏ qua hắn, kéo tay Lạc Yên: "Chúng ta đi vào trước đi."

Lạc Yên gật gù đầu, đi theo phía sau hắn vào cửa. Đại khái là chưa thấy người nào như Trần thúc, lúc vào cửa còn tò mò mà quay đầu lại nhìn hắn một cái.

"Làm sao vậy?" Hàn Lạc Thần tự nhiên cũng nhìn thấy hành động của nàng, nhin không được mở miệng hỏi.

Lạc Yên lắc đầu, hướng hắn cười cười, nói: "Không có gì, chỉ là cảm thấy Trần thúc rất có ý tứ mà thôi!"

Hàn Lạc Thần: "....." Bỏ não quá nhiều liền tính có ý tứ? ".....Sau này quen liền tốt."

Lạc Yên cười cười, không nói chuyện, đi theo hắn đi vào nhà, lúc này mới chú ý tới, tòa nhà này từ bên ngoài xem là thực cổ xưa, nhưng là bên trong thật ra thấp phần tinh xảo, cái này có tính là bại như kỳ ngoại, kim ngọc kỳ trung [2]?

[2] Bại như kỳ ngoại, kim ngọc kỳ trung: Bên ngoài rách nát, bên trong vàng ngọc. Kiểu như câu "Bên ngoài đồ nát hoang sơ, bên trong cảnh đẹp nên thơ trữ tình" của mình í.

Hàn Lạc Thần chủ động mang nàng tham quan tòa nhà, Lạc Yên cũng nể tình mà bồi hắn đi dạo khắp nơi, thẳng đến khi Trần thúc đã khôi phục bình thường gọi bọn họ đi ăn cơm, hành trình tham quan của hai người mới kết thúc.

Thời điểm hai người ăn cơm, Trần thúc bỗng nhiên nhảy ra, nói với Hàn Lạc Thần là hắn đã an bài cho Lạc Yên ở Kiêm Gia viên.

Lạc Yên không biết Kiêm Gia viên là nơi nào, chỉ là nhìn đến bộ dáng sừng sốt của Hàn Lạc Thần, nàng liền suy đoán rằng Kiêm Gia viên có ý nghĩa đặc biệt gì đó.

"Kiêm Gia viên? Kiêm gia thương thương, bạch lộ vi sương [3]....." Lạc Yên vẫn duy trì thái độ tò mò của mình, hỏi: "Tên của vườn kia là lấy từ Kinh Thi [4] sao?"

[3] Hai câu trên trích từ bài thơ Kiêm Gia 1:

Kiêm gia thương thương,

Bạch lộ vi sương,

Sở vị y nhân,

Tại thủy nhất phượng.

Tổ hồi tùng chi,

Đạo trở thả trường,

Tổ du tùng chi,

Uyển tại thủy trung ương.

Dịch nghĩa:

Lau lách rườm rà xanh tốt,

Móc trắng làm sưng,

Người mà mình nói đến

Thì ở về một phương nào của vùng nước mênh mông.

Đi ngược dòng mà theo cùng,

Đường đi hiểm trở, lại xa dài.

Đi xuôi dòng mà theo cùng.

Thì thấy nghiêm nhiên ở giữa vùng nước mênh mông ấy (mà không thể đến gần được).

[4] Kinh Thi là một bộ tổng hợp thơ ca vô danh của Trung Quốc, một trong năm bộ sách kinh điển của Nho giáo. Kiêm Gia là một bài thơ trong tập (gồm Kiêm Gia 1, 2, và 3).

Hàn Lạc Thần gật gật đầu, biểu tình phức tạp khó phân biệt hiện trên mặt, nhưng thật ra không có bảo Trần thúc chuẩn bị lại phòng cho nàng, chỉ là liếc mắt cảnh cáo Trần thúc một cái.

Kiểm Gia viên, nơi của chủ mẫu.

Trần thúc an bài cho Lạc Yên ở chỗ đó, cũng chỉ là muốn nhìn xem Hàn Lạc Thần đối với Lạc Yên là có ý gì thôi, không nghĩ tới là sẽ nhận được cảnh cáo.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (16)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Ánh mắt Hàn Lạc Thần vừa rồi lộ rõ vẻ không vui.....

Thôi, thôi, hấn về sau vẫn là không nên tự chủ trương, làm thiếu chủ ghét bỏ đi.

Bất quá.....

Hấn dám chắc, thiếu chủ đối với vị Yên tiểu thư này chắc chắn có ý tứ kia, bằng không sẽ không đồng ý cho nàng ở tại Kiểm Gia viên!

Cũng không biết Yên tiểu thư này có thân phận gì..... Trần thúc nhìn không khí ám áp bên trong, nhịn không được nghĩ đến.

"Lạc Thần, nhà ngươi làm gì vậy? Cha mẹ ngươi đâu? Không ở nhà sao?" Biết nàng sớm hay muộn cũng sẽ phải hỏi hấn chuyện này. Sau khi cơm nước xong, Lạc Yên liền chủ động mở miệng, lấy một loại ngữ khí đơn thuần thuận miệng hỏi.

Nàng vừa dứt lời, không khí mới đây còn ám áp ngay lập tức lạnh xuống, ánh mắt Hàn Lạc Thần cũng tối sầm lại. Giờ khắc này, hấn phảng phất như lâm vào khói mù, vẻ tươi cười trên mặt biến mất không còn một mảnh.

Lạc Yên ngẩn người, có chút lo lắng nhìn hấn, thật cẩn thận mở miệng hỏi: "Ta..... có phải hay không..... mạo phạm ngươi?"

Hàn Lạc Thần bỗng nhiên đứng dậy, động tác to lớn dọa nàng muốn nhảy dựng lên. Lạc Yên vừa định đứng lên, đã bị hấn kéo vào trong lòng ngực.

Lực đạo của hấn rất lớn, Lạc Yên hơi đau, muốn cử động, liền nghe được thanh âm gần như lẩm bẩm của hấn vang lên bên tai.

"Đừng nhúc nhích, A Yên, cho ta ôm một cái, trong chốc lát thôi!"

Ngữ khí của hần vừa bất lực lại vừa bi thương, nghĩ đến những gì hần đã trải qua, Lạc Yên không khỏi đau lên, duỗi tay ôm lấy hần, "Ôm đi, ôm bao lâu đều được."

Nếu hần muốn một cái ôm ấp, mà nàng lại vừa lúc có, vậy nàng đương nhiên nguyện ý đưa cho hần.

Nghe được lời nói của nàng, lực đạo Hàn Lạc Thần không khỏi càng lúc càng trở nên lớn hơn, phảng phất muốn đem nàng khảm vào chính cốt nhục của mình. Lạc Yên tuy rằng có chút đau, nhưng nàng không rên lấy một tiếng mà để mặc hần ôm, chỉ nhẹ nhàng ôm lại trấn an hần thôi.

Sau khi tâm tình bình phục, Hàn Lạc Thần mới buông nàng ra, nghĩ đến mình vừa mới mất khống chế, hần áy náy nhìn nàng, "Xin lỗi, là ta mất tự chủ."

Lạc Yên lắc đầu: "Không có việc gì." Nàng do dự một chút, mới lấy hết can đảm hỏi: "Ngươi.....vừa mới làm sao vậy?" Dừng một chút, lại nói tiếp: "Nếu ngươi không muốn nói cũng không sao."

Hàn Lạc Thần nhìn không được lại lần nữa đem nàng ôm vào trong lồng ngực, lần này động tác mềm nhẹ hơn. Lạc Yên nghe được hần thấp giọng thở dài: "A Yên, ta đã cho ngươi cơ hội."

"Ân?" Lạc Yên khó hiểu từ trong lồng ngực hần ngẩng đầu lên xem:

"Ta đã cho ngươi cơ hội rời xa ta, nhưng là, ngươi làm vụt mất cơ hội này." Hần bình tĩnh nhìn mặt nàng, ánh mắt chuyên chú: "Ta nói rồi, ta không phải người tốt, nhưng là....." Hần cười cười, "Nếu ta đã không tính là người tốt, ta cũng không nghĩ thả ngươi đi!"

Lạc Yên ngạc nhiên mà nhìn hần, bỗng nhiên nói: "Ngươi là tỏ tình ta sao?"

"....." Hàn Lạc Thần đang áp ủ cảm xúc tốt bỗng nhiên biến mất đến không còn một mảnh.

"Ai nói cho ngươi từ tỏ tình này?" Hần cho rằng nàng không biết.

Lạc Yên đắc ý mà cười cười: "Trong thoại bản có a."

Hàn Lạc Thần dừng một chút, đột nhiên hỏi nàng: "Trong thoại bản tỏ tình là như thế nào?"

"Ân....." Lạc Yên nghĩ nghĩ, trả lời: "Nói lời âu yếm"

Hàn Lạc Thần: "Bọn họ nói lời âu yếm gì?"

Lạc Yên lại nghĩ nghĩ, nêu ví dụ: "Sơn hữu mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân bất tri. [1]"

[1] Hai câu thơ trích trong bài Việt Nhân Ca:

Kim tịch hà tịch hề?

Khiên chu trung lưu,

Kim nhật hà nhật hề?

Đắc dữ vương tử đồng chu.

Mông tu bị hảo hề,

Bất tỵ cầu si.

Tâm kỷ phiên nhi bất tuyệt hề,

Đắc tri vương tử.

Sơn hữu mộc hề mộc hữu chi,

Tâm duyệt quân hề quân bất tri.

Dịch nghĩa:

Đêm nay là đêm nào?

Đưa thuyền trôi giữa dòng.

Hôm nay là hôm nào?

Được cùng vương tử trên thuyền.

Thật lấy làm xấu hổ,

(Vương tử) không trách mắng thiếp (vì thân phận).

Trong lòng thấy phiền muộn không dứt,

Được biết vương tử.

Núi có cây, cây có cành,

Lòng mến thích chàng rồi, chàng không hay.

Hàn Lạc Thần bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, "A Yên." Hắn bình tĩnh nhìn nàng, lặp lại lời nàng vừa nói: "Son hữu mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân bất tri."

Lạc Yên ngẩn người, hẳn đây là.....tò tình với nàng ư?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (17)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dạng ngây ngốc của nàng, ý cười trên mặt càng sâu: "A Yên, ngươi nghĩ không sai." Hắn dừng một chút, mới tiếp tục nói: "Ta thích ngươi."

Thời điểm nói ra lời này, lỗ tai hắn cũng không tự chủ được mà biến hồng, trên mặt cũng nhiễm một tầng hồng nhạt, bên trong còn có vài phần ngượng ngùng, sao có thể vẫn là Hàn Lạc Thần âm tình bất định, làm mưa làm gió ngày xưa?

Lạc Yên nghĩ nàng phải giả bộ ngượng ngùng, nhưng mà mặt nàng đã sớm hồng một mảng, căn bản là không cần giả bộ, nàng cảm giác tim mình đang đập rất nhanh.

Nàng làm sao vậy? Lạc Yên xoa ngực, ngờ ngẩn ngẩn.

Nhìn gương mặt của nữ hài trong lòng ngực mình đã đỏ hồng, tâm Hàn Lạc Thần lập tức trở nên thực mềm mại: "A Yên, ngươi cũng thích ta đúng không?" Rõ là câu nghi vấn, nhưng ngữ khí lại giống như khẳng định. Cái người mà vừa mới ngượng ngùng đã biến mất, hẳn lại trở về là Phi Cung cung chủ.

Mặc kệ trong lòng mình nghĩ như thế nào, nàng đều phải trả lời khẳng định, cho nên Lạc Yên liền ném cảm giác kỳ lạ kia ra sau đầu, ngẩng đầu nhìn hắn: "Ta nghĩ....." Nàng dừng lại, tựa hồ do dự một chút, ngay sau đó liền trịnh trọng mà kiên định gật đầu: "Đúng vậy."

Vừa dứt lời, nàng đã bị hắn ôm vào trong lòng ngực, gát gao ôm. Hai người dán vào rất gần, phảng phất như không có một khe hở nào.

Hàn Lạc Thần cảm thấy, mình chưa bao giờ được cao hứng như lúc này, phảng phất khuyết điểm trong lòng đều được thỏa mãn. Hắn vui mừng đến cười ra tiếng, ôm nàng dạo qua một vòng, rồi hôn hôn môi nàng: "A Yên, ta thật cao hứng."

Mặt Lạc Yên bỗng hồng hồng, từng luồng nhiệt khí bốc lên. Nàng còn chưa từng cùng một nam tử nào thân mật như vậy đâu, kể cả là ở thế giới của nàng. Vẫn là ở thế giới này, chính là lần đầu tiên.

Bị một người nam nhân hôn môi là cảm giác gì?

Lạc Yên không rõ, chỉ là cảm giác cả người đều như lọt vào trong sương mù, chân ấm một chỗ, ngốc ngốc, tựa hồ còn có một chút.....ngọt ngào?

Hàn Lạc Thần xem bộ dáng ngây thơ mờ mịt của nàng, liếm liếm môi, bỗng nhiên cười cười, môi nàng so với hồ lô ngào đường còn ngọt đâu.

Sau khi bày tỏ nỗi lòng của nhau, Hàn Lạc Thần liền không nghĩ lại giấu Lạc Yên bất luận sự tình gì. Bọn họ một lần nữa ngồi xuống, đại khái là muốn hấp thu một chút lực lượng, hẳn đem Lạc Yên ôm vào trong ngực, đầu hắn gác ở đỉnh đầu nàng, trầm mặc nửa ngày mới bắt đầu cùng nàng nói về chuyện hai năm trước, chuyện Phi Cung bị tàn sát.

Thanh âm hắn rất thấp, ngữ khí cũng thường thường, phảng phất như đang nói về chuyện xưa của người khác, nhưng Lạc Yên lại thấy móng tay hắn đã ghim vào lòng bàn tay.

Lạc Yên kéo hần tay qua, nhẹ nhàng mà gỡ từng ngón tay của hần ra, không cho hần thương tổn chính mình, đồng thời chuyên chú nghe hần kể về sự kiện kia.

Trong kịch bản kia chỉ nói mấy câu về việc Phi Cung bị giết, nhưng giờ này khắc này nghe Hàn Lạc Thần nói, Lạc Yên phảng phất như trở lại cái ngày kia.

Dòng máu đỏ tươi, ngọn lửa quấy rầy.

Thảm thiết biết bao!

Đường Hiên Nhân, hần thế mà lại ngoan độc như vậy!

Ngày xưa nhân nghĩa đại hiệp, hôm nay lại thành người hiền lành? (chỗ này editor không hiểu cho lắm<)

Lạc Yên hừ lạnh, bất quá chỉ là một tên tiểu nhân thôi. Hần sao có thể gánh vác được những tên này đó? (???)

Nhưng là những việc này, Hàn Lạc Thần hiện tại còn chưa có tra ra được. Phi Cung của hần cũng còn rất non nớt, vẫn chưa thể khôi phục hào quang của đệ nhất cung ngày xưa.

Lạc Yên không thể nào trực tiếp nói cho hần: "Ta biết kẻ thù của ngươi là ai!". Nàng chỉ có thể yên lặng quan tâm hần, chậm rãi chỉ điểm hần tìm ra hung thủ, báo thù rửa hận.

Nghĩ đến chuyện xưa, Hàn Lạc Thần phải hao hết tâm tư, tìm mọi cách để truy ra kẻ thù. Thế nhân nói tâm tư hần ác độc, thế nhưng bày ra một ván cờ như vậy, bọn họ chỉ nhìn thấy Hàn Lạc Thần làm Mạc Phi Vân cùng Đường Nguyệt Nhu cách xa nhau lâu như vậy mới tụ họp lại cùng nhau. Bọn họ không có nhìn đến sự nghèo túng cùng thống khổ của Hàn Lạc Thần.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (18)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên ôm chặt lấy hần, ngữ khí kiên định nói: "Lạc Thần, con người làm gì, trời cao đều biết, ta tin, sớm hay muộn cũng có một ngày, hung thủ sẽ bị nhận trừng phạt."

"Ân, ta cũng tin vậy." Hàn Lạc Thần ôm nàng, đem đầu vùi vào hõm cổ nàng, thật lâu mới nói ra câu như vậy.

Ôm nàng một lúc, Hàn Lạc Thần mới gọi hạ nhân đem đồ ăn thừa đồ đi. Lạc Yên lúc này mới phát hiện, trong tòa nhà này hạ nhân cũng không nhiều, xem ra đây cũng không phải mật điểm của Phi Cung.

Nàng cũng không có che dấu tâm tư của mình, cho nên Hàn Lạc Thần xem biểu tình của nàng liền biết nàng suy nghĩ cái gì, chủ động nói: "Phi Cung không ở nơi này." Dừng một chút lại nói: "Qua một thời gian ta dẫn ngươi đi xem." Hần nắm tay nàng, chuẩn bị đến hoa viên đi dạo tiêu com

Lạc Yên cao hứng gật gật đầu.

Thời điểm hai người đi tới cửa, nhìn thấy Trần thúc đứng lẳng lẳng ở cửa. Hần nhìn Hàn Lạc Thần, trong ánh mắt tràn ngập vui mừng, lại bị Hàn Lạc Thần bỏ qua, Lạc Yên cũng không có để ý đến hần.

Trần thúc cũng không có vì bị ngó lơ mà không vui, vẫn như cũ cười tủm tỉm, hần đang suy nghĩ có nên hay không tìm người đi tra thân phận của Yên tiểu thư. Hần là đang muốn giúp thiếu chủ câu thân.

Phi Cung bị hủy diệt, chỉ trừ khôi phục Phi Cung, tâm nguyện của Trần thúc chính là muốn thấy thiếu chủ nhà mình yên bề gia thất. Hần nghĩ, nếu hai tâm nguyện này của hần thực hiện được, hần đến lúc chết cũng có thể yên lòng báo cho chủ tử cùng chủ mẫu.

Lạc Yên đi theo Hàn Lạc Thần trong hoa viên, nàng ở bên cạnh nói chuyện với hần, vừa nghĩ kế tiếp nên làm thế nào.

Bất luận như thế nào, nàng đều đến giúp Hàn Lạc Thần dựng lại Phi Cung cùng tìm ra hung thủ, nhưng mấu chốt vấn đề là, nàng cần giúp hần như thế nào? Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh bên kia là không thể được.

Nàng đương nhiên có thể nhìn ra Hàn Lạc Thần lúc trước có ý tưởng lợi dụng nàng để được Hiên Viên cốc trợ giúp. Bất quá nếu hắn phản đối, như vậy hiện tại nàng cũng không nên dùng thế lực của Hiên Viên cốc trợ giúp hắn, tuy rằng nàng không để bụng cái gì bị lợi dụng hay không lợi dụng, nhưng ý tưởng của hắn là quan trọng nhất.

Kỳ thật Lạc Yên rất vui khi từ bỏ ý tưởng ban đầu đối với hắn. Bọn họ vừa mới gặp nhau, hắn có thể có ý nghĩ như vậy, xem ra, hắn vẫn là coi trọng nàng.

Thiệt tình đối thiệt tình, tuy rằng ban đầu nàng là ý định tiếp cận hắn, nhưng tâm ý đối với hắn cũng không phải là giả, huống chi động cơ nàng tiếp cận hắn cũng không thuần không phải sao?

Dù sao Đào Yêu đã cùng nàng nói qua, nàng có thể lựa chọn lưu lại hoặc là không lưu lại, một khi đã như vậy, nếu hắn đối xử với nàng tốt, nàng lưu lại thì đã sao?

Qua mấy nhịp thở, suy nghĩ trong lòng Lạc Yên đã chuyển qua mấy vòng.

"Suy nghĩ cái gì?" Hàn Lạc Thần nhìn Lạc Yên bình thường hoạt bát rộng rãi mà bây giờ lại im lặng, cho rằng nàng còn đang suy nghĩ chuyện của hắn, liền cười cười, nói: "Không cần nghĩ nhiều như vậy, A Yên, ta hy vọng ngươi vẫn luôn vui vẻ!"

Lạc Yên ngẩng đầu, hướng hắn cười, "Ta tất nhiên vẫn sẽ luôn vui vẻ, nhưng là ngươi cũng muốn đáp ứng ta, không cần lại vì chuyện quá khứ mà bối rối. Ta sẽ không khuyên ngươi từ bỏ cừu hận, nhưng ta thật sự không hy vọng ngươi bởi vì những cái đó mà không vui."

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dáng nghiêm túc của nàng, trong lòng chua xót: "A Yên, ta biết, ta đều biết như vậy, "Biết nàng là vì hắn mà vậy, biết nàng là thật sự quan tâm hắn....."

Mà nay, cừu hận đã không còn chiếm toàn bộ cuộc sống của hắn, còn có một cái nữa là..... nàng.

Hai người nhìn nhau, tựa hồ hết thảy đều không nói gì.

"Lạc Thần, ngươi biết Thiên Đô phủ sao?" Lạc Yên đột nhiên hỏi.

Bỗng nhiên linh cảm nàng xuất hiện, nghĩ đến cái tên này, hiện tại Hàn Lạc Thần khẳng định không muốn nhận trợ giúp từ Hiên Viên cốc, như vậy có khác đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (19)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"Thiên Đô phủ?" Hàn Lạc Thần sững sốt một chút, hắn sao có thể không biết cái này. Chính là giang hồ đệ nhất tinh báo tổ chức đâu.

Mạng lưới tinh báo của Thiên Đô phủ trải rộng khắp nơi. Trên giang hồ không người nào không biết, năm xưa "Vô Song công tử" Tạ Thầm cùng "Tinh Vân tiên tử" Đường Tinh Diệu sang Thiên Đô phủ, không dưới một năm, danh tiếng Thiên Đô phủ liền lan truyền khắp nơi. Sau này, Thiên Đô phủ ở dưới tay 2 vị công tử càng được phát triển, thêm một bước tiến lớn.

Giang hồ anh kiệt xuất hiện lớp lớp, tuy rằng Thiên Đô phủ cũng đã lánh đời từ lâu trước kia, nhưng là nó chưa bao giờ bị người đời quên.

Hàn Lạc Thần tự nhiên biết Thiên Đô phủ. Sau khi Phi Cung bị diệt môn, hắn liền nghĩ tới muốn tìm Thiên Đô phủ giúp mình tra ra hung thủ, nhưng là bởi vì không biết liên hệ với bọn họ như thế nào, liền đem ý tưởng này gạt qua một bên. Hiện tại bỗng nhiên nghe Lạc Yên nhắc tới Thiên Đô phủ, không khỏi có chút giật mình.

"Xem ra là ngươi đã nghe qua." Lạc Yên cười cười: "Chúng ta đi Thiên Đô phủ nhờ tra án giúp đi."

Hàn Lạc Thần còn chưa kịp phản ứng, lại nhìn đến biểu tình chắc chắn của nàng, hỏi: "A Yên, ngươi biết liên hệ với Thiên Đô phủ như thế nào ư?"

Lạc Yên gật gật đầu: "Ta biết a. Ta còn thường xuyên đi Thiên Đô phủ chơi mà." Nhìn hắn giật mình, Lạc Yên cũng không giấu, đem quan hệ của Hiên Viên cốc cùng Thiên Đô phủ nói cho hắn.

Hiên Viên cốc cùng Thiên Đô phủ kỳ thật là quan hệ thông gia. Năm xưa, Thiên Đô phủ đời thứ hai - Từ Nhược Trần cùng lãnh đời đại tộc Toàn Cơ cốc Hiên Viên gia tiểu thư Hiên Viên Trúc Tâm kết thân, mà xuất thân của Lạc Yên, Hiên Viên cốc cùng Toàn Cơ cốc này là có quan hệ.

Hiên Viên Trúc Tâm có hai ca ca, Hiên Viên Sanh và Hiên Viên Ca. Hai người sau khi thành niên, một người trở thành Toàn Cơ cốc chủ. Một người

khác lần nữa tự mở mon phái, lấy mệnh danh, cho nên Hiền Viên cốc cùng Toàn Cơ cốc kỳ thật là xuất phát từ đồng tông.

Tâm tình Hàn Lạc Thần kỳ thật có chút phức tạp. Tuy rằng lúc trước hắn đánh chủ ý lên Hiền Viên cốc, nhưng mà hắn đã sớm từ bỏ. Hiện tại Lạc Yên lại nói dẫn hắn đi tìm Thiên Đô phủ hỗ trợ, kỳ thật cũng là dựa vào quan hệ của Hiền Viên cốc, cái này làm cho hắn có chút rối rắm.

Lạc Yên nhìn ra sự rối rắm của hắn, liền nói: "Thiên Đô phủ nguyên bản chính là tổ chức tình báo. Ta dẫn người đi tìm bọn họ, còn bọn họ giao dịch gì với người ta mặc kệ, ân, ta chỉ dẫn người đi tìm bọn họ thôi."

Không sai, chính là giao dịch.

Không biết từ thế hệ nào, Thiên Đô phủ bắt đầu không thu thù lao, mà là lấy nhân tình vì thù lao, nếu người muốn bọn họ hỗ trợ, phải trả giá một ân tình.

Nhân tình - thứ này nghe thì có vẻ không có tác dụng gì. Nhưng là ai cũng đều biết sự việc thiếu nhân tình này kỳ thật không thoải mái gì. Rốt cuộc thiếu tiền thì cũng thế khurót nợ, chứ thiếu nhân tình thì vẫn phải trả lại, ai mà biết Thiên Đô phủ sẽ bắt người làm cái gì để trả nhân tình.

Hàn Lạc Thần suy tư một chút, vẫn là gật gật đầu. Thiếu hạ một nhân tình, hắn vẫn có thể tiếp thu. Hắn đã từng vì báo thù mà trả giá đại giới so với thiếu nhân tình nhiều.

"Ngày mai chúng ta liền xuất phát nhé?" Lạc Yên dường như dò hỏi, mở miệng nói.

Hàn Lạc Thần ừ một tiếng, bỗng nhiên ôm lấy nàng: "A Yên, cảm ơn người."

Hắn biết nếu chỉ dựa vào hắn thì không có khả năng liên hệ được với Thiên Đô phủ. Rốt cuộc Thiên Đô phủ từ rất nhiều năm trước cũng đã không màng thế sự, hiện tại muốn bọn họ xuất thế một lần nữa phỏng chừng sẽ rất khó. Nhưng là xem ở thân phận Lạc Yên, Tà thị nhất tộc có lẽ sẽ cho hắn một trường hợp đặc biệt, lại nói tiếp, hắn vẫn là lợi dụng nàng, đây là hắn sự tình hắn không muốn làm nhất...

Lạc Yên bỗng nhiên cười cười, nghiêng đầu nói: "Không cần cảm tạ a, kỳ thật ta cũng rất khôn khéo! Người xem, ta giúp người như vậy, cũng là làm người thiếu ta. Vậy người về sau phải đối xử với ta thật tốt nha!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (20)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nghe được lời này của nàng, Hàn Lạc Thần có chút dở khóc dở cười, nàng nói là như thế nào cơ? Nàng không giúp hắn, chẳng lẽ hắn liền không đối tốt với nàng sao? Nàng nói lời này chỉ sợ là vì an ủi hắn đi?

Hàn Lạc Thần cười cười,捏捏 cái mũi của nàng, nói: "Ta biết, A Yên của ta là khôn khéo nhất!"

Lạc Yên cười ngã vào trong lồng ngực Hàn Lạc Thần, Hàn Lạc Thần sùng nịch mà nhìn nàng, sau đó không nói cái gì nữa, không khí lập tức trở nên ôn nhu vô hạn.....

Sau khi đưa Lạc Yên về Kiêm gia viên, Hàn Lạc Thần liền tìm Trần thúc, nói rằng hắn ngày mai muốn cùng Lạc Yên đi tìm Thiên Đô phủ hỗ trợ điều tra sự tình Phi Cung diệt môn.

Trần thúc có chút giật mình, hắn tất nhiên biết Thiên Đô phủ, trước kia Thiên Đô phủ hoạt động công khai bên ngoài, dễ dàng tìm được. Nhưng hiện tại, Thiên Đô phủ không biết đã sớm dọn đến chỗ nào rồi, Yên tiểu thư thế nhưng có thể tìm được nó, này là biểu hiện cái gì? Chính là biểu hiện Yên tiểu thư có thân phận không bình thường a....

Trần thúc nhin không được mở miệng hỏi: "Thiếu chủ, thân phận của Yên tiểu thư....."

Hàn Lạc Thần ánh mắt lập tức lạnh xuống, hắn trầm giọng nói: "Đừng cho ta biết có người đánh chủ ý lên Lạc Yên." Lời này là mệnh lệnh, cũng là cảnh cáo.

Trần thúc rùng mình, "Thuộc hạ sẽ nhắc nhở bọn họ." Bọn họ đây đều là những thuộc hạ sống sót sau sự kiện Phi cung diệt môn. Những người đó phần lớn là nguyên lão gì đó, luôn muốn can thiệp vào các sự tình của Hàn Lạc Thần. Trần thúc cũng biết thiếu chủ nhà mình đã sớm không kiên nhẫn với bọn họ.

Việc này cũng khó trách, có ai lại thích cấp dưới luôn muốn nhúng tay vào chuyện của mình, chính là chính, phụ là phụ. Những người đó là đã quên ai là

chủ, ai là tớ đi?

Trời tờ mờ sáng, Hàn Lạc Thần liền rời khỏi giường, lúc này hắn đang tập bài thể dục buổi sáng thông thường.

Nam tử mặc mảnh áo đơn sắc, ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây tưới xuống tới, bộ mặt hình dáng càng thêm lạnh lùng, lông mi như vũ rung động, bóng đổ bị kéo dài quá chừng ở trên mí mắt, phía cuối hơi hơi cong lên, mang theo vài phần vận khí câu nhân.

Trong tay hắn cầm trường kiếm toàn thân màu đen. Chọn, liêu, điểm, tiết, động tác như nước chảy mây trôi, làm ánh mắt người không dời ra được.

Lạc Yên theo chỉ dẫn của Trần thúc tìm được trúc viên, liền nhìn thấy cảnh tượng này, tìm nàng không nhìn được nhảy bùm bụp lên.

Chính cái gọi là thực sắc tính dã, cổ nhân thành không ta khinh. Lạc Yên nhìn không được nghĩ đến.

Thời điểm Lạc Yên đi vào trúc viên, Hàn Lạc Thần liền chú ý tới. Lúc hắn dừng lại thì nhìn thấy bộ dáng sững sờ của Lạc Yên, hắn nhìn không được câu môi cười, hoàn toàn không cảm thấy việc sắc đẹp của bản thân làm cho Lạc Yên mê muội có cái gì sai. Ý tứ này đối với hắn, có thể khẳng định nàng ngày càng thích mình, hắn cao hứng còn không kịp đây.

"A Yên....." Hắn đi đến trước mặt nàng, duỗi tay quơ quơ vài cái, Lạc Yên lấy lại tinh thần, gương mặt lập tức biến hồng, giống như vừa đánh phấn lên, đẹp không sao tả xiết.

Nhìn đến trong mắt hắn giấu không được ý hài hước, Lạc Yên che mặt, nhẫn nhịn, quyết đoán trực tiếp nói sang chuyện khác: "Lạc Thần, chúng ta khi nào đi?!"

Hàn Lạc Thần tất nhiên nhìn ra tâm tư của nàng, vừa cười vừa sờ sờ đầu nàng, nói: "Ta đã nhờ Trần thúc sắp xếp hết rồi, đợi lát nữa chúng ta sẽ đi, hiện tại đi ăn cơm trước được không?"

"Ân!" Lạc Yên lập tức gật gật đầu, nâng cánh tay hắn lên, cùng hắn đi song song, vừa đi vừa nghiêng đầu một bên hỏi hắn: "Lạc Thần, ngươi tập cái kiếm thuật gì vậy?"

Hàn Lạc Thần không trả lời nàng, chỉ là giọng điệu hàm chứa ý cười, hỏi: "Muốn học sao?"

"Được!" Lạc Yên lập tức trả lời, nàng đương nhiên biết đó là kiếm thuật gì, Phi Sương kiếm pháp, không phải người nhà Hàn gia không thể học, Hàn Lạc Thần chủ động hỏi nàng muốn học hay không, đó chính là coi nàng là người Hàn gia rồi!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (21)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên vừa lòng mà câu môi. Đây là mục đích cuối cùng của nàng không phải sao? Bên tai nghe Hàn Lạc Thần giải thích Phi Sương kiếm pháp, nàng lộ ra nụ cười sáng lạn: "Chỉ có người nhà Hàn gia mới được học? Chúng ta là một nhà sao?"

Hàn Lạc Thần nhìn không được cười cười, nói: "Như thế nào? Gặp đến nỗi không chờ được muốn trở thành người một nhà với ta sao?"

Lạc Yên cố giương mặt: "Cái gì sao? Rõ ràng là ngươi gấp không chờ nổi muốn cùng ta trở thành người một nhà!"

Hàn Lạc Thần chột chột gương mặt phồng lên của nàng. Thời điểm nàng trừng hắn, mở miệng nói: "Đúng vậy, là ta gấp không chờ nổi muốn cùng ngươi trở thành người một nhà, vậy ngươi nguyện ý sao?" Ánh mắt hắn thâm như hàn đàm, bình tĩnh nhìn chăm chú vào nàng. Mặt Lạc Yên nhìn không được nóng lên, biệt nữ quay sang một bên, nói: "Cha mẹ cùng ca của ta phải đồng ý mới được!"

"Nếu bọn họ không đồng ý thì sao?"

"Sao có thể không đồng ý? Ta muốn, bọn họ đều sẽ đồng ý!" Lạc Yên khẳng định mà trả lời.

"Vạn nhất đâu?"

Lạc Yên nghe ra lời nói thấp thòm của hắn, lập tức mở miệng nói: "Ai nha, ngươi không cần lo lắng. Nếu bọn họ thật sự không đồng ý, ta liền..... ta liền cùng ngươi bỏ trốn!"

Hàn Lạc Thần bật cười, nhìn mặt nàng đỏ bừng, đôi mắt cong cong: "Vậy ngươi cần phải nhớ kỹ, nếu bọn họ không đồng ý, ngươi liền cùng ta bỏ trốn!" A Yên, đây chính là ngươi nói, như vậy vô luận con đường phía trước có bao nhiêu gian nan, ta đều sẽ không buông ngươi ra.

Bên này, Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần ngọt ngọt ngào ngào, bên kia, Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh lại đang là binh hoang mã loạn.

Biết được tin Lạc Yên rời nhà trốn đi, bọn họ liền phái người đi các nơi tìm kiếm tung tích của nàng. Chính là, Lạc Yên đi trước đã lau sạch dấu vết, bọn họ căn bản không có dấu vết để tìm. Lúc này Tinh Liên bỗng nhiên nhớ tới vị ở Duyệt Lai khách sạn - Hàn Lạc Thần.

"Tiểu thư có thể hay không đi tìm vị Hàn công tử kia?"

Động tác của Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh đều cứng lại. Bọn họ cũng nhớ tới Lạc Yên đối với vị Hàn công tử kia cực kì tôn sùng. Rõ ràng vừa mới gặp qua một lần, nàng liền có thể dùng một đồng lời hay hình dung hần.

Hiên Viên Cẩn thiếu chút nữa cắn một ngụm nha! Trong lòng yên lặng đánh đập cái tên tiểu nhân Hàn Lạc Thần kia, hần đã nhận định Hàn Lạc Thần chính là cái người đã bắt cóc nữ nhi báo bồi nhà mình.

Một nhà bọn họ cũng vừa đến Cẩm Thành không lâu, Lạc Yên còn chưa có ra khỏi cửa nhiều lần, cũng không nhận thức nhiều người lắm, lúc này hiềm nghi lớn nhất chính là cái người nàng đã cứu, Hàn Lạc Thần.

"Chạy nhanh theo hướng này tìm!"

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh tìm đúng phương hướng rồi, nhưng là thời điểm khi bọn hần tìm được Hàn phủ, lại bị báo rằng, Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần đã rời đi!

Tiếp đãi vợ chồng bọn họ chính là Trần thúc. Bộ dáng Lạc Yên cùng Cúc Thanh có vài phần tương tự, cho nên hần liếc mắt một cái liền biết hai người này là người nhà Lạc Yên, lập tức liền bày ra bộ dáng ân cần, nhiệt tình mà chiêu đãi bọn họ.

"Chúng ta là tới tìm A Yên." Cúc Thanh nói: "Đứa nhỏ này không nói một tiếng liền rời nhà trốn đi, chúng ta rất là lo lắng nàng đâu."

Trước khi cùng Hàn Lạc Thần rời khỏi Cẩm Thành, Lạc Yên bảo hần giúp mình cấp Hiên Viên Cẩn bọn họ chỉ thị sai lầm, cho nên thời điểm Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh tìm được Hàn phủ, Lạc Yên đã rời nhà trốn đi được ba ngày.

Trần thúc mang theo xin lỗi mở miệng nói: "Nhị vị, thật là ngượng ngùng, Yên tiểu thư cùng thiếu chủ của chúng ta ba ngày trước đã rời khỏi Cẩm Thành."

"Cái gì?!" Hiên Viên Cẩn đều phải phát tặc, còn bị Cúc Thanh áp xuống. Cúc Thanh ngữ khí mang theo vài phần lo âu hỏi: "Bọn họ đi đâu vậy?"

Trần thúc lắc đầu: "Lão nhân cũng không biết, bọn họ không có nói." Lạc Yên chỉ là nói muốn mang Hàn Lạc Thần đi Thiên Đô phủ, Trần thúc cũng không biết địa điểm cụ thể. Hơn nữa hần nhìn đến bộ dáng Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh, nhìn là muốn bắt Lạc Yên trở về, liền giấu bọn họ sự tình đi Thiên Đô phủ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (22)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên tất nhiên không biết Trần thúc thay nàng chặn Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh lại, lúc này nàng đang ở cùng Hàn Lạc Thần trên một con thuyền. Đây là con thuyền đi tới Thanh Thành, Thiên Đô phủ ở ẩn trong cốc Thanh Thành Lạc Hà.

Lạc Yên lần đầu tiên ra ngoài, nàng ở thế giới kia như nào thì thế giới này cũng như vậy, cho nên đối với nàng chuyện gì cũng đều đặc biệt mới lạ, dọc đường đi đều cười tủm tỉm, không thấy một chút khó mùi.

Hàn Lạc Thần thấy nàng cao hứng, trong lòng hần cũng vui mừng. Mọi quan hệ của hai người sau thời gian trên thuyền cũng trở nên thân mật hơn một chút.

Đến trước Mạc Phi Vân, Lạc Yên liền đòi Hàn Lạc Thần tìm móc treo cho nàng câu cá.

Nàng từ nhỏ đã bị Phong Việt nhốt ở nơi tuyết sơn vạn dặm, nơi đó trừ bỏ cái cây nàng bị trói, chẳng có sự sống gì cả, cho nên khi thấy trên thuyền đang có người câu cá, trên mặt nàng liền biểu lộ ra hứng thú thật lớn.

Hàn Lạc Thần dĩ nhiên có thể tìm được móc treo, nhưng hần lại cố tình cố ý làm bộ dạng khó xử nói: "Ta cũng muốn đáp ứng nguyện vọng của ngươi, nhưng trên thuyền lại không có nơi bán móc câu, ta làm sao có thể tìm cho ngươi đây?"

Lạc Yên nhủ nhủ mi: "Thật sự không có biện pháp sao? Nhưng ta thật sự rất muốn chơi, làm sao bây giờ?" Máy ngày nay vẫn luôn bị Hàn Lạc Thần nuông chiều, tính tình nàng càng thêm giống hải tử, nàng cũng muốn giải thích tính cách hiện tại nhưng nó lại thật sự khá giống.

Nhìn bộ dáng nhản mặt thất vọng của nàng, Hàn Lạc Thần ngược ngửa đáp lại nàng, "Hào hảo, ta đi tìm móc treo cho ngươi, đừng thất vọng như vậy, nhé?"

Lạc Yên tính tình đến cũng nhanh, đi cũng nhanh. Nghe hắn nói như vậy, lập tức liền cao hứng mà nói: "Hào a hảo a, chúng ta đi nhanh đi!" Một bên vừa lôi kéo hắn đi vừa hỏi: "Đi tìm ở chỗ nào a?"

Hàn Lạc Thần nói: "Đi tìm ở chỗ có người mua."

Từ Cẩm Thành đến Thanh Thành phải mất 3 ngày đi đường thủy, một vài thuyền khách có sở thích câu cá, khi ở tổng hội đã mua móc câu, Hàn Lạc Thần chính là phải mua của bọn họ.

Hắn mang theo Lạc Yên đang hưng phấn đi hỏi từng gian phòng một, thực chất hắn là khinh thường với loại việc đi hỏi han, nhưng lại nhìn đến bộ dáng cao hứng của nàng, Hàn Lạc Thần cảm thấy, hết thảy đều không quan trọng.

Bọn họ tương đối may mắn, khi hỏi đến gian phòng thứ ba thì gặp được người có móc treo, lúc ấy trong phòng trừ bỏ vị thuyền khách ngoại kia ra, còn có một vị trẻ tuổi.

Gian phòng cho thuyền khách thứ ba là một vị nam tử trung niên, có bộ râu thật dài, thoát nhìn có vài phần khí chất tiên phong đạo cốt.

Mà người trẻ tuổi trong phòng hắn có vẻ trên dưới hai mươi tuổi, mày kiếm mắt sáng, lộ ra vài phần dương cương chi khí, đứng ở chỗ đó, khiến cho người ta có cảm giác không thể bỏ qua.

Hàn Lạc Thần kín đáo xen ngang không cho họ có thời gian đánh giá lại Lạc Yên, mở miệng nói: "Không biết có quấy rầy....."

Hắn nói còn chưa xong, Lạc Yên đã mở miệng: "Tiền bối có mang móc treo lên thuyền sao? Bên ngoài thời tiết đúng lúc, rất thích hợp câu cá, cho nên muốn mượn móc treo để dùng!"

Nam tử kia tuy đã trung niên nhưng thật ra lại dễ nói chuyện, "Muốn mượn móc treo a, ta cũng vừa lúc mang theo đây....."

"Tiền bối có thể cho chúng ta mượn sao? Ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ châu về Hợp Phố!"

Nam tử nhìn bộ dáng đầy tươi cười của nàng, liền cười vang nói: "Ta đi lấy cho các ngươi."

Thành công mượn được móc treo, Lạc Yên trong lòng thật cao hứng, ngẩng đầu hướng Hàn Lạc Thần cười đắc ý, có vài phần ý tứ tranh công bên trong.

Hàn Lạc Thần sùng nịch mà nhìn nàng, đại khái là lúc này có người ở ngoài, nhưng hắn cũng không nói cái gì, chỉ sờ sờ đầu nàng như khen thưởng.

Tiền Lạc Yên và Hàn Lạc Thần ra khỏi cửa, nam tử trung niên kia liền quay đầu nhìn Mạc Phi Vân, trong ánh mắt có vài phần ý vị hận thù sát không thành thép: "Ngươi nhìn người đi, bao nhiêu tuổi rồi mà lại biến thành hình dạng như vậy, xuống đây làm sao lại thông đồng đến tiểu cô nương a?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (23)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần cũng chưa đi xa, nghe được lời trung niên nam tử nói, Lạc Yên nhin không được giấu cợt Hàn Lạc Thần: "Ngươi nhìn xem, tiền bối nói bộ dáng này của ngươi là sẽ thông đồng tiểu cô nương đâu."

Hàn Lạc Thần cười cười, nói: "Ta không phải chỉ thông đồng một tiểu cô nương là ngươi sao?"

Lạc Yên đang muốn nói cái gì nữa, liền nghe được trong phòng người trẻ tuổi kia phản bác lời nói của trung niên nam tử, mơ mơ hồ hồ. Nàng nghe được không phải rất rõ ràng, nhưng là nghe được hắn tự xưng..... Phi Vân?!!!

Phi Vân? Mạc Phi Vân?!!

Lạc Yên bỗng nhiên sững sờ, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Mạc Phi Vân. Lúc này hắn là thời điểm hắn vừa mới bị Võ Lâm Minh Chủ đuổi ra

ngoài rèn luyện đi?

"Làm sao vậy?" Hàn Lạc Thần thấy bộ dáng thất thần của nàng, nhin không được hỏi.

Lạc Yên lắc đầu, hướng hấn cười cười, nói: "Không có gì, chỉ là suy nghĩ một chút về lời ngươi nói."

"Lời ta nói làm sao vậy?"

"Ta đang nghĩ, ta như thế nào lại dễ dãi như vậy, cư nhiên dễ dàng bị ngươi thông đồng!" Lạc Yên thuận miệng nói.

Hàn Lạc Thần liền cười cười, nói: "Ai nói ngươi thực dễ dãi, ngươi không phải là cũng thông đồng với ta sao?"

"Cái gì sao?"

"Ý ta là, ngươi cũng không phải dễ dãi như vậy....."

"Ai?"

"Chính là nói ngươi vẫn là thực thông minh, ngươi không phải là cũng thông đồng với ta sao?"

Lạc Yên đầu óc xoay mấy vòng mới hiểu được ý tứ của hấn, tức khắc tức giận nói: "Hào a, Hàn Lạc Thần, ngươi cư nhiên lại nói ta như thế, ngươi đứng lại! Không được chạy! Hàn Lạc Thần ngươi xong rồi!"

Hai người ở trên thuyền khách đánh đánh đuổi đuổi, nhóm đi đầu nhìn bọn họ bằng ánh mắt thiện ý hoặc trêu chọc, ai....., tình yêu a~~

Truy đuổi đùa giỡn một phen, sau khi Hàn Lạc Thần cùng nàng nhận sai, Lạc Yên liền "hào phóng" mà tha thứ cho hấn, hai người liền bắt đầu tiến hành nghiệp lớn - Câu cá!

Lạc Yên nghiêm túc nhìn Hàn Lạc Thần lấy mồi câu, con giun kia vẫn còn sống, lại bị xoắn đi xoắn lại, đây là móc treo bọn họ mượn của một thuyền viên. Lạc Yên sống chết không chịu chạm vào sâu vì nó giống con giun, liền làm Hàn Lạc Thần cười khò. (Nguyên văn ghi là "thượng" nhưng ta ko bt phải dịch là gì, ai bt thì chỉ vs nhé!!)

"Hào, kế tiếp chính là ném tuyến, ngươi xem, ta làm mẫu cho ngươi."

"Ân." Lạc Yên gật gật đầu, nhìn chăm chăm động tác của hấn, không hề nháy mắt. Hàn Lạc Thần chỉ cần dạy một lần, nàng liền sẽ cố gắng bắt chước thật tốt, sau đó liền qua câu rút vắn, đuổi hấn đi, chiếm lấy vị trí của hấn và nói: "Ta tới ta tới.">

Hàn Lạc Thần bắt đắ dĩ mà cười cười, thoái vị cho nàng, nhìn nàng đem cần câu cá kéo lên, lại một lần nữa ném tuyến, động tác giống y như đúc với hấn.

Lạc Yên đắc ý mà hướng hấn cười cười, giống như đang nói "Việc nhỏ này sao có thể làm khó được ta", Hàn Lạc Thần nhin không được bật cười, lập tức bị nàng cảnh cáo: "Thời điểm câu cá không thể phát ra tiếng, ngươi không được cười, cũng không được nói chuyện, nhớ đem cá dọa đi thì làm sao bây giờ?"

Hàn Lạc Thần liền làm cái phong khẩu động tác, không hề ra tiếng, nhìn một tân thế hệ - Yên "thả câu đại sư" câu cá.

Nhưng mà có lẽ có người trời sinh câu không được cá. Lạc Yên chờ đến mơ màng sắp ngủ, dựa vào trong lòng ngực Hàn Lạc Thần cơ hồ muốn ngủ. Chưa câu được một cái gì!

Hàn Lạc Thần lấy cần câu trong tay nàng, đem dây kéo lên, mồi câu đã không thấy, nhưng cũng không có cá.....

Lạc Yên há hốc mồm: "Ta không thấy được cá cần câu a!"

Hàn Lạc Thần nhìn vẻ mặt mộng bức của nàng, nhin không được muốn cười, nhưng là sợ tiểu cô nương thẹn quá thành giận, liền cố nén cười mở miệng nói: "Ân, không trách A Yên, nhất định là do cá ở nơi này quá giáo hoạt, ngươi xem tất cả mọi người đều không câu được....."

Ngay lúc này, thuyền khách ở cách vách cũng đang câu cá liền kéo lên một con cá đượm màu mỡ.....

Hàn Lạc Thần: "....."

Lạc Yên: "....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (24)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Cuối cùng, Hàn Lạc Thần vì làm Lạc Yên cao hứng, sử dụng nội lực gian lận giúp nàng câu một con cá.

Lạc Yên rất vừa lòng, chỉ tiền bảo phòng bếp nấu cho bọn họ, hai người mỹ mãn ăn com.

Từ Cẩm Thành đến Thanh Thành đi đường thủy mất ba ngày, Lạc Yên bọn họ đã ở trên thuyền qua hai ngày, nghe thuyền viên nói, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, buổi chiều ngày mai bọn họ có thể đến Thanh Thành.

Nhưng là, vào ban đêm, bọn họ liền gặp phải sự việc ngoài ý muốn.

Ở một khe sâu, thủy trộm lên vào thuyền. Lạc Yên bị thanh âm đánh giết bên ngoài đánh thức, mơ mơ màng màng ngồi dậy, đang muốn đi ra ngoài nhìn xem đã xảy ra chuyện gì, cửa phòng nàng đã bị người từ bên ngoài phá cửa mà vào.

Lạc Yên hoảng sợ, trong bóng tối nàng không thấy rõ bộ dáng người đang đi tới, đành phải gắt gao nắm chủy thủ Hàn Lạc Thần đưa cho nàng. Khi người kia tới gần, nàng sẽ đâm xuống, nhưng mà nửa đường đã bị hấn chặn lại.

Lạc Yên đang muốn đâm một quyền, liền nghe được một thanh âm quen thuộc: "A Yên....."

"Loảng xoảng --" Chủy thủ rơi xuống đất, Lạc Yên lập tức nhào vào trong lòng ngực Hàn Lạc Thần, thanh âm nức nở nói: "Người sao lại không lên tiếng a? Làm ta sợ muốn chết người biết không?"

Hàn Lạc Thần vỗ vỗ lưng nàng, trấn an: "Hào hảo, A Yên đừng khóc, ta sai rồi." Hấn cũng đang nghĩ muốn mở miệng, nhưng cô nương này động tác quá nhanh, hấn không kịp mà thôi. -- Lời này không cần thiết cùng nàng nói, hiện tại điều hàng đầu chính là trấn an nàng.

Sau khi được hấn trấn an, Lạc Yên rốt cuộc cũng bình tĩnh trở lại. Kỳ thật nàng cũng không phải rất sợ hãi, nàng chỉ là biểu hiện ra bộ dáng nhân vật này nên có mà thôi. Ở vị diện này, đây chính là ý tưởng của Lạc Yên.

"Bên ngoài, bên ngoài có chuyện gì vậy?"

Hàn Lạc Thần đem ngọn nến ở đầu giường nàng tới, làm trong phòng sáng lên, nghe được lời nàng nói, trả lời: "Chúng ta gặp thủy trộm."

"Thủy trộm?! Thủy trộm rất đáng sợ sao? Bọn họ sẽ giết người sao?"

Hàn Lạc Thần trấn an, sờ sờ đầu nàng: "Bọn họ không hề đáng sợ, có ta ở đây, ta sẽ không để bọn họ tổn thương người."

Lạc Yên tin nhiệm mà nhìn hấn, "Ta tin tưởng người, nhưng người cũng phải đáp ứng ta, nhất định không thể làm mình bị thương."

Hàn Lạc Thần cười khê: "Bọn họ không thể làm ta bị thương." Hấn vội vã chạy tới như vậy, cũng chỉ là sợ những người đó va chạm đến Lạc Yên mà thôi. Hấn vừa mới nhìn qua loa một chút tình huống bên ngoài, tình cảnh bọn họ kỳ thật cũng không phải không xong, trên thuyền vẫn còn có mấy cái võ lâm cao thủ.

"Chúng ta hiện tại đi ra ngoài sao?" Lạc Yên hỏi.

Hàn Lạc Thần nghĩ nghĩ, nói: "Àn, chúng ta đi đuổi những thủy trộm đó." Nguyên bản hấn chỉ nghĩ ở chỗ này bồi nàng, mặc kệ bên ngoài, nhưng là nhìn đến bộ dáng buồn ngủ của nàng, liền quyết định đi ra ngoài xử lý tốt sớm một chút để cho nàng nghỉ ngơi.

Phòng Lạc Yên và Hàn Lạc Thần không cách xa nhau, một cái số 6 một cái số 7, thời điểm bọn họ ra khỏi phòng, đi ngang qua phòng số 5, liền nhìn thấy trong phòng đã không còn ai.

Lạc Yên nhớ hôm nay lúc bọn họ trở về, vừa đúng lúc gặp phải khách nhân phòng kia, người kia vừa vặn là Mạc Phi Vân, xem ra hấn đã đi đối kháng thủy trộm.

Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên đi vào boong tàu, trên thuyền có vài vị khách nhân có võ công đang giao đấu cùng thủy trộm, trong đó Mạc Phi Vân là dễ dàng nhìn thấy nhất. Hấn như vào chỗ không người, đầu đầu cũng lưu lại một đồng thủy trộm bị đánh nát.

Mạc Phi Vân không thích giết người, hấn chỉ là đem nhóm thủy trộm đánh bất tỉnh mà thôi. Đây cũng là lí do hấn được các tiểu thư nữ giới yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (25)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Một người hiệp khách có võ công cao cường, tuổi còn trẻ, lại có nhân tâm như vậy, đương nhiên sẽ nhận được sự ưu ái của phái nữ rồi!

Hàn Lạc Thần bảo Lạc Yên đứng ở một bên chờ, cảm kiếm xông lên đối kháng cùng thủy trộm. Hắn và Mạc Phi Vân có điểm bất đồng chính là, hắn vừa ra tay tất có người chết, nhưng thật ra làm những nữ tử vừa mới khen hắn anh tuấn bất phàm sắc mặt trắng bệch lên, thời điểm nhìn Hàn Lạc Thần đều mang theo sợ hãi.

Lạc Yên không khỏi mà cảm thấy buồn cười, xem ra, các nữ hài bề ngoài bị nhan sắc mê hoặc, còn thực yêu quý sinh mệnh a.

Nàng biết, những thủy trộm này sẽ trở thành cái đá thử vàng để Mạc Phi Vân rèn luyện, cũng bắt đầu từ lúc này, Mạc Phi Vân bắt đầu bộc lộ tài năng trên giang hồ.

Nhưng là.....

Lạc Yên như nhìn như không vào người Hàn Lạc Thần, hơi hơi mỉm cười. Có biến số này cũng sẽ trở thành trận đầu nổi danh của Hàn Lạc Thần - "Chiến dịch".

Sau khi đánh đuổi thủy trộm, Hàn Lạc Thần thu hồi kiếm, lưu loát mà phi tới trước mặt Lạc Yên. Thiếu niên khí phách hăng hái, mang theo vài phần mỉa mai làm người ta không rời mắt được.

"Lạc Thần, người thật là lợi hại!" Lạc Yên lập tức hóa thân thành tiểu mê muội, không chút do dự khen Hàn Lạc Thần.

Mạc Phi Vân cũng phi xuống trên thuyền, nhìn thiếu niên vừa rồi nhìn không được mở miệng hỏi: "Tại hạ Mạc Phi Vân, không biết huynh đài là người phương nào?"

Hàn Lạc Thần đang vuốt đầu Lạc Yên, nghe được hắn hỏi chuyện, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mạc Phi Vân, bằng phẳng mở miệng nói: "Phi Cung Hàn Lạc Thần."

Cuộc nói chuyện của bọn họ trên thuyền được chú ý, khi nghe Hàn Lạc Thần nói đều không khỏi nhỏ giọng nghị luận.

Lạc Yên nhìn về phía Hàn Lạc Thần, nàng có thể biết được ý tưởng của hắn. Đem tên tuổi của mình lộ ra, một là vì nổi danh, hai là vì làm kinh sợ hung thủ diệt môn kia, làm hung thủ sốt ruột, lộ ra dấu vết.....

Quả nhiên không hổ là Hàn Lạc Thần!

Lạc Yên nhìn hắn, trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng. Có thể lợi dụng hết thảy nên cũng có thể lợi dụng điều kiện. Nàng không cảm thấy đây có gì sai, đây cũng là một năng lực của nhân gia thôi.

Lạc Yên thấy Mạc Phi Vân lộ ra biểu tình suy tư, liền biết hắn suy nghĩ về việc Phi Cung diệt môn.

Hàn Lạc Thần không cùng Mạc Phi Vân nói chuyện, sau khi nói ra tên tuổi của mình liền mang theo Lạc Yên trở về phòng, cũng chưa cho Mạc Phi Vân cơ hội kết bạn.

Đại thúc hôm nay cho bọn hắn mượn móc câu nghe Hàn Lạc Thần nói xong, ánh mắt mang theo vài phần phức tạp.

"Phi Cung..... Xem ra giang hồ bình lặng sắp phải nhắc lên một phen sóng gió....."

Vì ảnh hưởng từ thủy trộm, con thuyền của bọn họ cũng không tới Thanh thành đúng thời điểm là vào buổi chiều hôm sau, nhưng vào đêm sau đó không lâu, con thuyền cũng cập bờ.

Lạc Yên có chút buồn ngủ, lúc rời thuyền ăn vạ không chịu đi, Hàn Lạc Thần hỏi nàng vài lần: "Thật sự không đi sao", Lạc Yên làm nũng nói: "Ta bắt động rồi, ta thật sự buồn ngủ quá buồn ngủ quá đi....."

Hàn Lạc Thần bất đắc dĩ mà cười cười, đem hành lý tới trong lòng ngực nàng, sau đó liền trực tiếp bế nàng lên. Lạc Yên kinh hô một tiếng, vì bảo trì cân bằng mà hoảng toàn ôm cổ hắn.

"Người làm gì a?! Người muốn hù chết ta sao?!"

Hàn Lạc Thần vô tội mà nói: "Người không phải không chịu đi sao? Ta ôm người đi....."

Lạc Yên che mặt lại, nàng chỉ là nói nói mà thôi, biểu đạt một chút tính khí của đại tiểu thư tùy hứng, ai biết người này một lời không hợp liền ôm nàng!

Nếu hắn cứ ôm nàng tới khách điểm như vậy, mặt mũi nàng cũng chẳng cần nữa. Nàng hiện tại đã nhận thấy được ánh mắt chế nhạo hoặc ghen ghét xung quanh!

Lạc Yên đem mặt chôn trong ngực hân, hờn dỗi nói: "Ngươi mau buông ta xuống, mặt mặt quá a!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (26)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần cười khê "Vậy ngươi có thể tự đi rồi sao?"

"Ân ân ân!" Lạc Yên không ngừng gật đầu, nhưng mà Hàn Lạc Thần cũng không buông nàng xuống, mà là mở miệng nói: "Ta xem thấy bộ dáng ngươi rất mệt mỏi a, vấn đề ta ôm ngươi đi đi."

Lạc Yên há hốc mồm, gãy giữa, đang tìm cách muốn đi xuống nhưng mới vừa động một chút đã bị Hàn Lạc Thần đánh một chút ở mông. Mặt nàng lập tức đỏ lên, đầu xò gây tội còn đang cố tình làm vẻ mặt ngay thẳng cương trực: "Đừng nhúc nhích, rồi xuống thì làm sao bây giờ?"

"Ô ô ô, Hàn Lạc Thần ngươi không biết xấu hổ....." Lạc Yên cảm thấy thật mất mặt, tiếp tục chôn trong lồng ngực hân, ô ô ô lên án.

Hàn Lạc Thần hòa theo lời nàng nói: "Ân, ta không biết xấu hổ."

Lạc Yên: "....." Đại phôi đàn [1]! Thật không biết xấu hổ!

[1] Đại phôi đàn: Trứng thối

Sau đó, nàng đã bị cái "Đại phôi đàn" không biết xấu hổ này một đường ôm tới khách điểm.

Thời điểm tới khách điểm, Lạc Yên đã chết lặng. Làm bộ không nhìn thấy ánh mắt trên tróc của những người bên cạnh, đứng ở gần Hàn Lạc Thần, chờ hân đính phòng với chương quây.

Lúc này sắc trời đã tối, khách điểm chỉ còn lác đác lưa thưa mấy khách nhân, còn có những thuyền khách (khách nhân trên thuyền) vừa rồi cũng ở trong khách điểm này. Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên và những thuyền khách đó đều giống nhau, đến phòng để hành lý liền xuống lầu ăn cơm.

Lúc này đã quá muộn, Lạc Yên cơm cũng ăn không vô. Hàn Lạc Thần cũng không miễn cưỡng nàng. Xem nàng vừa mới ăn không vô, liền gọi tiểu nhị giúp hân mua bánh Thủy Tinh ở cửa hàng điểm tâm cách vách cho nàng ăn một chút.

"Ngươi muốn uy [2] ta ăn sao~~?" Lạc Yên làm nũng nói.

[2] Chỗ "uy" là nguyên bản. Chắc là uy hiếp.

Nàng chỉ là nói chơi, ai biết Hàn Lạc Thần quả thực làm như lời nàng nói, cầm lấy điểm tâm đưa đến miệng nàng.

"....." Lạc Yên một lần nữa lại bày ra vẻ mặt thất sách thất sách.

Mà sau khi ăn điểm tâm trong tay hân, trong lòng cảm thán người nào đó không biết xấu hổ, nhưng nụ cười tươi rói trên mặt nàng chưa từng buông xuống, trong lòng đều giống như ăn mật, ngọt ngào, mềm mại.....

Theo chân bọn họ là những thuyền khách trên thuyền vừa rồi cũng trụ lại cùng khách điểm, bọn họ bày ra vẻ mặt phức tạp, cảm giác không được ổn lắm...

Nếu bọn họ ở hiện đại nhất định sẽ lớn tiếng lên án ——

Tồn thọ tồn thọ! Bồn bảo bảo đây đã tạo nghiệp gì, cư nhiên lại bị đòi cầu nam nữ này cho ăn cầu lương!

Chúng ta hãy đồng lòng giơ lên cây đuốc, thiêu chết những cặp đôi nam nữ!

Có trời mới biết mấy ngày nay ta xảy ra chuyện gì?!

Tầm tặc....., ta đang ngửi thấy mùi luyến ái cùng cầu lương a!!

Sau khi ăn cơm xong Hàn Lạc Thần đưa Lạc Yên đến cửa phòng mới đi. Kỳ thật phòng hân ở liền bên cạnh phòng nàng, nhưng mà nàng cũng không ngại ngại hân đưa nàng.

Thời điểm Lạc Yên chuẩn bị vào cửa thì bị hán giữ chặt, đặt một nụ hôn không hề có chút ái muội nào trên trán nàng: “A Yên, ngủ ngon, mơ đẹp.”

Lạc Yên ngơ ngác gật đầu, ngơ ngác đi vào. Đóng cánh cửa, nàng dựa trên tường, sờ lên trán thấy vẫn còn một chút ướt át, trong lòng giống như ứa vào một cỗ nhiệt lưu kì quái.

Một đêm này, Lạc Yên không có được như Hàn Lạc Thần hy vọng mơ đẹp, nhưng mà nàng ngủ rất khá.

Nhưng là, ở trong một phòng khác, Hàn Lạc Thần có một giấc mộng, mà giấc mộng của hán cũng không phải là thứ có thể miêu tả được.

Ngày hôm sau tỉnh lại, phát hiện tình huống dị thường của mình Hàn Lạc Thần: “.....” (này thì nụ hôn không chút ái muội)

Sau đó hán liền đỏ trăn cười rộ lên, nguyên lai, hán đối với nàng khát vọng như vậy..... (nhìn cả chục năm giờ không khát vọng mới là lạ!>)

Tiếp theo, hán kêu tiểu nhị mang một thùng nước lạnh tới phòng hán.....

Lạc Yên không biết, người nào đó bởi vì nàng mà mới sáng sớm đã tắm nước lạnh. Tối hôm qua nàng ngủ rất khá, không có mơ thấy cái gì hết, thẳng đến khi ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ bò vào phòng, nàng mới tỉnh lại, vô thức mà cọ cọ vào chiếc gối mềm mại, đôi mắt mê ly mà nhìn chăm chăm trần nhà, trong đầu sắp xếp một chút hành trình kế tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (27)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

"Cộc cộc cộc --" Bên ngoài truyền đến ba tiếng giống như tiếng đập cửa, đánh gãy dòng suy nghĩ của nàng. Lạc Yên bò dậy, đi giày vào, lộc cộc chạy tới mở cửa.

Nàng biết, người tới tìm nàng vào lúc này chỉ có Hàn Lạc Thần, quả nhiên, khi nàng mở cửa, liền nhìn thấy hán đang đứng dựa vào cửa.

"Lạc Thần~" Lạc Yên không chút do dự vươn tay quàng cổ hán, mềm mại mà kêu tên của hán.

Hàn Lạc Thần ôm lấy vòng eo của nàng, vuốt ve mái tóc của nàng đến rối tung lên, khẽ cười một tiếng: "Heo nhỏ lười, sao bây giờ mới lên a? Có đói bụng không?"

Lạc Yên ừ ừ khuất mà hướng hán chớp chớp mắt: "Đói a ~"

"Nhanh ra kia rửa mặt một chút, ta đưa ngươi ra ngoài ăn cơm" Hàn Lạc Thần sờ sờ đầu nàng, bảo nàng vào phòng thay quần áo, lại xuống dưới lầu gọi tiểu nhị mang lên phòng nàng một chậu nước ấm.

Lạc Yên rửa mặt xong, an vị đến trước bàn trang điểm chải đầu. Hàn Lạc Thần không nỡ để nàng chịu khổ, cho nên phòng trọ của bọn họ đều là tốt nhất, bàn trang điểm, huân hương cái gì cũng có.

Hàn Lạc Thần đứng phía sau nàng, nhìn nàng chải đầu, đầu tóc đen nhánh buông xuống dưới, hán bỗng nhiên nhớ tới xúc cảm khi vuốt nó, tức khắc cảm thấy mình có chút ngứa tay. Hán nhớ kỹ cách nàng chải đầu, các bước búi tóc, nghĩ chờ đến lúc về sau bọn họ thành thân, hán muốn thay nàng búi tóc họa mi.

Lạc Yên chải vuốt tóc xong xuôi, đứng lên, nhìn hán vẫn còn sững sờ ở chỗ đó, liền duỗi tay quơ quơ trước mắt hán, khi thấy hán đã lấy lại tinh thần liền hướng hán cười sáng lạn: "Ta xong rồi, ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy?"

Hàn Lạc Thần tiến lên, đôi tay vòng qua vòng eo nàng, ôn nhu nói: "A Yên, về sau ta thay ngươi búi tóc được không?"

Lạc Yên bật cười, "Ngươi sẽ làm sao?"

Hàn Lạc Thần xoa phần tóc buông phía sau lưng nàng, nhẹ giọng cười nói: "Chờ đến lúc chúng ta thành thân, ta liền làm!"

Lạc Yên gương mặt đỏ lên, hừ hừ hai tiếng: "Hiện tại nói việc này có phải quá sớm không?"

Hàn Lạc Thần nhéo nhéo mặt nàng, nói: "Không sớm, chẳng lẽ ngươi vẫn luôn không nghĩ cùng ta ở bên nhau sao?" Thanh âm hán ôn nhu lại trầm thấp,

mang theo vài phần ý tứ dụ hống.

Lạc Yên ngây ngốc mà nhìn hấn, chìm đắm trong đôi mắt thâm thúy của hấn. Hàn Lạc Thần khẽ cười một tiếng, thanh âm càng thêm ôn nhu: "A Yên, gả cho ta được không?"

Lạc Yên cảm lòng không được gât gât đầu, Hàn Lạc Thần siết chặt tay nàng, cơ hồ muốn đem nàng hòa vào cốt nhục: "A Yên, ta rất vui."

Hàn Lạc Thần hiện tại nghỉ lại, đại khái quá khứ của hấn trở lại là vì chưa gặp được nàng.

Mới ở Duyệt Lai khách sạn nhìn qua, đôi mắt nàng đã sáng như sao trời.....

Mặt mày nàng tươi cười, làm hấn nhận không được thâm nhủ cả đời phải ôn nhu.

"A Yên, chờ ta báo thù xong, chúng ta liền thành thân được không?"

Hàn Lạc Thần cảm thấy, nàng thật quá hoàn hảo, cho nên hấn cũng muốn tôi luyện bản thân tốt hơn, trở nên xứng với nàng.

Chờ báo thù rửa hận xong, chờ hết thấy kết thúc, hấn liền sẽ dùng thập lí hồng trang làm sinh lễ cưới nàng làm vợ, sủng nàng nhất sinh nhất thế (một đời một kiếp).

"Hào a." Lạc Yên đem đầu vùi vào ngực hấn, gương mặt xấu hổ giống như trên mặt vừa đánh thêm lớp phấn hồng, nhưng nàng vẫn kiên định trả lời.

Hàn Lạc Thần, người hứa với ta nhất sinh nhất thế, ta cũng có thể ứng với người bầu bạn đến bạc đầu.

- - Đây là câu trả lời của ta.

.....

Đám sương nặng nề, che khuất nửa ngọn núi, mùi ẩm rừng phong không thấy bóng người.

Thời điểm Hàn Lạc Thần đi theo Lạc Yên đi vào Lạc Hà cốc, gặp phải một vấn đề khó khăn, chính là không tìm thấy đường.

Thật ra không phải bọn họ không biết đường, mà là trong rừng phong mọi nơi đều là trận pháp, nếu bọn họ đi vào rừng phong, trận pháp lập tức khởi động, đem bọn họ vây ở bên trong.

Hàn Lạc Thần nhìn vết cắt mình vừa mới dùng kiếm khắc trên cây, ánh mắt nặng nề. Bọn họ đã đi đi lại lại trong rừng phong này vài vòng, hiện tại đã là vòng thứ sáu rồi....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (28)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nhìn thấy Lạc Yên mồ hôi đầy đầu, thâm tâm hấn không khỏi sinh áy náy, nếu không phải muốn giúp hấn, sao nàng phải chịu khổ nhiều như vậy?

"Chúng ta nghỉ một lát rồi đi." Hàn Lạc Thần nhìn thấy Lạc Yên rõ ràng đang rất mệt mỏi, nhưng lại không nói muốn dừng lại nghỉ tạm trong chốc lát, hấn cũng chỉ có thể nói ra trước. Hấn không nghĩ tới nàng còn có một mặt quyết cường như vậy, dọc đường đi thể nhưng không hề kêu một tiếng mệt.

Hai người ngồi dưới bóng cây, Hàn Lạc Thần cho nàng uống nước, lại móc khăn tay ra lau mồ hôi cho nàng, hỏi: "Có mệt hay không?"

Lạc Yên lắc đầu, Hàn Lạc Thần bắt đắc dĩ mà cười nói: "Đồ ngốc."

"Không ngốc." Lạc Yên lập tức phản bác.

"Hào, người không ngốc, A Yên của chúng ta thông minh nhất!" Hàn Lạc Thần theo ý nàng nói, Lạc Yên liền lộ ra nét tươi cười vừa lòng.

Hàn Lạc Thần khẽ vuốt mồ hôi trên mặt nàng, dùng thanh âm ôn nhu mở miệng nói: "Người đợi ở chỗ này một lát được không?"

Lạc Yên lập tức trừng lớn đôi mắt, "Vì sao? Ta muốn đi cùng người!"

Hàn Lạc Thần tuy rằng đối với việc nàng dính lấy mình cảm thấy rất vui vẻ, nhưng lúc này vẫn mở miệng nói: "Người cũng thấy rồi đấy, chúng ta vẫn luôn đi quanh chỗ này, cho nên người chờ một chút, ta đi trước dò đường, người ở chỗ này chờ ta, ta sẽ trở về nhanh thôi."

Lạc Yên biết hẳn sợ nàng đi theo sẽ quá mệt mỏi, trong lòng tuy rằng rất cảm động, nhưng vẫn muốn đi theo hẳn. Nàng cũng không biết trận pháp này như thế nào, hiện tại nhìn cái vây trận này, nhờ đâu nó lại biến thành sát trận thì sao.*

* Vây trận chỉ dùng để vây người lại, còn sát trận thì mang theo sát thương.

Nàng lắc tay áo hẳn, làm nũng nói: "Ta muốn đi theo người, ta một chút đều không mệt, nghỉ ngơi một lát liền ổn rồi!"

Bình thường như lúc này, Hàn Lạc Thần hẳn đã thỏa hiệp với nàng rồi, nhưng lần này, hẳn không thể lay động trước bộ mặt này của nàng được, kiên quyết mà cự tuyệt nói: "Không được!" Xem bộ dáng nàng không cao hứng mà mếu máo, bộ dạng như sắp khóc đến nơi, thanh âm liền trở nên nhu hòa: "A Yên, nghe lời được không?"

Lạc Yên không cao hứng mà hừ hừ hai tiếng, nhưng vẫn không thể để hẳn khó xử, chỉ có thể miễn cưỡng đồng ý: "Được rồi. Vậy, vậy người mau chóng trở về nga....."

Hàn Lạc Thần sờ sờ đầu nàng: "Àn, ta sẽ mau chóng trở về."

Hắn xuyên qua cành lá rậm rạp, nhìn lên bầu trời, đánh giá một chút thời điểm hiện tại, đại khái là khoảng thời gian giữa giờ Dậu và giờ Tuất, mặt trời đã sớm xuống núi. Thời gian bọn họ lên núi vốn đã tốn không ít thời gian, lại tới tới lui lui luan quanh ở chỗ này vài vòng rồi, nếu không nhanh tìm được đường ra, bọn họ có thể phải ở chỗ này qua đêm.

Hàn Lạc Thần không bỏ lại Lạc Yên đang ủy khuất được, cho nên hẳn chỉ nghỉ ngơi một lát liền đứng lên, dặn dò Lạc Yên vài câu, liền phi thân nhảy lên cây cao, mấy cái nhảy sau đó, Lạc Yên đã không nhìn thấy bóng dáng của hẳn.

Lạc Yên nhàm chán cầm nhánh cây vẽ mấy đường tại chỗ, ánh mắt thỉnh thoảng hướng về phía Hàn Lạc Thần rồi đi, mấy ngày nay bọn họ cơ hồ mọi lúc mọi nơi đều ở cùng một chỗ, hiện tại hẳn chỉ rời đi một lúc, nàng đã không nhìn được.

Mặt trời đã lặn xuống đỉnh núi, Hàn Lạc Thần vẫn chưa trở về, khi Lạc Yên đang nghĩ có nên hay không đi tìm hẳn, liền nghe được cách đó không xa truyền đến thanh âm người đập lên lá cây đi tới. Đôi mắt nàng lập tức sáng ngời, cho rằng Hàn Lạc Thần đã trở lại, nàng lập tức ném nhánh cây xuống, lộc cộc chạy tới hướng thanh âm phát ra.

"Hàn....." Hai chữ Lạc Thần sau còn chưa nói ra, Lạc Yên đã ngừng lại, bởi vì nàng đã nhận nhầm, người trước mắt không phải Hàn Lạc Thần.

"Tiểu Yên Nhi, đã lâu không gặp a ~" nam tử trong bộ bạch y, cổ áo rộng mở, lộ ra khuôn ngực trắng nõn, xương quai xanh tinh xảo như ẩn như hiện, một đôi mắt quyến rũ đào hoa khiến hẳn có thêm vài phần khí chất yêu nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (29)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên lập tức trừng lớn đôi mắt: "Phi Nhiên đại ca!"

Tạ thị Phi Nhiên, chủ nhân hiện giờ của Thiên Đô phủ, chính là đại biểu ca của Lạc Yên.

Đệ nhị chủ nhân Thiên Đô phủ - Tạ Nhược Trần cùng tiểu thư Toàn Cơ cốc - Hiền Viên Trúc Tâm sau khi kết làm vợ chồng, Thiên Đô phủ, Toàn Cơ cốc, Hiền Viên cốc qua nhiều thế hệ vẫn luôn có liên hệ. Tuy rằng Lạc Yên là người xuất hiện nửa đường, nhưng sau khi nàng đi vào thế giới này, trong đầu đã nhận được ký ức mười mấy năm trước, đương nhiên, những người khác ở thế giới này vẫn luôn cho rằng nàng vẫn tồn tại.....

Nhìn đến bộ dạng ngốc lảng của Lạc Yên, Tạ Phi Nhiên nhìn không được câu môi cười, mang theo vài phần tà tứ: "Nha, Tiểu Yên Nhi còn nhớ rõ ta sao?"

Lạc Yên nghiêng đầu, khẽ cười nói: "Phi Nhiên đại ca sao lại nói vậy chứ? Thiên Đô phủ Phi Nhiên công tử đại danh鼎鼎, Lạc Yên sao có thể không nhớ rõ?"

Tạ Phi Nhiên hướng nàng sùng nịch cười: "Ba hoa."

Lạc Yên hì hì cười cười, không nói chuyện, Tạ Phi Nhiên chủ động hỏi: "Nói đi, người tìm ta có chuyện gì?"

Lạc Yên ngich ngom mà lè lười, "Sao ngươi lại nghĩ ta tìm ngươi là nhất định phải có việc? Ta muốn đến thăm ngươi không được sao?"

Tạ Phi Nhiên quét về phía nàng bằng ánh mắt hiểu rõ hết thảy: "Tới thăm ta a? Tới thăm ta như thế nào còn mang theo người ngoài tới?" Ngừ khí mang theo vài phần ý vị thâm trường.

Lạc Yên đang muốn nói hần không phải người ngoài, Tạ Phi Nhiên liền mở miệng nói: "Cha mẹ ngươi biết ngươi tới tìm ta không? Hoặc là nói, bọn họ biết nam nhân kia không?"

Lạc Yên thật muốn che mặt lại, ở cùng người thông minh quả thật không tốt lắm đâu! Ngươi còn chưa nói chuyện, hần cũng đã minh bạch, quả thực không hề dễ chơi.

Biết Tạ Phi Nhiên đã nhìn thấu ý đồ của nàng, Lạc Yên liền cũng không dùng những hoa chiêu gì đó nữa, trực tiếp bất chấp tất cả nói: "Ngươi không phải đều đã biết sao? Không sai, lúc này là ta rời nhà trốn đi, cha mẹ ta không biết ta tới nơi này, ả, ta tới tìm ngươi cũng chỉ là muốn ngươi giúp ta một chút....."

Tạ Phi Nhiên lộ nụ cười với ý vị thâm trầm: "Giúp ngươi? Vẫn là giúp nam nhân kia đúng không a?"

"Ai nha, dù sao cũng đều không sai biệt lắm." Lạc Yên bụm mặt, "Ngươi đừng nói là không giúp ta nhé?" Không đợi hần nói giúp hay không giúp, nàng liền tiếp tục mở miệng: "Chúng ta nhận thức lâu như vậy, ta chỉ tìm ngươi giúp ta một lần, nếu ngươi không giúp ta liền quá không nghĩa khí đi!"

Tạ Phi Nhiên nhin không được cười cười: "Hào, hào, ta lại chưa nói không giúp, ngươi gấp cái gì?"

Lạc Yên ngao kiều mà hừ một tiếng, "Vậy ngươi đóng trận pháp nhanh đi, ngươi không biết, chúng ta đều đã ở chỗ này vòng đi vòng lại vài lần!"

"Gấp cái gì?" Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung nói: "Ngươi cùng ta đi vào trước, chúng ta nói một chút về vấn đề trợ giúp kia....."

Lạc Yên ngẩn người, nói: "Nhưng mà Hàn Lạc Thần còn chưa có trở về a, chúng ta phải đi cùng nhau!"

"Hàn Lạc Thần....." Tạ Phi Nhiên niệm cái tên này, rằm một cái hoa khai quật xếp, quả nhiên là nhất phái tiêu sái: "Chuyện của hần ta đã biết, bất quá ngươi cũng biết ta có quy củ, muốn ta ra tay thì cũng có thể, nhưng mà cần thiết trả giá một chút. Xem trên việc hần là người ngươi mang đến, ta đã quyết định không thu hần thứ gì, nhưng thế nào cũng phải khảo nghiệm một chút đi?"

"A? Khảo nghiệm?" Lạc Yên chính vì Tạ Phi Nhiên nguyên ý ra tay mà cao hứng, liền nghe hần câu nói câu kế tiếp, lại lần nữa ngẩn người.

Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung mà nói: "Không sai, khảo nghiệm một chút mà thôi....." Hần dừng một chút mới tiếp tục nói: "Không có biện pháp a, A Nguyệt không ở nơi này, trọng trách khảo nghiệm muội phu tương lại không phải ở trên người ta sao? Rốt cuộc nói thế nào ta vẫn coi ngươi là muội muội nha....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (30)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Ngừ khí của hần mang theo nhiều phần ý tứ trên chọc, làm Lạc Yên khó được có chút tung quần, nhưng là nghĩ đến hần muốn khảo nghiệm Hàn Lạc Thần, lại nhin không được tò mò hỏi: "Ngươi muốn khảo nghiệm như thế nào a?"

Tạ Phi Nhiên phẩy cây quạt, cao thâm khó đoán mà mở miệng: "Thiên cơ không thể tiết lộ."

Lạc Yên nhin không được ném cho hần cái ánh mắt khinh thường, để làm gì sao? Cứ thần thần bí bí, cái gì mà thiên cơ không thể tiết lộ, hần là sợ nàng mặt báo cho Hàn Lạc Thần đi?

Tạ Phi Nhiên nhìn đến biểu tình của nàng, nhin không được cười cười, nói: "Sắc trời đã tối, ngươi cùng ta đi vào trước thôi."

Lạc Yên xem hần như vậy cũng biết kêu hần bỏ qua cho Hàn Lạc Thần là không có khả năng, cũng không hề nói cái gì, chỉ đi theo phía sau hần rồi đi, nghĩ chờ đến khi tới Thiên Đô phủ, nàng thế nào cũng phải ở trước mặt tức phụ tương lai của hần nói hần không thể!

Không sai, Tạ Phi Nhiên thoát nhìn phóng đảng không kèm chế được nhưng lại yêu thích một nữ tử. Nàng (là nữ tử kia) cũng có thể coi là người Thiên Đô phủ, mấy thế hệ trong nhà đều là tâm phúc của Tạ gia.

Lan Trăn, là tên của nữ hài tử kia. Lạc Yên đã gặp qua nàng vài lần, quả thật rất giống một đoá lan xinh đẹp. Nàng hiện giờ chính là ám vệ của Thiên Đô

phủ.

(Nhưng rất nhanh sẽ được thăng cấp^-^)

Lạc Yên đi theo Tạ Phi Nhiên, qua con đường nhỏ ở khúc chiết rừng phong, chỉ chốc lát sau, bọn họ liền đến một chỗ huyền nhai biên. Tạ Phi Nhiên ấn một cái trên tảng đá, vách núi đối diện liền phá vỡ như một cái mồm to, một cầu treo bằng dây cáp kéo dài lại đây, đây là con đường đi vào Thiên Đô phủ.

Dù đã thấy vài lần, Lạc Yên vẫn rất bội phục cấu tạo kỳ diệu này.

Hai người đang muốn đi lên cầu treo bằng dây cáp, huyền nhai bên kia liền xuất hiện một bạch y nữ tử, nàng lặng yên mà đến, chỉ vài giây hô hấp, nàng đã đi qua chỗ Lạc Yên bên này.

Người đó là Lan Trăn, là nữ tử mà Tạ Phi Nhiên ái mộ.

“Trần Nhi.” Nhìn đến nàng, Tạ Phi Nhiên liền lộ ra gương mặt tươi cười vui sướng, tiến lên một bước, bỏ qua Lạc Yên, nâng tay Lan Trăn lên: “Người là tới đón ta sao?”

Lạc Yên: “.....” Nàng đây là trở thành kẻ dư thừa rồi!?

Lan Trăn nhàn nhạt mà liếc Tạ Phi Nhiên một cái, rút tay mình về, nói: “Không phải.”

Nàng đi đến trước mặt Lạc Yên, lộ ra một tia cười nhàn nhạt, mỉm cười nói: “Lạc Yên tiểu thư, phu nhân biết tiểu thư tới Thiên Đô phủ, bảo riêng Lan Trăn ra nghênh đón người.”

Tạ Phi Nhiên lập tức bày ra biểu tình bị vứt bỏ.

Lạc Yên nén cười, nhìn hắn một cái: “Được Trần tỷ tỷ ra đón chào, Lạc Yên thật là không khỏi hân hoan.”

Tạ Phi Nhiên cố ý hừ vài tiếng, giống như để hấp dẫn lực chú ý của Lan Trăn, nhưng là Lan Trăn vẫn đang cùng Lạc Yên nói chuyện, dường như là không có hấn. Lạc Yên nhìn đến thiếu chút nữa cười phá lên.

Nhớ tới hấn còn nhốt Hân Lạc Thần ở rừng phong, tính bênh vực người của Lạc Yên lại nổi dậy, cố ý ôm lấy tay của Lan Trăn, nói: “Trần tỷ tỷ, ta vừa nhìn thấy đã thích người, về sau ta có thể tới tìm người chơi sao?”

Lan Trăn còn chưa nói lời nói, Tạ Phi Nhiên trừng mắt lên: “Trần Nhi rất bận, người không có việc gì đừng tới làm phiền nàng.”

Lạc Yên trộm hướng hấn lè lưỡi, ngay sau đó liền quay lại biểu tình kinh ngạc: “A? Phi Nhiên đại ca, người sao lại như vậy nha? Người có phải hay không đều đem mọi sự tình trong cốc cho Trần tỷ tỷ giải quyết?”

Tạ Phi Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi: “Ta khi nào đem mọi việc trong cốc giao cho Trần Nhi?”

“Vậy thế tại sao Trần tỷ tỷ lại rất bận a?”

Tạ Phi Nhiên: “.....”

Lan Trăn nhìn không được bật cười. Lúc vừa mới bắt đầu nàng đã nhìn ra là Lạc Yên cố ý chèn ép Tạ Phi Nhiên, cho nên mới không nói chuyện, hiện tại nhìn đến khuôn mặt lặng thinh của công tử luôn biết ẩn biết nói, nàng liền không khỏi bật cười.

Tạ Phi Nhiên nguyên bản còn buồn bực, nhưng khi nhìn thấy Lan Trăn cười, hấn liền ngáy ngốc mà bật cười: “Trần Nhi, người cười lên trông thật là đẹp mắt.....”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (31)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"Phốc --" Lạc Yên không nhịn bật cười. Nàng không nghĩ tới Tạ Phi Nhiên bình thường phóng đảng không kèm chế được, đụng tới nữ hài tử mình thích cư nhiên trở nên ngây thơ như vậy, cư nhiên còn sẽ cười ngây ngô. Quả nhiên là vô quỷ dày có móng tay nhọn sao?

Nhìn thấy Lạc Yên cười, trên mặt Lan Trăn hiện lên vài tảng đỏ ửng, oán trách mà trừng mắt nhìn Tạ Phi Nhiên một cái, chuyển hướng về Lạc Yên bên

kia, nỗ lực bảo trì bộ dáng thanh lãnh, nói: "Lạc Yên tiểu thư cùng ta vào đi thôi, phu nhân chờ người đã lâu....."

"Hảo." Gương mặt Lạc Yên hàm chứa ý cười, gật gật đầu, lại hờn dỗi nói: "Trần tỷ tỷ về sau gọi ta là A Yên đi, kêu ta tiểu thư nhiều ta lại không thích."

Tạ Phi Nhiên cũng đi theo nói: "Tiểu Yên Nhi nói cũng có lý, về sau người gả cho ta, chính là biểu tẩu của nàng....."

Hắn nói còn chưa nói xong, Lan Trần liền liếc mắt trừng hắn một cái, không để ý đến lời hắn nói, hướng Lạc Yên: "Như người mong muốn, A Yên....."

Lạc Yên vừa lòng gật gật đầu, trộm hướng Tạ Phi Nhiên mấp máy khẩu hình miệng so đo: Trần tỷ tỷ không để ý tới người!

Sắc mặt Tạ Phi Nhiên lập tức rất khó coi, nhìn đến hắn sắc mặt hắn, Lạc Yên liền cao hứng, quàng tay Lan Trần lên, nói: "Trần tỷ tỷ, chúng ta đi thôi."

Tạ Phi Nhiên nhìn hai nữ tử đi phía trước cười nói vui tươi, giống như mình chính là người ngoài cuộc, sắc mặt hắn như đáy nồi, hừ lạnh một tiếng. Đáng lẽ không nên để nha đầu này đi vào!

.....

Khi Lạc Yên tiến vào Thiên Đô phủ, Hàn Lạc Thần đang bị vây ở mê trận.

Nguyên bản hắn ra đây để tìm đường, nhưng còn chưa tìm được đường ra, hắn liền phát hiện trận pháp này cùng cái vừa rồi không giống nhau.

Hắn lo Lạc Yên một mình đứng đó sẽ sợ hãi, liền nghĩ muốn trở về tìm nàng, nhưng lại có một vấn đề là, đường trước kia đã không thấy!

Sắc mặt Hàn Lạc Thần ngày càng u ám, nhìn sắc trời tối dần, hắn bắt đầu hối hận, đáng lẽ mình không nên đem Lạc Yên lưu lại chỗ đó, cũng không biết hiện tại nàng có sợ hãi không?!

Lại lần nữa trở về địa phương vừa rồi, Hàn Lạc Thần sắc mặt càng ngày càng lạnh, hắn rút cuộc không không chế được bức bối trong lòng, rút kiếm ra. Vô kiếm rét lạnh ở dưới ánh trăng lại càng có vẻ thêm lạnh băng. Một cây, lại một cây cỏ thụ ngã xuống trước mặt hắn.....

Khi thu được tin tức Hàn Lạc Thần đang chặt cây, Tạ Phi Nhiên oán niệm mà ghé vào cửa sổ, nhìn Lan Trần cùng Lạc Yên nói nói cười cười.

Tuy hắn thực thích nhìn thấy Lan Trần cười, chính mà nụ cười kia không phải đối với hắn, hắn liền thích không nổi!

"Công tử....." Có người lặng yên đứng ở phía sau hắn, Tạ Phi Nhiên không quay đầu lại, chỉ nhàn nhạt nói: "Nói."

"Vị công tử cùng Lạc Yên tiểu thư đến kia đang chặt cây....."

Tạ Phi Nhiên đau đầu mà đỡ trán, quả nhiên người đi cùng nha đầu thú vị Hiền Viên Lạc Yên này đều không có gì tốt. Hắn muốn A Nguyệt đem nàng trở về ngay đi!

Nghĩ đến đây, Tạ Phi Nhiên bỗng nhiên câu môi, quay đầu lại, hạ giọng nói: "Người làm theo ta nói, như vậy..... như vậy....."

Người nọ lĩnh mệnh, yên lặng không tiếng động lui ra như lúc tới. Tạ Phi Nhiên lười biếng đuổi eo, thầm nghĩ, phải kêu ca ca nha đầu này tới trước, khiến cho hắn gặp được vị Phi Cung cung chủ kia đi!

Hắn phi ra ngoài cửa sổ, lại nhìn thoáng qua nữ hài tử mình yêu thích, ánh mắt nhịn không được nhu hòa xuống, Trần Nhi của ta.....

Tạ Phi Nhiên lại lần nữa đi vào rừng phong vừa mới tiếp Lạc Yên, hắn đứng ở trên ngọn cây, nhìn thiếu niên phía dưới đang chém lung tung không có kết cấu. Cứ cho là động tác hắn lộn xộn, nhưng mỗi một chỗ đều lộ ra sát khí, Tạ Phi Nhiên nhịn không được lộ ra ánh mắt tán thưởng.

Đó chính là Phi Sương kiếm pháp đi? Quả nhiên danh bất hư truyền đầu!

Đang nghĩ ngợi, phía dưới bỗng nhiên truyền đến một thanh âm rét lạnh: "Các hạ nếu đã tới, vì sao còn sợ đầu sợ đuôi?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (32)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Phản ứng không tồi!

Tạ Phi Nhiên nhướn mày, phi thân xuống trước mặt Hàn Lạc Thần, hai thiên chi kiều tử đánh giá đối phương, tựa hồ đang cân nhắc thực lực của nhau.

“Thiên Đô phủ Tạ Phi Nhiên.” Tạ Phi Nhiên mở miệng trước, nói.

Thiên Đô phủ? Họ Tạ?

Hàn Lạc Thần trong lòng có chút sáng tỏ, trận pháp hấn động tới phỏng chừng là khảo nghiệm. Hấn bắt động thanh sắc nói: “Phi Cung Hàn Lạc Thần.”

“Ta biết.” Tạ Phi Nhiên nghịch chiếc quạt xếp trong tay, thông thả ung dung mở miệng nói: “Ngươi là tình nhân Tiểu Yên Nhi mang đến sao.”

Nghe hấn nhắc tới Lạc Yên, Hàn Lạc Thần liền biết Lạc Yên giờ phút này an toàn, bất an trong lòng tiêu đi vài phần, chính là hấn vẫn không nhận được muốn biết tình huống của nàng: “Nàng, có khỏe không?”

Tạ Phi Nhiên nhìn không được ném cho hấn một ánh mắt khinh thường, tức giận nói: “Nhân gia vẫn hảo.” Được Trần Nhi cung phụng ăn ngon uống tốt, có thể không hảo sao?

Tạ Phi Nhiên trong lòng toát ra một đám toan phao phao [1]. Trần Nhi còn chưa từng vì hấn nấu cơm, nấu trà qua đâu, hiện tại hoàn toàn tiện nghi nha đầu thú kia. Hấn chỉ có thể yên lặng an ủi chính mình, vẫn còn tốt, Lạc Yên còn không phải là nam nhân!

[1] Chỗ này ta để nguyên bản là "toan phao phao" vì ta ko biết nó là cái gì. Ai bt thì chỉ ta vớiiii.

“Nói đi, ngươi tìm Thiên Đô phủ có chuyện gì?”

Hàn Lạc Thần nói: “Các hạ nếu biết đến ta, tự nhiên biết ta đến vì cái gì.”

Tạ Phi Nhiên nói: “Vậy ngươi cũng biết quy củ của Thiên Đô phủ?”

Hàn Lạc Thần gật gật đầu: “Biết.” Ánh mắt hấn mang theo vài phần kiên định: “Chỉ cần các hạ có thể thay ta trả ra hung thủ của sự kiện kia, vô luận là muốn ta trả giá đại giới gì, ta đều nguyện ý!”

“Đại giới gì cũng đều nguyện ý sao?” Tạ Phi Nhiên nghiêng ngẫm mà cười nói: “Nếu đại giới đó là Hiên Viên Lạc Yên thì sao?”

Hàn Lạc Thần nhìn không được ngăn người, không nghĩ tới đối phương thế nhưng sẽ nói ra như vậy. Nếu đại giới là A Yên sao?

Trước kia hấn nghĩ tới muốn trả giá đại giới gì đều có thể, nhưng hiện tại, nghĩ đến phải từ bỏ Lạc Yên, tâm hấn liền không ngăn được đau lên, phảng phất như bị đào đi thứ gì đó vậy.

Hàn Lạc Thần xem đối phương cũng không phải giống như nói đùa. Chẳng lẽ người này thích A Yên? Sắc mặt hấn không khỏi lãnh xuống, thanh âm mang theo vài phần rét lạnh, nói: “Nếu các hạ muốn A Yên, vậy thứ cho tại hạ khó có thể tòng mệnh!”

“Khó có thể tòng mệnh? Ngươi không muốn biết kẻ thù giết hại cha mẹ mình là ai không?”

Thanh âm Hàn Lạc Thần mang theo vài phần lãnh khí: “Việc này không cần các hạ nhọc lòng. Kẻ thù của ta, ta sẽ tự mình tìm ra!” Hấn bắt đầu hối hận vì mang Lạc Yên tới nơi này, không biết nàng hiện tại thế nào, tuy rằng Tạ Phi Nhiên nói nàng vẫn hảo, nhưng hấn xem thái độ Tạ Phi Nhiên hiện tại, sự tình chỉ sợ không phải như vậy đi?

“Ánh mắt ngươi là ý gì vậy?” Tạ Phi Nhiên bị ánh mắt Hàn Lạc Thần lạnh băng mang theo hoài nghi đem đến một trận vô ngữ, nhìn sắc trời hôm nay, hấn cũng không nghĩ lại phải tự hạ mình xuống. “Ngươi yên tâm, ta không có hứng thú với nha đầu kia.”

“A Yên ở nơi nào?”

Hàn Lạc Thần lạnh giọng hỏi, hấn hiện tại cái gì cũng đều không tin, chỉ tin tưởng ánh mắt của mình, hấn muốn mang nàng đi!

“..... Ngươi đi theo ta trước.” Tạ Phi Nhiên xoa xoa ấn đường, cảm giác rất là sốt ruột. Sau khi nói ra lời này hấn liền đi trước dẫn đường, cũng không nhìn xem Hàn Lạc Thần có theo kịp hay không.

Hàn Lạc Thần không có do dự, mặc kệ thế nào, hấn đều phải nhìn thấy Lạc Yên!

Hai người đều có võ công không tồi, hành tẩu giang hồ phảng phất đạp như trên bản đồ, một bước là hơn mười mét, nháy mắt liền rời khỏi phiến rừng phong này.

Hàn Lạc Thần gặt gao đi theo phía sau Tạ Phi Nhiên. Thời điểm nhìn thấy cầu treo bằng dây cáp xảo đoạt thiên công [2], hấn cùng Lạc Yên giống nhau, thật bội phục cấu tạo kì diệu này của Thiên Đô phủ, nghĩ thầm không hổ là đại gia tộc lãnh đời.

[2] Xảo đoạt thiên công: Ý nói những công việc khéo léo, cực kì tinh xảo đến mức độ tuyệt hảo sánh với trời.

Sau bội phục, hấn liền xuất hiện ý nghĩ mãnh liệt. Sớm hay muộn cũng có một ngày, Phi Cung sẽ cường đại lên!

Chương 34: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (33)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

"Lạc Thần!" Thấy Tạ Phi Nhiên đi ra cửa sau, Lạc Yên liền biết hắn muốn mang Hàn Lạc Thần về đây, liền lôi Lan Trăn đi qua bên cầu treo bằng dây cáp này đợi. Quả nhiên không bao lâu, trong tầm mắt của nàng liền xuất hiện người mình tâm tâm niệm niệm.

Hàn Lạc Thần nghe được thanh âm quen thuộc kia, nhanh chóng nhìn đến nơi thanh âm phát ra, khi thấy được Lạc Yên, khóe miệng hắn không dấu được lộ ra ý cười vui sướng: "A Yên..."

Tạ Phi Nhiên không cao hứng mà hừ một tiếng, nhưng ngay sau đó lại nhìn thấy Lan Trăn, hắn liền gấp gấp bước qua cầu treo bằng dây cáp, bay đến hướng đối diện.

Hàn Lạc Thần cũng không bỏ qua người đằng sau, khi nhìn thấy Tạ Phi Nhiên đang hướng đến chỗ Lạc Yên chạy đến, mày hắn hung hăng nhíu chặt, tốc độ dưới chân nhanh hơn vài phần.

Ban đầu hắn cho rằng Tạ Phi Nhiên sẽ ở trước mặt nàng làm vài hành động thân mật gì đó. Kết quả ngay sau đó, hắn liền nhìn thấy Tạ Phi Nhiên đi qua Lạc Yên, hướng nữ tử phía sau mà tới.

Bước chân Hàn Lạc Thần dừng lại một chút: "....." Căn bản hắn thật sự không thích A Yên.

Hắn vẫn còn đang ngây ngốc đứng đấy, không cả nhận ra trong lồng ngực mình bỗng xuất hiện thêm một người. Ngay khi Lạc Yên nhìn thấy hắn dừng lại, bản thân liền không chờ nổi gấp gấp quăng mình vào lồng ngực người kia, đôi tay quàng qua cổ hắn: "Lạc Thần....."

Nghe nàng dùng thanh âm mềm mềm mại mại kêu tên của mình, trong lòng Hàn Lạc Thần khẽ động, đôi tay cũng vòng qua eo, đem nàng găt gao ôm trong lòng ngực, phảng phất như muốn đem nàng nhập vào cốt nhục của mình. Nhìn ánh mắt tràn đầy ái mộ của nàng, Hàn Lạc Thần không màng tới việc ở đây còn có những người khác, yêu thương hôn lên giữa trán nàng.

Tạ Phi Nhiên bị Lan Trăn đẩy ra, quay đầu lại liền nhìn thấy cảnh tượng này, bỗng nhiên cảm thấy mình mới giác ngộ thêm một điều.

—— Thì ra đây chính là cảm giác bị nhồi cầu lưng.....

"Tắm tã, nữ đại bất trung lưu [1] a." Tạ Phi Nhiên phun ra một câu tràn đầy âm dương quái khí, rồi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, lại nói: "Tiểu Yên Nhi, ta muốn nói với ngươi một việc."

[1] Nữ đại bất trung lưu: Con gái lớn không thể giữ trong nhà, trở thành con người ta.

"Cái gì?" Giương mặt Lạc Yên đỏ bừng, mang theo vài điểm ngượng ngùng. Nàng theo bản năng hỏi lại.

"Ca ca ngươi muốn tới Thiên Đô phủ làm khách....." Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung nói.

Lạc Yên: "!!!"

"Cái gì? Ca ca ta muốn tới sao? Khi nào? Tại sao ngươi không nói với ta sớm?" Lạc Yên lộ ra biểu tình sốt ruột, xét theo tính tình của Hiên Viên Kiến Nguyệt, nếu hắn phát hiện nàng ở chỗ này, nhất định sẽ bắt nàng trở về!

Nàng không nhịn được mà bắt lấy tay Hàn Lạc Thần, ngay sau đó đã bị hắn trở tay cầm lại, phảng phất giống như muốn tiếp thêm năng lượng cho nàng.

Hàn Lạc Thần nhìn Tạ Phi Nhiên bày ra bộ dáng xem kịch, liền biết chuyện này chính là hướng tới hắn (HLT), tựa như hắn (TPN) cố tình nói ra lời kia, làm hắn (HLT) cho rằng hắn (TPN) cũng thích Lạc Yên.

(Khá nhiều hắn"- Nhưng ta sẽ không thay tên và để nguyên cv, thay vào đó là chú thích bên cạnh nhé^-^)

Hàn Lạc Thần biết đây là nhằm vào hắn. Hắn đã nghe Lạc Yên nói qua về Hiên Viên Kiến Nguyệt, cũng biết tính tình Hiên Viên Kiến Nguyệt như nào, xem ra không chỉ có cái trận pháp kia là khảo nghiệm a.

"Ta cũng không biết là khi nào, có lẽ là ngày mai, có lẽ là ngày kia, tóm lại chính là mấy ngày nay." Tạ Phi Nhiên từ từ mở miệng nói. Hừ, ai bảo các ngươi ở trước mặt ta ân ái!

Mây Lạc Yên đã nhứ chặt lại, nghĩ có nên hay không rời Thiên Đô Phủ trước khi Hiên Viên Kiến Nguyệt tới.

Lan Trăn nhìn đến người nào đó đang bày ra ý tứ khôi hài, nhin không được mở miệng nói: “A Yên, ngươi đừng lo lắng, Kiến Nguyệt công tử hẳn là sẽ không tới nhanh như vậy.” Nàng nhìn Tạ Phi Nhiên liếc mắt một cái, hiểu rõ mà mở miệng nói: “Công tử hẳn là mới vừa đem tin tức của ngươi truyền ra đi.....”

Lạc Yên lập tức bày tỏ phần nộ với Tạ Phi Nhiên: “Phi Nhiên đại ca, sao ngươi lại làm vậy chứ!? Ngươi sao có thể nói cho ca ca ta biết ta ở chỗ này a? Lúc này là ta đang rời nhà trốn đi, nếu ca ca ta tới, hẳn sẽ bắt ta phải trở về!”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (34)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Tạ Phi Nhiên không cam lòng yếu thế nói: "Ngươi vẫn còn biết ngươi rời nhà trốn đi a! Người nhà ngươi cũng lo lắng cho ngươi nhiều rồi, ta đây cũng vì sợ bọn họ quá lo lắng mà xảy ra chuyện thôi a....."

Lạc Yên hừ một tiếng: "Ngươi chính là cố ý đối nghịch với ta, một chút đồng tình với ta ngươi đều không có. Trăn tỷ tỷ, chúng ta đi, không chơi cùng hắn nữa." Nói xong liền một tay kéo Lan Trăn, một tay khác giữ chặt Hàn Lạc Thần, bắt đầu đi.

Tạ Phi Nhiên: "....." Đó là tức phụ tương lai của ta a!

Hàn Lạc Thần quan sát một hồi, cũng biết người Tạ Phi Nhiên thích chính là cái người gọi là Lan Trăn cô nương này, trong lòng thờ dài nhẹ nhõm một hơi. May mắn người Tạ Phi Nhiên thích là người khác!

Gia thế của A Yên cùng với Thiên Đô phủ không sai lệch lắm. Nếu Tạ Phi Nhiên thích A Yên, như vậy, bất luận từ phương diện nào, Tạ Phi Nhiên đều có ưu thế hơn so với hắn.

Nếu trước đây hắn quen biết A Yên thì bọn họ cũng sẽ môn đăng hộ đối, hắn cũng không có phiền toái như vậy.....

Trong lúc miên man suy nghĩ, Lạc Yên bỗng nhiên gãi gãi lòng bàn tay hắn, nàng nghiêng đầu hỏi: "Lạc Thần, ngươi có đói bụng không?"

Nhìn đến đáy mắt nàng tràn đầy quan tâm, trong lòng Hàn Lạc Thần ấm áp, tâm vừa buông lỏng cũng đồng thời kiên định lên. Mặc kệ thế nào, hắn đều sẽ không buông nàng!

Tự nhủ như vậy, hắn liền gật gật đầu mấy cái, dù không lên tiếng nhưng cũng xoa xoa bụng mình, biểu tình trên mặt cũng nhiều ra vài phần ủy khuất.

Thấy vậy, Lạc Yên nhin không được oán giận nói: "Hừ, Phi Nhiên đại ca thật chán ghét, nếu không phải hắn đem ngươi nhốt ở trận pháp, ngươi cũng sẽ không phải chịu đói!"

Khóe môi Hàn Lạc Thần khẽ cong lên. Nếu dễ ý sẽ thấy, thật ra hắn không đói, nhưng mà biểu tình đáng thương có thể làm cho Lạc Yên đem tất cả tâm tư đều đặt trên người hắn, như vậy không phải rất tốt sao?

Tạ Phi Nhiên đi phía sau: "....." Cái quý gì! Hắn là oan uổng! Trận pháp ở Lạc Hà cốc đã được lập ra ngàn năm trước đây, hắn (HLT) không ra được lại còn trách hắn (TPN)?!

Hơn nữa, cư nhiên vẫn là làm trò khiến Trăn Nhi chửi bới hắn! Tức giận a!

Trở lại Thiên Đô phủ, Lạc Yên liền lôi Hàn Lạc Thần thẳng đến phòng bếp, đầu tiên lấy một ít điểm tâm lót bụng cho hắn, sau đó phân phó hạ nhân làm mấy thứ đồ ăn đưa đến chỗ nàng ở.

Không sai, Lạc Yên ở Thiên Đô phủ cũng có vườn riêng. Thiên Đô phủ cùng Hiên Viên có quan hệ rất tốt, hai nhà người thường xuyên qua lại, cho nên lưu cái vườn không tính cái gì.

Lạc viên.

Lạc Yên tay gối cằm, ung dung nhìn Hàn Lạc Thần ăn.

Không thể không nói, Hàn Lạc Thần rất có phong phạm của quý công tử, kể cả bị đối, hắn cũng không ăn ngầu ngẩn, cử chỉ ưu nhã, tựa như một bức họa.

Hàn Lạc Thần thông thả ung dung mà ăn điểm tâm, nhìn nàng đang ngấm hân, nhin không được cười cười, duỗi tay đem một nửa điểm tâm trong tay đang ăn đưa tới miệng nàng. Lạc Yên theo bản năng mở miệng đem điểm tâm nuốt xuống, lúc này, nàng mới phát giác ra được, đây là đồ đã hắn ăn qua!

Động tác Lạc Yên liền chậm lại, dường như nhìn về phía bờ môi của hắn, gương mặt ngấn không được nóng lên, mây hồng bao phủ mặt nàng, ngượng ngùng như vừa đánh lên lớp phấn hồng.

Sau khi tới Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên đã lôi Lan Trần đi. Trước khi đi hắn còn nói rằng, không cho Lan Trần học cái xấu từ Lạc Yên, phòng trừ ngày nào đó nàng lại muốn rời nhà trốn đi, khiến Lạc Yên tức giận đến mức trong đầu chỉ có suy nghĩ muốn đánh hắn!

Lúc này trong Lạc viên, ngoại trừ mấy hạ nhân hầu hạ, chỉ có hai người, nàng cùng Hàn Lạc Thần.....

Nghĩ đến đây, mặt Lạc Yên càng thêm hồng lên.

Tạ Phi Nhiên trước khi đi còn không giúp hắn sắp xếp chỗ ở, Hàn Lạc Thần cũng chỉ có thể ở lại ở chỗ này.

Bọn hạ nhân có chuyên môn, buổi tối sẽ trở về chỗ ở, đến lúc đó, trong viện cũng chỉ còn hai người bọn họ.....

Hàn Lạc Thần thấy Lạc Yên mặt càng ngày càng hồng, nhin không được cử động ngón tay, gõ một cái vào trán của nàng, trầm giọng cười nói: "A Yên, suy nghĩ cái gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (35)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

“Suy nghĩ rằng Lạc viên chỉ còn có hai chúng ta!” Lạc Yên buột miệng thốt ra, sau khi ý thức được lời nói của mình, nàng đột nhiên che mặt lại, che khuất đôi mắt, không dám nhìn Hàn Lạc Thần.

“Phốc ——” Hàn Lạc Thần nhin không được bật cười: “Thì ra A Yên suy nghĩ cái này sao.....” Hắn kéo trường âm điệu, ngữ khí mang theo vài phần ý vị thâm trường: “Ta cũng chưa nghĩ đến đâu.....”

“Ai nha, ngươi không cần cười, ta chỉ là nói vậy mà thôi! Ta, ta đi tìm Phi Nhiên đại ca, bảo hắn an bài nơi ở cho ngươi!” Nói xong nàng liền đứng lên muốn chạy ra bên ngoài, nhưng chạy không thành. Bởi vì thời điểm nàng đứng lên, Hàn Lạc Thần đã giữ chặt cổ tay nàng, nhẹ nhàng lôi kéo, khi Lạc Yên lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã ngồi trên đùi hắn.

“Không cần đi.....” Thanh âm Hàn Lạc Thần trầm thấp, mang theo vài phần hương vị câu nhân: “Nơi này ta không quen biết người nào hết, để ta đợi một mình, ta sẽ thực sợ hãi.”

Hắn ngoài miệng nói sẽ sợ hãi, nhưng biểu tình trên mặt cũng không phải là như vậy. Lạc Yên ngờ ngác mà nhìn mặt hắn ngày càng sát lại mặt mình, đầu óc đột nhiên trống rỗng. Sau đó tầm mắt nàng bỗng nhiên tối xuống, nguyên lai Hàn Lạc Thần đã vươn một bàn tay che khuất đôi mắt nàng.

Hắn dùng cánh tay trống không kia xoa mặt nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, giống như đang đối đãi một kiện bảo vật. Lạc Yên cảm thấy rất không tự nhiên, giãy giụa muốn thoát ra, tiếp theo nàng liền cảm thấy trên môi chột lạnh, nhận ra được hắn đang làm cái gì, động tác giãy giụa của nàng bỗng nhiên dừng lại.

Trời quang không trăng, gió thổi nhẹ nhẹ. Trên hành lang dài chỗ đèn lồng chiếu ra hai bóng người viên trung lương đạo giao triền bên nhau.

Thiếu nữ mỹ lệ vô song bị tuấn mỹ vô đào nam tử ôm ở trong ngực, hắn cúi đầu hôn sâu nàng. Gió nhẹ phát qua, viên trung hoa vũ từ từ rơi xuống, ba ngàn tóc đen giao triền lẫn nhau, tựa như một bức tranh tuyệt mỹ.....

Thời điểm kết thúc hết thấy, mây hồng trên mặt Lạc Yên đã lan tràn đến bên tai, tay nàng nắm lấy áo trước ngực Hàn Lạc Thần. Đại khái do quá mức khấn trương, quần áo hắn đã bị nàng xoa thành nhăn dúm dó một đoàn.

Lạc Yên đến nhìn mặt hắn cũng không dám, duỗi tay đẩy đẩy hắn, không đẩy được, ngược lại bị bắt dừng tay. Hàn Lạc Thần nhìn nàng giống như tô phấn trên mặt, nhin không được cúi đầu hôn vài cái trên mặt nàng.

“Không cần.....” Lạc Yên mở miệng ngăn lại động tác của hắn, lại phát hiện thanh âm mình hiện tại rất nũng nịu, một chút khí thế cũng không có, ngược lại có vài phần hương vị ngênh đón dục cự, quả nhiên lại chọc cho Hàn Lạc Thần nhin không được hôn xuống.

Sau đó, thời điểm Hàn Lạc Thần mặc dù chưa đã thềm nhưng vẫn buông tha nàng, Lạc Yên liền không muốn để ý đến hắn.....

Ngày hôm sau.

Sáng sớm Lạc viên liền nghênh đón một khách nhân, chính xác mà nói, Lan Trần tới tìm Lạc Yên. Nàng cũng không nói quá nhiều, chỉ là giao cho Lạc Yên một khối lệnh bài, cuối cùng kiến nghị Lạc Yên có rảnh thì đi Ảnh Lâu một chuyến, liền rời đi.

Lạc Yên nắm lệnh bài Lan Trần lưu lại, tự hỏi hành động này của nàng (LT) là có ý gì?

Ảnh Lâu là nơi Thiên Đô phủ cung cấp thông tin. Sau khi thu thập tư liệu, sửa sang lại liền sẽ đưa tới Ảnh Lâu để phân loại và cung cấp ra ngoài.

Ánh mắt Lạc Yên sáng lên, hiểu ra ý của Lan Trần, nàng lập tức đứng dậy, chuẩn bị đi tìm Hàn Lạc Thần. Lúc này nàng đã quên tới hôm qua mình vừa muốn cùng Hàn Lạc Thần "cạch mặt" mấy ngày.

Phòng của Hàn Lạc Thần ở cách vách nàng. Lúc Lạc Yên đẩy cửa đi vào, hắn đang thay quần áo. Nàng lập tức liếc thấy da thịt bạch ngọc của hắn, thấp giọng mà a một tiếng, duỗi tay che lại hai mắt của mình.

“Ngươi, ngươi sao lại không nói ngươi đang thay quần áo a?” Nàng lập tức đánh đòn phủ đầu, mở miệng nói.

Hàn Lạc Thần câu môi cười, thông thả ung dung mà mặc quần áo vào mới đi đến trước mặt nàng, kéo đôi tay đang che mắt nàng ra, vô tội mà chớp chớp mắt: “Ta cũng không biết ngươi sẽ tiến vào vào thời điểm này a.....”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (36)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

“Dù sao, dù sao cũng chính là ngươi sai!” Lạc Yên đầu tiên là nghẹn nghẹn, cuối cùng trực tiếp “Cường từ đoạt lý” mà nói.

“Ân, ta sai.” Hàn Lạc Thần bày ra bộ dáng “Ngươi nói gì cũng đúng”, làm Lạc Yên một trận chột dạ, trên mặt nhẹ nhàng nhiễm một tầng màu đỏ, nhưng nghĩ đến đồ vật sáng nay Lan Trần đưa cho nàng, nàng liền nghiêm mặt nói: “Ta nghĩ chúng ta trước tiên phải nói chính sự.”

Hàn Lạc Thần ôm lấy bả vai, ôn nhu mà mở miệng nói: “Chính sự? Đích xác hắn là phải nói chính sự trước.” Nhìn đôi mắt tả hữu mờ hồ của nàng không thấy bóng hắn, Hàn Lạc Thần chuyển nàng quay lại đối mặt với mình, giọng nói giống như nhẹ giọng than thở: “A Yên, ta muốn ngươi vẫn luôn nhìn ta a.”

Lạc Yên cảm giác tâm của mình tựa hồ run run một chút. Lòng mi dài bao trùm cảm xúc trong mắt nàng, nhưng ngay sau đó, nàng đột nhiên tươi cười, nói: “Ta đương nhiên sẽ, ta đương nhiên sẽ vẫn luôn vẫn luôn nhìn ngươi.”

Nàng nói hai lần “Vẫn luôn”, thời điểm nói chuyện cũng đang nhìn hắn, biểu tình chuyên chú, đồng tử nàng chậm rãi hiện lên khuôn mặt hắn, làm tim hắn nhin không được đập nhanh.

Hầu kết Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng chỉ là ừ một tiếng, nhẹ nhàng ôm lấy vòng eo nàng, đầu gác ở đỉnh đầu nàng. Hai người đều không ai nói nữa, trong phòng phảng phất một cổ không khí lưu luyến ngọt ngào.....

Sau khi ăn cơm cùng Hàn Lạc Thần ở Lạc viên, Lạc Yên liền dẫn hắn đi tới Ảnh Lâu, chuẩn bị tìm đọc một chút về Phi Cung án đế.

Lạc Yên mang theo lệnh bài Lan Trần cho nàng, cho nên bọn họ rất nhanh đã đi vào được.

Ảnh Lâu là nơi bảo tồn các loại án đế của Thiên Đô phủ, ngày thường cũng có người quản lý. Lạc Yên nhìn mọi người sửa sang án đế, không ai rên một tiếng. Biểu tình của bọn họ đều thực nghiêm túc, cũng không có bất kì ai nói chuyện với nhau, làm người nhìn cũng nhin không được trầm tĩnh xuống.

Lạc Yên lôi kéo Hàn Lạc Thần ngồi xuống ở một bàn trống không, mới vẫy tay gọi cái người đang đăng ký nhập sách.

Người nọ hiển nhiên là nhận thức Lạc Yên, thời điểm đi đến bên người nàng, liền cung cung kính kính mà gọi một tiếng Lạc Yên tiểu thư.

Lạc Yên nói với hắn ý đồ của mình, cuối cùng còn bồi thêm một câu: “Đây là Phi Nhiên đại ca đáp ứng ta.”

“Không biết Lạc Yên tiểu thư muốn tìm án đế gì?”

Lạc Yên nhìn một chút vào Hàn Lạc Thần, từ khi vào Ảnh Lâu hắn liền không nói chuyện, lặng lẽ nắm tay hắn ở dưới gầm bàn, quay đầu nói với người

nọ: “Phi Cung, chúng ta muốn xem Phi Cung án để.”

Nàng tăng thêm trọng âm vào hai chữ “Chúng ta”. Hàn Lạc Thần cũng nghe ra, sắc mặt nhin không khỏi hòa hoãn xuống, nắm chặt tay nàng.

Tư liệu Phi Cung rất nhanh đã đưa đến trước mặt bọn họ, người nọ cũng không nhiều lời, sau khi đem tư liệu đến liền trở lại vị trí, xử lý việc của mình.

Hàn Lạc Thần nhìn tư liệu trước mặt, tay run nhè nhẹ, ở dưới ánh mắt cổ vũ của Lạc Yên, hấn rút cuộc cũng mở quyển sách kia ra, nhanh chóng đọc thật nhanh.

Lạc Yên vẫn luôn chú ý thần sắc hấn, nàng biết hấn lúc này nhất định rất khó chịu, cho nên cũng không buông tay hấn ra.

Nhân Nghĩa son trang. .... Đường Hiền Nhân. ....

Nguyên nhân phía sau thảm án Phi Cung diệt môn. ....

Tin tức tràn ngập trong đầu óc Hàn Lạc Thần, hấn nhìn chú thích phía dưới tư liệu —— nguyên nhân diệt môn: Tâm ghen ghét.

Năm đó, Đường Hiền Nhân cùng Hàn Bích đều là kiếm khách tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ, hai người thanh danh không phân cao thấp.

Nhưng sau đó, Hàn Bích tự nghĩ ra Phi Sương kiếm pháp, mà Đường Hiền Nhân không hề tiến bộ, trên giang hồ dần dần truyền ra lời nói Đường Hiền Nhân không bằng Hàn Bích.

Đường Hiền Nhân luôn luôn tự cho mình rất cao, sao có thể chịu đựng lời đồn đãi như vậy. Từ đó, Hàn Bích tự nhiên trở thành cái gai trong mắt hấn, một hồi án diệt môn cũng từ đó mà ra.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (37)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nhân Nghĩa son trang. .... Đường Hiền Nhân. ....

Hai mắt Hàn Lạc Thần đỏ ngầu, hấn hiện tại hận không thể đem Đường Hiền Nhân băm thầy vụn đoạn. Hấn không nghĩ tới chân tướng cư nhiên sẽ là như vậy, bởi vì một cái tâm ghen ghét, Đường Hiền Nhân liền hủy đi hết thầy của hấn!

Lạc Yên cảm giác được lực đạo của hấn khi cầm tay mình tay tăng thêm, cúi đầu liền thấy mu bàn tay hấn bởi vì ấn nhẫn mà toát ra gân xanh, không rảnh lo bọn họ còn ở Ảnh Lâu, duỗi tay ôm lấy hấn, tiếp thêm lực lượng cho hấn.

Nàng sẽ không nói rằng nàng có thể làm hấn hết khổ sở, cũng sẽ không bảo hấn từ bỏ cừu hận của mình. Nàng đầu tiên là muốn hấn phát tiết hết cảm xúc của mình ra, thứ hai là vì nàng cũng thấy cách làm của Đường Hiền Nhân không chấp nhận được.

Tuy nàng biết, Đường Hiền Nhân mấy năm nay bởi vì cách làm lúc trước đã làm vô số chuyện tốt, nhưng mà vậy thì sao? Ai nói đã làm sai một chuyện thì đền bù một chút liền có thể coi như không có việc gì? Thương tổn hấn tạo thành liền không tồn tại sao?

Thời điểm Lạc Yên đang tự hỏi nên nói chuyện với Hàn Lạc Thần như thế nào, một đạo âm thanh mang ý tứ chế nhạo vang lên, còn mang theo vài phản ngữ khí hận sắt không thành thép.

“Tiểu Yên Nhi, sự rụt rè của ngươi cũng như ngươi rời nhà đi sao?”

Lạc Yên vừa nghe thanh âm này liền biết là Tạ Phi Nhiên, nàng nhin không được khụ một tiếng, từ trong lòng ngực Hàn Lạc Thần nhảy ra, nhưng cũng không buông nắm tay hấn ra.

“Phi Nhiên đại ca, ngươi sao lại ở chỗ này?” Lạc Yên cho rằng sau khi Tạ Phi Nhiên bảo Lan Trăn đem lệnh bài giao cho nàng, hấn sẽ không xuất hiện nữa đâu.

Tạ Phi Nhiên phe phẩy cây quạt, chậm rì rì đi đến ngồi xuống trước mặt bọn họ, lập tức có người bung lên cho hấn một ly trà.

Lạc Yên tức khắc trừng lớn đôi mắt, lúc bọn họ mới tới cũng không có đài ngộ này đâu!

Tạ Phi Nhiên vừa thấy biểu tình nàng liền biết nàng suy nghĩ cái gì, lập tức ném cho nàng một ánh mắt đắc ý.

Lạc Yên tức khắc nổi giận, vươn tay đoạt lấy ly trà hần còn chưa kịp uống, đưa cho Hàn Lạc Thần, trong miệng oán giận nói: “Phi Nhiên đại ca, ngươi nên dạy dỗ lại thuộc hạ của ngươi một chút, ta với Lạc Thần tới lâu như vậy, một chén nước cũng không cho, ngươi vừa đến đã được dâng trà, thật là một chút nhân lực đều không có!”

Cho nên ngươi liền cướp trà của ta đưa cho người khác? Khóe miệng Tạ Phi Nhiên giật giật, nghĩ muốn mở miệng đối Lạc Yên vài câu, nhưng là nghĩ đến tin tức thuộc hạ vừa mới truyền cho hần, liền mở miệng nói: “Chuyện này về sau lại nói, ta tới là muốn cùng các ngươi nói một ít việc.”

“Chuyện gì a?” Lạc Yên nghi hoặc hỏi, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức đứng lên: “Ngươi sẽ không nói với ta rằng ca ca ta tới đi?”

Hàn Lạc Thần lập tức nắm lấy bàn tay vừa thoát ly tay hần: “Đừng sợ.”

Tạ Phi Nhiên tức khắc nhận thấy được ác ý sâu đậm, nghĩ đến Lan Trần còn không cho hần sắc mặt tốt, trong lòng liền khó chịu, ý tưởng mau chóng đưa bọn họ đi càng ngày càng kiên định. Thời điểm Lạc Yên không ở nơi này, Lan Trần ngẫu nhiên còn sẽ đề ý đến hần, nhưng mà có Lạc Yên chỗ này, Lan Trần liền không đếm xỉa tới hần!

“Ngươi yên tâm, ca ca ngươi còn chưa tới.”

Tạ Phi Nhiên tức giận mà mở miệng nói.

“Vẫn còn có chuyện gì?” Lạc Yên thở dài nhẹ nhõm một hơi, Hiên Viên Kiến Nguyệt chưa đến thì tốt. Việc của Hàn Lạc Thần còn chưa có giải quyết được, nếu nàng bị mang về Hiên Viên cốc thì làm sao bây giờ?

“Có quan hệ với hần.” Tạ Phi Nhiên chỉ chỉ Hàn Lạc Thần.

Tạ Phi Nhiên nói làm Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên đều ngẩn người, Tạ Phi Nhiên nhìn bộ dáng kia của bọn họ, cũng không dấu diếm, nói thẳng: “Ta vừa nhận được tin tức, có người cũng tra án diệt môn của Phi Cung.”

Lạc Yên trong lòng hiểu rõ, người Tạ Phi Nhiên nói nhất định là Mạc Phi Vân đi?

Hàn Lạc Thần lại không biết, cho rằng người kia có mưu đồ gì đó, sắc mặt tức âm lãnh xuống: “Ai?”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (38)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Quả nhiên, hần vừa mới hỏi xong, Tạ Phi Nhiên liền liếc mắt nhìn hần, nhân nhát nói: “Đừng khẩn trương, người kia không phải có tâm gây rối gì, các ngươi cũng có quen biết hần đấy.”

Khoảng thời gian trước, vụ việc thủy trộm trên thuyền từ Cẩm Thành đến Thanh Thành ai mà không biết.

Sự kiện kia có hai người làm ra thành tựu, một người là nhi tử của Võ Lâm minh chủ Mạc Phi Vân, một người chính là người trước mắt này, Phi Cung cung chủ Hàn Lạc Thần.

“Ta cùng A Yên có quen biết?” Hàn Lạc Thần có chút khó hiểu, thời gian hần biết Lạc Yên cũng không dài, người hai bọn họ cùng nhận thức không nhiều lắm, hần nhất thời không nghĩ ra được trong khoảng thời gian này gặp được người nào tra Phi Cung án tử.

“Nhi tử của Võ lâm minh chủ - Mạc Phi Vân.” Thấy hần không nghĩ ra, Tạ Phi Nhiên cũng không hề thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói ra tên người nọ.

Lạc Yên trong lòng hiểu rõ, trên mặt lại bày ra biểu tình kinh ngạc, “A, Mạc Phi Vân? Là thiếu hiệp chúng ta gặp ở ở trên thuyền sao? Sao hần lại tra án này?”

Tạ Phi Nhiên nói: “Võ Lâm minh chủ Mạc Viêm bảo hần ra ngoài rèn luyện, có lẽ trong quá trình đó hần đã lơ đãng phát hiện một ít đồ vật liên quan đến án diệt môn của Phi Cung, hần lại là người có tính tình chính khí lắm nhien, tự nhiên sẽ không mặc kệ, không quan tâm.”

Biết Mạc Phi Vân cũng đang tra án này, ánh mắt Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, tựa hồ nghĩ đến thứ gì, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm: “Hần muốn tra, vậy đề cho hần tra ra đi.”

Hần quay đầu nhìn về phía Tạ Phi Nhiên, nói: “Ta công tử hần là không ngại tại hạ đem đồ Thiên Đô phủ tra được giao cho vị Mạc thiếu hiệp kia đi?”

Tạ Phi Nhiên tự nhiên hiểu được lời nói của hắn có hàm nghĩa gì, gật gật đầu, nói: “Tự nhiên không ngại.”

“Các người đang muốn làm gì bí hiểm à? Nếu chúng ta đã tra ra được hung thủ phía sau màn, vì sao không trực tiếp đem sự tình công bố ra?”

Lạc Yên xem bọn họ nói chuyện tỏ vẻ vô ngữ. Sao phải khiến cho sự việc trở nên phức tạp như vậy? Trực tiếp đem chân tướng truyền ra không phải tốt sao?

“Sự tình không có đơn giản như vậy.” Hàn Lạc Thần nhẹ nhàng vỗ về mái tóc của nàng, ôn nhu mà cười, giải thích nói: “Đường Hiên Nhân ở giang hồ danh vọng vẫn luôn không nhỏ, mấy năm nay hắn lại làm không ít chuyện tốt, cho dù chúng ta đem đồ vật thả ra, cũng sẽ không ai tin tưởng.”

“Đích xác như thế.” Tạ Phi Nhiên khó có được giúp một câu.

Hàn Lạc Thần tiếp tục nói: “Cho nên, chúng ta đem đồ vật tra được giao cho Mạc thiếu hiệp kia, để hắn đi tìm dấu vết của Đường Hiên Nhân, đến lúc đó nhân chứng vật chứng rõ ràng, Mạc Phi Vân lại là nhi tử của Võ Lâm minh chủ, mọi người sẽ tương đối tin tưởng lời hắn nói.”

“..... Cũng được đi.” Lạc Yên trộm ném một ánh mắt khinh khinh. Nói đến nói lui, còn không phải là các người muốn nhìn diễn sao? Muốn tìm dấu vết, chính bọn họ làm là được a, còn muốn người khác đi...

Không đúng, Hàn Lạc Thần đây là đang lợi dụng Mạc Phi Vân a!

Nàng trong lòng nhin không được tán thưởng, Hàn Lạc Thần không nghĩ muốn thủ hạ mình đi tìm dấu vết của Đường Hiên Nhân, mà vừa lúc dụng phải Mạc Phi Vân, cho nên hắn liền dứt khoát trực tiếp lợi dụng vị Mạc thiếu hiệp này.....

Nàng còn có thể nói cái gì? Phúc hắc? Có tâm kế?

Hào đi, đây là Hàn Lạc Thần, chính là cái người chấp chương văn cở trong thoại bản - Phi Cung cung chủ.

Ánh mắt nàng nhin không được mang theo vài phần sùng bái, có thể suy xét đến tình trạng này, thật không hổ là Hàn Lạc Thần!

Hàn Lạc Thần nhìn đến ánh mắt “Si mê” của nàng, nhin không được câu môi cười, tay không tự giác quàng lên tay nàng, ánh mắt di chuyển, mang theo vài phần câu nhân liễm diễm.

Tạ Phi Nhiên bỗng nhiên cảm thấy mình rất dư thừa, nhìn cái đôi nam nữ trước mặt không tự giác nhận thức được ân ái của mình, hắn cảm thấy, hắn muốn đuổi bọn họ đi càng nhanh càng tốt!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (39)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Thời điểm Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần bị đuổi khỏi Thiên Đô phủ còn có chút ngây ngốc. Không, phải nói là Lạc Yên có chút ngây ngốc, nàng không nghĩ tới, Tạ Phi Nhiên lại "vô tình" như vậy. Cự nhiên ngay cả cơm trưa cũng không để cho bọn họ ăn, đã đuổi bọn họ ra ngoài rồi!

Không sai, hai người bọn họ vừa mới từ trong Ảnh Lâu đi ra, Tạ Phi Nhiên đã cười tủm tỉm nói rằng muốn đưa bọn họ đi ra ngoài, trong miệng còn nói đây là vì tốt cho bọn họ: "Ca ca của Tiểu Yên Nhi rất nhanh phải đến đây, giữ các người lại, có khả năng sẽ phải chính diện chống lại hắn."

Trong lòng của Lạc Yên không biết nói gì, được rồi, người có đạo lý người lợi hại.

Chẳng qua sự việc mà Tạ Phi Nhiên nói đích thật đã làm nàng lo lắng, cho nên cũng dứt khoát theo ý của hắn mà ra khỏi Thiên Đô phủ.

Hàn Lạc Thần nắm tay nàng xuống chân núi, vừa đi vừa nói: "A Yên, ca ca của người rất đáng sợ sao? Vì sao người lại muốn tránh hắn như vậy?"

Lạc Yên bất đắc dĩ nhìn hắn: "Không phải ta muốn tránh hắn, người phải biết rằng, ta đây chính là vì muốn tốt cho người đó..."

Nàng dừng lại, nghiêng đầu, cười cười giống như đang vui sướng khi người khác gặp họa, nói: "Ta nói cho người biết, ca ca ta nhưng rất sùng ta, hắn đã từng nói với ta, trừ hắn cùng phụ thân ra nam nhân ở bên ngoài đều không phải người tốt, cấm ta chơi cùng với bọn họ, bằng không thì hắn liền... hắn liền đánh gãy chân người nam nhân kia, ta đây không phải là sợ người bị hắn đánh gãy chân sao?"

Hàn Lạc Thần: "...". Thì ra anh vợ tương lai lại hung tàn như vậy, bất quá ngữ khí vui sướng khi người khác gặp họa này của A Yên là như thế nào? A Yên nhà hắn không phải là một tiểu khả ái nhuyển manh sao?

Yên tiểu khả ái nhuyễn mạnh đang cười hi hi nhìn hân, ánh mắt cười trên nỗi đau của người khác còn chưa biến mất, trong lòng Hàn Lạc Thần khó chịu, hừ nhẹ một tiếng, duỗi tay ôm lấy eo của nàng, hôn xuống.

"A Yên, cười trên nỗi đau của ta thì phải chịu trừng phạt nha..."

Lạc Yên cười trên nỗi đau của người khác đã bị tên nam nhân lòng dạ hẹp hòi nào đó hạo hạo mà trừng phạt một lần lại một lần. Khi kết thúc tất cả trừng phạt, môi của nàng đã sưng đỏ đến nỗi không thể gặp người khác.

Lạc Yên một bên phi nhỏ người nào đó không biết xấu hổ, một bên lại không chút khách khí mà sai khiến hân công mình xuống núi, trong miệng rất hợp tình hợp lý mà nói: "Ta vốn dĩ có thể tự mình đi, nhưng mà người hôn ta lâu như vậy, bây giờ chân của ta mềm nhũn, đi không được nữa rồi! Đây là do người làm đây, cho nên người phải chịu trách nhiệm!"

Hàn Lạc Thần cam tâm tình nguyện mà chịu trách nhiệm, nhẫn nhục chịu khó mà vác tiểu cô nương "chân mềm không đi đường nổi" nào đó xuống núi...

Bọn Lạc Yên đi đến Thanh Thành đã biết được một tin tức, không lâu nữa chính là đại thọ bốn mươi tuổi của "Nhân Nghĩa đại hiệp" Đường Hiền Nhân.

Tuy rằng người trong giang hồ không câu nệ tiểu tiết, nhưng cái loại thọ thần đúng mười năm mới làm này, mọi người vẫn rất coi trọng. Huống địa vị của Đường Hiền Nhân trong chốn võ lâm không hề nhỏ.

Hai người Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần trong lúc đặt chân ở khách điểm nghe được những khách nhân đang thảo luận về chuyện đại thọ của Đường Hiền Nhân, nghe nói Đường Hiền Nhân mời không ít nhân sĩ giang hồ có danh vọng tới tham gia.

Ánh mắt của Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, mời không ít người có danh vọng sao? Vậy thì thật sự là không tồi đâu.

Đang suy tư, lúc này, một đạo âm thanh quen thuộc từ phía sau bọn họ truyền đến.

"Hân cung chủ, Lạc Yên cô nương."

Lạc Yên quay đầu lại, phát hiện chủ nhân của âm thanh quen thuộc kia chính là Mạc Phi Vân bọn họ gặp được trên thuyền.

"Mạc thiếu hiệp." Lạc Yên mang theo ý cười hướng hân chào hỏi, Hàn Lạc Thần cũng khẽ gật đầu, thần sắc trên mặt không phân biệt rõ hi lộ.

Lạc Yên nhìn thấy bộ dạng này của Hàn Lạc Thần, cũng chỉ có thể mở miệng mời Mạc Phi Vân ngồi xuống, tâm tình khá tốt rót cho hân một chén trà.

Mạc Phi Vân nói một tiếng đa tạ, nâng chén trà nhỏ lên, đang muốn uống một ngụm, thì chợt nghe thấy dưới lầu của khách điểm truyền đến một giọng nữ mềm mại nũng nịu: "Mạc Phi Vân, thì ra ngươi ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (40)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Lạc Yên kinh ngạc nhìn về phía âm thanh, chỉ nhìn thấy một cô nương vận trang phục màu hồng phấn đang lộc cộc giẫm xuống bậc thang làm bằng gỗ bước nhanh lên lầu.

Thời điểm Mạc Phi Vân nhìn thấy cô nương kia, rõ ràng không tự giác mà dùng tay áo che mặt lại, một bộ dạng đang trốn người. Kỳ thật Lạc Yên nhận thấy hân muốn tông cửa xông ra đây, nhưng mà đại khái bởi vì có nàng cùng Hàn Lạc Thần đang ở đây, vị Mạc thiếu hiệp này không tiện rời đi.

Lạc Yên buồn cười, mi mắt cong cong mà nhìn về phía hai người nam nữ đang dây dưa ở đối diện, Hàn Lạc Thần không thích ánh mắt của nàng rơi trên thân người khác quá nhiều, liền ở dưới bàn kéo một tay của cô, xoa xoa bốp bốp, chuyển dời lực chú ý của nàng.

Lạc Yên oán trách, trừng mắt liếc hân một cái, mặc cho hân nắm tay, quay đầu mà nhìn về phía hai người đối diện, mở miệng nói: "Không biết vị cô nương này danh xưng là gì?"

Cô nương kia vừa mới cùng Mạc Phi Vân dây dưa vấn đề "Vi sao trong khoảng thời gian này ngươi trốn tránh ta" "Có phải ngươi chán ghét ta không", nghe được âm thanh của Lạc Yên, lúc này mới chú ý ở đây còn có người khác, sắc mặt thoáng cái đã hồng lên.

Đại khái là cảm thấy mất thể diện ở trước mặt người ngoài, nàng có chút không được tự nhiên, trái ngược với sự thoải mái lưu loát vừa rồi. Mạc Phi Vân nhìn thấy bộ dạng kia của nàng, liền chủ động mở miệng: "Nàng là đại tiểu thư Trình gia ở Thanh Thành, Trình Sở Sở."

Lạc Yên không khỏi có chút giật mình, nàng còn tưởng rằng vị cô nương này là nữ chính Đường Nguyệt Nhu, kết quả lại là muội muội của nam phụ Trình

Tiêu!

Mạc Phi Vân đang giới thiệu Trình Sở Sở cho hai người bọn họ, ngữ khí của hắn ngược lại rất ôn nhu. Trình Sở Sở xấu hổ không đến một lát, nghe xong Mạc Phi Vân giới thiệu, nàng đã khôi phục lại sự bình tĩnh, lúc này đang chớp chớp con mắt tò mò mà nhìn Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần.

"Phi Cung là cái Phi Cung bị diệt môn kia sao?"

Trên bàn lập tức an tĩnh lại, thật lâu, Hàn Lạc Thần mới nhẹ gật đầu. Lạc Yên lo lắng mà nắm chặt tay hắn, sợ hắn sẽ thương tâm khổ sở.

Hàn Lạc Thần cho nàng một ánh mắt trấn an, ý bảo bản thân không có việc gì.

Động tác qua lại của hai người bọn họ bị ánh mắt của Trình Sở Sở thấy được, nàng nhìn không được mà tò mò: "Hàn Cung Chủ cùng Lạc Yên cô nương là người yêu sao?"

Lạc Yên thoải mái gật đầu: "Đúng vậy." Nàng quay đầu nhìn về phía Hàn Lạc Thần, mi mắt nhu hòa đi: "Chúng ta chính là người yêu."

Hàn Lạc Thần nhìn không được cong môi, ôn nhu cười cười, quang minh chính đại mà vuốt ve mi tâm của nàng.

Mạc Phi Vân đột nhiên cảm giác được chính mình rất thừa thãi, nhưng nhìn đến vị đại tiểu thư nào đó bộ dáng vẫn còn hưng phấn, hắn lại đặc biệt im lặng.

Lúc nào thì cái bộ dáng thích xem náo nhiệt mới có thể thu liễm lại một chút đây, không biết như vậy sẽ rất dễ nhóm lửa lên người sao?

Thật ra khi hắn và Trình Sở Sở gặp nhau lại cảm thấy khá vui. Trình đại tiểu thư ưa thích xem náo nhiệt, thời điểm Mạc Phi Vân gặp được nàng chính là trong một lần lúc nàng đang xem náo nhiệt bị tai bay vạ gió. Lúc đó hắn thuận tay giúp nàng một phen. Kết quả, từ đó về sau, vị đại tiểu thư này liền thích quấn lấy hắn.

Mạc Phi Vân bắt đầu dĩ mà thở dài. Nói thật, thủ đoạn quán người của tiểu cô nương này hắn đã sợ lắm rồi!

Chính hắn cũng không để ý, kỳ thật lấy năng lực của hắn, nếu như hắn thật sự muốn tránh Trình Sở Sở, nàng liền không có khả năng tìm được hắn. Cho nên cuối cùng, hắn lại bất tri bất giác buông xuống phòng bị với nàng.

Trình đại tiểu thư cò cò lấy Lạc Yên, muốn nàng giảng cho mình một ít kinh nghiệm yêu nhau của nàng cùng Hàn Lạc Thần. Mạc Phi Vân nhìn thấy Hàn Lạc Thần đã không tự giác mà nhủ mảy, liền mở miệng nói: "Trình cô nương, đây là chuyện của người ta, ngươi vẫn là đừng nên truy hỏi..."

Trình Sở Sở thất vọng lên tiếng, lại nghĩ tới xưng hô của hắn, lập tức không vui mà nhủ mảy, nói: "Ta không phải đã nói rồi sao? Về sau ngươi đừng gọi ta là Trình cô nương nữa, ngươi gọi ta là Sở Sở được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (41)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Mạc Phi Vân không được tự nhiên nhà họ họ một tiếng, kêu Sở Sở, sau đó lại định lảng đi mà nói sang chuyện khác, quay đầu nhìn về phía bọn người Hàn Lạc Thần, nghiêm túc mở miệng mà nói: "Kỳ thật, mấy ngày gần đây ta biết được một sự việc được giữ kín, chuyện này có quan hệ với Hàn cung chủ."

Nhìn đến bộ dáng trịnh trọng lạ lùng của Mạc Phi Vân, Trình Sở Sở cũng tự giác mà yên tĩnh lại, ngoan ngoan ngồi ở chỗ kia nghe hắn nói.

Lạc Yên biết việc bí mật mà Mạc Phi Vân nói chính là án diệt môn của Phi Cung. Sau khi hai bọn họ rời khỏi cốc, Hàn Lạc Thần sai người bí mật đem tư liệu từ Thiên Đô phủ đến giao cho Mạc Phi Vân.

Cho nên lúc này Mạc Phi Vân tìm gặp bọn họ, hắn là do chuyện này.

"Không biết Mạc thiếu hiệp nói chính là chuyện gì?" Hàn Lạc Thần nhàn nhạt hỏi, thần sắc của hắn không hề biến hóa, phảng phất về dường như cái gì cũng không biết.

Mạc Phi Vân nhìn nhìn bốn phía, mở miệng nói: "Nơi này không tiện nói, không bằng chúng ta đổi địa điểm?"

Hàn Lạc Thần tỏ vẻ có thể, gật gật đầu, không có chút cảm xúc nào.

Mạc Phi Vân đưa bọn họ tới một chỗ trong rừng trúc, nơi này cách khách điểm mà bọn Lạc Yên ở lại không xa cũng không gần, địa điểm này vẫn là do Trình Sở Sở cung cấp.

Lúc đầu Mạc Phi Vân cũng không nghĩ muốn nàng đến đây, rốt cuộc chuyện này không nên có nhiều người biết, hơn nữa có biết cũng sẽ rất phiền toái đầu.

Nhưng cô nương kia nói cái gì cũng không chịu đi, chỉ muốn đi theo hắn, Mạc Phi Vân đành phải đáp ứng, sau đó Trình Sở Sở liền nói ra địa điểm này.

Xác định xung quanh không có người, Mạc Phi Vân liền đem đồ vật mình tra được ra, còn nói ra đây là tư liệu bí mật không lâu trước đây thu được.

Thần sắc Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên không hề biến hóa, nhưng Trình Sở Sở lại lấp bắp kinh hãi, nàng ta che miệng nhỏ giọng mà kinh hô:

"Người nói Đường bá phụ là hung thủ diệt môn Phi Cung?" Nàng tỏ vẻ không thể tin tưởng được, rốt cuộc Đường Hiền Nhân cho người ngoài một cảm giác quá khắc sâu, mọi người đều nghĩ đến "Nhân nghĩa đại hiệp" Đường Hiền Nhân chứ không phải "Sát nhân cuồng ma" Đường Hiền Nhân.

Mạc Phi Vân tỏ vẻ trịnh trọng: "Lúc trước ta cũng không dám tin tưởng, nhưng lần này chính là do ta tra được."

"Có thể có hiểu lầm không?" Trình Sở Sở nhíu mày, Trình gia cùng Đường gia kỳ thực có quan hệ không tồi, vào khoảng thời gian trước, ca ca của nàng Trình Tiêu Nhiên còn cùng Đường tỷ tỷ Đường Nguyệt Nhu đính hôn.

Trình Sở Sở thực sự lo lắng, nếu Đường bá phụ là người xấu, vậy ca ca, hắn cùng Đường tỷ tỷ phải làm sao bây giờ?

Lạc Yên không biết, sau khi xuất hiện con bướm [1] này, Mạc Phi Vân đi vào Thanh Thành cũng không gặp được chân mệnh thiên nữ Đường Nguyệt Nhu của hắn, ngược lại gặp được một tiểu tùy tùng Trình Sở Sở. Mà nếu không có Mạc Phi Vân, Đường Nguyệt Nhu cùng Trình Tiêu Nhiên cũng thành công đính hôn.

[1] Con bướm ở đây chính là "Hiệu ứng cánh bướm": là một cụm từ dùng để mô tả khái niệm trong lý thuyết hỗn loạn về độ nhạy cảm của hệ đối với điều kiện gốc. Vốn được sử dụng ban đầu như một khái niệm khoa học đơn thuần, hiệu ứng cánh bướm sau đó đã được nhắc đến nhiều lần trong văn hóa đương đại, đặc biệt là trong các tác phẩm có đề cập tới quan hệ nhân quả hoặc nghịch lý thời gian.

"Ta cũng tưởng là hiểu lầm, nhưng sự thật đã nói cho ta, không phải vậy." Sắc mặt của Mạc Phi Vân thực sự phức tạp, đại khái là chính hắn cũng khó lòng tiếp thu, trên giang hồ mang danh "Nhân nghĩa đại hiệp" lại chính là người xấu?

Lạc Yên không kìm được mà khịt mũi khinh thường, có ai lại đem danh người xấu người tốt về chính mình mà viết lên mặt? Nhân tâm, nhân cách trong bụng, ai biết ngoài mặt đối với người cười cười, trong lòng có thể hay không mà mắng người?

Nhìn thấy sắc mặt của Hàn Lạc Thần có chút không tốt, Lạc Yên liền không nghĩ sẽ ở lại nơi này, nàng mở miệng nói: "Mạc thiếu hiệp, chuyện người nói chúng ta đã biết, chúng ta sẽ đi tra, nếu Đường đại hiệp thực sự làm những việc đó, chúng ta sẽ tìm hắn lấy lại công đạo."

Nói cũng không cho bọn họ có cơ hội đáp lời, nàng liền quay đầu về phía Hàn Lạc Thần, nói:

"Lạc Thần, chúng ta trở về đi."

Mạc Phi Vân tưởng chừng là muốn nói chuyện, nhưng là cũng không biết nói cái gì, đành tro mắt mà nhìn Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên biến mất ở trong tầm mắt của họ.

Trong lòng hắn có một dự cảm mãnh liệt, Thanh Thành này, muốn rối loạn rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (42)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên đi theo Hàn Lạc Thần trở lại khách điểm, nàng lo lắng Hàn Lạc Thần sẽ bởi vì lời nói của bọn Trình Sở Sở mà tâm thần không yên, đang muốn an ủi hắn một chút, lại xem bộ dáng như thường của hắn, nàng không biết nói gì cả.

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dáng muốn nói mà lại thôi của Lạc Yên, nhìn không được mà cười cười, sờ sờ đầu nàng, nói: "Người không cần lo lắng, ta không

có sinh khí, ta đã sớm biết bọn họ sẽ có ý tưởng gì, ta chỉ có thể nói một câu, danh hiệu hư tình giả ý của Đường Hiền Nhân vẫn là thành công...."

Lạc Yên nghe hắn nói như vậy, bắt đầu yên tâm xuống, nhưng lại nghĩ đến bộ dáng không thể tin được của Trình Sở Sở, nàng lại buồn bực, không nhận được nữa, cắn giận nói: "Hắn cũng chỉ có thể an nhàn trên này, chờ đến thời điểm đại thọ bốn mươi của hắn, hết thấy chân tướng đều sẽ minh bạch, hắn là người hay quý, đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ thấy rõ!"

"Ân!" Hàn Lạc Thần đáp lời, giang hai cánh tay ra, ôn nhu nói: "A Yên, lại đây, cho ta ôm một cái được không?"

Lạc Yên không chút do dự liền bay và trong lồng ngực của hắn, chỉ cần hắn nói, chỉ cần nàng có.....

Đại thọ bốn mươi của "Nhân nghĩa đại hiệp" Đường Hiền Nhân thực sự sắp đến, hắn mời đến không ít giang hồ hiệp khách, cho nên vào sáng sớm cùng ngày, Đường phủ liền nghênh đón khách nhân nói liền không dứt.

Đường Hiền Nhân vì chiêu đãi những người này mà tốn không ít công phu, rượu ngon khó cầu, còn có các đầu bếp từ các nơi đông tây nam bắc, đều bị hắn dùng số tiền lớn mà mời tới.

Cách làm này của hắn cũng làm cho đám khách nhân vui vẻ, lời tán thưởng trong tiệc rượu liên tiếp không ngừng được thốt ra.

Là nữ nhi duy nhất của Đường Hiền Nhân, Đường Nguyệt Nhu cũng hỗ trợ cha chiêu đãi khách nhân, từ khi nàng được xưng là "Giang hồ đệ nhất mỹ nhân" tới giờ, không ít ánh mắt của các thiếu niên giang hồ bị nàng kinh diễm.

Nhưng là, Đường Nguyệt Nhu lúc đầu quan sát Mạc Phi Vân thấy không có biểu tình gì, hắn bị Trình đại tiểu thư lời lời kéo kéo nói về các thể loại đề tài, căn bản không chú ý tới vị mỹ nhân này đã đến.

Đối với lời tán thưởng của đại gia, trong lòng Đường Hiền Nhân đắc ý, trên mặt lại bày ra một vẻ mặt biểu tình sự khiêm tốn, miệng thì vẫn luôn nói: "Nào có, nào có, đại gia quá khen."

Mạc Phi Vân nghe Đường Hiền Nhân nói, ấn đường của hắn không nhận được mà nhíu lại, vừa lúc lại bị Trình Sở Sở luôn chú ý hắn thấy được.

Trình Sở Sở kéo kéo tay áo hắn, hỏi: "Làm sao vậy? Người còn lo lắng chuyện kia sao?"

Mạc Phi Vân khẽ gật đầu, hạ giọng nói: "Ngày hôm qua ta đi tìm Hàn cung chủ, ta nói với hắn rằng, hôm nay ta sẽ ở đây mà vạch trần hành động của Đường Hiền Nhân, chính là...."

"Chính là cái gì?" Ấn đường của Trình Sở Sở nhíu lại thành một đường, ngay sau đó lại buông lỏng ra, nàng tươi cười lại nghiêm túc mà nói: "Mạc Phi Vân, ta có hay không đã cùng người nói, vô luận thế nào, ta cũng sẽ đứng về phía người!"

Nghe xong lời nàng nói, tâm tình Mạc Phi Vân bỗng nhiên bùng bùng nhảy dựng lên, trên mặt cũng nhiễm một tầng sắc hồng, hắn không được tự nhiên mà rời mắt đi, ho khụ một tiếng rồi lại tận lực bình tĩnh nói: "Ân, ta đã biết....."

"Người liền phản ứng như vậy sao?!" Trình Sở Sở không cao hứng, đang muốn nói cái gì nữa, Mạc Phi Vân bỗng nhiên cầm tay nàng, đôi mắt hắn tuy rằng không nhìn nàng nhưng lực đạo nắm tay nàng vẫn rất mạnh mẽ.

Đôi mắt Trình Sở Sở tức khắc sáng lên, trong ánh mắt nhìn Mạc Phi Vân cũng mang theo sự vui mừng tràn đầy.

Đường Nguyệt Nhu đang giúp Đường Hiền Nhân chiêu đãi khách nhân, thời điểm đó Mạc Phi Vân lại cùng Trình Sở Sở nắm tay ở một chỗ, trong lòng nàng ta bỗng nhiên hiện lên một loại cảm xúc mất mát buồn bã.

Theo cảm giác mà nhìn sang một hướng, liền nhìn thấy bộ dáng cười tươi như hoa của Trình Sở Sở tươi như hoa với Mạc Phi Vân, trong ánh mắt Mạc Phi Vân cũng tràn đầy ôn nhu.

Đường Nguyệt Nhu bỗng nhiên ngơ ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (43)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Giờ khắc này, nàng cơ hồ có cảm giác mất đi cái gì đó.

"Nhu Nhi, người đang suy nghĩ cái gì thế?" Bên tai truyền đến một thanh âm ôn nhu, sau khi Đường Nguyệt Nhu lấy lại tinh thần liền nhìn thấy Trình Tiêu Nhiên đang đứng ở bên cạnh nàng, trong ánh mắt còn mang theo biểu tình lo lắng. Nàng ôn nhu cười, nói: "Không có gì, chỉ là có chút mệt mỏi mà thôi."

Trình Tiêu Nhiên lập tức săn sóc mà nói: "Vậy người nhanh đi nghỉ ngơi đi, người cũng bận rộn một ngày rồi....."

Nghe lời nói của hắn tràn đầy quan tâm, mắt mắt không rõ trong lòng Đường Nguyệt Nhu dần dần biến mất, nàng nghĩ, vị hôn phu này của nàng tính ra rất tốt.

Lúc Trình Tiêu Nhiên khuyên Đường Nguyệt Nhu đi xuống nghỉ ngơi, Mạc Phi Vân đang cùng Trình Sở Sở bày ra vài hành động ái muội, thì một thanh âm trầm thấp bỗng nhiên vang lên.

"Nghe nói Đường đại hiệp mở tiệc chiêu đãi hào kiệt giang hồ khắp nơi tại đây, như vậy Đường đại hiệp hẳn là sẽ không trách chúng ta không mời tự đến đi?"

Mọi người nhìn theo hướng thanh âm phát ra, liền thấy ở cửa có một hồng y thiếu niên đang bước vào, mặt hắn như quan ngọc, một thân hồng y nhiệt liệt phủ trên người hắn lại toát ra vài phần lạnh lẽo.

Bên người hắn có một bạch y thiếu nữ đi theo, khi nhìn thấy rõ ràng bộ dáng của người ta, hô hấp mọi người bỗng nhiên cứng lại.

Mỗi người đều nói "Nhân nghĩa đại hiệp" chỉ nữ Đường Nguyệt Nhu chắc chắn là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, nhưng mà hiện tại, thiếu nữ xa lạ vừa mới xuất hiện kia đã rất tự nhiên lấn át Đường Nguyệt Nhu.

Tà váy bông bành như mây trút xuống, cặp mắt hoa đào liễm điểm thanh thông minh triệt, phảng phất như không nhiễm một chút dơ bẩn nào, càng làm người ta ghét không nổi.

Bất luận là ai, chỉ cần gặp qua nàng một lần, nhất định sẽ không thể quên.

Bất luận là ai, chỉ cần bị nàng nhìn đến, trong lòng liền sẽ nhịn không được xấu hổ.

Mọi người còn chưa thôi chìm đắm trong dung mạo mỹ miều kia, liền thấy một người đi tới chắn trước mặt nàng, chính là hồng y thiếu niên kia.

Ánh mắt rét lạnh của hắn làm mọi người hồi phục tinh thần lại. Mạc Phi Vân cùng Trình Sở Sở đã gặp qua Lạc Yên biểu hiện còn tốt, nhưng mà bọn nam tử bị kinh diễm trước dung mạo khuynh thành của Lạc Yên bị ánh mắt Hàn Lạc Thần đông lạnh, toàn dời ánh mắt đi một cách không được tự nhiên.

Đường Hiến Nhân tuy có dự cảm điềm xấu, nhưng mà hắn còn chưa biết thân phận Hàn Lạc Thần, tự nhiên liền không cảm giác được có cái gì không đúng, còn nhiệt tâm mà phân phó hạ nhân an bài chỗ ngồi cho bọn hắn, cuối cùng mới nhớ tới muốn hỏi thân phận bọn họ.

"Không biết hai vị tiểu hữu xưng hô thế nào?"

Hàn Lạc Thần ý vị không rõ mà nhìn hắn một cái, hừ nhẹ một tiếng, âm thanh lạnh lùng nói: "Đường đại hiệp thật là quý nhân hay quên, nhìn thấy gương mặt này của tại hạ, người không nghĩ tới cái gì sao?"

Đường Hiến Nhân lúc này mới tỉ mỉ đánh giá hắn một lần, trong lòng kinh khởi sóng to gió lớn, chính là hắn còn không chịu tin tưởng, có chút chần chờ mà mở miệng nói: "Người là....."

"Phi Cung Hàn Lạc Thần."

Những lời này phát ra lập tức khiến đầu Đường Hiến Nhân ong ong, những người đứng gần hắn đều cảm thấy hắn đang không được bình thường.

"Nguyên lai là nhi tử của cố nhân....." Đường Hiến Nhân nỗ lực trấn định xuống, cảm khái nói: "Sau khi Phi Cung diệt môn, lão phu còn đi lại địa chỉ cũ xem qua, chưa từng nghĩ hiền chất vẫn còn ở nhân thế....."

"Đường đại hiệp đi lại địa chỉ cũ xem xét, kỳ thật là muốn nhìn xem có nhỏ cò tận gốc hay không đi?" Giọng nói của Lạc Yên bỗng nhiên vang lên, thanh âm điềm mỹ làm mọi người một trận ồ lên.

Nhìn đến bộ dáng sôi nổi nghị luận của mọi người, Đường Hiến Nhân ngồi không được yên, đứng lên giận dữ nói: "Cô nương không nên bôi nhọ người khác như vậy, miễn cho lại rước họa vào thân!"

"A --" Lạc Yên cười khê, chớp chớp mắt, nhìn về phía Hàn Lạc Thần, dường như làm nũng, mở miệng nói: "Lạc Thần, hắn giống như đang uy hiếp ta vậy..."

Ánh mắt Hàn Lạc Thần mang theo sùng nịch, hắn khẽ vuốt tóc nàng, thanh âm ôn nhu đến giống như đang nói nhỏ với tình nhân: "Có một số người, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (44)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nghe lời này của Hàn Lạc Thần, Đường Hiên Nhân bỗng nhiên cảm thấy không ổn, đang muốn đánh đòn phủ đầu bảo người đưa hai bọn họ đuổi ra, Mạc Phi Vân đang ngồi ở bàn tiệc bỗng nhiên đứng lên.

Thần sắc hần phúc tạp mà nhìn Đường Hiên Nhân, mở miệng nói: "Ta nghĩ, Đường đại hiệp vẫn là nên đem sự việc người làm nhiều năm trước một năm một mười nói ra mới tốt."

"Mạc thiếu hiệp là có ý gì? Người cũng cho rằng lão phu đã làm việc gì đó cực kỳ tàn ác ư?" Đường Hiên Nhân giận dữ nói.

Khách khứa lập tức nghị luận sôi nổi lên.

"Đường đại hiệp là người quang minh lỗi lạc như vậy, sau có thể sẽ làm ra sự tình nghiệp chướng nặng nề, Mạc thiếu hiệp có phải hiểu làm gì hay không?"

"Đúng vậy, Đường đại hiệp từ trước đến nay đều giúp mọi người làm điều tốt, sao có thể làm ra nhưng cái việc kia chứ?"

"Tiểu tử này không phải là tới tìm việc đi?"

Đại gia nói đến đây liền cho rằng Hàn Lạc Thần là tới tìm ngược, sôi nổi nghĩ muốn tới thảo phạt Hàn Lạc Thần.

Trong ánh mắt Lạc Yên xẹt qua một tia băng lãnh, nàng đem bộ dáng những người nói Hàn Lạc Thần nhất nhất nhớ kỹ, chuẩn bị về sau tìm một cơ hội trả thù. Nàng chính là bệnh vực người của mình đó!

"Nói xong rồi sao?" Hàn Lạc Thần chờ bọn họ nói đủ, mới mở miệng nói: "Nếu đại gia đã nói xong, như vậy kể tiếp, tại hạ liền mượn một chút thời gian của các vị, thế nào?"

"Người tới, đuổi bọn họ ra ngoài đi!" Đường Hiên Nhân kêu lên, Đường phủ hộ vệ rất nhanh liền đuổi tới, không đợi Hàn Lạc Thần nói chuyện, liền phải lấy bạo lực đuổi "người gây sự" này ra ngoài.

"Xoẹt --" Một tiếng, Hàn Lạc Thần rút kiếm, trên người lộ ra hơi thở lạnh lẽo, làm người khác không dám tới gần.

Đường Hiên Nhân cảm giận không thôi, chuẩn bị tự mình đuổi bọn họ ra ngoài. Hàn Lạc Thần nhìn hần đang tới gần, chợt gọi lên một nụ cười mang theo tà khí, đuổi tay sờ đầu Lạc Yên, ôn tồn nói: "A Yên, ở một bên chờ ta."

Lạc Yên gật gật đầu, hoàn toàn tin nhiệm nhìn hần, đi sang một bên. Đường Hiên Nhân nhìn lúc này Hàn Lạc Thần cư nhiên còn không sợ hãi, còn có thời gian đi dặn dò Lạc Yên, trong lòng tức khắc tức giận không thôi.

Hần tiếp nhận kiếm hạ nhân trình lên, ác độc mà nghĩ, Hàn Lạc Thần sao còn xuất hiện làm gì? Chết đi không phải tốt hơn sao?

Bất quá, hiện tại nhỏ cò tận gốc vẫn còn kịp!

Mọi người xem xong cũng sẽ chỉ nghĩ là một tên không biết sống chết khiêu khích hần, hần "không cẩn thận" ra tay quá nặng mà thôi!

Hần nghĩ, lấy danh vọng hần cẩn thận xây dựng bấy lâu nay, người đại gia tin tưởng cũng sẽ là hần.

"Đường Hiên Nhân, hảo hảo tới xem Phi Sương kiếm pháp của Hàn gia ta!"

Hàn Lạc Thần nói làm đồng tử Đường Hiên Nhân co rụt lại, không biết nghĩ tới cái gì, hần bỗng nhiên liền phát động công kích với Hàn Lạc Thần.

Lạc Yên tuy rằng có điểm lo lắng, nhưng mà nàng nguyện ý tin tưởng hần, chỉ là nàng sợ Đường Hiên Nhân sẽ đột nhiên ra độc chiêu gì đó, liền đi đến cạnh Mạc Phi Vân bên kia, thỉnh hần chú ý một chút, nếu Đường Hiên Nhân hạ độc thủ, hi vọng hần có thể ra tay ngăn cản.

Mạc Phi Vân tự nhiên là đáp ứng. Trình Sở Sở nhìn Lạc Yên bên cạnh, nhớ tới nghi hoặc của mình, nhin không được hỏi: "Không biết Lạc Yên cô nương là người nơi nào?"

Thanh âm nàng không lớn không nhỏ, quần chúng đang xem Hàn Lạc Thần cùng Đường Hiên Nhân đánh nhau cũng nghe được lời này, cũng nhin không được vênh tai lên, bọn họ cũng muốn biết, tuyệt thế giai nhân này xuất phát từ nơi nào?

Lạc Yên cười khẽ một chút, không có trả lời, chỉ là nói: "Tên đầy đủ của ta gọi là Hiên Viên Lạc Yên."

Dòng họ Hiền Viên vừa được nói ra, tất cả mọi người đều không khỏi ngẩn người, trong lòng kinh khởi một phen sóng gió.

Trình Sở Sở cùng Mạc Phi Vân cũng giật mình, lúc đầu bọn họ cho rằng, Lạc Yên chỉ là "Lạc Yên", không nghĩ tới họ của nàng thế nhưng không phải là Lạc, mà là Hiền Viên!

Đều là người có danh vọng trên giang hồ, ai mà không biết đại gia tộc lãnh đời kia, ánh mắt bọn họ nhìn Lạc Yên cũng mang theo vài phần cuồng nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (45)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Đây chính là đại gia tộc lãnh đời nha, nếu như có thể trèo lên được một chút giao tình bằng hữu, thì cũng có lợi cả đời đấy!

Bất tri bất giác, Lạc Yên vậy mà đã đem sự chú ý của bọn họ chuyển dời đi, trong sân đấu đánh nhau kinh tâm động phách ngược lại thiếu đi rất nhiều người xem.

Nhưng, Lạc Yên không để ý đến những kẻ có tâm cơ khác mà tiếp cận, ánh mắt của nàng luôn luôn đặt ở giữa sân đấu. Nàng đã đáp ứng Hàn Lạc Thần, sẽ một mực nhìn hắn, nàng sẽ không nuốt lời.

Mọi người nhìn thấy khuôn mặt lãnh đạm của Lạc Yên, đành phải nửa đường rút lui, bằng không thì kết hảo chẳng được mà lại kết thành oán thì không hay.

Hàn Bích sáng chế ra Phi Sương kiếm pháp có bảy bảy bốn mươi chín chiêu thức, Hàn Lạc Thần đều vô cùng am hiểu yếu lĩnh [1] của hắn. Kiếm pháp của Đường Hiền Nhân không thể sánh bằng, nhưng ông ta thắng ở chỗ thực lực thâm hậu, ngược lại có thể phân cao thấp với Hàn Lạc Thần.

[1] Yếu lĩnh: điểm cốt yếu trong toàn bộ động tác kỹ thuật trong quân sự và thể thao. Ở đây ý chỉ Hàn Lạc Thần đều thông thạo những điểm cốt yếu của 49 chiêu thức Phi sương kiếm pháp.

Đây là tình cảnh mọi người xem được.

Trên thực tế, trên trán của Đường Hiền Nhân đã toát ra mồ hôi lạnh. Ông ta đã từng lĩnh giáo qua Phi Sương kiếm pháp của Hàn Bích, kết quả đương nhiên là thảm bại.

Ông vốn cho rằng, Hàn Lạc Thần chỉ là một thiếu niên chưa đủ hai mươi, nên chưa có lĩnh hội hết yếu lĩnh của Phi sương kiếm pháp. Không nghĩ tới, Hàn Lạc Thần không chỉ tinh thông, mà so với Hàn Bích còn học tốt hơn!

Kỳ thật, Hàn Lạc Thần có khả năng lấy được thành tựu lớn như vậy cũng không kỳ quái. Dưới sự thúc đẩy của huyết hải thâm cừu, hắn làm rất nhiều chuyện, hắn chưa từng có một ngày lười biếng. Hắn hung ác với người khác, còn ác hơn với bản thân mình, bất quá bây giờ, hắn lại đem nhu tình của mình trao cho Lạc Yên.

Bảy bảy bốn mươi chín chiêu thức của Phi Sương kiếm pháp còn chưa có xuất ra hết toàn bộ, thì nhược điểm của Đường Hiền Nhân đã lộ ra. Cục diện bây giờ đã nghiêng về một bên, Hàn Lạc Thần cơ hồ đang treo Đường Hiền Nhân lên để chơi đùa!

Trong mắt Đường Hiền Nhân hiện lên một tia phẫn hận. Tình trạng bị Hàn Lạc Thần đùa giỡn lại khiến cho ông ta nhớ lại nhiều năm trước phải chịu sự coi thường, tất cả mọi người đều nói ông ta không bằng Hàn Bích.

Ông ta thật sự không cam lòng mà, dựa vào cái gì mà muốn ông ta vĩnh viễn bị đè xuống một cái đầu chứ? Ông ta nên vĩnh viễn đứng trên đỉnh núi không phải sao?

"Xoẹt ——" Đường kiếm của Hàn Lạc Thần cắt ngang qua y phục của Đường Hiền Nhân, đâm vào bờ vai của ông ta, máu tươi lập tức trào ra như bão.

"Cha ——" Đường Nguyệt Nhu thất kinh mà hô lên.

Đường Hiền Nhân nghe được giọng nói của con gái, khóe mắt liếc qua đám người, nhìn thấy Mạc Phi Vân đang đứng bên cạnh Lạc Yên. Ánh mắt của ông ta lóe sáng, cả người bỗng dưng mạnh mẽ nhảy vọt lên, hương về một phía mà tháo chạy.

Hàn Lạc Thần cảm thấy không ổn, nhưng động tác của Đường Hiền Nhân quá nhanh, thời điểm hắn lấy lại tinh thần, thì khoảng cách của Đường Hiền

Nhân và Lạc Yên đã rất gần.

Mạc Phi Vân nghe Lạc Yên nói, một mực chú ý biến hóa ở trên sàn đấu, cũng không để ý tới hành động của Đường Hiên Nhân, cho nên không thể che chắn ở phía trước Lạc Yên.

Trái tim Hàn Lạc Thần quả thật muốn nhảy ra khỏi cổ họng luôn rồi, kiếm của Đường Hiên Nhân dường như đã gác ở trên cổ Lạc Yên. Vừa lúc đó, chuyện xấu xảy ra.

"Keng——" Một cây đinh bằng xương từ bên ngoài bắn vào, ngăn cản kiếm của Đường Hiên Nhân. Trên cốt đinh tựa hồ truyền nội lực đi, khiến cho Đường Hiên Nhân theo đó mà lui về phía sau vài bước.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, đã nghe một giọng nói rét lạnh như sương giá vang lên.

"Người của Hiên Viên cóc ta, ngươi cũng dám động?"

Mọi người chấn kinh, quay lại nhìn về phía âm thanh, chỉ nhìn thấy một nam tử tựa như trích tiên đứng ở cửa ra vào.

Mái tóc đen của hắn không được cột lại, đôi mắt hoa đào giống với Lạc Yên như hàm chứa những mảnh băng lạnh lẽo, lăng lệ ác liệt khiến người khác không thể nhìn thẳng. Áo trắng bên trong được khoác lên ngoài sam màu xanh nhạt, như thể tiên nhân từ trong tranh bước ra.

Thời điểm Lạc Yên nhìn thấy hắn, liền có một loại ý niệm muốn bỏ chạy. Nhưng khi nhìn thấy con người còn đang chứa sự tức giận của hắn, nàng cũng không dám động, kiên trì nhìn hắn đi đến.

"Ca ca." Cô đứng ở trước mặt hắn, mềm mại hô một tiếng ca ca, còn kèm theo một nụ cười nịnh nọt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (46)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Hiên Viên Kiến Nguyệt hừ nhẹ một tiếng: "Ngươi còn nhớ rõ ta là ca ca?"

Hắn chẳng qua là trở lại cốc xử lý một chút việc, kết quả trở về lại thu được tin tức nàng rời nhà trốn đi. Hắn cũng bị nàng hù chết, võ công đã nát như vậy, còn muốn trốn khỏi nhà đi làm nữ hiệp cái gì chứ, quả thật không muốn sống nữa rồi!

Nhưng khi điều tra chuyện sau đó nữa, lại khiến hắn càng nổi khùng. Thì ra nàng không phải rời nhà trốn đi, mà là rời nhà đi tìm nam nhân hoang dã ở bên ngoài. Đây quả thật là bỏ nhà theo trai mà!

Bất quá Hiên Viên Kiến Nguyệt lại cho rằng, đây tuyệt đối không phải là muội muội nhà mình sai, nhất định là tên nam nhân hoang dã ở bên ngoài xúi giục nàng!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hiên Viên Kiến Nguyệt liền đậm về phía Hàn Lạc Thần đứng cách đó không xa. Tuy rằng thời điểm ở Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên đã từng khen Hàn Lạc Thần, nhưng mà hắn vẫn rất phần nộ. Hắn tuyệt đối sẽ không giao muội muội cho hắn ta đâu!

Trong bầu không khí giương cung bạt kiếm, lời nói của Mạc Phi Vân đã đánh gãy tình trạng yên tĩnh này.

"Tại hạ luôn luôn kính trọng Đường đại hiệp, nhưng tại hạ lại không nghĩ tới, dưới tình huống chứng cứ vô cùng xác thực, Đường đại hiệp cư nhiên còn muốn ở trước mặt nhiều người như vậy mà giết người diệt khẩu!"

Đường Hiên Nhân che lấy miệng vết thương. Tại thời điểm Hiên Viên Kiến Nguyệt xuất hiện đưa ra danh tiếng của Hiên Viên cóc, ông ta cũng đã biết rõ chuyện này không thể lật tẩy. Nhưng ông ta còn muốn vung vẩy hấp hối một chút, cho nên liền hừ nhẹ một tiếng, nói: "Ngươi nói chứng cứ vô cùng xác thực thì chứng cứ vô cùng xác thực sao? Ai biết được cái này có phải là nói bừa hay không..."

Ông ta còn chưa nói hết, cửa ra vào đã truyền đến một tiếng hừ nhẹ, nhưng không phải phát ra từ Hiên Viên Kiến Nguyệt. Dưới ánh mắt của mọi người, Tạ Phi Nhiên quơ quơ cây quạt chậm rãi đi tới, theo sau hắn còn có băng sơn mỹ nhân Lan Trần.

"Bỏ công tử ngược lại là lần đầu tiên nghe được, vậy mà lại có người nói Thiên Đô phủ ta đưa chứng cứ chính là lời nói bừa đấy..."

Thiên Đô phủ!

Lời nói của Tạ Phi Nhiên khiến cho đám người kia bắt đầu bùng nổ. Bọn họ không nghĩ tới, tham gia một cái thọ yến như vậy, mà lại có thể chứng kiến nhiều chuyện đặc sắc đến thế. Ban đầu là Phi Sương kiểm pháp làm người ta kinh diễm tái xuất giang hồ, sau lại đến đại gia tộc lãnh đời Hiên Viên thị, hiện tại lại còn có Thiên Đô phủ!

Mọi người tò vò, buổi thọ yến này tới không lỗ.

"Tiểu Yên nhi, ta vội chạy tới để dẹp loạn nơi này hộ người đây, người có cao hứng hay không?" Tạ Phi Nhiên mỉm cười mở miệng nói.

Hiên Viên Kiến Nguyệt lập tức ghét bỏ mà liếc nhìn y. Hắn còn ở nơi này, cần gì một thằng đến để dẹp loạn? Xem hắn như là đã chết rồi sao?

Tạ Phi Nhiên đứng lúc đến đây một chuyện như vậy, thật ra là vì hắn ở Thiên Đô phủ bị Hiên Viên Kiến Nguyệt oán giận qua một lần.

Về phần vì cái gì mà Hiên Viên Kiến Nguyệt oán giận hắn...

Hàn Lạc Thần cùng với Lạc Yên đến Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên chẳng những không giữ Lạc Yên lại, hơn nữa còn lên tiếng nói rằng muốn cho Hàn Lạc Thần khảo nghiệm cũng chỉ là một cái trận pháp thôi. Hiên Viên Kiến Nguyệt đương nhiên rất phiền muộn, dứt khoát đem những ngày không tìm thấy Lạc Yên phát tiết lên trên người hắn, Tạ Phi Nhiên bị hung hăng hành hạ một phen.

Đương nhiên, chuyện người nào đó da mặt dày thừa dịp dùng khổ nhục kế đoạt được Lan Trần cũng không nhắc lại.

Lại nói tiếp, lúc trước Tạ Phi Nhiên muốn cho Hàn Lạc Thần khảo nghiệm không chỉ là một cái trận pháp, chẳng qua chuyện Lạc Yên đến lại đem lực chú ý của Lan Trần dời đi khiến tâm tình của hắn khó chịu, nhất thời đã quên mất việc khảo nghiệm, chỉ lo "đuổi" hai người khỏi Thiên Đô phủ...

Nhưng, Tạ Phi Nhiên tuyệt đối sẽ không ở trước mặt người nào đó nhắc đến lịch sử đen tối này.

Đường Hiên Nhân ở thời điểm Tạ Phi Nhiên xuất hiện nhắc đến Thiên Đô Phủ, ông ta cũng đã lộ ra thần sắc suy sụp tinh thần, ông ta biết rõ ông ta không thể cứu vãn được nữa rồi.

Ông ta nhìn về phía vẻ mặt lo lắng của con gái, sau cùng lại cúi đầu xuống.

"Đúng vậy, sự kiện kia là ta làm đấy..."

"Cha..." Đường Nguyệt Nhu che miệng, không thể tin mà nhìn ông ta, nước mắt giàn giụa.

Thông báo cho mn, TG này sắp hết rồi nha, còn 4c nữa, chúng mình sẽ làm thành 1c gộp như thường và 2c tách nhé! ^-^

Lâu rồi không gặp Đào Yêu, không biết mn có nhớ là ai ko tarr???:^)

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Cung chủ phúc hắc tâm cơ (47)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

"Nhu Nhi...." Trình Tiêu Nhiên lập tức đỡ lấy thân thể lung lay sắp đổ của nàng. Đường Hiên Nhân thấy thế liền lộ ra vẻ vui mừng tươi cười. Hắn nghĩ, nữ nhi có người che chở, hắn chết cũng hoàn toàn không hối tiếc, tuy rằng hắn không phải loại người tốt đẹp gì, nhưng đối với nữ nhi vẫn có tình yêu thương rõ ràng.

Đường Hiên Nhân mặt không biểu tình mà nói ra rằng chuyện năm đó chính là mình làm, mọi người được một trận thổn thức, bọn họ đều không có nghĩ đến "Nhân nghĩa đại hiệp" thế mà lại là người bất nhân bất nghĩa, tức khắc chỉ chỉ trỏ trỏ.

Lúc này, Đường Hiên Nhân lại lộ ra một nụ cười, ngay sau đó, hắn móc ra một cây chùy thủ, không một chút do dự mà đâm vào thân thể mình.

"Không, cha.....!!!" Đường Nguyệt Nhu nhất thời không chịu được đả kích, liền té xỉu.

"Nhu Nhi....!!" Trình Tiêu Nhiên vội vàng ôm lấy thân thể nàng, cũng không rảnh để lo chuyện kế tiếp ở nơi này, liền bế Đường Nguyệt Nhu ra bên ngoài.

Một hồi tiệc mừng thọ, lại dẫn ra vụ án đâm máu vài năm trước, người giang hồ tức khắc lại có đề tài để nói chuyện.

Đại gia đồng thời khinh thường, lên án mạnh mẽ cách làm của Đường Hiên Nhân, cũng lại đàm luận về Hiên Viên cốc cùng Thiên Đô phủ - hai đại gia tộc lánh đời. Dĩ nhiên, thực lực của Phi Cung đang quật khởi cũng khó có thể đỡ nổi.

Tất cả mọi người đều không quên chấp kiếm kia của hồng y thiếu niên, kiếm pháp hoa mỹ Phi Sương kia, làm cho tâm của vô số người trong giang hồ tôn sùng, tên Hàn Lạc Thần này cũng dần dần đều được người người biết đến, nhà nhà biết đến.

Mà cái lúc này, người người nhà nhà đều biết Hàn Lạc Thần đang bị vây ở ngoài Hiên Viên cốc, đối với trận pháp phức tạp này, quả thực rất buồn bực đau đầu.

Ngày đó ở Đường gia, vừa mới giải quyết chuyện của Đường Hiên Nhân, tâm tình của Hàn Lạc Thần vẫn còn có điểm phức tạp, đang muốn cùng Lạc Yên nói nói mấy câu, kết quả là không đợi hán tới gần, Hiên Viên Kiến Nguyệt liền mang theo ánh mắt âm u tiến về phía hán.

"Người chính là Hàn Lạc Thần?"

Đối mặt với đại cữu tử [1] tương lai, Hàn Lạc Thần bỗng nhiên có chút khẩn trương, giải quyết tâm nguyện nhiều năm, tâm tình có chút buồn bã mất mát cũng biến mất vô tung vô ảnh: "Đúng vậy, là ta....."

[1] Đại cữu tử: Anh vợ

Hán còn chưa nói xong, Hiên Viên Kiến Nguyệt liền thông thả ung dung mà nói: "Người che chở A Yên lâu nay, chúng ta giúp người báo thù, ân tình này như vậy là hết đi? A Yên ra ngoài đã lâu, trường bối trong nhà cũng lo lắng không thôi, tại hạ quả thật là nên đem nàng trở về, các người nói lời từ biệt đi."

"Cái, cái gì?" Hàn Lạc Thần không nghĩ tới hán sẽ nói ra như vậy, trong lòng được một trận cay đắng mặn chát. Ca ca của A Yên đây là không thừa nhận tình cảm của bọn họ sao?

Lạc Yên tuy rằng biết Hiên Viên Kiến Nguyệt sẽ mang nàng trở về, nhưng chính nàng cũng không nghĩ tới, ca ca hán lại nhất đao lưỡng đoạn nàng và Hàn Lạc Thần, tức khắc cũng trở nên sốt ruột: "Ca ca....."

"Người đừng nói chuyện!" Hiên Viên Kiến Nguyệt dùng ánh mắt sắc bén liếc qua, làm Lạc Yên ngậm miệng, không còn phát ra tiếng động.

Tạ Phi Nhiên phe phẩy cái quạt biểu thị xem diễn thực đầy đủ, nhưng mỹ nhân Lan Trăn lại lộ ra vẻ mặt lo lắng cho Lạc Yên.

Hàn Lạc Thần đối với ánh mắt uy hiếp của Hiên Viên Kiến Nguyệt, mở miệng nói: "Ta cùng A Yên tâm đầu ý hợp, còn thỉnh huynh trưởng thành toàn cho."

Ai là huynh trưởng của người?! Hiên Viên Kiến Nguyệt neho neho cặp mắt đào hoa, cơ hồ mà muốn phun ra lửa.

Tạ Phi Nhiên tấm tắc hai tiếng, thầm nghĩ Hàn Lạc Thần này thật có năng lực a, đối đầu với A Nguyệt mà mặt thẳng nhai này cư nhiên không đổi sắc.

"Thỉnh Hàn cung chủ chớ có nói những lời vui đùa như vậy, A Yên nhà ta tuổi nhỏ thật sự dễ dàng....."

"Ca ca, ta thích Hàn Lạc Thần!" Hiên Viên Kiến Nguyệt còn chưa nói xong lời, đã bị Lạc Yên vả mặt, sắc mặt hán tức khắc biến thành đen thui, nhìn Hàn Lạc Thần cũng càng ngày càng không thuận mắt.

Nhìn một hồi gương cung bật kiếm trước mắt, Tạ Phi Nhiên mặc kệ áp lực mà mở miệng nói: "A Nguyệt, người hà tất gì mà lại đi chia rẽ đôi tình nhân? Không bằng người cho bọn hán một cơ hội đi?"

Lời nói này đã thành công làm ngọn lửa trong lòng Hiên Viên Kiến Nguyệt bùng lên.

Tạ Phi Nhiên vẫn như cũ mà cười đến phong kinh vân đạm, trong lòng lại buồn bực, kỳ thực hán chỉ muốn đến xem diễn nhưng Lan Trăn lại cho hán một ánh mắt uy hiếp đó a.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Cung chủ phúc hắc tâm cơ (48)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Tóm lại, không biết có phải do lời nói của Tạ Phi Nhiên hay không, lại làm buông lỏng ý tưởng của Hiên Viên Kiến Nguyệt. Thời điểm hán mang Lạc Yên đi, hán đã đáp ứng cấp cho Hàn Lạc Thần một cơ hội, bảo Hàn Lạc Thần mau chóng xử lý tốt việc của hán, rồi lại đến Hiên Viên cốc tiếp thu khảo nghiệm.

Hàn Lạc Thần biết, Hiên Viên Kiến Nguyệt bảo hán xử lý tốt việc của mình không chỉ là Đường Hiên Nhân, mà còn có có vấn đề của Phi Cung. Hán đương nhiên không ý kiến, bởi vì hán cũng mong muốn tạo cho Lạc Yên một thế giới mà nàng thích.

Dùng tâm kế của mình, hán mau chóng giải quyết các chuyện, hiện tại chỉ kém một bước khảo nghiệm cuối cùng.

Nhưng Hàn Lạc Thần không nghĩ tới, hán thế nhưng không vào được Hiên Viên cốc! Hán buồn bực không thôi, nghĩ thầm rằng làm thế nào A Yên lại muốn dùng một chiêu như vậy, Tạ Phi Nhiên, Hiên Viên Kiến Nguyệt cũng thật là, cưới một người sao lại khó đến như vậy?

Mặt trời đã lên cao --

Hàn Lạc Thần đang lảo đảo lòng vòng trong rừng, bỗng nghe thấy một chút động tĩnh nhỏ ở một con đường khác. Hán rung mình, đang nghĩ tới Hiên Viên Kiến Nguyệt còn sẽ làm ra chuyện gì xấu, liền nhìn thấy một hình bóng voi cùng quen thuộc đang từ bụi cỏ vọt tới.

Hàn Lạc Thần ngạc nhiên: "A Yên?!"

Không sai, người bỗng nhiên xuất hiện đó, chính là Lạc Yên!

"Lạc Thần!" Lạc Yên hưng phấn hướng về phía hán vẫy vẫy tay, trên mặt nàng còn dính một cọng cỏ mà cũng không biết.

Hàn Lạc Thần bước nhanh đến trước mặt nàng, ôm nàng một cái để phủ đầy côi lòng trống vắng: "Người sao lại ở chỗ này?"

Hán giúp nàng phui cọng cỏ trên mặt xuống, chỉnh lại xiêm y cho nàng, Lạc Yên lôi kéo ống tay áo hán, làm động tác của hán ngừng lại, trong mắt nàng mang theo tia sáng lấp lóe, cái miệng buồm bình chu ra nói: "Ta đáp ứng người a, ca ca ta không đồng ý, ta liền bỏ trốn cùng người!"

Hàn Lạc Thần bây giờ mới chú ý tới, cô nương còn mang theo một tay nải....

Hán kinh ngạc, trừng to mắt: "Người sao lại...?!!!"

Lạc Yên cười cong cong đôi mắt, nhìn hán mang theo kiên định, nàng nói: "Chuyện ta đã đáp ứng người, ta đều sẽ làm. Ta nói rồi, người hứa bên ta cả đời, ta cũng theo người cả đời, chúng ta sẽ vĩnh viễn bên nhau...."

"A Yên....." Hàn Lạc Thần cảm thấy yết hầu của mình có chút gian nan, giống như không thoát ra hơi, chỉ có thể gất gao ôm lấy nàng, dùng hành động biểu đạt tình cảm của mình.

Ái tận xương huyết, sủng để bụng đầu, nàng chính là kiếp này của hán, hán sẽ vui vẻ trải qua kiếp này cùng nàng.....

Thời điểm Hiên Viên Kiến Nguyệt biết được Lạc Yên lại lần nữa rời nhà trốn đi, vội vàng phái người đi xem trận pháp chỗ Hàn Lạc Thần, kết quả người tới đưa tin: "Công tử, bên trong trận pháp không có người!"

Hiên Viên Kiến Nguyệt tức khắc nghiêng răng nghiêng lợi: "Hàn Lạc Thần....."

Tới Hiên Viên cốc làm khách thuận tiện xem diễn, Tạ Phi Nhiên phẩy phẩy cây quạt, cười đến phong kinh vân đạm: "Ai....., nữ sinh hướng ngoại, nữ sinh hướng ngoại a....." Hán quay đầu nhìn Lan Trần, khẽ cười nói: "Trần Nhi, chúng ta về sau sinh con trai đi!"

Hiên Viên Kiến Nguyệt trừng mắt nhìn hán (TPN) đang vui sướng khi người khác gặp họa, thầm nghĩ, chờ người về sau có nữ nhi, xem người có cười được như thế này không?

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh vẫn tương đối là bình tĩnh, Cúc Thanh than nhẹ một tiếng, nói:

"A Nguyệt, tính..... "

Hiên Viên Kiến Nguyệt đang muốn phản bác, liền nghe Cúc Thanh nói: "Hán thiết tình thương A Yên....."

Hiên Viên Kiến Nguyệt tức khắc không có lời gì để nói, hán đã cho người đi điều tra sau sự việc Lạc Yên bỏ trốn, Hàn Lạc Thần xác thực là sủng A Yên nhà bọn họ, một đường cẩn thận che chở, tựa như châu báu mà sủng ái nàng, tuyệt đối không kém phần so với bọn họ.....

Kỳ thực, Hiên Viên Cẩn cũng buồn bực, nhưng hán vô pháp phản bác. Hàn Lạc Thần là lấy viên ngọc trên tay bọn họ mà đưa vào lòng, có thể nói, hán vì Lạc Yên làm so với bọn họ cũng không kém đâu....

Bất quá, cái này cũng khó trách. Nhạc phụ xem con rể, đại cữu từ xem muội phụ, luôn là không vừa mắt, đây là quy luật không bao giờ thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (Xong)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Con đường cưới vợ của Hàn Lạc Thần quả là gian nan.

Tuy rằng Hiền Viên Cẩn và Hiền Viên Kiến Nguyệt đã không can thiệp vào việc hán và Lạc Yên ở cùng một chỗ nữa, nhưng thời điểm bọn họ nhìn thấy hán cũng không có sắc mặt tốt gì, không thể thiếu châm chọc, khiêu khích.

Ngày hán đi Hiền Viên cốc, ngay lúc đang muốn tiếp nhận khảo nghiệm, Lạc Yên đã quấn theo tay nãi âm ỉ bỏ trốn cùng hán.

Hàn Lạc Thần nhìn thấy bộ dáng hào hứng bừng bừng của nàng, đã ném việc tiếp nhận khảo nghiệm ra sau đầu, thật sự mang nàng rời đi, làm Hiền Viên Cẩn cùng Hiền Viên Kiến Nguyệt tức không chịu được.

Kỳ thật, sau khi hai người bọn họ "bỏ trốn", cũng không có lén lút thành thân. Hàn Lạc Thần đang tìm cách, đồ xuất giá của A Yên phải là đồ tốt nhất. Hán sẽ dùng mười dặm hồng trang cưới nàng làm vợ, mà không phải dùng cái loại phương thức lén lút kia.

Cho nên, kế hoạch bỏ trốn của Lạc Yên lại biến thành một cuộc du ngoạn.

Hàn Lạc Thần đem công việc của Phi cung ném cho thủ hạ tín nhiệm, mang theo nàng mà du ngoạn thiên nam địa bắc.

Lạc Yên đương nhiên là rất vui vẻ, nàng chưa từng du ngoạn ở đâu cả, vô luận là thế giới này, hay là thế giới ban đầu của nàng.

Ở thế giới ban đầu không thể thực hiện, ở thế giới này mà nói... Lúc đầu, Hiền Viên Cẩn lo lắng một mình nàng ở bên ngoài sẽ bị khi dễ, cũng không đồng ý cái chuyện du ngoạn này. Sau này đi theo Hàn Lạc Thần xử lý vụ án diệt môn của Phi cung, tuy rằng ở bên ngoài, nhưng cũng chẳng thể hảo hảo chơi đùa. Cho nên, đây cũng coi như là lần đầu nàng đi du ngoạn.

Ánh mắt hưng phấn của Lạc Yên bị Hàn Lạc Thần nhìn thấy. Hán nghĩ, đợi sau này khi bọn họ thành thân, hán sẽ thường xuyên mang nàng đi du ngoạn.

Nàng vui vẻ thì hán cũng vui vẻ, nàng yêu thích thì hán cũng yêu thích.

Tuy hai người ở bên ngoài thường xuyên sắm vai làm thân phận phu thê, nhưng Hàn Lạc Thần chưa từng vượt qua Lôi Trì một bước.

Sau khi Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trăn thành thân, là lúc Lạc Yên chính thức trở thành Hàn phu nhân.

Đúng vậy, Tạ Phi Nhiên cùng Lạc Trăn thành thân trước Lạc Yên bọn họ. Tạ Phi Nhiên đã được như ý nguyện, tự nhiên sẽ xếp đặt yên ổn, biểu muội Lạc Yên xa cách vài năm này hiển nhiên là có trong khách mời.

Tuy rằng lúc đó, bọn Lạc Yên còn ở bên ngoài du ngoạn, nhưng dùng thế lực của Thiên Đô phủ, tìm được bọn họ, đưa đến một bức thiệp mời vô cùng dễ dàng.

Lạc Yên cảm thiệp mời đưa cho ám bộ, nhện không được cảm khái nói: "Không nghĩ tới Phi Nhiên đại ca thật sự cưới được Trăn tỷ tỷ."

Lúc trước nàng nhìn Tạ Phi Nhiên ở một bên nhiệt tình, hán vô cùng ân cần với Lan Trăn, Lan Trăn lại không có phản ứng gì, nàng còn tưởng Lan Trăn không có cái ý tứ kia với Tạ Phi Nhiên cơ chứ.

Hàn Lạc Thần nhìn bức thiệp mời, tựa như đang suy nghĩ.

Sự chú ý của Lạc Yên vẫn còn đang nằm trên hôn sự của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trăn, cũng không để ý tới nét mặt của hán.

Hai người bọn họ cùng nhau tham dự hôn lễ của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trăn.

Đây cũng là lần đầu tiên gặp lại bọn người Hiền Viên Cẩn sau khi Lạc Yên một mình bỏ trốn cùng với Hàn Lạc Thần.

Thời điểm Hiền Viên Kiến Nguyệt gặp được nàng, sắc mặt u ám muốn chết đi được: "Người còn biết trở về à?" Tựa như hán chỉ thấy Lạc Yên, trực tiếp triệt triệt để bỏ qua Hàn Lạc Thần bên cạnh nàng.

Lạc Yên làm nũng bán si, thật vất vả mới khiến người trong nhà nguôi giận. Sau đại hôn của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trăn, Hiền Viên Cẩn bọn họ tự nhiên là muốn từ biệt rời đi, bọn họ mang cả Lạc Yên đi luôn.

Bất quá trước khi đi, Cúc Thanh dừng lại nói với Hàn Lạc Thần: "Vợ chồng chưa cưới trước đại hôn vẫn nên ít gặp mặt lại thì tốt hơn."

Lời này xem như là đồng ý chuyện hôn nhân của bọn họ rồi. Dù Hàn Lạc Thần có đủ trấn định đi nữa, thời điểm này cũng lộ ra thần sắc vui mừng không xiết.

Kế tiếp, mười dặm hồng trang, bãi đường thành thân, đưa vào động phòng.

Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên thành thân chưa lâu, thì Lạc Yên đã mang thai. Về sau sinh ra một đôi long phượng thai, góp nhặt đủ một chữ tốt.

Hai người bạch đầu giai lão, không rời đi cũng không vứt bỏ, có thể nói là mẫu mực của phu thê ân ái.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (Phiên ngoại)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

【 Mạc Phi Vân 】

“Mạc Phi Vân, ta đã nói, bất luận ngươi làm cái gì, ta đều sẽ đứng về phía ngươi!” Thời điểm Trình Sở Sở nói với hắn những lời này, Mạc Phi Vân đã hoàn toàn lún hãm, tâm tư tan rã.

Có một người như vậy, kẻ cả là ngươi làm sai, nàng đều sẽ đứng về phía ngươi. Mạc Phi Vân nghĩ, trừ phi là thánh nhân, bằng không thì tuyệt đối sẽ rung động.

Hắn tự nhiên không phải thánh nhân.

“Mạc Phi Vân, ngươi chừng nào thì cưới ta?”

Sau khi giải quyết sự việc ở đường gia, Trình Sở Sở liền gấp không chờ nổi hỏi những lời này.

Mạc Phi Vân cảm thấy buồn cười, trong miệng cười nói nàng nóng vội, nhưng mà tâm hắn thế nhưng cũng không tự giác mà chờ mong.

“Rất nhanh, rất nhanh.” Hắn nói như vậy với nàng, đương nhiên, hắn cũng sẽ làm. Hắn tìm gặp phụ thân nàng, đưa ra lời cầu thú nàng. Khi đó, một người không sợ trời không sợ đất như hắn, thế nhưng lại có chút thấp thòm, sợ người nhà nàng sẽ cự tuyệt.

Cũng may phụ thân nàng đã được nàng khai sáng trước, hắn lập tức đồng ý thỉnh cầu.

Mạc Phi Vân ngay sau đó liền gửi thư cho phụ thân, bảo hắn mau chóng đưa sính lễ tới Trình gia.

Hắn nhìn bỏ câu đưa tin đã phi xa, không khỏi bật cười. Hắn thế nhưng cũng có lúc nóng vội như vậy đấy!

“Mạc Phi Vân, ngươi yêu ta từ khi nào thế?” Hôm sau [*], Trình Sở Sở hỏi hắn một câu như vậy.

[*] Nguyên bản chỗ đó là "Hôm sau", thế nhưng mà để thế nghe có vẻ kì kì, nên ta sửa thành "Hôm sau" ^-^

Mạc Phi Vân không có trả lời, kỳ thật hắn cũng không rõ là khi nào?

Thời điểm giúp nàng giải quyết phiền toái? Thời điểm nàng cam chịu khó khăn đi theo mình? Hay vẫn là thời điểm nàng nói ra câu kia ở Đường gia?

Vô luận hắn yêu nàng từ khi nào, nhưng mà, hiện tại hắn thật sự rất yêu rất yêu nàng.

Trình Sở Sở, ngô chi ái người!

- ----

【 Đường Nguyệt Nhu 】

Sau khi Đường Hiến Nhân chết đi, Đường gia đã hoàn toàn ngã xuống.

Đường Nguyệt Nhu nhìn bọn người hầu vội vã ôm đồ đạc rời đi, khóe miệng lộ ra một nụ cười chua xót.

Đường gia chỉ còn lại có một mình nàng, sau khi những cái người gọi là thân thích đó chia cắt đồ vật ở Đường gia, liền rời đi.

Đường Nguyệt Nhu không có tranh thủ cái gì, nàng nghĩ, dù sao nàng chỉ còn có một mình, còn muốn tranh thủ cái gì chứ?

“Nhu Nhi. ....” Thanh âm Trình Tiêu Nhiên ở phía sau nàng vang lên, Đường Nguyệt Nhu run sợ một chút, nhưng nàng cũng không có quay đầu lại.

“Nhu Nhi, ngươi cùng ta về nhà nhé?” Trình Tiêu Nhiên khẩn thiết mà nói.

“Ngươi trở về đi, Đường gia đã sụp đổ, việc hôn nhân của chúng ta cũng từ bỏ. ....”

Nàng còn chưa nói xong, đã bị hấn mạnh mẽ ôm vào trong lòng ngực, hấn úy khuất nhìn nàng, trong ánh mắt còn hàm chứa vài phần lửa giận: “Nhu Nhi, ngươi không cần ta sao?”

“Chúng ta hiện tại không thích hợp. ....” Nàng nói như vậy.

Trình Tiêu Nhiên vẫn ôm nàng không buông: “Ta mặc kệ thích hợp hay không thích hợp, ta sẽ không để ngươi rời ta mà đi. ....”

Đường Nguyệt Nhu nhìn gương mặt nghiêm túc của hấn, lần đầu tiên tùy ý để chính mình luân hãm ở trong sự ôn nhu của hấn. ....

- ----

【 Hàn Lạc Thần 】

Sao trời lạc xuống phạm trần.

Hấn kêu Hàn Lạc Thần, cho tới nay là một Hàn Lạc Thần sống vì cừu hận.

Một ngày kia hấn gặp được Lạc Yên, đó không phải là ngày chặt vật nhất của hấn, bất quá đó lại là ngày hấn vĩnh viễn không thể quên được.

—— Hấn gặp được người mà mình nguyện sùng ái cả đời.

Sinh hoạt của hấn phân ra hai giai đoạn.

Trước khi gặp được Lạc Yên, sinh hoạt của hấn chỉ có cừu hận.

Sau khi gặp được Lạc Yên, sinh hoạt của hấn nhiều thêm một người - nàng.

Thời điểm nàng gả cho hấn, hấn lần đầu tiên ném được tư vị như ý nguyện.

Vén ra khăn voan long phượng trình tường kia, Hàn Lạc Thần ôm nàng vào lòng ngực, phảng phất như ôm lấy thế giới của chính mình.

Ngày tháng sau này, hấn dùng nhất sinh của mình để sùng nàng, dùng bất cứ thủ đoạn nào để làm nàng vui.

Đội nhi nữ bọn họ song toàn, đội tóc bọn họ trắng xóa, hấn vẫn còn coi nàng như trân bảo của mình.

Thời điểm hấp hối, Hàn Lạc Thần nhìn đôi mắt hàm chứa nước của Lạc Yên, nỗ lực nâng tay lên lau nước mắt cho nàng.

“A Yên, ngươi vẫn luôn, vẫn luôn cười được không?”

Lạc Yên rung rung nước mắt nói: “Ta đáp ứng ngươi.”

Hàn Lạc Thần vui vẻ mà nhắm mắt lại, hấn biết, chỉ cần là chuyện nàng đáp ứng hấn, nàng nhất định sẽ làm được.

A Yên, ta ở kiếp sau chờ ngươi....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nhiệm vụ chân chính

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

"Chào mừng trở về, A Yên..." Một âm thanh mềm mại quen thuộc vang lên. Lạc Yên mở to mắt, xung quanh là một mảng trắng xóa. Đây là tuyết son vạn

dậm mà nàng quen thuộc.

Nàng rú mắt, che khuất cảm xúc phức tạp đang hiện hữu trong đôi con ngươi.

Lạc Yên nhớ lại thần sắc của Hàn Lạc Thần lúc đang trong bờ vực hấp hối. Nàng biết rõ, đến cuối cùng, điều hắn muốn nói chính là kiếp sau gặp lại. Nàng hiểu hắn như vậy, nhưng cuối cùng nàng lại không thể đáp ứng hắn một tiếng kiếp sau gặp lại.

Trong lòng Lạc Yên chưa xốt một hồi. Thật xin lỗi Lạc Thần, chúng ta không có kiếp sau đâu.

"A Yên, ở thế giới kia ngươi cảm thấy như thế nào?" Thanh âm hàm chứa sự vui vẻ của Đào Yêu đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Lạc Yên ngẩng đầu lên, con ngươi đen tuyền trộn lẫn sắc tím không có lấy một tia gọn sóng, phảng phất như không bị một chút ảnh hưởng nào. Chỉ có nàng biết rõ, lòng của nàng đang roi lệ.

"Khi nào có thể đi đến thế giới kế tiếp?" Lạc Yên nhàn nhạt hỏi.

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội, trước tiên ta nói cho ngươi biết một chuyện..." Đào Yêu cười hi hi nói. Lạc Yên ừ một tiếng, vẻ mặt không có gì thay đổi, tựa như cái gì cũng không thêm để ý.

Đào Yêu cũng không quan tâm đến thái độ của nàng, vẫn cười hi hi như cũ mà mở miệng: "Thế giới ngươi vừa mới trải qua kỳ thật chỉ xem như là thử nghiệm của ngươi."

"Thử nghiệm?" Trong mắt của Lạc Yên nhiều thêm một tia khó hiểu.

"Đúng vậy, thử nghiệm." Đào Yêu khẽ gật đầu. "Khí vận giả trong 3000 thế giới không ít, tất cả mọi người cho rằng nam nữ chủ hoặc nam phụ gì đó đều là những người thừa kế khí vận to lớn, thật ra không phải vậy..."

Ánh sáng trong mắt Đào Yêu xoay chuyển, nói tiếp: "Thật ra những người thừa kế khí vận to lớn hoàn toàn là những nhân vật thần bí thường không xuất hiện. Ví dụ như Hàn Lạc Thần của thế giới mà ngươi vừa mới đi qua kia..."

Nghe được cái tên này, thần sắc Lạc Yên có chút biến hóa, nhưng rất nhanh đã bị nàng che giấu thật tốt. Nếu như không phải luôn luôn đặt chú ý trên người nàng, thì nhất định sẽ bỏ qua cái biểu tình kia của nàng.

Nắm được biểu tình như dự đoán của Lạc Yên ở trong mắt, Đào Yêu khẽ gật đầu, nói tiếp: "Có lẽ ngươi không biết, bên trong thoai bản có một người như vậy, thời gian bọn họ xuất hiện không nhiều lắm, nhưng bọn họ có thể mưa tay làm mây, lật tay làm mưa [1]. Đây mới thật sự là đứa con mà Thiên Đạo ưu ái!"

[1] Góc: Phiên thủ vi vân, phúc thủ vi vũ (翻手为云、覆手为雨): Ý nghĩa của thành ngữ này là chỉ sự thay đổi như chong chóng, không thể bắt kịp. Nghĩa bóng chỉ những người hay thủ đoạn, phản phúc, leo lắt, đảo điên.

"Lúc đầu ta không nói cho ngươi biết, mục tiêu nhiệm vụ của ngươi là gì, kỳ thật coi như là một thử nghiệm. Nếu như ngươi mà ngươi lựa chọn không phải là Hàn Lạc Thần, vậy thì ngươi cũng sẽ bị vứt bỏ, thế giới kia chính là điểm kết thúc của ngươi..."

Nghe như vậy, Lạc Yên không khỏi tự giễu mà cười cười. Quả nhiên, nàng biết rõ sự tình sẽ không đơn giản như vậy. Nàng nghĩ, trước khi Đào Yêu đến tìm nàng, hẳn là đã đi tìm không ít người rồi?

"Vậy ta coi như là đã thông qua khảo nghiệm của ngươi rồi à?"

"Đương nhiên." Thanh âm của Đào Yêu tựa như hàm chứa vài phần hài lòng. Lúc nàng nói lời này, Lạc Yên có cảm giác trước mắt hiện lên một tia sáng trắng. Thời điểm lấy lại tinh thần, giữa cổ tay đã nhiều thêm một ấn ký, là đoá sen trắng.

"Đợi đến lúc đoá hoa sen này biến thành màu đỏ thắm, nhiệm vụ của ngươi cũng sẽ chấm dứt. Ta không có cách nào cho ngươi bất kỳ sự trợ giúp gì, tất cả đều yêu cầu ngươi phải tự mình cố gắng."

Lạc Yên khẽ gật đầu. Nàng vốn dĩ không hy vọng xa vời có thể được trợ giúp gì cả, dựa vào người khác không bằng dựa vào bản thân mình, đạo lý này nàng vẫn biết rõ.

"Này, A Yên, kế tiếp ngươi phải tiếp tục lên đường rồi." Đào Yêu sung sướng cười nói: "Nhớ kỹ, mục tiêu nhiệm vụ của ngươi chính là những người không thường xuất hiện, nhưng có thể làm mưa làm gió. Cũng là Boss ẩn mình trong truyền thuyết, đừng có nhầm lẫn."

"Hơn nữa, thế giới tiếp theo sẽ không đơn giản giống như thế giới thử nghiệm đâu, ngươi phải chuẩn bị thật tốt đấy."

Lạc Yên gật đầu, ý bảo Đào Yêu có thể đưa nàng đến thế giới kế tiếp rồi.

"A Yên thật tích cực quá đi, ta đây liền chúc A Yên lên đường vui vẻ..." Vừa mới nói xong, ý thức của Lạc Yên dần dần mờ hồ...

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (1)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên không nghĩ tới, cái không đơn giản mà Đào Yêu nói sẽ đến nhanh như vậy. Chỉ mở mắt nhắm mắt một cái, cô đã đổi sang một thế giới mới, mà cái thế giới này cô cũng không hiểu rõ. Phải nói mọi thứ ở nơi này với cô mà nói hoàng toàn không có một khái niệm nào, thẳng đến khi tiêu hóa hết những thứ mà Đào Yêu nhét vào trong đầu cô.

Thế kỷ hai mươi mốt? Lạc Yên đối với cái khái niệm này vô cùng mới lạ. Một đồng tin tức trong đầu làm cho cô vô cùng chóng mặt. Ngành giải trí cái gì, minh tinh cái gì, ảnh đế cái gì, tổng giám đốc cái gì, cô... cũng không biết nữa!

Mở to mắt nhìn căn phòng chật chội này, cô có cảm giác đầu mình vô cùng đau. Lúc ở thế giới khảo nghiệm, cuộc sống mà cô hưởng thụ chính là cảm y ngọc thực. Hiện Viên Cẩn cùng Cúc Thanh bọn họ thấp phần sùng ái cô. Coi như là bỏ nhà trốn đi, đoạn thời gian theo Hàn Lạc Thần kia, cô cũng không chịu khổ gì cả. Mà bây giờ...

Nhìn hoàn cảnh xung quanh, Lạc Yên chỉ muốn nhắm mắt làm ngơ. Loại cuộc sống này không phải đường như rất không xong sao...

Người xưa nói, do kiệm nhập xa dịch, do xa nhập kiệm nan [1], thật sự không lừa ta mà.

[1] Do kiệm nhập xa dịch, do xa nhập kiệm nan(由俭入奢易, 由奢入俭难): Câu này ý nói: Từ cuộc sống tiết kiệm, giản dị chuyển sang cuộc sống xa hoa giàu có thì tương đối dễ dàng đơn giản, nhưng đã sống cuộc sống xa hoa giàu có rồi mà chuyển về cuộc sống tiết kiệm thì khá khó khăn.

Sở Lạc Yên, đây là tên của cô ở thế giới này, một nữ minh tinh tuyến mười tám của ngành giải trí, chính xác mà nói, là một người diễn vai quần chúng trong đoàn phim!

Vừa mới thi vào học viện điện ảnh Đế Đô, nữ chính Tô Vũ Ninh đã bị bạn tốt sắp xếp đưa lên giường của đạo diễn kỳ quái háo sắc nào đó. Cô hao hết tâm tư trốn thoát, trong khách sạn đụng phải nam chính Thiệu Vũ Sâm, tổng giám đốc công ty giải trí C đang say rượu.

Tuy đã thoát được miệng hổ, nhưng Tô Vũ Ninh trúng xuân dược, thần trí không rõ mà xem Thiệu Vũ Sâm là con vịt [2]. Sau khi tương tương nhượng nhượng xong, nữ chính liền mang theo quần áo rời đi, để lại một trăm khối phí qua đêm.

[2] Áp tử(鸭子): Là từ ngữ mạng của Trung Quốc, ý chỉ trai bao.

Sau khi Thiệu Vũ Sâm tỉnh lại, nhìn thấy tiền Tô Vũ Ninh để lại, hiển nhiên là phần nộ không thôi, phái người đi điều tra nữ nhân to gan lớn mật này.

Thời điểm báo cáo điều tra hiện lên trước mặt, Thiệu Vũ Sâm lâm vào trầm tư đối với Tô Vũ Ninh. Bởi vì, Tô Vũ Ninh cùng với cô bạn gái mối tình đầu đã vứt bỏ hán, lớn lên giống nhau như đúc!

Thiệu Vũ Sâm tìm được Tô Vũ Ninh, muốn cô làm tình nhân của mình. Tô Vũ Ninh tự nhiên là không muốn, nhưng Thiệu Vũ Sâm lại đưa ra bệnh tình của em trai cô mà uy hiếp cô. Lúc này, Tô Vũ Ninh không thể không bởi vì em trai mà đáp ứng trở thành tình nhân của hắn.

Trong quá trình ở chung, Thiệu Vũ Sâm đã từ từ yêu nữ nhân ôn nhu lương thiện lại quật cường này. Tô Vũ Ninh cũng dần dần đắm chìm trong sự ôn nhu của Thiệu Vũ Sâm. Đúng lúc này, bạn gái mối tình đầu của Thiệu Vũ Sâm, ảnh hậu quốc tế Phương Thụ Vân quay trở lại!

Thời điểm này, Tô Vũ Ninh dưới sự trợ giúp của Thiệu Vũ Sâm đã trở thành một tân hoa đán của ngành giải trí. Ở buổi tuyển chọn vai diễn cho bộ phim mới của đạo diễn, Phương Thụ Vân và Tô Vũ Ninh oan gia ngõ hẹp. Nhìn mặt của Phương Thụ Vân cùng bản thân có tám phần tương tự, còn có thần sắc không đúng của Thiệu Vũ Sâm, Tô Vũ Ninh ần ần bất an.

Quả nhiên, chân tướng rất nhanh đã được vạch trần, Tô Vũ Ninh chẳng qua chỉ là thể thân mà Thiệu Vũ Sâm tìm đến. Nam nữ chính bắt đầu cãi nhau.

Trải qua bao nhiêu khó khăn, Thiệu Vũ Sâm phát hiện, người mình yêu luôn luôn là Tô Vũ Ninh. Hắn tốn công tốn sức theo đuổi Tô Vũ Ninh, cuối cùng có được cái kết HE.

Lạc Yên lục lại cái gọi là nội dung cốt truyện trong đầu, cảm thấy có chút chán nản xiêu vẹo. Nam nữ chính thế nhưng thật sự làm cái chuyện đó, còn chơi cái trò gì mà One Night Stand, thể thân, sinh non, tại nạn xe cộ mất trí nhớ? Đây đưa đến đây đưa đi, không dứt được, nhìn mà tâm cũng thấy phiền.

Ừ, cái này gọi là cầu huyết roi vung vãi, trong đầu Lạc Yên tìm ra được một từ ngữ mới lạ.

Cô tuyệt đối sẽ không lẫn vào cái chuyện lung tung rối loạn này! Đây là ý niệm duy nhất sau khi cô xem hết nội dung cốt truyện.

Vậy, cô làm thế nào để tiếp cận được mục tiêu nhiệm vụ của thế giới này đây?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (2)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Ai cũng không biết gia thế của hắn như thế nào, chỉ biết rằng hậu trường của hắn rất lớn, lớn đến nỗi ai cũng không dám trêu chọc.

Năm mười sáu tuổi hắn tiến vào giới giải trí, hơn nữa nhanh chóng nổi danh nam bắc. Vào thời điểm mười tám tuổi, hắn được đạo diễn trứ danh Daniel thưởng thức, tham dự quay chụp một phần lớn phim của ông ta.

Hắn soạn văn chương về nhân sinh con người, từ trước đến nay đều phải nói là hoàn mỹ, toàn bộ Hoa Quốc, hoặc phải nói là, toàn bộ thế giới không ai mà không biết đến tên của hắn.

Kỳ Lan Quan, tên tiếng Anh là Elantra --- Elan.

Ở cốt truyện, hắn được xem như một người qua đường, nhưng cũng không thể bỏ qua vị người qua đường này.

Tô Vũ Ninh cùng với Thiệu Vũ Sâm yêu đương, dưới sự trợ giúp của nam phụ Bạch Lâm An, rời khỏi Hoa Quốc, đến M quốc giao tranh. Cơ hội ngẫu nhiên đến, nàng được đạo diễn quốc tế trứ danh Daniel thưởng thức. Ông ta là người đảm nhiệm về phim, dĩ nhiên sẽ không thể thiếu một cái nhân vật, mà Kỳ Lan Quan lại đảm nhiệm vai nam chính ở bộ phim kia....

Tiếp đó, Tô Vũ Ninh thành danh hàng đầu ở M quốc, mang theo vinh quang cường thế về nước, nhưng suất diễn của Kỳ Lan Quan cũng từ đó mà giảm.

Lạc Yên vui đầu vào gối, nội tâm tiêu nhân lệ rơi đầy mặt. Đào Yên hình như đã đánh giá quá cao năng lực của nàng đi?? Nàng là diễn viên tuyến mười tám, làm thế nào mà có thể công lược một ảnh đế quốc tế trứ danh? Đến cơ hội gặp mặt của bọn họ còn khó nữa đó!! 囧囧

Lạc Yên nhìn trần nhà kết đầy mạng nhện trên đỉnh đầu, đau đầu, nàng lấy chăn che lại đầu mình, con đường mờ mịt lại xa xôi, ai~~~

Tiếng chuông điện thoại làm Lạc Yên tỉnh lại, từ đầu nàng vẫn còn điêm ngu ngốc, nàng nhận thấy mình không thích ứng nổi đời sống sinh hoạt công nghệ cao này, ví dụ như cái di động này, nàng chưa từng động vào lần nào. Thật vất vả để lục soát tin tức về cái phương diện này trong đầu, nàng thành công nghe điện thoại, liền nhận được một trận pháo oanh tạc từ phía bên kia.

"Sở Lạc Yên, cô sao mà giờ này còn chưa tới? Cô không muốn làm nữa hả?! Tôi nói cho cô biết, có rất nhiều người có máu mặt ở đây, cô liền đến đây nhanh cho tôi, hừ, diễn vai quần chúng còn đòi học theo nhân gia người ta chơi trò đến muộn, đây là cái đức hạnh gì chứ?!"

Lạc Yên chớp chớp mắt, lấy di động ra, trên màn hình hiển thị: Phó đạo diễn Trần.

Nàng lục soát ký ức trong đầu, hình như là có một chuyện như thế này a, khoảng thời gian trước, Chu Phàm - Đạo diễn Chu phim tiên hiệp tuyển diễn viên. "Nàng" dùng hết tâm tư, vất vả lắm mới có được một cơ hội, đảm nhiệm một vai nữ nhi của một danh hào nào đó..., mà hôm nay hình như là ngày bộ phim ấy bắt đầu khai máy.....

Nàng đột nhiên đứng lên, vậy ra đó là một cơ hội của nàng a! Vợ vàng mở miệng nói: "Thực xin lỗi phó đạo diễn Trần, tôi vừa có một chút chuyện cần giải quyết nên trì hoãn, tôi hiện tại đang trên đường đến đoàn phim, ngại cho tôi ba mươi phút, không, hai mươi phút, tôi lập tức đến ngay!"

Hiện tại tâm tình của phó đạo diễn Trần phỏng chừng không được vui, tuy cách di động nhưng Lạc Yên vẫn cảm nhận được sự phẫn nộ của ông ta.

"Hai mươi phút? Cô cho rằng cô cái gì, vai chính sao? Còn để nhân gia chờ cô? Tôi mặc kệ cô có việc trì hoãn gì, cô mà không chạy đến đây nhanh thì đừng trách đoàn phim chúng tôi thay người....."

Nghe giọng của phó đạo diễn Trần có cả mười phần rít gào, Lạc Yên muốn trực tiếp xuyên qua điện thoại, nhưng nghĩ đến hậu quả trong đó, nàng cũng chỉ có thể ngậm lại mà thôi, buồn bực mà chịu đựng lời răn dạy của phó đạo diễn Trần, cuối cùng cũng nghe được ông ta nói "Cho cô hai mươi phút", Lạc Yên vợ vàng nói lời cảm tạ.

Cúp điện thoại, nhìn thời gian một chút, Lạc Yên cũng không rảnh lo rửa mặt, vợ vàng ra ngoài tìm túi vải buồm của mình, cầm lấy chìa khóa phòng xong liền ra ngoài.

Nàng hiện tại mới là diễn viên tuyến mười tám, phòng thuê tự nhiên không nằm ở đoạn đường tốt đẹp gì, mà đồng nghĩa với việc khó bắt xe a.

Lạc Yên nhìn đỉnh đầu mặt trời chói chang, hiện tại trời còn sớm, đường phố chẳng có bóng người, nàng khẽ cắn môi, liền nhanh chóng đi tới ga tàu điện ngầm trong trí nhớ.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (3)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên chạy nhanh chạy chậm, thật vất vả khi nội trong hai mươi phút phải đến được đoàn phim, lúc này nàng cũng xem chút nữa chết vì mệt, may mắn rằng phòng trọ đang thuê cũng không cách đoàn phim xa lắm, bằng không nàng cũng không thể chạy tới trong thời gian ngắn như vậy....

Không có bất ngờ gì khi bị phó đạo diễn Trần mắng cho một trận, Lạc Yên ngoan ngoãn mà nhận sai xin lỗi, lộ ra gương mặt tươi cười với ông ta một hồi, phó đạo diễn Trần mới thả cô đi thay quần áo để chuẩn bị quay chụp.

Lạc Yên ôm hân trang phục của nàng đi vào phòng thay đồ, thở phào một hơi, ai..., đường đi còn xa lắm.....

Đạo diễn Chu Phàm ở trong cái vòng luẩn quẩn này thanh danh không lớn cũng chẳng gọi là nhỏ, lần này hân quay chụp một bộ từ tiểu thuyết cải biên thành phim tiên hiệp, tên là «Trích Tiên».

Thôn trang của nữ chính Nguyệt Y đột nhiên bị ma tu tàn sát, toàn bộ thôn chỉ có mình nàng chạy thoát, trải qua nhiều giai đoạn, nàng bái nhập Thiên Vực môn hạ, trở thành đồ đệ duy nhất của Thiên Vực môn Mộc Dương chân nhân, Nguyệt Y như vậy là bắt đầu hành trình tu chân.

Nguyệt Y là sủng nhi của Thiên Đạo, trên đường tu tiên, cơ duyên cứ tự nhiên mà đến, tu tiên đồng thời báo thù, nàng cũng thu hoạch một phần chân ái, đó chính là thiên tài thiếu niên ở Lạc Thiên đại lục —— Cửu Lâm.

Lạc Yên diễn vai một nhân vật không lớn không nhỏ. Ngọc Dao, cháu gái của trưởng lão Thiên Vực môn nào đó, một nữ nhân ái mộ Mộc Dương chân nhân.

Nam phụ Mộc Dương cũng là một cường giả ở Lạc Thiên đại lục, chưa đến hai mươi tuổi hân ta đã tu đến Nguyên Anh, cho nên tuy rằng vẻ mặt của hân lạnh như băng, mà dung mạo của hân xuất chúng thì môn trung nữ tử ái mộ hân cũng chỉ có tăng không có giảm, đương nhiên Ngọc Dao là một trong số nhưng nữ tử đấy a....

Ngọc Dao chính là lửa, nhưng trong lòng Mộc Dương lại chỉ có đồ đệ của hân Nguyệt Y, do vậy ngọn lửa Ngọc Dao này lại không làm tan chảy được tảng băng Mộc Dương kia a.

Trong một lần ngoài ý muốn, người che chở Ngọc Dao - Thanh Mộc trưởng lão không may đã từ trần, Ngọc Dao mất đi che chở. Nhân duyên của nàng vốn đã không tốt, đến nay sinh hoạt lại tương đối gian nan, mà người áp chết cộng rom cứu mạng cuối cùng của nàng cũng bị Mộc Dương áp chết.

Hân không yêu nàng, người hân yêu chính là đồ đệ kia của hân.

Ngọc Dao cứ như vậy mà nhập ma, trở thành một ma tu, lấy danh là Ngọc Nhan ma nữ, sau này lại chết dưới kiếm của Mộc Dương.

Đoàn phim cấp cho Lạc Yên một bộ trang phục màu đỏ, chính là để thích hợp với phong cách của Ngọc Dao, trông sáng lạn lại quyền rũ.

Nàng hiện tại chỉ là diễn viên tuyến mười tám, chuyên viên trang điểm cũng hiểu được việc xem đĩa mà hạ đồ ăn [1], cho nên khi Lạc Yên thay xong bộ quần áo đi ra, mấy chuyên viên trang điểm cũng chẳng để tâm gì đến nàng, chỉ ghé vào chỗ mấy vai chính nói lời hay.

[1] Xem đĩa mà hạ đồ ăn: Nhìn người mà đối xử (Ở đây ý chỉ mấy chuyên viên trang điểm nhìn vào độ nổi tiếng, nhìn vào vai diễn mà Lạc Yên giành được mà đối xử.)

Lạc Yên cũng không để bụng, tìm gương nhỏ cùng hộp hóa trang từ trong túi của mình, tìm được một chỗ ngồi trống, liền tự trang điểm cho chính mình.

Động tác của nàng thật nhanh, chỉ chớp lát sau liền thành dung mạo kinh diễm, lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói lớn của Chu Phàm - đạo diễn Chu.

Giới nghệ sĩ ai mà không biết, Chu Phàm nổi danh lớn giọng, Chu đạo diễn làm việc kì thực rất nghiêm túc, yêu cầu của ông ta cực kì nghiêm khắc, chỉ cần không đạt yêu cầu liền sẽ thay người, dù là hoa đán hay ảnh đế, ông ta sẽ chẳng không sót một ai!

Lạc Yên vội vàng thu đồ ăn vật lại, nâng gót váy đi ra ngoài. Mỗi buổi quay chụp đầu tiên của đoàn phim đều giống nhau là nam nữ chính va chạm đánh nhau hoặc là diễn thân mật, làm nam nữ chính lại càng thích ứng nhanh với máy quay, nhưng nữ chính vì bận xử lý một ít chuyện cá nhân nên còn chưa thấy tới. Cho nên hiện tại chỉ có thể quay người khác trước, đây cũng chính là nguyên nhân làm cho đạo diễn Chu cùng phó đạo diễn Trần mắng người vừa rồi.

Ân, nữ chính của 《Trích Tiên》chính là Tô Vũ Nịnh, mà cái gọi là ít chuyện cá nhân kia đương nhiên có liên quan với Thiệu Vũ Sâm.

Nam phụ sắm vai Mục Ca đã vào chỗ, phó đạo diễn Trần đến gọi Lạc Yên, không sai, suất diễn hiện tại chính là của Mộc Dương và Ngọc Dao.

Thời điểm hồng y nữ tử đi đến trước mặt đại gia, mọi người đều không khỏi ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (4)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Môi đỏ, khóe mắt tràn một chút lệ chí, trên trán nở rộ một đóa hoa sen đỏ, kèm theo một bộ hồng y quyền rũ.

Đây là trang phục của Lạc Yên, trang phục là đoàn phim chuẩn bị, còn trang điểm là tự nàng làm. Lệ chí là thân thể này của nàng vốn dĩ đã có, mà đóa hồng liên trên trán là chính nàng dùng son môi vẽ lên. Lạc Yên vốn có dung mạo mỹ diệu, chỉ là không chịu tiếp thu quy tắc ngầm, mới có thể vẫn luôn là nữ minh tinh tuyến mười tám.

Thời điểm nhìn thấy trang phục của Lạc Yên, những người ở đoàn phim đều có tâm tư khác nhau, có kinh diễm, có hâm mộ, đương nhiên cũng có khinh thường, trong đó phản ứng lớn nhất hẳn chính là đạo diễn Chu Phàm.

Tất cả mọi người đều biết, khi công tác đạo diễn Chu Phàm thập phần nghiêm túc, trước khi quay chụp mỗi bộ phim, hẳn đều sẽ làm rất nhiều công tác, đương nhiên lúc này cũng không ngoại lệ.

Chu Phàm trước khi quay《Trích Tiên》đã đọc đi đọc lại nhiều lần, đối với nhân vật bên trong thập phần hiểu biết. Nói thật,《Trích Tiên》có rất nhiều nhân vật xuất sắc, nhưng là dễ cho hắn ấn tượng khắc sâu chính là Ngọc Dao.

Ngọc Dao nhiệt liệt, Ngọc Dao si tình, Ngọc Dao tuyệt vọng, Ngọc Dao quyết liệt, mỗi một mặt của nàng đều có thể làm người ta ghi khắc trong thâm tâm.

Theo lý thuyết, Ngọc Dao phải là nữ số 3 của bộ kịch này mới đúng, nhưng thời điểm casting, Chu Phàm vẫn luôn không tìm thấy người thích hợp, liền nhẫn tâm xóa rất nhiều cảnh diễn của nhân vật này, cho nên sau đó nhân vật này mới có thể rơi xuống tay nữ minh tinh tuyến mười tám như Lạc Yên.

- - Rốt cuộc lúc ấy suất diễn của Ngọc Dao cơ hồ đã bị giảm thành vị trí của một người qua đường, nhóm nữ minh tinh giới giải trí liền cho rằng nhân vật này không quan trọng, sẽ không quá xuất sắc, vậy nên không ai nguyện ý nhận.

Nhưng hiện tại, thời điểm nhìn thấy Lạc Yên, trong lòng đạo diễn Chu Phàm không khỏi cảm thấy vui vẻ, hẳn có dự cảm, Ngọc Dao của hắn hoàn toàn không cần giảm bớt suất diễn, bất quá hiện tại còn phải xem kỹ thuật diễn của người này mới được.

Nghĩ như vậy, đạo diễn Chu Phàm lập tức đứng lên, mở miệng nói: "Mục Ca, còn có vị này....." Phó đạo diễn Trần ở một bên vội vàng nhắc nhở: "Cô ấy tên Sở Lạc Yên."

Đạo diễn Chu Phàm ừ một tiếng, tiếp tục nói: "Mục Ca cùng Sở Lạc Yên vào chỗ, hai người các người tới diễn một chút cảnh thứ hai mươi tám."

"Được." Lạc Yên cùng Mục Ca nhanh chóng vào chỗ đạo diễn Chu Phàm an bài, chuẩn bị bắt đầu cảnh quay.

Một tiếng "Action" của đạo diễn Chu Phàm vang lên, máy quay ngay lập tức hướng về hai người.

Cảnh thứ hai mươi tám là sau khi Ngọc Dao trở thành ma tu, đối nghịch với Mộc Dương. Trong cảnh này, Ngọc Dao sẽ chết dưới kiếm của Mộc Dương.

"Ngọc Dao, chớ có si mê không tỉnh, quay đầu là bờ."

Nam tử một thân bạch y cầm trường kiếm trong tay, biểu tình trên mặt giống như là tảng băng ngàn năm không tan, lạnh nhạt vô tình. Chỉ là cho đến khi Ngọc Dao gặp được cảnh tượng người trước mặt đối đãi với đồ nhi Nguyệt Y của hắn.....

Băng tuyết hòa tan. -- Đại khái có thể hình dung như vậy.

"Quay đầu là bờ?" Biểu tình của Ngọc Dao có chút hoảng hốt, nhưng rất nhanh liền biến mất, khoe môi nàng gọi lên một tia châm chọc mang theo ý cười: "Người không biết sao? Khi lựa chọn con đường này, ta liền không nghĩ tới việc quay đầu lại!"

Đạo diễn Chu Phàm nhìn Lạc Yên biểu diễn, ánh mắt dần dần hiện lên ý cười vừa lòng.

Không nghĩ tới nữ minh tinh tuyến mười tám này lại có thể diễn sống hình ảnh Ngọc Dao hần muốn bấy lâu.

Chỉ là hần có điểm không rõ, nữ tinh này kỹ thuật diễn không tồi, sao có thể vẫn luôn ở tuyến mười tám?

Nhìn Lạc Yên đối mặt với nam phụ mà không chút luống cuống, hần vừa lòng gật gật đầu. Hần nghĩ, hôm nay quay xong hần liền đi tìm biên kịch, đem suất diễn đã bị cắt bỏ của Ngọc Dao thêm về!

"Cut!" Một cảnh đã được quay xong, ngoại trừ việc còn hơi xa lạ với máy quay, Chu Phàm không tìm không thấy khuyết điểm khác của Lạc Yên.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (5)

Edit: Luber

Beta: Maple, Triều Nguyên

Hần nhìn không được dẫn Lạc Yên đến chỗ phó đạo diễn Trần khen vài câu, khen đến mức phó đạo diễn Trần có chút hoang mang. Trong giới giải trí, ai mà không biết đạo diễn Chu chính là một người rất ít khen người khác.

Chu Phàm nhìn cảnh quay vừa hoàn thành, vẫy tay kêu Lạc Yên tới, nói: "Kỹ thuật diễn của cô không có vấn đề gì, tuy nhiên biểu cảm của cô ở cảnh này không tốt lắm, ví dụ một đoạn này, ở góc độ này cô thể hiện không tốt, không nhìn thẳng vào máy quay, như vậy diễn xuất tốt cỡ nào cũng bỏ đi."

Lạc Yên nghiêm túc nghe, chăm chú xem cảnh quay, như đang suy tư gì đó gật gật đầu, nàng còn chưa hiểu biết lắm về những đồ vật ở thế giới này, nhưng năng lực học tập của nàng rất tốt, nàng nghe hiểu những lời đạo diễn Chu Phàm nói. Quả nhiên, vào thời điểm quay cảnh tiếp theo, diễn xuất của nàng liền tự nhiên hơn.

Chu Phàm nhìn từng màn diễn như những cánh hoa rơi, hài lòng cười cười. Sở Lạc Yên này còn rất hiểu chuyện, hần chỉ gợi ý một chút, cô ngay lập tức sửa đổi, hần chắc chắn, nữ tinh này tuyệt đối là đại tạo hóa!

Kỳ thật, khả năng cảm màn ảnh của nàng có thể nói là tốt, cũng có thể nói là không tốt, nắm chắc không chuẩn chính là sẽ thất tiêu chuẩn, nhưng mà Lạc Yên cố tình vừa lúc duy trì ở một trạng thái, có thể nói nàng không thông thấu sao?

Giờ nghỉ ngơi giữa trưa, Chu Phàm ngồi ở dưới tàng cây râm mát xem lại cảnh quay vừa rồi, lơ đãng nhìn thấy Lạc Yên đang ăn cơm hộp, không biết nghĩ tới cái gì, hần móc di động ra, tìm đến WeChat, ấn vào một bạn tốt tên "Tiểu công chúa Thần Hi".

Đạo diễn Chu Phàm: Tiểu công chúa, cảnh diễn của Ngọc Dao có thể không cần xóa giảm nữa rồi! /cười to/

Chỉ chốc lát sau, người bên kia liền phản hồi.

Thần Hi tiểu công chúa: Anh gạt tôi! Lúc anh tuyển vai tôi cũng có ở đó, căn bản là không có ai hợp với vai Ngọc Dao của tôi! QAQ tôi cảm thấy độc giả của tôi phải gửi cho tôi vài cái lưỡi dao! Nguyên tác bị huỷ hoại! Aaaaaa!

Không sai, người đạo diễn Chu Phàm liên hệ chính là tác giả của tiểu thuyết《Trích Tiên》, bút danh Thần Hi, còn vì sao Chu Phàm ghi thêm cho nàng ba chữ tiểu công chúa, chính là bởi vì thân phận của Thần Hi.

Thần Hi tên thật là Hà Sở Hi, ca ca Hà Ngôn của cô là tổng tài nắm trùm giới giải trí quốc tế.

Hà Sở Hi năm nay chỉ mới hai mươi tuổi, nhưng nàng đã là một tác giả trứ danh trên mạng xã hội, trong những tiểu thuyết nàng viết ra có rất nhiều bộ được chuyển thể thành phim truyền hình và điện ảnh.

Hà Sở Hi có quan hệ rất rộng, rất nhiều đại bài thiên vương ảnh hậu gì đó, cô đều có thể gọi tới, cho nên dù không nói đến thân phận liên quan đến Hà Ngôn, chỉ dựa vào chính nàng, nhất định không ai dám bỏ qua.

Hà Sở Hi chính là công chúa ẩn hình của giới giải trí, tuy rằng cái tên Thần Hi được nhiều người biết đến hơn, nhưng đứng ở vị trí như Chu Phàm thì ai cũng biết đến thân phận của Hà Sở Hi.

Thấy Hà Sở Hi không quá tin tưởng lời hắn nói, còn lo lắng hắn huỷ hoại nguyên tác, Chu Phàm nghĩ nghĩ, trực tiếp đem đoạn phim vừa quay gửi đi cho cô, cho cô tận mắt nhìn thấy.

Thần Hi tiểu công chúa: Aaaaaa! Tuyệt tuyệt tuyệt vời! Ông trời a! Kích động quá đi mất! Ngọc Dao nhà ta bước từ trong sách ra ngoài rồi! Diễn viên này tên là gì a? Sao tôi chưa gặp qua bao giờ! Ta hạn hẹp quá, cư nhiên mà bỏ qua một đóa hoa đẹp như vậy! Đau lòng a!

Chu Phàm nhìn lời nói của vị tiểu công chúa giống như động kinh, khô lời cứng họng, một lúc sau mới nói cho cô thông tin.

Đạo diễn Chu Phàm: Cô ấy là Sở Lạc Yên, còn không thuộc công ty nào, người có thể cho người của ca ca người đến đây cùng cô ấy thỏa hiệp một chút, tôi dám chắc, cô ấy tuyệt đối là một viên ngọc châu phủ bụi!

Thần Hi tiểu công chúa: Trời nhìn xuống mà xem! Nữ thần của ta lại không thuộc công ty nào? Ai nha! Đại gia cư nhiên mù nhiều năm như vậy! Vô cùng đau đớn a!

Chu Phàm:.....

Đạo diễn Chu Phàm: Vai diễn Ngọc Dao kia.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (6)

Edit: Ninh

Beta: Maple

Hà Sở Hy cơ hồ vài giây sau mới trả lời lại.

Thần Hi tiểu công chúa: Thêm thêm thêm! Ngày mai tôi có thể đem kịch bản cho ông!

Đạo diễn Chu Phàm: Được!

Ra khỏi Wechat, tâm tình Chu Phàm hiển nhiên rất tốt, nhìn về phía Lạc Yên đã cơm nước xong xuôi đang xem kịch bản, trong lòng ông lại nhin không được mà tán thưởng. Sở Lạc Yên này quả nhiên là một hạt giống tốt mà, không để vụt mất một phút một giây thời gian nào. Ông trời luôn đền đáp cho những người cần cù, người mà ông yêu thích nhất chính là những người luôn nỗ lực!

Phản diện của Lạc Yên ngày hôm nay cũng không phải rất nhiều. Dù sao kịch bản mới còn chưa đưa tới, phản diện hôm nay của cô hơn hai giờ chiều đã hoàn thành rồi.

Lạc Yên nói lời tạm biệt với đạo diễn Chu Phàm, thời điểm cô rời khỏi phim trường, vừa vặn có một chiếc xe đang lái vào. Nếu như cô nhìn kỹ một chút mà nói, sẽ phát hiện ra, người ở bên trong là Tô Vũ Ninh, nữ chính của thế giới này.

"Vũ Ninh, em cũng đừng có lúc nào cũng câu kinh với Thiệu tổng có được không? Em phải biết rằng, nam nhân sẽ chán ghét, em đừng có lãng phí hết sự yêu thích của anh ta với em!" Người đại diện Trương Nguyệt của Tô Vũ Ninh tận tình mà khuyên bảo.

Tô Vũ Ninh cúi đầu, không biết có biểu cảm gì, hơn nửa ngày cô mới mở miệng nói: "Trương tỷ, chị yên tâm, em có chừng mực."

"Cái em làm hôm nay mà gọi là có chừng mực sao?" Trương Nguyệt nhỏ giọng thăm thì, ngữ khí chứa tràn đầy sự bất đồng.

Tô Vũ Ninh vẫn cúi đầu, không lên tiếng. Cô nhớ tới đêm qua, lúc tham gia yến hội cùng với Thiệu Vũ Sâm đã nhìn thấy một cô gái.

"Tô tiểu thư và tôi lớn lên có chút giống nhau nha."

Cô gái cười nói chậm rãi.

"Vũ Sâm, anh chưa nói quan hệ của chúng ta với Tô tiểu thư sao?"

"Tôi chính là.... mối tình đầu của Vũ Sâm."

"Tôi có chút hiểu lầm với Vũ Sâm..."

Thiệu Vũ Sâm, Phương Thư Vân...

Chẳng lẽ mình thật sự chỉ là một thể thân thôi sao?

Thần sắc của Tô Vũ Ninh sa sút...

Lạc Yên trở về phòng cho thuê của mình, ngồi trên giường nhìn không gian chật hẹp ngột ngạt này, nhìn không được mà thở dài.

Cô nghĩ, chờ đến lúc mình lấy được tiền lương, việc đầu tiên muốn làm chính là dọn nhà!

Tuy rằng cô không có để tâm đến chỗ ở, nhưng mà cái phòng cho thuê này nhìn qua thật sự rất đáng sợ.

Còn chưa kể đến mạng nhện, vách tường bị nứt, thỉnh thoảng nóc nhà sẽ rỉ nước...

Lạc Yên tỏ vẻ, con người làm sao có thể ở đây?!

Sáng sớm hôm sau, Lạc Yên đã nhận được điện thoại của phó đạo diễn Trần. Không gào thét giống như ngày hôm qua, thái độ của phó đạo diễn Trần với cô ngày hôm nay quả thật đã xoay mấy vòng. Cái giọng nói nịnh hót kia, cách điện thoại Lạc Yên vẫn có thể cảm nhận được.

Lạc Yên nghe phó đạo diễn Trần giải thích, mới biết được kỹ thuật diễn của mình đã giành được sự yêu thích của đạo diễn Chu Phàm. Đạo diễn Chu Phàm đã liên hệ với bên biên kịch《Trích Tiên》, đem phần diễn bị cắt bỏ của Ngọc Dao thêm lại, cho nên hôm nay để cô đi đến tổ kịch ký hợp đồng.

Lạc Yên chưa xem nguyên tác của 《Trích Tiên》, cũng không biết phần diễn của Ngọc Dao ở bên trong cái kịch kia chỉ là vai nữ số n, vậy mà bên trong nguyên tác lại có thể xem như nữ số 3. Chẳng qua nghe được Chu Phàm đạo diễn muốn ký hợp đồng với cô thêm một bộ phim nữa, cô đương nhiên rất cao hứng.

Không có biện pháp nha, cô nhất định phải cố gắng thật nổi danh, mới có thể tiếp cận mục tiêu nhiệm vụ của cô.

Nghĩ đến thân phận cách xa nghìn vạn dặm của mình cùng với Kỷ Quan Lan, tâm Lạc Yên dường như muốn rỉ máu. Đào Yêu không thể an bài cho cô một thân phận tốt được sao? Thân phận hiện tại của cô ở nơi này, phải chờ tới ngày tháng năm nào mới có thể nhìn thấy Kỷ Quan Lan đây?

Lạc Yên một bên phun tào trong lòng, một bên thay đổi một chiếc váy trông tốt hơn một chút. Đợi lát nữa đi ký kết, ăn mặc quá khó coi cũng không được.

Thời điểm Lạc Yên đến tổ kịch, phát hiện bên người Chu Phàm đạo diễn còn có một cô gái đi theo, nhìn bộ dáng cũng xem như là mười bảy mười tám tuổi.

Cô gái mặc một chiếc quần bò, chiều cao phát triển rất tốt, tràn đầy hơi thở thanh xuân.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (7)

Edit + Beta: Maple

Thời điểm nhìn thấy nàng, ánh mắt nữ hài tử lập tức phát ra tia sáng kinh hi, Lạc Yên còn chưa kịp phản ứng, nữ hài đã chạy tới trước mặt nàng.

“Chị chính là Sở Lạc Yên đóng vai Ngọc Dao?”

Lạc Yên bị ánh mắt cuồng nhiệt của cô bé dọa sợ, chần chờ một chút, mới mở miệng nói: "Đúng, đúng vậy, là chị. Xin hỏi em là?"

Nữ hài tử lộ ra một nụ cười rạng rỡ, cô vươn tay về phía Lạc Yên: “Chào chị, em tên là Hà Sở Hi, em là..... người đại diện của công ty giải trí quốc tế S.” Thời điểm nói từ người đại diện, Hà Sở Hi dừng một chút, vừa nghe thấy liền biết là đang che giấu thứ gì đó.

Thần sắc Lạc Yên thật ra không có gì biến hóa, ai nấy đều có một bí mật không muốn người khác biết, nàng cũng không phải người thích truy cứu mấy chuyện này.

“Chào Hà tiểu thư, xin hỏi Hà tiểu thư tìm tôi có chuyện gì?” Lạc Yên nhìn thấy Hà Sở Hi lại đây tìm cô, mà đạo diễn Chu Phàm thấy được cũng không có tỏ vẻ gì, một bộ dáng mặt kệ, đoán một cái liền biết vị Hà tiểu thư này là tới tìm mình, liền dẫn đầu mở miệng hỏi.

Hà Sở Hi lập tức vội vàng nói: “Là thế này, Sở tiểu thư, ta đại diện công ty giải trí quốc tế S tới ký hợp đồng với ngươi, ngươi có nguyện ý trở thành diễn viên dưới trướng của chúng tôi?”

Lạc Yên lấp bắp kinh hãi, cô không nghĩ tới Hà Sở Hi tới tìm mình lại là vì muốn ký hợp đồng. Công ty giải trí quốc tế S chính là công ty dẫn đầu của Hoa Quốc, nghệ sĩ xuất đạo từ đây có ai mà không phải nhân vật số một số hai trong giới giải trí, ngay cả Kỷ Quan Lan trước khi lập phòng làm việc riêng cũng là xuất phát từ công ty này đấy!

“Sở tiểu thư suy xét xem thế nào? Công ty của chúng tôi đãi ngộ rất tốt, tuyệt đối sẽ không có những việc như bá vương chèn ép.....” Hà Sở Hi nhìn cô không hé răng, cho rằng cô không muốn, vội vàng liệt kê một loạt chỗ tốt.

Lạc Yên vội vàng nói: “Tôi đương nhiên nguyện ý, có thể được quý công ty thưởng thức, tôi rất cao hứng! Bất quá chuyện này có thể chờ tôi cùng đạo diễn Chu Phàm nói lại về vấn đề hợp đồng của bộ phim này không?”

Đạo diễn Chu Phàm ở một bên, nghe Lạc Yên nói, liền đi tới: “Ngươi có thể cùng công ty giải trí quốc tế S ký hợp đồng trước, sau đó công ty lại tìm bên ta ký hợp đồng phim truyền hình.”

Đạo diễn Chu Phàm cũng đã như vậy, Lạc Yên liền gật gật đầu, nghe theo ý kiến của hắn. Vì thế vừa mới đến đoàn phim cô đã bị Hà Sở Hi dẫn đi công ty giải trí quốc tế S ký hợp đồng.

Lúc ký hợp đồng xong, Lạc Yên vẫn còn có điểm ngốc ngốc, nàng không nghĩ tới mình thế nhưng liền hết khổ rồi, nàng còn tưởng rằng còn phải đợi một thời gian rất lâu nữa chứ.

Hà Sở Hi cao hứng nói: “Về sau chị chính là nghệ sĩ dưới tay em, em có thể gọi chị là Lạc Yên tỷ chứ?”

L

ạc Yên gật gật đầu, Hà Sở Hi năm nay mới chỉ có mười tám tuổi, nàng hai mươi tuổi, kêu tỷ tỷ cũng không có gì sai.

“Thật tốt quá! Lạc Yên tỷ, về sau chúng ta phải cùng nhau nỗ lực để có một tương lai tốt đẹp!”

Nhìn thấy bộ dáng tràn đầy sức sống của Hà Sở Hi, Lạc Yên cũng nhịn không được lộ ra nụ cười sáng lạn: “Hợp tác vui vẻ.”

Sau khi ký hợp đồng cùng công ty giải trí quốc tế S, cuộc sống của cô trở nên vô cùng thuận lợi, địa vị của cô ở đoàn phim《Trích Tiên》không còn là một tiểu lâu la đáng thương nữa.

Một tháng sau, Lạc Yên nhận được tháng lương đầu tiên của mình, cô rốt cuộc cũng có thể dọn ra khỏi cái phòng nhỏ nhỏ chật hẹp kia. Lạc Yên thật cao hứng, cô thấy cái cảm giác được trả công sau khi thu hoạch này rất tuyệt.

Vì suất diễn của Lạc Yên không nhiều lắm nên cô có thời gian chuyển nhà. Vốn dĩ tiểu cô nương Hà Sở Hi cũng muốn hỗ trợ, nhưng mà đồ của Lạc Yên không nhiều lắm, hơn nữa Hà Sở Hi đã giúp cô không ít chuyện, Lạc Yên cảm thấy, việc đơn giản như chuyển nhà này không cần làm phiền Hà Sở Hi.

Giải thích một chút, thân phận nữ chính ở mỗi thế giới đều là Đào Yêu tự làm ra, nàng có thể làm cho thân phận đó có thiên phú gì đó. Tỷ như thế giới này có được kỹ thuật diễn, còn trong thế giới võ hiệp thì sẽ có võ công, cho nên không cần cảm thấy kì quái rằng tại sao nữ chính có thể làm được.

Khi đọc xin thỉnh cẩn thận a~~!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (8)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

"Đình——" Thang máy chậm rãi đi lên, Lạc Yên đem túi trong tay đặt trên mặt đất, móc di động ra kiểm tra tin tức nổi bật trên Weibo.

Nhà mới của cô cũng không tệ lắm, là một tiểu khu nằm ở đế đô, hoàn cảnh rất tốt, rất an tĩnh, cô rất thích.

Hôm nay đầu đề giải trí vẫn như cũ là một ảnh đế quốc tế nào đó, Lạc Yên vuốt vuốt, nhìn không được mà âm thầm cảm thán một câu. Ai~ con đường

mở mịt xa xôi a! Mục tiêu nhiệm vụ của mình xa như vậy, xem ra cô còn phải nỗ lực một khoảng thời gian dài a...

"Đình——" Thang máy đã tới tầng 32 nhà nàng rồi, Lạc Yên thu di động lại, xách túi lên, chuẩn bị bước ra ngoài.

Thời điểm cửa thang máy mở ra, Lạc Yên liền nhìn thấy một nam nhân đứng trước mặt.

Hắn mang kính râm bản to, che khuất nửa khuôn mặt của chính mình, dáng người hắn thẳng đứng, nhìn đại khái hắn cao một mét tám mươi mấy gần mét chín, dù sao Lạc Yên cao chỉ một mét sáu mươi lăm, ở trước mặt hắn thì cũng là một con người nhỏ bé thôi.

Lạc Yên không đánh giá hắn, hướng về phía hắn, gạt đầu một cái liền đi ra, mắt nhìn thẳng căn hộ số 3203 mà đi đến.

Nam nhân đó cũng không để ý, thời điểm Lạc Yên bước ra thang máy, di động của hắn cũng vang lên, hắn nhìn người liên hệ được hiển thị trên màn hình, chân mày hơi nhăn nhăn lại, cũng không tiếp điện thoại, một tay cầm vào túi quần, đi vào thang máy....

Lạc Yên thực sự vừa lòng với căn nhà mới của mình, ba phòng một sảnh còn có nhà bếp và nhà vệ sinh, so với căn nhà trước kia của cô không biết là tốt hơn bao nhiêu phần. Trước khi chuyển nhà một ngày, cô đã cho người đến quét dọn cho nên hiện tại cũng không cần thu dọn gì.

Cô đem đồ sinh hoạt mới mua đặt trong nhà vệ sinh, rồi an vị ở trên sofa chơi di động.

Vừa lúc này, Hàn Sở Hi nhắn tin tới.

"Lạc Yên tỷ, chị thấy nhà sửa sang lại có được không đó?" —— Hàn Sở Hi.

"Sửa sang lại ổn, vốn dĩ đồ vật của chị cũng không có nhiều." —— Lạc Yên.

"Chị có muốn em đưa một ít người qua để chị mừng nhà mới không a??" —— Hàn Sở Hi.

Mừng nhà mới sao?? Lạc Yên nghĩ, thế giới này chính xác là có một thói quen như vậy. Thời điểm chuyển nhà sẽ mời một ít bạn bè tới ăn cơm tân gia gì đó, xem như giúp tân gia tăng thêm vài phần nhân khí. Hàn Sở Hi tiểu cô nương nói như vậy, là coi cô như bạn bè sao? Lạc Yên trong lòng ảm áp.

"Được." —— Lạc Yên.

Nhấn xong câu kia, Lạc Yên xoa xoa cằm, nghĩ cách làm thế nào để chiêu đãi khách.

Đứng lên, đi đến bên tủ lạnh, mở ra vừa thấy bên trong nguyên liệu đồ ăn cũng không nhiều lắm, cô nhớ thời điểm mình đi lên nhà có thấy một cái siêu thị bự ở bên cạnh.

Nghĩ như vậy, Lạc Yên liền xách túi, chuẩn bị đi mua nguyên liệu nấu ăn để về nhà làm, Đào Yêu an bài cho cô thân phận này cũng không tệ, Lạc Yên như vậy nhưng trù nghệ [1] cũng không tệ lắm.

[1] Trù nghệ: kỹ năng nấu ăn

Lạc Yên đẩy xe mua sắm, chuyên chú mà tìm nguyên liệu nấu ăn, không hổ danh là siêu thị lớn, đồ vật đều rất đầy đủ. Sau khi chọn nguyên liệu, Lạc Yên liền nghĩ tới khu đồ gia dụng chọn vài thứ khác, bởi vì cô nhớ tới cái rèm cửa màu đen trong nhà, cô không thích nó lắm, vừa nhân cơ hội này mà đổi đi.

Thời điểm chọn rèm, Lạc Yên lại nhìn thấy nam nhân đã gặp ở cửa thang máy, hắn cũng đang chọn đồ.

Lạc Yên đi thanh toán sau khi chọn xong được đồ ưng ý, nam nhân kia cũng vừa lúc ra, liền xếp hàng ở hàng bên cạnh, đứng song song với cô.

Hắn là hàng xóm mới à? Lạc Yên nghĩ.

Lạc Yên mua có vẻ hơi nhiều đồ, bất quá sức lực của cô cũng "trâu" a, xách nặng như vậy mà không có cảm giác gì, nhưng thật ra thời điểm cùng ở trong thang máy, đại khái hắn đã cảm thấy có gì đó sai sai, một nữ tử mà có sức mạnh đến vậy a??

Lạc Yên cũng chẳng thèm để ý sắc mặt của hắn, thang máy thực nhanh đã đến tầng 32, nàng gạt đầu với hắn một cái, liền bước ra ngoài, một bàn tay xách theo nhiều đồ như vậy mà thần sắc không có gì biến hóa.

- - - - -

Editor muốn nói: - "Ủầy, chị Yên trâu bò thật sự.. tại hạ khâm phục a"

- "Đàn ông con trai mà còn cảm thấy chị khỏe nữa là.."

#Tại_hạ_là_Triều_Nguyên_.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (9)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Nam nhân nói thầm một câu "Quái lực nữ" [1] liền thu hồi ánh mắt, ưu nhã mà bước từng bước tới căn hộ 3205 của mình.

[1] Quái lực nữ: ý của bạn nam chính là nói chị Yên là nữ nhân có sức lực như quái vật á, đừng có ném đá editor..

Lạc Yên đem nguyên liệu nấu ăn tới phòng bếp, lại nhanh nhẹn đi đổi rèm, vừa lòng nhìn căn nhà sau khi được thay đổi cách điệu, Lạc Yên mới đi tới nhà bếp chuẩn bị nấu cơm.

Cái chung cư này vừa được xây dựng không lâu, chủ nhân cũ của căn hộ số 3202 của Lạc Yên cũng không lâu sau mà ra nước ngoài, căn bếp này đương nhiên là không được động đến.

Mãi đến khoảng thời gian gần đây, vị chủ nhân cần tiền gấp liền đem phòng ở cho thuê, căn hộ 3202 mới thấy lại ánh mặt trời.

Cho nên có thể nói, Lạc Yên là khách trọ đầu tiên của 3202.

Đại khái là vị chủ nhân cũ cực kì thích hương thụ, đồ vật trong bếp nhìn vậy nhưng thực ra đầy đủ hết, lò nướng cũng đều có đủ.

Lạc Yên gọi điện thoại hỏi Hà Sở Hi xem muốn mang bao nhiêu người tới, sau khi hỏi rõ, nàng liền làm bảy tám món ăn và một món canh, rồi lại đi lấy trái cây vừa mới mua, đem đi cắt rồi dọn ra.

Sau khi chuẩn bị xong hết thấy, chuông cửa vừa lúc cũng vang lên.

Lạc Yên đi rửa tay rồi ra mở cửa, liền nhìn thấy bên ngoài cửa có bảy tám con người đang đứng, Hà Sở Hi dẫn đầu.

"Lạc Yên tỷ, chúc mừng chị chuyển nhà, đây toàn là bằng hữu tốt của em...."

Hà Sở Hi nhanh nhẩu giới thiệu từng vị bằng hữu của mình.

Mấy con người sôi nổi kia hướng về phía Lạc Yên chào hỏi, bọn họ đại khái là bằng tuổi với Hà Sở Hi, đều là những bộ dáng thanh xuân dạt dào.

"Sẽ không, vào đi." Lạc Yên cười cười, đứng tránh sang một bên, để bọn họ đi vào.

"Oa, thơm quá, Lạc Yên tỷ làm đồ ăn gì vậy?"

"Ai nha, ta thêm tới mức nước dãi cũng chảy ra rồi này."

Hà Sở Hi cùng mấy vị bằng hữu bị thức ăn câu mắt hồn nhưng bất quá không lâu liền đứng dậy, lấy ra lễ vật tặng Lạc Yên mừng nhà mới.

Lạc Yên cảm tạ bọn họ, xem bộ dáng thèm ăn của bọn họ, liền cười nói: "Các vị đi rửa tay liền có thể ăn."

"Tuân lệnh trưởng quan!"

Lạc Yên làm đồ ăn đều là một ít cơm nhà, ví dụ như đầu cá băm ớt, sườn heo chua ngọt, thịt viên, còn về canh thì chỉ đơn thuần là canh đầu cá, bất quá hương vị lại tuyệt đỉnh, đám người đó ăn đến no căng cả bụng.

Thời điểm hiện tại trên bàn ăn chỉ còn một vài mảnh xương, đám người kia vuốt cái bụng căng tròn, lại bắt đầu cùng nhau nói chuyện phiếm.

"Lạc Yên tỷ, em nghe Tiểu Hi nói chị quay phim truyền hình, khi nào thì phát sóng a? Em sẽ bảo cả nhà ủng hộ chị!"

"Lạc Yên tỷ, chị có công khai Weibo không a? Em theo dõi chị."

"Lạc Yên tỷ, chị diễn nhân vật gì trong phim truyền hình vậy, khí phách không khí phách không a!?"

Lạc Yên nghe bọn họ nói, trong lòng như có thêm hơi ấm, trả lời câu hỏi của từng người một, lại hỏi mấy người đang làm cái gì, biết được bọn họ đều là sinh viên, lúc trước học cùng trường cao trung với Hà Sở Hi, là anh chị em tốt.

Lạc Yên nhìn bộ dáng nói nói cười cười của mấy người đó, trong ánh mắt lướt qua một tia ý cười.

Đang nói chuyện vui đùa, bỗng Hà Sở Hi chấp bàn tay lại, mở miệng nói: "Đúng rồi, em thiếu chút nữa quên một việc."

"Chuyện gì a?"

"Vào thời điểm nghỉ ngơi buổi chiều hôm qua, người phụ trách tiết mục【 Mỹ Thực Ký 】của đài truyền hình SUN đã gọi điện cho em, bọn họ nói là mời Lạc Yên tỷ tham gia tiết mục【 Mỹ Thực Ký 】, em lúc ấy không biết trò nghề của Lạc Yên tỷ có tốt hay không, liền nói về nhìn lại một chút lịch trình rồi cho hắn đáp án sau. Lạc Yên tỷ, chị có muốn tham gia tiết mục này hay không?"

【 Mỹ Thực Ký 】là một gameshow mới được tung ra không lâu trước đây của SUN. Mỹ thực, mỹ thực, cái tiết mục này đương nhiên sẽ có liên quan tới đồ ăn.

Ở đầu tiết mục, các minh tinh được mời tới đều phải sử dụng thật tốt nguyên liệu tổ tiết mục chuẩn bị, cuối cùng tổ tiết mục sẽ mời các vị giám khảo bầu phiếu và tìm ra người chiến thắng. Mà ngược lại, người có số phiếu bầu ít nhất sẽ phải tiếp thu trừng phạt, đó là ăn luôn những thứ mà chính mình làm ra, những cái đó quả thật là chẳng vui về nổi gì.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (10)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên gật đầu đáp ứng một cách tự nhiên, dù sao trò nghề của cô cũng không tệ lắm, tham gia tiết mục này cũng có thể làm cho nhiều người biết đến mình hơn, cô đương nhiên là nguyện ý đi làm.

Cuộc mừng nhà mới hôm nay có thể nói là cả chủ lẫn khách đều vui. Sau khi Lạc Yên tiễn họ ra cửa, mới đi thu thập đồ đạc, rồi lại ngồi xem kịch bản.

Thời gian một tháng gần đây, suất diễn của cô ở《Trích Tiên》chỉ có bốn năm cảnh, cũng đã sắp hết, rốt cuộc dù có khôi phục suất diễn của Ngọc Dao thì cô cũng chỉ là nữ số 3 mà thôi.

Lạc Yên cảm thấy khoảng thời gian gần đây của cô quả thật quá phong phú, tuy rằng không thể tiếp cận mục tiêu của nhiệm vụ, nhưng cô vẫn thực sự vui vẻ.

Tuy vẫn có người ngầm nói xấu cô, nhưng Lạc Yên chẳng thèm để ý tới bọn họ, miệng ở trên người bọn họ, bọn họ thích nói gì thì nói, dù sao bị nói vài câu cũng chẳng mất miếng thịt nào.

Việc làm Lạc Yên thấy ngoài ý muốn là, cái vị nữ chính Tô Vũ Ninh kia vốn nên nháo cùng Phương Thư Vân ở đoàn làm phim lại chỉ ngoan ngoãn đóng phim, không nháo một việc dù lớn hay nhỏ.

Bất quá, Lạc Yên nhìn đi nhìn lại hình ảnh Tô Vũ Ninh cùng Bạch Lâm An lén lút ôm ôm ấp ấp quá nhiều lần rồi, nhưng mà chị Yên đây đâu thèm quan tâm họ, tự nhiên mà coi họ là thứ râu ria không cần để ý a.

Dù《Trích Tiên》vẫn chưa được quay xong nhưng đoàn làm phim đã bắt đầu tuyên truyền, bất quá, Lạc Yên đùn đẩy chén com béo bở này, nhìn kịch bản trong chốc lát, trước khi đi ngủ vào buổi tối đều đi lướt Weibo, vừa mới ấn vào biểu tượng, liền có thể nhìn thấy ngay《Trích Tiên》official weibo cho ra những tấm poster của phim.

《Trích Tiên》là một bộ phim được cải biên từ tiểu thuyết, cho nên lượng fan cũng thực sự là khổng lồ. 7 giờ rưỡi tối official weibo mới cho ra mắt, nhưng thời điểm này, lượng bình luận dưới bài viết đã có thể chất thành một đồng khá lớn rồi a.

Ôm kiếm ngắm hoa: Ấy ya! Hình poster quả thực đỉnh a!

Rả rích mưa rơi: Oa! Vũ Ninh tiểu tỷ tỷ nhà mị vẫn đẹp như thường a!!

An an tĩnh tĩnh: A a a a! Bạch đại nhân nhà ta quả nhiên vẫn là đẹp 360 độ không góc chết a!

Tiểu bồ câu: Nghe nói Mục Ca nhà mị diễn cổ trang, mị tới liếm hình a!

.....

Ngay từ đầu là fan của những diễn viên chính tới xem náo nhiệt thôi, tiếp đến lại là đảng fan nguyên tác của tiểu thuyết chạy tới nhìn, official weibo ngày càng thêm náo nhiệt.

Ôn Tinh chính là một fan mê muội của tiểu thuyết《Trích Tiên》, thời điểm《Trích Tiên》còn chưa hoàn thành cô đã bắt đầu theo dõi, sau này lại đọc đi đọc lại tiểu thuyết này vài lần nữa, không những thế, cô còn mua cả các mô hình về sưu tầm nữa chứ, đương nhiên vì thế mà cô hiểu rõ từng nhân vật của tiểu thuyết này.

Hơn nữa, Ôn Tinh - một fan đảng nguyên tác vốn dĩ cũng chẳng có ý định xem phim truyền hình, được người khác nói đến nhiều, cô liền nhin không được mà nhấn vào 《Trích Tiên》official weibo.

Lướt lướt qua từng bức poster, ánh mắt cô cuối cùng cũng dừng lại ở tấm poster của nữ tử khoác trên mình một bộ hồng y.

Trong ánh mắt của người con gái ấy hiện lên sự tuyệt vọng và bi thương lẫn lộn, nhưng cô ấy vẫn cố tình cười, tạo nên một tổ hợp vô cùng mâu thuẫn, cố tình làm cho trái tim nhỏ bé của Ôn Tinh thỉnh thoảng liên hồi.

Cô nhìn poster và đối chiếu với danh sách nhân vật.

—— Sở Lạc Yên đóng vai Ngọc Dao.

Ngọc Dao a..... trong đầu Ôn Tinh ngay lập tức cấu tạo ra nhân vật này trong tưởng tượng, trước đó chỉ là một hình ảnh mờ ảo, giờ đây cái hình ảnh ấy lại càng trở nên rõ ràng hơn, đúng là cái gương mặt quyền rũ diễm lệ kia trong tấm poster.

Ôn Tinh nhin không được mà share bài viết của official weibo, chỉ đề mấy chữ: Ngọc Dao sống lại #Trích Tiên#.

Ôn Tinh thích đọc tiểu thuyết, thường thường sẽ chỉ lên weibo xem vài tin nhắn gửi đến cho mình, nhưng thật ra cũng có không ít bạn bè cùng chung chí hướng.

Ôn Tinh share cái weibo kia, vốn dĩ chỉ là muốn biểu đạt sự kích động của chính mình, ai lại biết rằng những vị bằng hữu chung chí hướng kia thấy được, lại sôi nổi mà đi share cái weibo kia....

Ngày hôm sau, Lạc Yên cứ như thường ngày đến đoàn làm phim, nhưng hôm nay nàng lại nhận được rất nhiều ánh mắt phức tạp, nàng cảm thấy vô cùng khó hiểu, mãi đến lúc Hà Sở Hi nói với nàng chuyện weibo thì nàng mới biết.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (11)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Nghe xong lời Hà Sở Hi nói, Lạc Yên liền "bay" vào Weibo, liếc mắt một cái liền thấy được hot search trên bảng xếp hạng.

《Trích Tiên》vốn là bộ phim được mọi người đặc biệt chú ý tới, Ôn Tinh lại phát câu "Ngọc Dao sống lại", làm cho không ít fan nguyên tác chú ý tới. Trong một đêm, weibo của cô từ một tài khoản nhỏ bé như hạt bụi lại đạt được cả mười nghìn người theo dõi, hiện tại còn có dấu hiệu tăng còn nữa.

Lạc Yên cuối cùng cũng biết mấy ánh mắt kia là như thế nào, bắt quá, khi nhìn thấy nữ phụ số 2 quay cái đầu ngọt ngào lơ đãng liếc nhìn cô bằng ánh mắt ghen ghét, cô vẫn thực sự cảm thấy đau đầu a.

Vai diễn của Lạc Yên sẽ chính thức đóng máy vào buổi sáng hôm nay, hành trình hôm nay của cô có vẻ là khá nhiều, buổi sáng mới vừa đóng máy, buổi chiều Hà Sở Hi lại đưa Lạc Yên tới đài truyền hình SUN để quay【 Mỹ Thực Ký 】【

Thời điểm đứng trước cửa đài truyền hình, Hà Sở Hi nhận được một cuộc điện thoại, cô để cho Lạc Yên đi vào trước, rồi tìm chỗ nghe điện thoại.

Khả năng cảm nhận phương hướng của Lạc Yên không tốt lắm, tuy rằng các địa điểm ở đài truyền hình đều có hướng dẫn, nhưng mà cô chính là con người xem không hiểu a, không bao lâu sau liền lạc đường.

Lạc Yên đi dạo thật lâu mà vẫn không tìm thấy phương hướng, đầu đầu không thôi, đang muốn gọi điện thoại cho Hà Sở Hi cầu cứu, liền nghe thấy một giọng nói trầm thấp của nam nhân ở lối rẽ truyền đến.

"A —— cậu cứ vui sướng khi thấy người gặp họa đi, chờ đi, đừng để tôi nắm thóp được cậu."

Lạc Yên cảm thấy thanh âm này..... khá quen thuộc.

Cô nhin không được mà đi tới, sau khi thấy rõ bộ dáng cái vị đứng ở chỗ đó gọi điện thoại, Lạc Yên không khỏi hít sâu một hơi.

Kỳ Quan Lan!

Trời ơi! Đó là Kỳ Quan Lan!!

Lúc này, Kỳ Quan Lan không có mang kính râm, Lạc Yên có thể chân chính mà thấy rõ bộ dạng của hắn, cái gương mặt 360 độ không góc chết của nam nhân này không phải người hàng năm ôm danh hiệu ảnh đế quốc tế thì là còn có thể ai??

Lạc Yên mộng bức mà nghe Kỳ Quan Lan độc mồm độc miệng nói chuyện điện thoại với người phía bên kia, ngữ khí muốn bao nhiêu ác liệt liền có bấy nhiêu ác liệt. Nhưng cô lại nhớ rõ rằng, trong lòng fan, hắn là một ảnh đế ôn nhu như ngọc?

Lạc Yên trợn mắt há hốc miệng, hình như mình gặp phải ảnh đế giả rồi.

Trong đầu cô bị cụm từ "đụng phải ảnh đế giả mạo" spam, đúng lúc này, tiếng chuông di động của điện thoại cô đột nhiên vang lên.

Lạc Yên giật mình, nhận thấy âm thanh ở chỗ rẽ bên kia đột nhiên im bặt, cô làm theo bản năng, liền cất bước chạy.

Thời điểm Kỳ Quan Lan đi tới chỗ rẽ, cũng chỉ nhìn thấy một bóng dáng mảnh khảnh, đôi mắt hắn nhú lại, đôi mắt phượng hẹp dài bỗng hiện lên một sự nguy hiểm không nhỏ.

Chạy trời chết..... Lạc Yên lại cảm thấy sống lưng mình lạnh lạnh.

Qua một chỗ rẽ khác, Lạc Yên liền nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, tức khắc thở phào nhẹ nhõm.

Hà Sở Hi thấy được cô, sắc mặt nôn nóng lập tức chuyển sang kinh hi: "Lạc Yên tỷ, chị làm thế nào mà chạy tới nơi này?"

Lạc Yên ngượng ngùng cười cười, nói: "Chị bị lạc đường, tìm mãi mà không thấy trường quay."

Hà Sở Hi bật cười, không nghĩ tới cô có thể lạc đường ở chỗ này, Lạc Yên nhìn cái gương mặt cười đến chảy nước mắt của Hà Sở Hi liền lấy tay che mặt, lạc đường thì làm sao chứ? Không phải là con đường này như mê cung sao? Có gì kỳ quái đâu chứ?

Cũng may là thời gian ghi hình tới rồi, tiểu cô nương Hà Sở Hi cũng không cười bao lâu, liền đưa Lạc Yên tới chỗ ghi hình.

Tiết mục【 Mỹ Thực Ký 】hôm nay mời đến sáu vị khách quý, ba nam ba nữ, sáu người đều là những minh tinh thường xuyên xuất hiện trong mắt đại chúng.

Tiết mục được bắt đầu, người chủ trì tiết mục Triệu Giai cứ như bình thường mà nói câu mở màn của 【 Mỹ Thực Ký 】, tiếp theo là giới thiệu các vị khách tham gia hôm nay.

Mấy vị khách được mời đều là những người có tiếp xúc với phương diện nấu ăn, nhưng thời điểm tổ tiết mục đem nguyên liệu đẩy lên, tất cả mọi người đều thực sự mộng bức.

Cá sống!!!!

Trước đó nguyên liệu nấu ăn sẽ được tổ tiết mục hỗ trợ xử lý, nhưng lúc này đây, tổ tiết mục cho nguyên liệu sống, thì đương nhiên ý nghĩa sẽ là muốn bọn họ tự xử lý nguyên liệu nấu ăn a 囧囧.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (12)

Edit + Beta: Maple

“Cái quý gì? Tổ tiết mục muốn chúng ta tự mình mổ cá sao?”

“Đây là muốn chính chúng ta sao?”

“QAQ ta chưa từng mổ cá bao giờ a!”

Nhóm khách mời về mặt mộng bức nhìn lũ cá đang nhảy nhót tung tăng trong thùng nước, hoàn toàn không biết nên xuống tay thế nào.

Bất quá sau khi nhìn thấy người chủ trì bắt đầu bấm giờ, tất cả mọi người đều không thể trấn định ngồi yên, sôi nổi vén tay áo, chuẩn bị mổ cá, đương nhiên, trong quá trình mổ cá, bọn họ đã làm ra rất nhiều thứ khiến người ta chê cười.

Nhóm nam khách mời còn tốt, nhóm nữ khách mời chân tay đều luống cuống, nhưng trong các cô lại xuất hiện một ngoại lệ.

Máy ảnh bắt tri bắt giác chuyển tới bàn của Lạc Yên, chỉ thấy cô tay mắt lanh lẹ bắt ngay được một con cá, sau đó chụp nó đặt trên cái thớt. Trong lúc đó, con cá giãy giụa một chút, Lạc Yên liền lưu loát dùng dao chặt bỏ đầu đi, nhanh chóng tách đầu ra khỏi thân cá

Phảng phất như cảm nhận được sát khí mãnh liệt

Tổ tiết mục ở hậu kì khi nhìn thấy cảnh này liền nhanh chóng cho lên hình. Mặt khác nhóm khách mời khi nghe thấy Triệu Giai hô lên một tiếng, nhìn không được phóng ánh mắt của mình về phía bàn của Lạc Yên, sau đó liền nhìn thấy con cá đang bị phanh thây, sôi nổi lộ ra biểu tình kinh khủng

QAQ Khí thế này không phải là giống sát thủ như đực sao!

Lạc · sát thủ · Yên không biết mình đã dọa đến một đồng người, cô đang nghiêm túc xử lí nguyên liệu nấu ăn của mình, ngũ quan điểm lệ một mảnh nghiêm túc, phảng phất như đang làm chuyện đại sự gì đó vậy.

Tất cả mọi người đều vẫn đang ngây người xem, vẫn là Triệu Giai phản ứng lại trước, làm mọi người trở lại xử lí nguyên liệu của mình, bằng không thời gian không còn nhiều lắm. Khách mời nhìn đồng hồ treo ở đó không xa, khẽ cắn môi, tập trung vào việc mổ cá.

Món Lạc Yên làm chính là cá hầm cải chua, lúc xử lí nguyên liệu cô không gặp khó khăn gì, vậy nên đương nhiên, cô đang dẫn đầu trong số khách mời. Sau khi được cô khích lệ, mọi người cũng lục đục hoàn thành món ăn của mình.

Tiếp theo Triệu Giai liền đi ra làm tiếp công việc của người chủ trì, cô bấm nút hết giờ, dường như chớp chớp mắt hướng về phía khán giả hỏi: “Các vị đầu bếp của chúng ta đã hoàn thành các món ăn, như vậy kế tiếp chúng ta liền sẽ công bố ba giám khảo - các vị mỹ thực bình. Các người đoán một chút, người lát nữa ra đây sẽ là ai?”

Khán giả rất nể tình mà đoán vài cái, sau đó nhóm khách mời cũng theo sau náo nhiệt đoán. Lạc Yên nghĩ đến “Ảnh đế giả” mà khi mình mới tiến vào đã gặp người ta đang gọi điện thoại, trong lòng có một chút suy đoán.

Lúc này, ánh mắt Triệu Giai hướng tới phía bên Lạc Yên: “Lạc Yên, cô đoán là ai?”

Đôi mắt Lạc Yên híp lại: “Ta đoán là.....” Cô dừng một chút, mới nói ra cái tên kia: “Elan~” Cô vừa mới dứt lời, thính phòng bên kia liền trở nên oanh tạc.

“Kỷ Quan Lan!”

“A a a a a cư nhiên là Lan Hoàng đệ hạ của chúng ta!”

“Thiên a, thật là đệ hạ kia!”

Kỷ Quan Lan tên tiếng Anh là Elan, các fan hẳn gọi hẳn là Lan Hoàng đệ hạ vì ở giới giải trí này, hẳn đúng thật là xứng với cái danh Hoàng, không ai không biết tên của hắn, địa vị của hắn ở giới giải trí là không thể thay đổi.

Kỷ Quan Lan xuất hiện làm khán giả hô lên như vũ bão, Triệu Giai cũng không thể duy trì trật tự. Lúc này, mọi người lại thấy nam nhân đó làm một động tác, kỳ tích làm khán giả an tĩnh lại.

“Quả nhiên đệ hạ vừa xuất hiện, các người liền vứt bỏ ta rồi.” Triệu Giai lộ ra một biểu tình đáng thương, làm khán giả cười ha hả, đây cũng coi như là giảng hòa.

“Hào hào, ta biết các người thích đệ hạ, nói thật, ta cũng thích!” Triệu Giai làm bộ hoa si, chọc cho khán giả lại cười rộ lên. Triệu Giai nhân đà này nói tiếp: “Nhưng mà, hôm nay các nhà mỹ thực bình không chỉ có Lan Hoàng đệ hạ của chúng ta, các người không thể xem nặng bên này nhẹ bên kia nha~”

- - - - -

Chúng mình trở lại rồi đâyyyy!! Sau gần 2 tuần tạm rest này, chúng mình sẽ trở lại làm chương bình thường cho mọi người nhé! ^^ ♡

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (13)

Triệu Giai người ta sau khi nói câu kia liền dẫn mấy vị mỹ thực bình còn lại ra, nhưng mà độ nhiệt tình của khán giả so với vừa rồi giảm đã đi rất nhiều, rốt cuộc không phải ai cũng có được độ ảnh hưởng lớn như Kỳ Quan Lan.

"Kế tiếp chúng ta liền để các vị giám khảo nhấm nháp đồ ăn của nhóm đầu bếp làm đi."

Không hề ngoài ý muốn, Kỳ Quan Lan bị an bài là người ăn đầu tiên. Lạc Yên đứng trước bàn đồ ăn của mình, chờ giám khảo đến ăn thử. Cô ở vị trí thứ ba, một vị trí không trước cũng không sau.

Kỳ Quan Lan bắt đầu ăn thử từ phía bên trái. Lạc Yên rõ ràng phát hiện, khi hắn nhìn thấy đồ ăn của người thứ nhất, mày rõ ràng nhíu xuống một chút, tuy rằng rất nhanh liền khôi phục đáng vẻ bình thường, nhưng mà nàng vẫn có thể nhận thấy được rằng hắn không vui.

Lạc Yên khẽ cau mày, bỗng nhiên nghĩ tới hình ảnh mọi người đánh giá hắn, cùng với hình ảnh mình thấy được trước khi bước vào.

Ôn nhuận như ngọc a....

Cô không nhịn được cười cười, phảng phất như đã phát hiện được bí mật gì đó.

Nhưng ngay sau đó, nụ cười của cô liền cứng đờ, bởi vì cô cảm giác được có một đôi mắt sắc bén đang nhìn về phía mình. Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết, chủ nhân ánh mắt này chính là Kỳ Quan Lan.

Cô lo lắng thấp thỏm, chẳng lẽ Kỳ Quan Lan đã phát hiện rằng mình chính là người nghe thấy cuộc nói chuyện của hắn?

Suy đoán của cô thật chính xác, thời điểm Kỳ Quan Lan đi tới bàn thứ hai, khóe mắt liền liếc tới vị trí của cô. Khi nhìn thấy màu sắc quần áo cô đang mặc, ánh mắt hắn lóe lên suy nghĩ, đáy mắt xẹt qua một tia ám sắc.

Kỳ Quan Lan nhớ tới thân ảnh nhanh chóng lẫn trốn kia, bóng dáng mảnh khảnh cho hắn biết đó là một nữ nhân, mà quần áo của cô đã giúp hắn xác định người đó là ai.

Trí nhớ hắn rất tốt, trước khi tham gia tiết mục này, người đại diện đã cho hắn nhìn qua tư liệu của nhóm khách mời, hắn nhất nhất nhớ kỹ.

Kỳ Quan Lan từ trong trí nhớ lục ra thông tin của người này.

Sở Lạc Yên, tân binh của công ty giải trí quốc tế S, sắm vai nữ số 3 Ngọc Dao trong bộ phim tiên hiệp《Trích Tiên》.

Hắn một bên giống như nghiêm túc nếm thử đồ ăn trước mặt, một bên suy tư về nguyên nhân Sở Lạc Yên xuất hiện ở nơi đó.

Ngoài ý muốn? Hay là có ý định từ trước?

Vô luận thế nào, hắn đều phải đến cảnh cáo nàng một chút.

Yên lặng tính toán tốt, Kỳ · nghiêm túc công tác · ánh để · Quan Lan tiếp tục nghiêm chỉnh mà tiến hành nhiệm vụ của mình.

Mấy món đồ ăn này quả thật làm người ta khó có thể chịu được, làm hắn thiếu chút nữa không nhịn được mà chửi bậy, chỉ là nghĩ đến hình tượng của mình, hắn lại bày ra bộ dáng ôn nhuận như ngọc, không ai phát hiện nụ cười của hắn đã cứng đờ.

Đáng chết, mấy cái gia hỏa kia nhất định là cố ý! Trước kia đều là tổ tiết mục xử lý nguyên liệu nấu ăn trước rồi mới đưa ra, cô tình lúc hắn tham gia, nguyên liệu nấu ăn lại phải tự mình xử lý, quả thực là muốn mạng người mà!

Người thứ nhất không làm sạch vây cá, người thứ hai không xử lý tốt mùi cá, hiện tại đứng trước bàn của người thứ ba, ánh mắt hắn bỗng dưng chạm thẳng vào đôi mắt hoa đào liễm liễm của đối phương.

Lạc Yên sững sốt một chút, ngay sau đó làm ra một tư thế "Thỉnh", ý muốn mời hắn nếm thử đồ ăn.

Kỳ Quan Lan không chút để ý mà dời ánh mắt đi, lông mi dài làm che khuất suy nghĩ dưới đáy mắt.

Xem ra người kia chính là cô ấy, hơn nữa người ta còn nhận ra mình cơ.

Lại lần nữa khẳng định suy đoán của chính mình, Kỳ Quan Lan cầm lấy chiếc đũa, kẹp một miếng cá hầm cải chua đưa lên miệng.

Nguyên bản đã chuẩn bị tốt để cảm thấy hương vị kỳ quái, nhưng mà ngoài dự đoán, món cá hầm cải chua này cư nhiên cũng không tệ lắm!

Không ai biết, Kỳ Quan Lan là một người phi thường bất bẻ. Hắn bất bẻ trên mọi các phương diện, bao gồm cả đồ ăn, rất ít món ăn có thể làm hắn tán thưởng một câu không tệ lắm, mà hiện tại, món cá hầm cải chua của Lạc Yên quả thật rất hợp khẩu vị của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 66: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (14)

Edit: Luber

Beta: Maple

Không nghĩ tới nữ nhân này còn có một tay như vậy.

Kỷ Quan Lan cố hạ xuống ánh mắt vừa lòng của chính mình, đáng lẽ ra, hiện tại hắn đã phải đi tới bàn tiếp theo rồi, nhưng mà hắn còn luyến tiếc điều gì cơ chứ?!

Không biết rằng mình có thể nếm lại hương vị này một lần nữa không?

Rất khó có một món ăn làm vừa lòng mình, nhưng tất nhiên không thể ăn nhiều!

Kỷ Quan Lan lại yên lặng cấp mấy cái thương nhớ cho món ăn vừa rồi.

Không ngoài dự đoán, Lạc Yên giành được hạng nhất với món ăn của mình, không chỉ Kỷ Quan Lan, những người còn lại đều rất vừa lòng với món cá hầm cải chua cô làm, đương nhiên, cách xử lý nguyên liệu của cô cũng tốt hơn các "Đầu bếp" khác.

Cơ mà mặc kệ thế nào, Lạc Yên cũng đã thắng được cuộc thi này, cho nên cô không cần phải ăn món của người đứng vị trí cuối cùng làm.

Ừm, người đứng vị trí cuối cùng chính là người ở bàn đầu tiên, vị "Đầu bếp" đến vậy cá cũng chưa làm sạch.

Vị "Đầu bếp" kia bị đứng cuối, khổ sở tự ăn hết món cá mình làm ra, sau đó.....

Sau khi quay xong chương trình, Lạc Yên chào mọi người rồi mới đi đến bên người Hà Sở Hi: "Chúng ta về đi."

Hôm nay cô vừa quay phim xong liền chạy tới đây ngay, hiện tại thật sự có chút mệt mỏi, muốn trở về nghỉ ngơi.

Thật vất vả mới có cơ hội tiếp cận mục tiêu nhiệm vụ, nhưng vì cái gì mà mình còn chậm trễ như vậy.....

Lạc Yên tỏ vẻ, cô chỉ là có chút mệt mỏi, công lược gì đó, về sau rồi nói, tương lai còn dài.....

Lạc Yên lặng lẽ đem đầy mắt phức tạp chôn xuống, đi theo Hà Sở Hi đi ra cửa của SUN.

Hà Sở Hi vốn dĩ muốn đưa Lạc Yên về chung cư, nhưng lúc đi đến cửa, cô lại nhận được một cuộc điện thoại. Lạc Yên chờ cô nói chuyện điện thoại xong, chưa kịp mở miệng bảo mình có thể tự về, liền nhìn thấy biểu cảm khó xử của cô ấy.

"Làm sao vậy?"

Hà Sở Hi vẻ mặt đau khổ nói: "Ngại quá a, Lạc Yên tỷ, anh trai em muốn em về nhà một chuyến, em không thể đưa chị về được."

Lạc Yên không nhịn được mà bật cười, nàng còn tưởng rằng việc gì to lớn lắm, nàng vẫy vẫy tay, nói: "Vấn đề lớn quá a, em không cần đưa chị về nữa, chị có thể tự về mà."

Hà Sở Hi nghe xong, liền thân thiện gọi taxi tốt cho Lạc Yên, giúp cô ngồi yên vị ở ghế sau rồi mới phát phát tay, nói: "Lạc Yên tỷ, khi nào chị về đến nhà thì gọi cho em nha!"

Lạc Yên cũng vẫy tay với nàng: "Ừm, chị biết rồi, em cũng đi cẩn thận."

Hai người tách ra trước đài truyền hình, Hà Sở Hi về nhà, Lạc Yên về chung cư.

"Đình ——" Thang máy mở cửa, Lạc Yên đi vào trong, đang muốn ấn số 32, liền nghe thấy tiếng bước chân theo quy luật đến từ phía sau.

Cô theo bản năng quay đầu lại, liền nhìn thấy hàng xóm đeo kính râm mới gặp mấy ngày trước.

Lạc Yên lui một bước, để hắn tiến vào, lúc hàng xóm nhìn thấy cô, bước chân dừng một chút, sau đó mới đi vài bước trong hoàn toàn.

Lạc Yên vừa mới ấn số 32, liền nghe được bên tai truyền đến một thanh âm trầm thấp.

"Sở Lạc Yên?"

Cái gì? Thanh âm này?

Lạc Yên sững sốt một chút, quay đầu lại, liền bắt gặp một đôi mắt đen như mực, lúc này hàng xóm đeo kính râm đã tháo kính xuống, lộ ra một gương mặt nàng rất quen thuộc.

Kỷ Quan Lan.

Trời đất, hàng xóm của nàng sao có thể là Kỷ Quan Lan?!

Lạc Yên về mặt như trên mây. Cô không nghĩ tới Kỷ Quan Lan chính là vị hàng xóm đeo kính râm ít lộ diện. Chung cư cô thuê này chất lượng chỉ có thể xem là hạng thường, cô cho rằng, Kỷ Quan Lan là ánh đế tâm quốc tế, thân phận sau lưng lại thần bí nên ắt hẳn phải ở trong biệt thự chỗ nào đó chứ!

Cuối cùng.....

Hắn lại ở tại cái chung cư hạng thường này ư?!

Lạc Yên bỗng nhiên cảm giác, thế giới này hoạt động không đúng lắm!

Đầu tiên là Kỷ Quan Lan tính tình không đúng, sau đó là nơi hắn ở lại sai sai.....

Nhìn biểu cảm thất kinh của cô, Kỷ Quan Lan khẽ mở bờ môi đỏ như hai cánh hoa, nhưng cũng chỉ là một lời nói khó nghe nữa thôi.

"Nói đi, làm sao người biết ta ở đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (15)

Edit: Luber

Beta: Maple

Phản ứng đầu tiên của Lạc Yên là ngây ngốc, sau khi tiêu hóa lời hắn nói rồi, theo bản năng ném vào ánh mắt khinh bỉ vào hắn.

Không nghĩ tới ánh đế người lại là người như vậy!

Ôn nhuận như ngọc đâu?

"Áo tưởng chính là bệnh, cần phải trị!" Nhìn thấy hắn còn không thèm liếc mình một cái, tựa hồ như đang đợi một đáp án rõ ràng, Lạc Yên liền nghiêm trang đem ý nghĩ của mình nói ra.

Tuy biết rằng nói ra như thế sẽ đắc tội Kỷ Quan Lan, nhưng người này thật sự quá tự luyến, hơn nữa hắn còn hiểu lầm mình như vậy, cô thật sự không chịu nổi.

Lạc Yên nói ra làm sắc mặt Kỷ Quan Lan như đêm đen kéo tới, không nghĩ tới cô sẽ nói như vậy. Có vẻ thái độ của cô là thật lòng, cũng không thấy nói năng hoảng loạn, hắn chỉ là nghĩ rằng mình vừa về nước, cô liền dọn đến nhà bên cạnh, lại còn cùng hắn tham gia chung một tiết mục.....

Nhiều sự trùng hợp như vậy đồ xuống, hắn ngẫm lại đều cảm thấy có âm mưu, huống chi Lạc Yên còn gặp qua bộ mặt thật của hắn!

"A ——" Kỷ Quan Lan cười lạnh một tiếng, đi thêm một bước về phía Lạc Yên, một tay chống trên tường, vây nàng trong không gian nhỏ: "Vẫn còn định ngụy trang với ta? Người cho rằng ta là tiểu hài tử ba tuổi sao? Nói đi, ai kêu người tiếp cận ta?"

Thời điểm hắn lại gần, Lạc Yên đã bày ra tư thế chuẩn bị công kích, chỉ là không hiểu làm sao, cô bỗng nhiên dừng một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Kỷ Quan Lan, trong ánh mắt hiện lên một ánh nước trong suốt, nhưng rất nhanh liền biến mất.

"Người cho rằng ta có ý tiếp cận người?" Lạc Yên bỗng nhiên cười, nụ cười rất sáng lạn, lại mang theo một chút cảm giác kỳ dị, làm Kỷ Quan Lan cảm thấy kỳ quái. Hắn đang muốn thốt ra lời nói công kích độc miệng, nói chẳng lẽ không phải sao, nhưng không đợi hắn mở miệng, vạt áo hắn đã bị cô kéo lấy.

Động tác Lạc Yên quá nhanh, sức lực quá lớn, Kỷ Quan Lan nhất thời không để ý đã bị cô kéo đến đâu cũng phải cúi xuống, khoảng cách hai người cũng càng thêm gần, gần đến nỗi hắn có thể đếm được nàng có bao nhiêu lông mi. Bị nữ nhân đánh úp, hắn bỗng nhiên có chút không được tự nhiên.

Nhưng lúc này, Lạc Yên lại bỗng nhiên bật cười, buông vạt áo hất ra, khoảng cách hai người lại lần nữa kéo xa, cô chớp chớp mắt, tươi cười quynh rũ mà câu nhân: "Vậy người cứ coi như là ta có ý tiếp cận người đi."

Kỷ Quan Lan sừng sốt một chút, cảm giác như kịch bản đi sai hướng rồi. Trong tình huống bình thường, bị người khác vạch trần không phải nên nỗ lực giải thích sao? Cô ta lại thuận thể thừa nhận như vậy?

"Đình ——" Thanh âm của thang máy đánh gãy sự suy tư của hắn, không đợi hắn nói chuyện, Lạc Yên cũng đã đi ra khỏi thang máy, hắn mảy mẩn không được nói lớn: "Uy!"

Bước chân Lạc Yên dừng một chút, Kỷ Quan Lan nhú nhú mảy mới mở miệng nói: "Người còn chưa nói là ai bảo người tiếp cận ta đâu."

"Người đoán xem!" Lạc Yên tươi cười xinh đẹp, ngữ khí cũng thực nhẹ nhàng, làm Kỷ Quan Lan có chút khó chịu. Lạc Yên không đợi hắn hỏi lại, liền hướng hắn phất phất tay: "Làm việc cả một ngày rồi, ta cũng nên trở về nghỉ ngơi. Hẹn gặp lại, hàng xóm ảnh đế của ta....."

Nói xong cũng không đợi hắn đáp lời, liền lấy chìa khóa mở cửa nhà mình đi vào, đóng cửa liền mạch lưu loát.

Kỷ Quan Lan đứng chôn chân tại chỗ, chân mảy nhếch lên lại hạ xuống, tới tới lui lui vài lần, cuối cùng hắn lấy di động ra, gọi cho trợ lý điều tra sự tình của Lạc Yên, click mở liên hệ của người kia, lại không biết ra sao, bỗng nhiên buông xuống.

Nhìn chằm chằm vào cách cửa bị đóng lại gắt gao kia, trong ánh mắt Kỷ Quan Lan hiện lên một tia trầm mặc. Hắn muốn nhìn xem, cô rốt cuộc muốn làm cái gì!

Hừ nhẹ một tiếng, đi đến cửa nhà mình, lấy chìa khóa, mở cửa, đi vào, khóa lại, động tác cũng rất liền mạch lưu loát.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (16)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Dựa người trên cách cửa, nghe thấy được tiếng mở cửa rồi lại khóa ở bên ngoài, Lạc Yên mới thả mình theo bản năng, ngồi xuống đất, nước mắt giờ đây đã đầy khóe mắt cô.

Hàn Lạc Thần..... Hàn Lạc Thần.....

Lạc Yên thấp giọng khóc, thấp giọng nỉ non cái tên mà cô đã giấu sâu trong nội tâm.

Sau khi đi vào thế giới này, cô gần như không để bụng mấy việc Kỷ Quan Lan làm, cô luôn nói đến những ngày phía trước, kỳ thật không phải thực sự cho rằng tương lai còn dài, mà chỉ là cô không nghĩ đến thôi.

Tuy rằng Đào Yêu nói việc cô trải qua thế giới kia chỉ là thử nghiệm, nhưng cô không coi nó như hoa trong gương, trăng trong nước [1], người kia sùng cô như vậy mà có thể coi là hình bóng thoáng qua ư?

[1] Hoa trong gương, trăng trong nước - Kính hoa thủy nguyệt (镜花水月): thường dùng làm phép so sánh, ý chỉ những thứ tốt đẹp có thể ngắm nhìn và cảm nhận nhưng lại không thể chạm vào, cũng được dùng để ví von cảnh tượng hư ảo, không có thật.

Bọn họ đã hứa dù nước biển có biến thành cát bụi cũng không thay lòng, cô làm sao có thể dễ dàng quên được?

Lúc đầu cô còn nghĩ tới, chờ sau khi làm Kỷ Quan Lan yêu mình, cô sẽ lập tức rời thế giới này.

—— Cô cùng Hàn Lạc Thần không có kiếp sau, không quan hệ, cô sẽ bảo vệ trái tim mình thật tốt, chỉ yêu mỗi mình hắn.

Chính là lúc vừa rồi, cô lại thấy bóng dáng của Hàn Lạc Thần trên người Kỷ Quan Lan.

"A Yên, ta sẽ chờ nàng ở kiếp sau."

Lạc Yên nhớ lại lời nói trước khi lâm chung của Hàn Lạc Thần, lúc này đây, cô thật sự muốn gặp Đào Yêu hỏi rõ mọi chuyện, nhưng nghĩ đến lời Đào Yêu nói, cô sẽ không nhận được một chút trợ giúp nào.....

Hơn nữa, sau khi tiến vào 3000 thế giới, chính cô cũng không thể liên hệ với Đào Yêu, Lạc Yên chỉ có thể bỏ qua suy nghĩ này của mình.

Còn không biết Kỳ Quan Lan có phải Hàn Lạc Thần hay không, hơn nữa nếu thật sự hắn là Hàn Lạc Thần thì nói đây là một chuyện không tốt là không chuẩn chút nào, có lẽ Đào Yêu cũng chẳng cho phép hắn tồn tại đâu ha?

Lạc Yên quyết định giấu chuyện này xuống, hiện tại cô cần tiếp cận Kỳ Quan Lan, biết rõ hắn có phải người mình yêu kiếp trước hay không.....

Lạc Yên nghĩ kỹ về hướng đi sau này, lau khô nước mắt còn trên mặt, đứng lên, ánh mắt cô ánh lên một tia kiên định.

Nhưng mà sau khi quay [Mỹ Thực Ký] xong, Hà Sở Hi lại mang về cho Lạc Yên vài cái hộp đồng đại diện phát ngôn, công việc của Lạc Yên cứ lu bù lên, cô và Kỳ Quan Lan gặp nhau cũng chỉ có khi ngẫu nhiên đứng chung thang máy thì chạm mặt được một chút mà thôi.

Thái độ của Kỳ Quan Lan đối với cô cũng thay đổi, lúc đầu là ghét bỏ, hiện tại lại trở nên thờ ơ lạnh nhạt.

Mà sau chuyện xác nhận hắn, thái độ của Lạc Yên cũng thay đổi rất nhiều, cô không còn chủ động tới gần Kỳ Quan Lan, chỉ là lúc chạm mặt thì chào một câu thôi, hậu bối đối như vậy với tiền bối là lẽ thường, tìm cũng không ra một chút sai sót nào.

"Chào buổi tối Kỳ ảnh đế." Lại lần nữa gặp nhau ở thang máy, Lạc Yên trước sau như một, chào Kỳ Quan Lan. Hắn lại như bình thường, không đáp lại, Lạc Yên cũng không mặt nóng dần mông lạnh [2], ôm ngực đứng một bên.

[2] Mặt nóng dần mông lạnh: ý chỉ một người thì nhiệt tình nhưng người kia chỉ hờ hững, lạnh nhạt.

"Đình ——" Thang máy tới rồi, Lạc Yên nói gấp lại sau liền đi ra ngoài, mở cửa, vào cửa, đóng cửa, liền mạch lưu loát, không thèm nhìn sắc mặt của vị nào đó đang đen dần.

Kỳ Quan Lan ngay từ đầu còn cho rằng Lạc Yên đang cố ý tiếp cận mình, trải qua nhiều chuyện như vậy, hắn lại hoài nghi ý nghĩ ban đầu của chính mình.

Nữ nhân này có chỗ nào giống đang tiếp cận mình? Lại mềm buộc chặt kiểu gì đây??

—— Cho nên ngay từ đầu chính là hắn tự mình đa tình sao?

Sắc mặt của Kỳ Quan Lan lập tức trở nên khó coi, hắn không chấp nhận rằng chính hắn tự mình đa tình, hắn mà chấp nhận thì năng lực của Lạc Yên cũng không phải dạng vừa đâu!

Yên lặng cấp cho Lạc Yên danh hiệu "Tâm cơ thâm trầm" ở sau lưng, lòng Kỳ Quan Lan tức khắc cũng thoải mái hơn rất nhiều, đi ra khỏi thang máy, mở cửa đi vào, đóng cửa, cũng là liền mạch lưu loát, chỉ là lực đóng cửa của hắn không tự giác mà tăng thêm rất nhiều, điều này không biết là đang chứng minh cho cái gì đây a....

《Trích Tiên》đã quay xong hoàn toàn, công tác xử lý hậu kỳ của đoàn phim đồng thời cũng bắt đầu tuyên truyền.

Editor muốn gáy: Kỳ ảnh đế có vẻ thâm trầm, mưu mô thế thôi chứ bản chất vẫn là một bạn siêu siêu siêu ấu trĩ a~~~~ #Triều_Nguyên

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Ngụy ảnh đế ôn nhu như ngọc (17)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên đóng nữ phụ số 3, tự nhiên cũng muốn phối hợp cùng đoàn phim làm tuyên truyền, ví dụ khi như đoàn phim công bố poster ở Weibo, các diễn viên cũng từ hỗ trợ tuyên truyền, thời điểm đó fan của cô ở Weibo cũng tăng lên không ít.

Đương nhiên, đoàn phim sẽ không từ chối con đường này mà tuyên truyền đâu a.

Tại đây đánh trống khua chiêng truyền bá, tên tuổi《Trích Tiên》được đánh bóng, mà lúc này, công tác hậu kỳ cũng không tồi.

Đạo diễn Chu Phàm là người đặc biệt nghiêm túc, ở phương diện truyền hình giữ lại không ít nguồn tài nguyên. Quảng cáo được tung ra cũng phải đặc biệt hoàn hảo, làm khơi lên không ít tâm tư của khán giả xem phim, được cái là ngày ra mắt công chúng vẫn chưa được công bố, cho nên quần chúng ăn

đưa cũng cũng chỉ có thể ngồi chờ đến khi thời gian công chiếu được truyền ra.

Ngay sau khi《Trích Tiên》phát tin phát hành ra, Hà Sở Hi liền cho Lạc Yên một ngày nghỉ, nói là cho cô thả lỏng tinh thần, buổi tối xem kịch hay.

Vai diễn Ngọc Dao của Lạc Yên đã lên sóng ở ngay tập đầu tiên, nữ chính Nguyệt Y báỉ Mộc Dương làm thầy, sau khi Ngọc Dao biết được chuyện này, sợ rằng Nguyệt Y cận thù lâu dài [1] đến được trái tim của Mộc Dương, liền đi uy hiếp nàng ta, nhưng lại bị Mộc Dương nhúng tay vào, bảo vệ Nguyệt Y.

[1] Cận thù lâu dài ý của câu thành ngữ này là chỉ lâu gần bờ nước sẽ được ánh trăng chiếu sáng trước tiên, thường dùng để ví với việc ở gần thì được ưu tiên.

"Nguyệt Y là đồ đệ của ta."

Ngọc Dao nghe hần nói vô tình như vậy, sắc mặt trắng bệch, nàng chưa từng thấy hần bảo vệ một người nào như vậy, nhưng nàng tuyệt đối không muốn tin rằng giữa hần và Nguyệt Y là tình yêu nam nữ. Tự an ủi chính mình, hành động của Mộc Dương chỉ là coi Nguyệt Y là đồ đệ của hần.

Từ đó về sau, Ngọc Dao âm thầm kéo Nguyệt Y về phe mình, đối xử với Nguyệt Y thật tốt, nàng cho rằng làm như vậy sẽ khiến Mộc Dương liếc mình nhiều hơn một cái.

Nhưng mà..... trong mắt nam nhân kia chưa từng có nàng.

Tiếp theo, Mộc Diệp trưởng lão chết, đệ tử đồng môn bắt đầu xa lánh Ngọc Dao, nàng từ một cô nương luôn mang theo nụ cười sáng lạn, bây giờ tinh thần lại dần dần sa sút, tẻ đi. Nhưng mà, người áp nàng đến con đường cuối cùng lại là người mà nàng yêu.

Ngọc Dao nhìn cảnh tượng Mộc Dương ôn nhu lau mồ hôi cho Nguyệt Y, lại nghĩ đến lời nam nhân này nói trước đó, hần cả đời chỉ muốn tu đại đạo.

"Mộc Dương, ngươi là tên lừa đảo!"

Đó là câu nói cuối cùng với Mộc Dương trước khi Ngọc Dao gia nhập ma đạo.

Mộc Dương không phải nhân vật vô tâm vô tình, chỉ là hần không yêu nàng mà thôi.

Tập đầu của phim phát trên TV, bình luận đối với các nhân vật cũng xông ra chiếm đóng mạng xã hội.

Đối với nhân vật Ngọc Dao, có người khen có kẻ chê, không đồng nhất.

Có người nói, Ngọc Dao thực sự làm người ta cảm thấy đau lòng, cũng có người nói Ngọc Dao đây là phạm tội [2].

[2] Phạm tội: Tiếng chữ mắng, có ý khinh thường kẻ cam tâm chịu nhục. Gốc: Quan trảng hiện hình kí: "Ngã thuyết tha môn giá ta nhân thị phạm tội đích, nhất định yếu lộng đắc nhân gia thượng môn, bất tri thị hà dã toán!" (Đệ tử tứ hồi).

Nhưng ngoài dự đoán là, Ngọc Dao lãnh com hộp [3] kia lại gom đủ nước mắt của bà con ăn dưa chỉ trong một tập. Very Amazing~~

[3] Lãnh com hộp: ý là một nhân vật trong phim bị chết, xuống đài vì nguyên nhân nào đó.

Chết dưới kiếm của Mộc Dương, đó là kết cục của nàng.

"Mộc Dương, ngươi hãy luôn luôn cao cao tại thượng trích tiên đi, ta nguyện rửa ngươi, đến chết cũng không có tình yêu!"

Kết cục của Mộc Dương xác thực là một người cô độc, bộ phim kiếm hiệp《Trích Tiên》này chính là lấy hai nhân vật bất đồng: Mộc Dương và Cửu Lâm làm đại diện cho nhân gian chán tình.

Cao cao tại thượng trích tiên sẽ không chiếm được tình yêu, nhiễm trần thế pháo hoa nam nữ chính tắc vui sướng hạnh phúc ở bên nhau.

Lạc Yên nổi tiếng

Bộ phim tiên hiệp《Trích Tiên》này làm rất nhiều diễn viên thành danh, nhưng người thành công nhất lại là Lạc Yên.

Cô chỉ là một nữ phụ thứ mười tám không tên tuổi, ngày thường diễn vai quần chúng, đến cơ hội lộ diện còn chẳng có, nhưng hiện tại, phổ lớn ngõ nhỏ, ai mà không biết cái tên Sở Lạc Yên này chứ.

Ngọc Dao Sở Lạc Yên

Trích tiên Ngọc Dao

Các từ khóa trên dần trở thành đề tài đứng đầu trong bảng hotsearch của Weibo, thậm chí có người thống kê qua, thời điểm nhân vật Ngọc Dao này lên sân khấu, lượng ratings tổng đều cao hơn các tập khác mấy phần trăm.

Chương 70: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (18)

Edit: Luber

Beta: Maple + Triều Nguyên

"Lạc Yên tỷ, chị xem qua một chút đi, tiếp theo chị muốn đóng kịch bản thể loại nào?"

Hà Sở Hi đem một đồng kịch bản đẩy lên trước mặt Lạc Yên yêu cầu cô lựa chọn.

Lạc Yên sau khi nổi tiếng, lúc nào cũng bận rộn đóng quảng cáo, nhưng cũng có thêm quyền lựa chọn kịch bản.

Trong khi Lạc Yên ngồi trên sofa nghiêm túc xem xét kịch bản được mang tới, Hà Sở Hi lại ngồi một bên chơi điện thoại.

Không biết đã nhìn thấy gì, Hà Sở Hi bỗng nhiên nhảy dựng lên, hét: "Ai ai ai, Lạc Yên tỷ, chúng ta không cần xem đồng kịch bản đó nữa, em vừa mới phát hiện một kịch bản rất phù hợp với chị!"

Lạc Yên nghi hoặc bỏ đồng kịch bản trong tay xuống, mở miệng hỏi: "Kịch bản nào a?"

Hà Sở Hi đưa điện thoại trong tay ra cho cô xem, trên màn hình hiện lên một acc Weibo.

"《Phượng Loa》casting vai diễn?" Lạc Yên ngẩn ngơ, không nghĩ tới Hà Sở Hi sẽ coi trọng một kịch bản như vậy.

Cô nhớ rõ, đây là kịch bản cuối cùng mà nữ chính Tô Vũ Ninh quay trước khi ra nước ngoài, Phương Thư Vân và Tô Vũ Ninh tranh dành đoạt vai nữ chính rất kịch liệt, chiếm sóng truyền thông liên tục, trên mạng có rất nhiều trang báo viết về vụ này.

Cuối cùng, Phương Thư Vân đoạt được vai này, cô ta còn "hảo tâm" mời Tô Vũ Ninh vào diễn vai nữ phụ số 2, cũng không biết như thế nào, Tô Vũ Ninh thật sự lại đi diễn vai nữ phụ số 2, kết quả là vai nữ phụ của cô ấy so với vai nữ chính còn xuất sắc hơn, thành công đánh thẳng vào mặt Phương Thư Vân.

Nhưng mà, do Phương Thư Vân bị thua, cô ta lại đến chỗ Thiệu Vũ Sâm đòi an ủi, hơn nữa Thiệu Vũ Sâm lại ôm động viên, nhưng ai ngờ rằng cảnh tượng này lại bị giới truyền thông chụp được.

Tô Vũ Ninh nhìn thấy scandal của Phương Thư Vân và Thiệu Vũ Sâm, lập tức nản lòng thoái chí. Lúc này, nam phụ Bạch Lâm An vừa lúc đưa ra ý kiến xuất ngoại để phát triển, Tô Vũ Ninh liền đồng ý.

Nói thật, Lạc Yên cũng không muốn tham gia casting, tuy rằng kịch bản này nhất định sẽ hot, nhưng nếu dính tới hai người Tô Vũ Ninh và Phương Thư Vân, chắc chắn sẽ có rất nhiều phiền toái.

Nhưng khi cô đọc bản casting trên Weibo thì biết được một tin tức khiến cô giật mình.

Nam chính của《Phượng Loan》đã được quyết định!

Mà cái vị trí nam chính này lại là Kỷ Quan Lan!

Lạc Yên nhớ rõ ràng, trong cốt truyện, nam chính của《Phượng Loan》không phải do Kỷ Quan Lan đảm nhận, bởi vì lúc này, vị tiểu gia hỏa kia chắc hẳn là đang ở nước ngoài chu du.

Bất quá, Lạc Yên lại nhớ tới việc ngày hôm qua đã chạm mặt Kỷ Quan Lan ở thang máy, cô liền biết hẳn không có về nước M.

Xét theo tình huống này, Kỷ Quan Lan quả nhiên nhận vai nam chính của《Phượng Loan》, tuy rằng không biết hẳn vì chuyện gì mà ở lại, nhưng Lạc Yên đã quyết định sẽ tham gia đợt casting này.

Gặp hẳn nhiều lần như vậy, cái vị nào đó hẳn sẽ không lại cho rằng cô có ý tiếp cận hẳn nhỉ?

Đúng vậy, mấy ngày nay cô cố ý làm như không thấy hẳn, à không phải, không hẳn là làm như không thấy, cô vẫn cùng hẳn chào hỏi, chẳng qua không có chút nhiệt tình nào thôi.

Ai bảo hẳn tự luyến như vậy chứ, lại còn vu khống cho cô có ý tiếp cận hẳn, cô lúc ấy chắc chắn chẳng có ý định này đâu, nhưng mà thực sự ngay sau đó, cô lại cố ý tiếp cận hẳn.

Lạc Yên nhìn chăm chăm vào điện thoại, bất chợt nở một nụ cười tươi tắn.

Hà Sở Hi cảm thấy điệu cười của cô có vẻ quái quái, duỗi tay chọc chọc vào cánh tay của Lạc Yên, thận trọng mở miệng hỏi:

"Thế nào rồi Lạc Yên tỳ? Chị có muốn casting vai này không? Cơ mà thật ra chị không muốn đi cũng chẳng ảnh hưởng gì cả, chúng ta lại xem xét kịch bản khác, đồng kịch bản hôm nay em mang đến đây cũng có rất nhiều thể loại nhân vật a....."

Cô bé còn chưa nói xong, Lạc Yên liền khẽ cười bảo:

"Được rồi, nhìn em sốt ruột chưa kia, chị không bảo sẽ không đi casting a, chị chỉ là kinh ngạc vì đoàn phim《Phượng Loan》có thể mời được Kỳ Quan Lan mà thôi."

Nghe được lời này của cô, Hà Sở Hi thở dài một hơi nhẹ nhõm, cô còn tưởng rằng Lạc Yên sẽ không đi casting cơ. Chỉ là.... có gì liên quan tới Kỳ Quan Lan chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (19)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên + Maple

Khi nghe thấy cái tên này, trong ánh mắt Hà Sở Hi ngay lập tức hiện lên sự kinh ngạc, cô nhớ rõ ràng, Kỳ Quan Lan không có ý định về nước phát triển, sao bây giờ lại nhận vai nam chính 《Phượng Loan》?

Cô liền nghĩ chắc hẳn lại thua cuộc với ai đó rồi, có thể là đạo diễn của《Phượng Loan》chăng?

Lạc Yên thấy Hà Sở Hi bày ra bộ mặt suy tư, liền duỗi tay quơ quơ trước mặt nàng. "Làm sao vậy? Đang suy nghĩ chuyện gì sao?"

Hà Sở Hi cười cười lắc đầu, nói: "Không có gì không có gì, em chỉ đang nghĩ tới lý do gì lại làm Kỳ Quan Lan đảm nhận vai nam chính của 《Phượng Loan》mà thôi."

Lạc Yên bỗng nhiên nhớ tới thân phận của Hà Sở Hi, trải qua một thời gian ở chung khá lâu, cô cũng sớm biết Hà Sở Hi không chỉ là một người đại diện bình thường.

Khí chất của cô ấy, nhân mạch [1], của cô ấy, tất cả đều có thể chứng minh Hà Sở Hi có một thân phận không tầm thường, chỉ là Hà Sở Hi không có nói ra thân phận của mình, Lạc Yên cũng coi như không biết, có ai mà không có bí mật đâu? Cô cũng không phải dạng người thích tra hỏi người khác.

[1]Nhân mạch: 人脉 từ này cổ đại thì dịch là thân tín, vây cánh, hiện đại dịch là quen biết, mối quan hệ, vây cánh cũng được, tùy vào từng văn cảnh. Người có "nhân mạch" tốt tức là có mối quan hệ với mọi người tốt, quen biết rộng, được lòng người.

Nhưng hiện tại nghe Hà Sở Hi nói ra lời này, Lạc Yên liền biết cô ấy có quen biết với Kỳ Quan Lan, tuy rằng trong hồ sơ chỉ miêu tả thân phận Kỳ Quan Lan qua mấy chữ - "bối cảnh cường đại", nhưng thông qua lời của Hà Sở Hi, Lạc Yên chắc chắn hai người bọn họ có quen biết nhau.

Nhưng Lạc Yên không nghĩ tới việc lợi dụng Hà Sở Hi để tiếp cận Kỳ Quan Lan, cho nên cô cũng không nói gì, chỉ thuận miệng hỏi: "Nguyên nhân gì cơ?"

Hà Sở Hi cười cười, nói: "Lạc Yên tỳ, chị hẳn phải biết đến Bạch Thần nhỉ?"

Lạc Yên gật gật đầu, cô đương nhiên biết chứ, đạo diễn thiên tài Bạch Thần, hẳn ở tuổi thiếu niên đã nổi tiếng, là một nhân vật trong những thần thoại của giới điện ảnh, những bộ phim truyền hình mà hắn từng đạo diễn, không có cái nào không trở thành tác phẩm kinh điển, hơn nữa vị đạo diễn này hiện giờ mới có 30 tuổi.

Hà Sở Hi lại đưa điện thoại ra trước mặt cô, nói: "Bạch Thần là đạo diễn của《Phượng Loan》. Ừmm... em nghe nói hắn và Kỳ Quan Lan có quan hệ không tồi, em nghĩ chắc là hắn đã thuyết phục Kỳ Quan Lan nhận vai diễn này."

Thời điểm nói ra hai chữ "thuyết phục", sắc mặt Hà Sở Hi rõ ràng có chút kì lạ, có thể nhìn ra được, chính là chột dạ.

Cái này thật sự không sai, thời điểm nói ra lời này, Hà Sở Hi thầm nói trong lòng, nhất định đã có người nào đó ngăn chân Kỳ Quan Lan, nghe nói lần trước khi Kỳ Quan Lan tham gia tiết mục [Mỹ Thực Ký] đã bị người nào đó chính.

Nghĩ đến cái mác đầy phúc hắc của vị kia, Hà Sở Hi càng thêm khẳng định nguyên nhân này.

"Lạc Yên tỷ, chị xem này, ba ngày sau 《Phượng Loan》sẽ bắt đầu tổ chức casting, trong hai ngày này, chị chỉ có lịch đi chụp hình bìa tạp chí thôi, chị cố bỏ chút thời gian đọc kịch bản của 《Phượng Loan》 nha!"

Hà Sở Hi nói lịch trình gần nhất của Lạc Yên xong, lại hỏi cô: "Lạc Yên tỷ, đối với chị không thành vấn đề đúng không? Nếu chị cảm thấy không thể thì cứ nói ra, chúng ta không đi ứng tuyển nữa, cùng xem xét các kịch bản khác....."

Lạc Yên vội vàng mở miệng nói: "Chị có thể mà, lịch trình này đối với chị không thành vấn đề....."

Lạc Yên biết Hà Sở Hi mê muội mình, nhìn thấy cô ấy đối xử tốt với mình như vậy, Lạc Yên tự nhiên cảm thấy cảm động.

Cô có quan niệm là khi người khác đối xử tốt với cô một phần, cô sẽ đối xử với người ta tốt hơn một trăm lần như vậy.

Tuy rằng Hà Sở Hi không có yêu cầu cái gì ở mình, nhưng Lạc Yên vẫn đem lòng tốt này cất ở trong lòng, về sau nếu có cơ hội nhất định cô sẽ báo đáp lại.

Hà Sở Hi lại chỉnh lại lịch trình của Lạc Yên một chút.

Nhìn cô bận rộn bên cạnh, Lạc Yên cũng lên trên mạng tìm đọc tiểu thuyết《Phượng Loan》.

Đúng vậy,《Phượng Loan》với bộ phim cô đã diễn phía trước có phần giống nhau, đều là từ tiểu thuyết cải biên lại, nội dung chính kể về một chuyện xưa, một nữ tử từ ngày ngọ dần dần trưởng thành thành một nữ vương.

- - - - -

20/10 chúc các nàng vui vẻ nhaaaaaa ☺☺

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (20)

Edit: Triều Nguyên + Maple

Beta: Maple

Nữ chính của tiểu thuyết này, Phượng Loan.

Nàng là kết tinh của cuộc tình sâu đậm giữa Phượng vương và Phượng hậu của Phượng Quốc. Hai người nhất sinh nhất thế nhất song nhân [1], dưới gôi chỉ có một nữ nhi là công chúa Phượng Loan, chính vì vậy, từ nhỏ cô ấy đã sống trong sự yêu thương, nuông chiều của phụ mẫu.

[1] Trích từ câu "Thiên nhược thiên tâm thiên bân khổ, nhất sinh nhất thế nhất song nhân". Nghĩa là "Ngàn kiếp ngàn tìm muôn ngàn khổ, một đời một kiếp một đôi người". Ý của tác giả là cả đời Phượng vương Phượng hậu chỉ yêu mỗi người kia.

Phượng Loan được Phượng vương Phượng hậu bảo hộ rất tốt, dưỡng thành một con người có tính cách ngây thơ hồn nhiên.

Nhưng mà, sự ngây thơ đó không thích hợp với cuộc sống ở hoàng gia, huống chi Phượng Loan lại là người thừa kế hoàng thất.

Từ Phượng quốc, An Lăng Vương âm thầm tạo một âm mưu, hấn không ngừng đánh chiến, đây chính là quá trình làm cho Phượng Loan dần dần trưởng thành.

Trong một lần gặp mặt ngẫu nhiên, Phượng Loan kết bạn với Thành quốc Thái tử Quân Lâm, hai người họ ngay từ đầu đã chẳng có chút hảo cảm nào với đối phương.

Phượng Loan cho rằng Quân Lâm là hoa hoa công tử ăn chơi trác táng, mà Quân Lâm lại gán cho Phượng Loan cái mác đại tiểu thư điều ngoa tùy hứng.

Hai người họ chẳng ưa gì nhau, nhưng sau khi biết được hàng loạt âm mưu của An Lăng Vương, họ mới chậm chậm hiểu ra tính cách của đối phương.

Hai người họ yêu nhau, đều là hai người ngoa kiêu [2], ai cũng không chịu nói cho đối phương biết ý nghĩ của bản thân.

[2] Ngoa kiêu hay tsundere: là những người ngoài mặt thì tỏ vẻ lạnh lùng, ương bướng nhưng bên trong là kiểu người ôn nhu dịu dàng, có

phần ngại ngại, xấu hổ, có thể hiểu đơn giản là "Ngoài lạnh trong nóng".

An Lăng Vương âm thầm cho người điều tra thân phận của Quân Lâm, sau đó, hắn mang chính nữ nhi Phụng Diên của mình đến bên cạnh tiếp cận Quân Lâm.

Phụng Diên là cái cân quốc không nhường tu mi [3] nữ tử. Nàng vẫn võ song toàn, cơ hồ cả người chỉ sở hữu toàn ưu điểm.

[3] Cân quốc tu mi: Bạc đàn bà có khí phách không kém gì đàn ông. Cũng như "cân quốc anh hùng".

Phụng Diên tự nhiên xông vào làm Phụng Loan cùng Quân Lâm sinh ra rất nhiều hiểu lầm, thậm chí sau đó, hai người cơ hồ nháo thành kẻ thù.

An Lăng Vương thiết kế hại chết Phụng Vương, giả họa Quân Lâm, Phụng Loan cùng Quân Lâm liền bắt đầu trình diễn từng hồi tương ái tương sát tiết mục.

Bất quá, cuối cùng kết cục đương nhiên là chính phái chiến thắng. Âm mưu của An Lăng Vương bị phanh phui, Phụng Loan trở thành Phụng Quốc Nữ Vương, Quân Lâm đăng cơ, lấy giang sơn làm sinh lễ cầu hôn Phụng Loan, hai người giống như Phụng vương Phụng hậu, nhất sinh nhất thế nhất song nhân, hạnh phúc chung sống ở bên nhau.

Theo cốt truyện gốc, Phụng Thư Vân giành được vai nữ chính của《Phụng Loan》, mà nữ số 2 Phụng Diên là do Tô Vũ Ninh đóng. Kỹ thuật diễn của Phụng Thư Vân so với Tô Vũ Ninh kém hơn, khiến cho nữ số 2 Phụng Diên so với nữ chính Phụng Loan còn xuất sắc hơn, thiếu chút nữa làm Phụng Thư Vân tức chết.

Bất quá, Lạc Yên nhớ rằng, trong cốt truyện, bộ《Phụng Loan》này đạo diễn không phải Bạch Thần, mà là một đạo diễn khác có thanh tiếng truyền xa.

Đương nhiên, cái thanh danh truyền xa này cũng không phải lời ca ngợi.

Dương Sướng, giới giải trí ai mà không biết đến hắn. Tuy rằng hắn với Bạch Thần thanh danh không hơn kém nhau lắm, tuổi cũng không lớn, nhưng mà, hắn nổi tiếng lại nhờ tình sử của hắn.

Dương Sướng là một hoa gian cao thủ, nữ minh tinh vươngong tai tiếng với hắn đều đếm không xuể.

Trong cốt truyện, sau khi 《Phụng Loan》được chiếu, Phụng Thư Vân bị Tô Vũ Ninh đè ép một đầu, tức giận không thôi liền tiêu tiền mướn thủy quân bôi đen Tô Vũ Ninh một phen, lợi dụng hoa danh của Dương Sướng.

Một loạt scandal tung ra làm Tô Vũ Ninh chật vật một đoạn thời gian. Lúc cô cần được an ủi, cô lại phát hiện tai tiếng của Thiệu Vũ Sâm với Phụng Thư Vân tai tiếng. Tô Vũ Ninh liền nản lòng thoái chí, cùng Bạch Lâm An ra nước ngoài, vì thế, nữ chính cùng nam chính bắt đầu khai triển ra một loạt cảnh tượng ngược luyến tình thâm.

Lạc Yên nhìn kỹ lại tiểu thuyết và cốt truyện thế giới này, cuối cùng vẫn lựa chọn nhân vật Phụng Loan.

Một là do cô chưa từng diễn vai nữ chính, cô muốn khiêu chiến chính mình một chút, còn một lý do khác là vì Kỳ Quan Lan nhận vai nam chính, Phụng Loan và Quân Lâm có tương đối nhiều cảnh diễn cùng nhau, nếu cô giành được vai Phụng Loan, cô có tiếp xúc với Kỳ Quan Lan nhiều hơn.

Tuy rằng trong cốt truyện, Phụng Thư Vân Phụng Loan không hề xuất sắc hơn Tô Vũ Ninh Phụng Diên, nhưng mà cô không phải Phụng Thư Vân không phải sao?

Bất quá, nghĩ đến Phụng Thư Vân với Tô Vũ Ninh cũng đang tranh giành nhân vật này, Lạc Yên liền bắt đầu tự chuẩn bị rất nhiều thứ.

Trong một vài chương gần đây sẽ hay bị lẫn giữa "cốt truyện" và "kịch bản", nếu ai không hiểu, mình sẽ giải thích nhé:

- Cốt truyện nghĩa là câu chuyện gốc khi mà Lạc Yên chưa xuyên vào, khi hề có nhân vật của Lạc Yên

- Kịch bản là những bộ mà Lạc Yên (hoặc nhân vật khác) diễn, chỉ là nội dung một bộ phim.

=> Tóm lại, trong cốt truyện chứa kịch bản và kịch bản nằm trong cốt truyện nhé:))

**có thể là mọi người đều hiểu nhưng mà do khi edit mình hơi bị rối nên nói ra, mong các bạn thông cảm ạ. ^^*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (21)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Thời gian ba ngày trôi qua thật mau, Lạc Yên đi theo Hà Sở Hi vào studio casting.

Nơi này hội tụ rất nhiều người, bởi vì hôm nay không chỉ casting nữ chính nữ phụ, mà còn có các nhân vật khác, mà《Phượng Loan》còn được đánh bóng với tên tuổi của đạo diễn thiên tài Bạch Thần cùng vị ảnh đế họ Kỷ kia, chính vì thế, bộ phim này được nhiều diễn viên chú ý đến cũng chẳng lạ gì.

Vô luận là Bạch Thần hay Kỷ Quan Lan, ai trong số họ cũng là nhân vật đứng đầu trong giới giải trí, có thể hợp tác với bọn họ là ước mơ to lớn của mỗi diễn viên, cho nên, buổi casting hôm nay, một số nhỏ diễn viên có tiếng cũng tham gia.

Hà Sở Hi giúp Lạc Yên lấy sổ báo danh, sau đó hai người họ tìm chỗ râm mát mà đứng chờ. Lạc Yên lặng lẽ ngịch di động, chưa được bao lâu liền nghe thấy âm thanh kích động truyền tới.

Cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một nam nhân đeo kính râm bước ra từ chiếc xe bảo mẫu, mỗi ngày đều gặp hần ở thang máy, đương nhiên Lạc Yên nhận ra vị này, huống chi là bên cạnh hần có người đại diện Erick.

Đại khái là có thể dự đoán trước sẽ có nhiều người vây xem, lần này Kỷ ảnh đế không chỉ mang theo Erick mà còn thuận tiện "hốt" luôn vài anh bảo tiêu nguyên cây tây trang quần da, nhìn khoa trương như khi lãnh đạo quốc gia lên sân khấu 囧囧..... Lạc Yên nhin không được mà nhếch khóe miệng.

Kỷ Quan Lan có vẻ đã thấy được ánh mắt của cô, bước chân hần bỗng ngừng lại một chút, Lạc Yên cùng lúc cũng sững sốt một chút, hần không tỏ vẻ gì nữa, sải bước, đi vào phía trong studio, trên mặt còn không quên mang theo "nụ cười thương hiệu", hần giống như một sói ca ôn nhu ấm áp chính hiệu vậy a.

Bất quá Lạc Yên đây biết thừa tính cách của hần rồi, sao mà đồ gục trước sự mê hoặc của hần được nữa..... Khóe miệng cô nhin không được mà nhếch lên, nhỏ giọng nói thầm: "Thật đúng là dễ lừa gạt người khác mà..."

Cô nói rất nhỏ, nếu không phải dựa thực sự gần, nhất định sẽ không nghe thấy lời cô nói, nhưng Hà Sở Hi lại đứng ngay bên cạnh cô, đương nhiên sẽ nghe được rõ những gì cô nói, nhin không được mà mở miệng hỏi: "Lạc Yên tỷ, chị quen biết Kỷ Quan Lan sao?"

Ánh mắt Lạc Yên lóe lên, ừ một tiếng, nói: "Cũng có thể nói là có quen biết."

Hà Sở Hi đang muốn hỏi lại cái gì đó, Lạc Yên liền nói tiếp: "Lan Hoàng bệ hạ, có ai mà không biết chứ? Hơn nữa chúng ta cùng ghi hình tiết mục trước đó đấy thôi, em đã quên sao?"

Hà Sở Hi nghĩ đến tiết mục [Mỹ Thực Ký] mà Lạc Yên tham gia, bưng tình ngộ ra, a một tiếng, "Chị nói là [Mỹ Thực Ký] a? Em còn tưởng chị lên qua lại với hần!"

Lạc Yên khẽ cười một tiếng, mở miệng chế nhạo nói: "Chị biết hần cũng không phải quá quen thuộc, nhưng mà, chị lại thấy em với hần thân quen hơn a....."

"Sao có thể chứ?!" Hà Sở Hi vội vàng nói, giấu đầu lòi đuôi, nói lảng sang chuyện khác: "Hần là ảnh đế quốc tế, em bắt quá chỉ là người đại diện nhỏ bé của một công ty giải trí, sao có thể quen biết hần được?"

"Phải không?" Lạc Yên có ý kéo dài âm điệu, "Thực sự chỉ là một người đại diện nhỏ bé thôi sao?" Cô nhấn mạnh từ "nhỏ bé", làm Hà Sở Hi không tự giác mà khản trương lên.

Hà Sở Hi đang muốn giải thích, bỗng nhân viên công tác gọi sổ báo danh của Lạc Yên, Lạc Yên hướng cô ấy cười cười: "Đừng khản trương, chị đây cái gì cũng không biết, chị vào trước đây." Nói xong liền vòng qua người Hà Sở Hi, đi về phía trong studio.

Hà Sở Hi đứng một chỗ, rồi rầm không biết có nên nói thân phận của mình cho Lạc Yên biết hay không, nói thân phận của bản thân chắc cũng không có vấn đề gì đâu a? Lạc Yên tỷ lại là còn người không truy danh trục lợi, nói ra hần cũng không có gì to tát!

Hà Sở Hi hạ quyết tâm nói thân phận của mình cho Lạc Yên, nhưng trong khi cô rồi rầm suy nghĩ, Lạc Yên đã đi vào trong rồi, cô vội vàng theo sau: "Lạc Yên tỷ, từ từ, chờ em với!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (22)

Edit: Cá

Beta: Triều Nguyên

Thời điểm Lạc Yên đi, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Kỳ Quan Lan đang ngồi trong góc.

Tuy rằng hán ngồi trong một góc nhưng không ai có thể bỏ qua sự hiện diện hán, ngoài ý muốn của Lạc Yên, Tô Vũ Ninh và Phương Thư Vân cũng có mặt ở đó.

Bất quá nghĩ đến việc bọn họ cũng đến để tranh đoạt vai nữ chính 《Phượng Loan》, Lạc Yên liền bình thường trở lại.

Cô đảo tầm mắt qua, ánh mắt dừng lại ở nam nhân ngồi chính giữa kia, nhìn thấy sự tôn kính của mọi người dành cho hán, cô liền có thể đoán ra thân phận của hán.

Đạo diễn thiên tài Bạch Thần, hiện giờ bất quá mới 26 tuổi, nhưng đã đạt được rất nhiều giải thưởng quốc tế. Nghe nói hán có thể biến thảm họa thành kiệt tác, trong sự nghiệp của hán đã tạo ra vô số ảnh đế ảnh hậu, còn được coi là "nhân vật truyền kì trong giới giải trí".

"Sở Lạc Yên đúng không?" Bạch Thần nhìn kịch bản, không chút để ý, hỏi.

"Đúng vậy, tôi là Sở Lạc Yên, tôi tới phỏng vấn vai nữ chính - Phượng Loan"

Lạc Yên vừa dứt lời, liền nghe thấy một loạt âm thanh khe khẽ nói nhỏ, phần lớn là châm chọc hoài nghi cô. Rốt cuộc Lạc Yên chỉ mới nổi danh với vai Ngọc Dao, mà giờ đã dám tới phỏng vấn vai nữ chính, mà vai diễn này lại chẳng phải cùng một loại với vai diễn trước đó của cô, chính vì vậy, lần casting này Lạc Yên chẳng có chút ưu thế nào.

Bất quá, sắc mặt Bạch Thần không có chút thay đổi, hán tùy tay chọn một phần kịch bản, dùng ngữ khí không thân thiện không lạnh nhạt, mở miệng nói: "Cô hãy diễn thử một phần đầu kịch bản đi"

"Được!" Lạc Yên gật đầu đáp lại. Trong phần này, Phượng Loan giả thành nam nhân, tiến vào thanh lâu, ở bên trong phát sinh va chạm với Quân Lâm.

Phần này nói là đơn giản cũng không phải mà phức tạp cũng không, yêu cầu diễn viên phải bộc lộ ra một Phượng Loan với tính cách trẻ con không sợ trời không sợ đất, đương nhiên cũng phải bộc lộ ra được vẻ khí phái của công chúa một nước.

Lạc Yên vốn không nghĩ tới việc có người phụ diễn cùng vai chính, ai ngờ lúc chuẩn bị diễn thử, liền nghe thấy một âm thanh trầm thấp vang tới.

"Phần đầu này hay là yêu cầu người diễn phối hợp đi? Vừa hay tôi cũng muốn diễn thử vai Quân Lâm một chút, Sở tiểu thư thấy có vấn đề gì không?"

Kỳ Quan Lan vừa nói xong, xung quanh im lặng như tờ, Lạc Yên cũng có chút ngốc, thời điểm phản ứng được, Kỳ Quan Lan đã đứng ở trước mặt mình, muốn nói có vấn đề cũng không được, chỉ có thể chịu mọi ánh mắt ghen ghét từ người hâm mộ, kéo ra một nụ cười tươi, nói: "Đương nhiên không thành vấn đề."

Bách Hoa Lâu là thanh lâu lớn nhất ở kinh thành Phượng quốc, nơi này là chốn hưởng lạc của đại quan và quý nhân từ khắp nơi.

Trốn ra khỏi hoàng cung chơi, Phương Loan liền nghe được có người bàn tán về chuyện của hoa khôi Bách Hoa Lâu, trong lòng sinh ra tò mò, liền giả nam nhân trà trộn vào Bách Hoa Lâu.

Ngoại hình của Phượng Loan rất khá, cải trang xong liền thành một chàng công tử nhẹ nhàng, nàng ở Bách Hoa lâu vùng tiền như rác, cho các cô nương trong lâu một trận ăn chơi thật đã.

Phượng Loan biết tin hoa khôi hôm nay là một nữ nhi trong sạch, liền quyết định cứu cô ấy ra khỏi hố lửa, cho nên đến thời điểm cao trào của buổi đấu giá, nàng quyết cùng các đại gia khác tranh đoạt đệ nhất hoa khôi mới nổi.

Ai ngờ, thái tử Thành quốc Quân Lâm cũng nghe được sự tình của đệ nhất hoa khôi, cũng quyết cứu cô ấy ra khỏi hố lửa, hai người này tranh đoạt hoa khôi quyết liệt, trường hợp này có thể nói là náo nhiệt phi thường a.

Phượng Loan cuối cùng cũng thắng, bất quá nàng lại cho rằng Quân Lâm - người cùng tranh đoạt hoa khôi với mình là một hoa hoa công tử ăn chơi trác táng, bọn họ chán ghét nhau không thôi, đã vậy còn cãi nhau chí chóe.

Phượng Loan mồm miệng luôn lanh lợi, Quân Lâm rất nhanh đã bại trận, bất quá hán lại ngóc đầu trở lại, muốn dùng vũ lực chế ngự Phượng Loan, giải cứu hoa khôi đáng thương kia.

Hai người hết đấu võ mồm lại chuyển hóa sang động thủ, trong lúc đánh nhau Quân Lâm đánh qua đầu Phượng Loan, làm rơi bộ tóc đen giả xuống, làm kinh hãi hết thảy mọi người chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Dừng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 75: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (23)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Ở ngay cảnh quay đầu tiên đã có cảnh đánh nhau, theo như thường lệ, cảnh đánh nhau có thể dùng diễn viên đóng thế.

Nhưng trong đoàn phim của Bạch Thần, bất kể người có quan hệ thế nào đi nữa, người đều không thể dùng diễn viên đóng thế.

Ở phương diện đánh đấm này đối với Lạc Yên không có vấn đề gì, đây thậm chí còn là lợi thế của cô.

Kể cả lời thoại cũng không phải là trở ngại.

Cô không thể quên được việc ba hôm trước cô đã ghi nhớ toàn bộ lời thoại của Phụng Loan, cho nên cô rất dễ dàng hoàn thành cảnh quay của mình.

"Màn diễn của tôi đã kết thúc, cảm ơn Kỹ ảnh đế đã phối hợp."

Lạc Yên khom lưng nói một tiếng cảm ơn, thanh âm của cô làm mọi người phục hồi lại tinh thần.

Bạch Thần lộ ra một nụ cười hài lòng.

Lạc Yên khiến bọn họ cảm nhận được một Phụng Loan thực sự đang ở đây.

Trong ánh mắt Kỹ Quan Lan hiện lên một tia tán thưởng nhẹ nhàng.

Hắn nhớ tới những lời đánh giá của nhà phê bình điện ảnh về Sở Lạc Yên.

"Cô ấy là một người có thể cho khán giả thấy một con người chân thực chứ không đơn giản chỉ là một vai diễn."

Thời điểm cùng cô đóng phụ cho vai chính vừa rồi, hắn mới cảm nhận được ý nghĩa của lời đánh giá này.

Trong lúc đó, cô chính là Phụng Loan, mà hắn chính là Quân Lâm, đơn giản mà nói, cô đã thực sự đưa hắn vào trong phim.

Mọi khi hắn luôn luôn là người đưa người khác nhập tâm vào vai diễn, mà hôm nay cư nhiên lại bị người khác làm ngược lại, khó trách hắn lại có ý thường thức.

Kỹ Quan Lan rũ mắt xuống, đè nén sự tán thưởng trong ánh mắt, đối diễn cùng nữ nhân này giống như còn không tính quá không xong.

Đại khái vì sức ảnh hưởng của Lạc Yên, những diễn viên phía sau khi tới thử vai nữ chính dù ít hay nhiều nữ đều thể hiện rất thất thường, cho nên vai nữ chính cuối cùng cũng rơi vào tay Lạc Yên.

Bạch Thần làm việc rất nhanh gọn, chỉ trong một ngày đã quyết định xong người đóng các nhân vật.

Vào 9 giờ tối, Official Weibo của phim truyền hình 《Phụng Loan》 đăng thông báo.

Các vai diễn của 《Phụng Loan》 đã được quyết định, buổi lễ khởi máy chính thức sẽ diễn ra vào tháng sau tại khách sạn Quân Lan.

Kỹ Quan Lan, vai Quân Lâm (nam chính)

Sở Lạc Yên, vai Phụng Loan (nữ chính)

Bạch Lâm An, vai Thượng Quan Nguyệt (nam phụ 2)

Tô Vũ Ninh, Phụng Diên (nữ phụ 2)

Phong Thư Vân.....

Vì Lạc Yên và Kỹ Quan Lan nên vai diễn bị xáo trộn, các diễn viên đóng và cốt truyện gốc 《Phụng Loan》 không giống nhau.

Tuy rằng Tô Vũ Ninh vẫn đóng vai nữ phụ 2 như ban đầu, nhưng nữ chính ban đầu - Phong Thư Vân lại chỉ được đóng vai nữ phụ 3.

Lạc Yên còn tưởng rằng Phương Thư Vân bị mất vai nữ chính sẽ không đóng bộ này nữa, kết quả cô ta vẫn đồng ý diễn vai nữ phụ 3, phỏng chừng là muốn ở lại để đối phó với Tô Vũ Ninh chăng?

Nữ chính ban đầu cùng nữ phụ không vừa mắt nhau nhưng cô không nghĩ mình nên quản chuyện của họ, Lạc Yên liền tùy tay chuyển phát Official Weibo cái thông báo kia, hơn nữa còn viết thêm mấy câu.

Sở Lạc Yên V: Phim mới sắp ra mắt mọi người rồi đây, "phần đầu Yên" sắp online, không biết mọi người có thích nữ vương không? // Weibo chính thức Phim truyền hình Phương Loan V:

Các nhân vật của 《Phương Loan》 đã quyết định xong, buổi lễ khởi máy chính thức sẽ diễn ra vào tháng sau tại khách sạn Quân Lan.....

Vừa đăng bài xong, cô liền nhìn xuống phía dưới đã thấy xuất hiện mấy cái bình luận phản hồi.

Ôn nhu tràn đầy: Sô pha! Xoát 《Trích Tiên》 xoát N biến, đang nghĩ tới nữ thần khi nào thì ra phim mới, kết quả liền có tin vui! Hoan hô! ($\geq \nabla \leq$)/

Thời gian lạnh xuân sam mông: Thích thích, nữ thần diễn vai gì ta cũng thích! *kích động.JPG*

Vân lấy thiên mặc: qwq nữ thần phát Weibo cư nhiên không xứng đồ, kém bình, ta lần này quyết định tha thứ cho ngươi, ai bảo ta yêu ngươi quá rồi? ($\wedge$)

Mặc vũ đêm: Nữ thần đóng phim mới a! Phải cây phải cây!

Hồ lô ngào đường: Nữ thần muốn chung một khung với bệ hạ, a! *bỗng nhiên hưng phấn.JPG*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (24)

Edit: Luber

Beta: Maple

Lạc Yên đọc những bình luận của fans, nhìn không được cười cười, nhân rồi không có việc gì làm liền thuận tay trả lời bình luận vài người.

Sở Lạc Yên trả lời Ôn nhu tràn đầy: Moah moah ~

Sở Lạc Yên trả lời Vân lấy thiên mặc: Ta cũng yêu ngươi a ~

Ôn nhu tràn đầy: A a a a a, nữ thần trả lời bình luận của ta kia!!!!Kích động kích động! ($\geq \nabla \leq$)/

Vân lấy thiên mặc: Trời đứu, ta ngồi không cũng được nữ thần trả lời! 【bỗng nhiên hưng phấn.JPG】

Thiên vũ: A a a a a, cầu nữ thần trả lời bình luận!!

Nam thù: A a a a a, cầu nữ thần trả lời bình luận!!+1

.....

Thời điểm Lạc Yên giao lưu với các fan đang kích động của mình, người nào đó ngồi đối diện cũng đang lướt Weibo.

Không ngoài dự đoán, 《Phương Loan》 đã trở thành chủ đề mới hot nhất.

Kỷ Quan Lan ăn mặc thoải mái ngồi trên ghế sofa mềm mại, hần còn ôm một cái mặt mèo bằng bông trong ngực.

Việc này hoàn toàn không hợp với hình tượng của hần.

Hần vừa mới gội đầu xong, cơ mà hần lại không thích dùng máy sấy. Tắm xong cũng chỉ dùng khăn lông xoa xoa qua loa, cho nên hiện tại tóc của hần là nửa ướt nửa khô.

Phân tóc mái rũ xuống vài sợi, che đi nửa mặt hoa, nhưng thật ra lại làm hần tăng thêm vài phần mị hoặc.

Nhưng mà đây chỉ là lời nói khi chưa nhìn thấy gối ôm trong lòng ngực hấn thôi.

Erick vừa mới thông báo cho hấn rằng Official Weibo của phim truyền hình 《Phượng Loan》 đã cập nhật thông tin mới về bộ phim, bảo hấn chia sẻ tin này lên Weibo.

Kỷ Quan Lan đối với công việc vẫn luôn rất nghiêm túc, không có ý kiến mà chia sẻ lên Weibo ngay lập tức.

Chỉ là lúc hấn trở lại lướt Weibo, hấn nhìn thấy có không ít bài viết tag hấn vào.

Hấn nhìn không được chọn một bài gần nhất xem xét, ngạc nhiên phát hiện bài viết này xuất phát từ Weibo của Sở Lạc Yên.

Sự thật là, các fan của Lạc Yên phát hiện nữ thần nhà mình muốn đóng chung với Kỷ Quan Lan, trong đó cũng có những fan của Kỷ Quan Lan. Trong lúc kích động, hưng phấn quá tiện tay tag Kỷ Quan Lan vào, đây chính là chân tướng sự việc.

Tay Kỷ Quan Lan tự động ấn vào Weibo của Lạc Yên, bài mới nhất cũng giống hấn, chính là bài chia sẻ từ Official Weibo của Phượng Loan. Hấn lại tiếp tục lướt xuống, bài đăng bên dưới chính là ảnh chụp quảng cáo của Lạc Yên, tất cả đều siêu cấp mỹ lệ.

Đội đã, tay hấn bỗng nhiên dừng lại, ngừng ở bộ ảnh Lạc Yên chụp cho 《Trích Tiên》 để quảng bá phim.

Lạc Yên không phải người nổi tiếng nhờ tai tiếng, sự nổi tiếng của nàng đều xuất phát từ bộ ảnh của 《Trích Tiên》.

Bài đăng hấn dừng lại là cảnh Ngọc Dao nhận com hộp ngày đó.

Sở Lạc Yên V: Ta đã chết, ai đó mau tới an ủi ta qwq

Phía dưới là một tấm ảnh, đôi mắt hồng y thiếu nữ nhắm lại, khóe miệng vẫn còn vương vết máu.

Cái này thì không có vấn đề gì, điểm máu chốt chính là, nàng đang ở trong lòng ngực của một nam nhân!

Ôn nhu tràn đầy: Oa một tiếng liền khóc, Ngọc Dao của ta a!

Nam thù: Bỗng nhiên cảm thấy Mộc Dương thật sự rất tội a QAQ

Đồng li đem rượu hoàng hôn sau: Nữ thần của ta đã chết, nữ thần của ta thật sự đã chết, oa oa ta khóc đây!

Thời gian lạnh xuân sam mông: Yên Yên nữ thần không được khóc, hãy đến dựa vào lòng ngực ta 【ôm một cái.JPG】

.....

Weibo không có vấn đề gì, bình luận trả lời phía dưới cũng không có vấn đề gì, chỉ là Kỷ Quan Lan nhìn thấy cái ảnh kia, như thế nào lại cảm thấy không vừa mắt.

Hấn bỏ gối ôm trong lòng ngực qua một bên, vò vò tóc, bực bội đứng lên.

Hấn không biết mình lúc này là làm sao, nhìn thấy bức ảnh Lạc Yên ở trong lòng người khác, hấn liền vô cùng khó chịu, rất muốn, rất muốn.....

Rất muốn làm cái gì?

Kỷ Quan Lan suy nghĩ một chút, trong đầu rất nhanh liền hiện ra đáp án, đó chính là rất muốn đem nam nhân kia ném đi!

Cô không nên ở trong lòng người khác như vậy, cứ cho là diễn đi, cơ mà cái này cũng không được!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.